

การศึกษาและพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน
จังหวัดกระบี่

STUDY AND DEVELOPMENT OF HANDCRAFT PRODUCT
FROM PAANUN LEAF IN KRABI PROVINCE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษากาหนดักสุทรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. ๒๕๕๑

KMITL-2008-ED-M-222-388

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การศึกษาและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน
จังหวัดกระบี่

STUDY AND DEVELOPMENT OF HANDCRAFT PRODUCT
FROM PAANUN LEAF IN KRABI PROVINCE

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 87073
วัน,เดือน,ปี..... 3.0 ส.ค. 2552

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2551

KMITL-2008-ED-M-222-388

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**STUDY AND DEVELOPMENT OF HANDCRAFT PRODUCT
FROM PAANUN LEAF IN KRABI PROVINCE**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN INDUSTRIAL EDUCATION
IN INDUSTRIAL DESIGN TECHNOLOGY
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2008

KMITL-2008-ED-M-222-388

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2008

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาและพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่
Study and Development of Handcraft Product from Paanum Leaf in
Krabi Province

ชื่อนักศึกษา นายปภพโชติ อักกะบุตร

รหัสประจำตัว 47065366

ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รศ.อุดมศักดิ์ สารินุตร

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
รศ.ว่าที่ ร.ท.พิชัย สดภิบาล	
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม	
รศ.อุดมศักดิ์ สารินุตร	
รศ.นพคุณ นิสามณี	
ดร.จตุรงค์ เลาหะเพ็ญแสง	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 28 เมษายน 2551 เวลา 13.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้อง ค 407 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....11.....เดือน.....พฤษภาคม.....พ.ศ.....๒๕๕1.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรม
จากใบเตยปาหนันจังหวัดกระบี่

ชื่อนักศึกษา

ปภพ โชติ อักชะบุตร

รหัสประจำตัว

47065366

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา

สาขาวิชา

เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ.

2551

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รศ.อุคมศักดิ์ สารินบุตร

บทคัดย่อ

การศึกษาและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ (2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน เกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน (3) เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนันร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ทำการเลือกสรรมาแล้ว (4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่ (5) เพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนันตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มพช.57/2546

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย คือ หัวหน้าผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจำนวนทั้งสิ้น 5, 10 และ 83 คน ตามลำดับ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบบันทึกการสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินการทดสอบ และแบบสอบถาม เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรม จำนวน 5 ขั้นตอน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลวิจัยสรุปว่า

1. ลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

1.1 ด้านการเลือกสรรวัสดุ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ วัสดุหลัก ได้แก่ ใบเตยปาหนัน และวัสดุประกอบ ได้แก่ ผ้า ซิป ไม้

1.2 ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ แบ่งเป็น 2 องค์ประกอบ คือ

1) รูปแบบของผลิตภัณฑ์ แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ รูปแบบผลิตภัณฑ์

ดั้งเดิม และรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐ

2) รูปแบบของลวดลาย สามารถจำแนกลายसानออกเป็น 2 ประเภท คือ ลายโบราณ และลายประยุกต์

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน

จากผลของการวิจัยพบว่า วัสดุที่เหมาะสมในการนำมาใช้ร่วมกับใบเตยปาหนัน คือ ไม้ยางพารา และควรเป็นผลิตภัณฑ์ในกลุ่มผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้าน ประเภทโคมไฟ

3. การออกแบบและพัฒนาในรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนันร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ทำการเลือกสรรมาแล้ว

จากการวิจัยพบว่า หัวหน้าผู้ผลิต ผู้จัดการจำหน่าย และผู้สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ทิศทางการให้แสงสว่างควรเป็นทางด้านล่างมากที่สุด บริเวณที่ทำการตกแต่ง คือ ห้องนอน เป็นโคมไฟแบบตั้งโต๊ะ มีรูปแบบร่วมสมัย ใช้โทนสีเย็น และเป็นคู่สีกลมกลืน ความเข้มของสีระดับกลาง ใช้ไม้ยางพาราต่อใบเตยปาหนัน ในอัตราส่วนไม้ยางพารา 60 % ใบเตยปาหนัน 40 % การสานใบเตยปาหนันเป็นลายดอกจัน ใช้เส้นใบเตยปาหนันขนาดเล็ก

4. การทดสอบหาประสิทธิภาพตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนเลขที่ มผช.57/2546 รูปแบบที่ 1 ที่ได้คะแนนคะแนนเฉลี่ยรวม (\bar{x} =3.26) มากกว่า 3 คะแนน และไม่มีลักษณะใดได้ 1 คะแนน จากผู้ตรวจสอบคนใดคนหนึ่ง จึงผ่านตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนเลขที่ มผช. 57/2546

5. ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิต ผู้จัดการจำหน่าย และผู้สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรม ที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่

หัวหน้าผู้ผลิต ผู้จัดการจำหน่าย และผู้สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรม มีความคิดเห็นต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่ ความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.01)

Thesis Title	Study and Development of Handicraft Product from Paanun Leaf in Krabi Province
Student	Mr. Papobchote Akkahbutr
Student ID.	47065366
Degree	Master of Industrial Education
Program	Industrial Design Technology
Year	2008
Thesis Advisor	Assistance Professor Dr. Lertlak Klinhom
Thesis Co-Advisor	Associate Professor Udomsak Saributr

ABSTRACT

Study and Development of Handicraft Product From Paanun Leaf In Krabi Province have objectives were to (1) study characteristic of Handicraft Product from Paanun Leaf In Krabi Province (2) study opinions of production group, distributor and general person who were interesting in Handicraft Product from Paanun Leaf regarding to design and development by using local material to create Handicraft Product from Paanun Leaf (3) design and development Handicraft Product From Paanun Leaf by combining with other selected local materials (4) study opinions of production group, distributor and general person who were interesting in New design and development Handicraft Product From Paanun Leaf (5) Performance testing according to Thai community product standard No. 57/2546

Research information providers included Production chief, distributor, and the person who were interesting in Handicraft Product amount 5, 10 and 83 people respectively. Researching tools were observation records, interviewing record, testing evaluation records, and questionnaires. 5 steps of study were aims to study opinions of production group, distributor and general person who were interesting in the handicraft. And then analyze all given information by using percentage, average, and standard deviation.

The research concluded that

1. Paanun pine handicraft product specific characteristic

1.1 Material assort portion out 2 categorizes:

- Main material: Paanun pine
- Other material: fabric, zipper and wood

1.2 Product model portion out 2 categorizes:

-Product style divided 2 types: original style and government sector support to product.

-Product pattern divided 2 types were ancient pattern and apply pattern.

2. Opinion about people bringing local material to apply and develop together with Paanun pine handicraft product. The result from research discovers material was appropriate use together with Paanun pine were rubber tree and it should be furniture product group and interior decoration product such as lamp.

3. Design and development Paanun pine handicraft style together with local material from selection. The result from research manufacturer, dealer and interest person to handicraft product have opinion accord to light way should be below was best. Decoration area was bedroom about lamp should be set the table and contemporary style use sweet and soft color, deep of color was middle color and material use rubber tree construct with Paanun pine in ratio rubber tree 60% and Paanun pine 40%. Paanun pine interlace to Jan flower use Paanun pine small line.

4. Performance testing according to Thai Community product standard No. 57/2546

Form 1: when product get point average was ($x = 3.26$) more than 3 point and have any characteristic get 1 point from examine person so product pass to Thai community product standard No. 57/2546

5. The opinion of manufacturer, dealer and interest person to handicraft product group about style, design and new development of Paanun pine handicraft product. Manufacturer, dealer and interest person to handicraft that have opinion to Paanun pine handicraft product when product get to new design and new develop. Overall opinion maximum level ($x = 4.01$)

กิตติกรรมประกาศ

โครงการชิ้นนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.อุดมศักดิ์ สาริบุตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมในส่วนที่บกพร่อง จนกระทั่งวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ (สจล.) รศ.ดร.นิรัช สุตสังข์ (มน.) อาจารย์สุรเชษฐ์ ไชยอุปละ (สจล.) อาจารย์เรวัต สุขสีกาญจน์ (มช.) ขอขอบพระคุณ คุณสุวรรณ วุฒิชยาคม คุณอัจฉรา ไต้ศัตรูไกล และคุณนงนภัส เพ็ชรสุข ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.คณิต เฉลยจรรยา คุณวิภาวดี ศรีมณีชัย คุณสุดา บรรเลงจิต คุณวิลาวรรณ สว่างศรี คุณบงกช พุฒิชัย คณะผู้เชี่ยวชาญจากสำนักพัฒนาเทคโนโลยีเพื่ออุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ หน่วยงานที่รับผิดชอบให้กับทางสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ขอขอบพระคุณ คุณช่อลีพะ ละงู คุณจินดา ละงู คุณสงวน ขนานใต้ คุณละมุน หลีดี และกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเคยป่าหนั้นพัฒนา ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป่าหนั้น อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ คุณสุกร อ้อยบุงค์ สำนักงานเกษตรอำเภอเกาะลันตา คุณเนาวรัตน์ บัวเพชร ร้าน OTOP อบจ. จังหวัดกระบี่ ร้านไวกิ่งท่าอากาศยานจังหวัดกระบี่ ร้านศรีกระบี่ ตลอดจนผู้ที่ได้ให้การช่วยเหลือทุกท่าน และผู้ที่ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

ขอระลึกถึงพระพุทธรูปคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ พระอุปชฌาย์ และครูบาอาจารย์ ต่างสืบๆ กันมา พระคุณบิดา มารดา ตลอดจนบรรพบุรุษตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ขอขอบพระคุณเพื่อนๆ และบุคคลที่ช่วยเหลือและไม่อาจกล่าวนามได้หมด ณ ที่นี้ ที่ทำให้วิทยานิพนธ์ลุล่วงมาได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ทนุสนับสนุนวิทยานิพนธ์ จากบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สำหรับคุณค่าและประโยชน์อันใด อันเป็นผลดีของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ที่จะพึงมีพึงเกิดขึ้นต่อผู้วิจัย และผู้ที่สนใจศึกษาต่อไปในอนาคต ผู้วิจัยขอมอบถวายให้พระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ พระอุปชฌาย์ ครูบาอาจารย์ และบิดา มารดา ตลอดจนบรรพบุรุษตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ปกโพชติ อักขะบุตร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
สารบัญภาพ.....	XI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	2
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 จังหวัดกระบี่.....	8
2.2 หัตถกรรม.....	16
2.3 ทิศทางการส่งเสริมและพัฒนาหัตถกรรมไทย.....	20
2.4 ผลกระทบที่หัตถกรรมจากไบเดยปาหนัน.....	25
2.5 ทฤษฎี และหลักการในการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องจักสาน.....	34
2.6 วัสดุในท้องถิ่น.....	51
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	64
3.1 ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากไบเดยปาหนัน ของกลุ่มแม่บ้านเกษตรเดยปาหนันพัฒนา จังหวัดกระบี่.....	64
3.2 ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบ และพัฒนาาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากไบเดยปาหนัน.....	66
3.3 ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากไบเดยปาหนัน ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว.....	68

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

3.4	ขั้นตอนที่ 4 การทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน.....	71
3.5	ขั้นตอนที่ 5 การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่.....	72
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....80		
4.1	ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยป้าหนั้นพัฒนา จังหวัดกระบี่.....	80
4.2	ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบ และพัฒนาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น.....	89
4.3	ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว.....	100
4.4	ขั้นตอนที่ 4 การทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน.....	116
4.5	ขั้นตอนที่ 5 การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่.....	126
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....135		
5.1	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	135
5.2	ผู้ให้ข้อมูล.....	135
5.3	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	136
5.4	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	137
5.5	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	138
5.6	สรุปผลการวิจัย.....	138
5.7	อภิปรายผลการวิจัย.....	140
5.8	ข้อเสนอแนะ.....	146

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงค่าประสิทธิภาพของหลอดชนิดต่าง ๆ.....	50
2.2 แสดงค่าความสว่างตามมาตรฐาน IES.....	51
3.1 แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	79
4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของหัวหน้าผู้ผลิต เกี่ยวกับการนำวัสดุ ในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่.....	89
4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่.....	92
4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มผู้สนใจผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการนำวัสดุ ในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่.....	96
4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของหัวหน้าผู้ผลิตเกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว.....	100
4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว.....	103
4.6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มผู้สนใจผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว.....	107
4.7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของหัวหน้าผู้ผลิต และผู้จัดจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ที่มีต่อแบบร่าง และคู่มือของรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน.....	112

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.8 แสดงค่าเฉลี่ยผลการตัดสินให้คะแนนผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันชั้นที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติ ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.....	117
4.9 แสดงค่าเฉลี่ยผลการตัดสินให้คะแนนผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันชั้นที่ 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติ ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.....	116
4.10 แสดงค่าเฉลี่ยผลการตัดสินให้คะแนนผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันชั้นที่ 3 โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติ ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.....	121
4.11 แสดงจำนวนและคำร้อยละข้อมูลทั่วไปของหัวหน้าผู้ผลิต ที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่.....	126
4.12 แสดงจำนวนและคำร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่.....	127
4.13 แสดงจำนวนและคำร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้สนใจผลิตภัณฑ์ ที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่.....	128
4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้สนใจผลิตภัณฑ์ ที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่.....	130

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ตราสัญลักษณ์จังหวัดกระบี่.....	9
2.2 ธงประจำจังหวัดกระบี่.....	10
2.3 ดอกไม้ประจำจังหวัด “หุ้่งฟ้า”	10
2.4 ต้นเตยปาหนัน(Pandanus Odoratissimus Linn f.).....	25
2.5 ที่ใส่ของเรียกว่า “ มุก ” ซึ่งทางภาคใต้เรียกว่า “ สมุก ”	26
2.6 ตัวอย่างผลิตภัณฑ์จากใบเตยปาหนัน.....	27
2.7 มีดกัดเตอร์.....	28
2.8 เครื่องมือลิดหนาม และกรีดใบเตยปาหนัน.....	28
2.9 เครื่องรีดใบเตยปาหนัน.....	28
2.10 เต้าไฟ และกระทะ.....	29
2.11 ถังพลาสติกใส่น้ำเปล่า.....	29
2.12 สีเคมีย้อมกก.....	29
2.13 หุ่นโพนขึ้นรูป.....	30
2.14 จักรเย็บผ้าและอุปกรณ์ต่างๆ ในการเย็บเก็บริม.....	30
2.15 ขั้นตอนที่ 1 ตัดใบเตยปาหนันจากกอเตย.....	31
2.16 ขั้นตอนที่ 2 ตัดปลายใบเตยปาหนัน.....	31
2.17 ขั้นตอนที่ 3 ลิดสันใบเตยปาหนัน.....	31
2.18 ขั้นตอนที่ 4 วัลใบเตยปาหนันให้ได้ขนาดที่ต้องการ.....	32
2.19 ขั้นตอนที่ 5 ลิดหนามใบเตยปาหนัน และกรีดเส้นใบเตยปาหนัน โดยใช้เครื่องมือลิดหนาม และกรีดใบเตยปาหนัน.....	32
2.20 ขั้นตอนที่ 6 รีดใบเตยปาหนันให้นิ่ม โดยใช้เครื่องรีดแทนวิธีการลนไฟในอดีต.....	32
2.21 ขั้นตอนที่ 7 นำใบเตยปาหนันที่รีดจนนิ่มแล้วมาตากแดด.....	33
2.22 ขั้นตอนที่ 8 นำใบเตยปาหนันที่ตากแดดแล้วมาย้อมสี.....	33
2.23 ขั้นตอนที่ 8 นำใบเตยปาหนันที่ย้อมสีแล้วลงแช่น้ำเย็น.....	33
2.24 ขั้นตอนที่ 9 นำใบเตยปาหนันที่ย้อมสีเรียบร้อยแล้วไปตากแดดหรือผึ่งลมให้แห้งสนิท.....	34

สารบัญญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.25 ชั้นตอนที่ 10 นำใบเตยปาดหน้าพื้นที่แห้งสนิทแล้วมาทำการจักสานในรูปทรงตามต้องการ.....	34
2.26 ลายขัด.....	39
2.27 ลายเหลว.....	39
2.28 ลายหัวสู่ม.....	40
2.29 ภาพแสดงหลอดอินแกนเดสเซนส์ ประเภทต่างๆ.....	48
2.30 ภาพแสดงหลอดฟลูออเรสเซนต์ ประเภทต่างๆ.....	49
2.31 ภาพแสดงหลอดคอมแพคฟลูออเรสเซนต์ประเภทต่างๆ.....	49
3.1 ขั้นตอนการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดหน้า.....	75
4.1 ลายเจี๊มาลีหยา.....	82
4.2 ลายช้าง.....	82
4.3 ลายสองเส้น.....	83
4.4 ลายเกตุศปลา.....	83
4.5 ลายงูเหลือม 8 เส้น.....	83
4.6 ลายคอกจัน.....	83
4.7 ลายคอกปลด 5 เส้น.....	84
4.8 ลายตาบอด.....	84
4.9 ลายดำไ้ปะ 4 เส้น.....	84
4.10 ลายดำไ้ปะ 6 เส้น.....	85
4.11 ลายดำไ้ปะ 8 เส้น.....	85
4.12 ลายพินปลา.....	85
4.13 ลายลูกแก้ว 3 เส้น.....	86
4.14 ลายลูกแก้ว 4 ชั้น.....	86
4.15 ลายอกปู.....	86
4.16 ลายสก็อต.....	87
4.17 ลายตัวอักษร.....	87

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.18 แผนผังกรรมวิธีในการผลิตหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน.....	88
4.19 รูปแบบร่างผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ออกแบบร่วมกับวัสดุไม้ยางพารา.....	111
4.20 รูปคู่มือของลายสาน.....	111
4.21 แบบร่างผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่ทำการปรับแก้แบบร่างใหม่ตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ.....	113
4.22 คู่มือลายสาน ที่หัวหน้าผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่ายมีความเห็นสอดคล้องกัน และผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่าไม่ต้องปรับแก้.....	114
4.23 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่เสร็จสมบูรณ์.....	115
4.24 รูปคู่มือลายสาน ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่เสร็จสมบูรณ์.....	115
4.25 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันทั้ง 3 รูปแบบ ที่นำไปทดสอบ.....	116
4.26 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน รูปแบบที่ 1 ที่ได้คัดเลือกเพื่อนำไปศึกษา ความคิดเห็นของผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ในขั้นตอนต่อไป.....	123
4.27 การเขียนแบบเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน.....	124
4.28 การเขียนแบบเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน.....	125

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ปาหนัน เป็นวัสดุชนิดหนึ่งที่ใช้ในการทำเครื่องจักสานเฉพาะถิ่นของภาคใต้ที่มีเฉพาะในภาคใต้เท่านั้น การนำไปปาหนันมาสานเป็นเสื่อ กระสอบ และภาชนะอื่นๆ นี้ เป็นหัตถกรรมพื้นบ้านภาคใต้ที่มีมาแต่โบราณ โดยเฉพาะการสานเสื่อนั้น ได้ทำสืบทอดกันมาช้านาน และในวรรณคดีไทยหลายเรื่องกล่าวถึงใบเคยปาหนันไว้ เช่น ในวรรณคดี เรื่องอิเหนา ตอนหนึ่งว่า

พฤกษาสองข้างที่ทางจร บ้างระมัดใบอ่อนออกผลา

ลมหวนอวลกลิ่น ดอกปะหนัน คล้ายกับกับกลิ่นจินตะหรา

การสานเสื่อปาหนันนี้ ในบางท้องถิ่นของภาคใต้ ได้เข้าไปมีความสำคัญกับขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวบ้านด้วย เช่น ใช้เป็นเสื่อสำหรับนำติดตัวไปวัด ไปสุเหร่า หรือใช้สำหรับรองศพผู้ตายก่อนนำไปฝัง ตลอดจนใช้เป็นเสื่อสำหรับพิธีของบ่าวสาว โดยที่เจ้าบ่าวและเจ้าสาวจะช่วยกันสานเสื่อใบเคยปาหนันไว้เป็นจำนวนมาก เพื่อใช้แทนที่นอน เสื่อเหล่านี้จะสานด้วยลวดลายที่ประณีตงดงาม โดยเฉพาะเสื่อตีนบนสุด จะประณีตงดงามที่สุด บางครั้งอาจจะประดับกระจก ปักดินทอง ตามมุมเพื่อความสวยงามเรียกว่า “สาดยอด” แต่ปัจจุบันการสานเสื่อเพื่อทำพิธีมีทำกันน้อย (วิบูลย์ ลีสุวรรณ. 2532 : 119-120)

จนกระทั่งในปี 2544 รัฐบาลจึงได้ประกาศสงครามกับความยากจน โดยได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาว่า จะจัดให้มีโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product : OTOP) ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น ผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น (OTOP) โดยจัดให้มีโครงการขึ้นมาเพื่อให้แต่ละชุมชนได้นำภูมิปัญญาท้องถิ่น มาใช้ในการพัฒนาสินค้า โดยทางภาครัฐพร้อมที่จะเข้าช่วยเหลือในด้านความรู้สมัยใหม่ และการบริหารจัดการเพื่อเชื่อมโยงสินค้าจากชุมชนสู่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศด้วยระบบร้านค้าเครือข่ายและอินเทอร์เน็ต เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็งพึ่งตนเองได้ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างรายได้ด้วยการนำทรัพยากร ภูมิปัญญาในท้องถิ่น มาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นและมูลค่าเพิ่ม เป็นที่ต้องการของตลาด ทั้งในและต่างประเทศและได้กำหนดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย คณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ พ.ศ. 2544 ประกาศ ณ วันที่ 7 กันยายน 2544 (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. 2548)[Internet]

จากการจัดตั้งโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าว เป็นแรงผลักดันให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมภายในจังหวัดกระบี่ เพื่อส่งเข้าร่วมในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่ง

ผลิตภัณฑ์ หนึ่งในหัตถกรรมที่ขึ้นชื่อของจังหวัดกระบี่ ที่เข้าร่วมในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และได้เป็นหนึ่งในตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในระดับ 5 ดาว ก็คือ ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน โดยกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา

จากการที่ผู้วิจัยได้สอบถามข้อมูลผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน จากกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา ทำให้ทราบว่าทางกลุ่มเป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่มีสมาชิกมากที่สุดภายในกลุ่มของจังหวัดกระบี่ โดยในปัจจุบันจังหวัดกระบี่มีการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันอยู่เฉพาะในพื้นที่อำเภอเกาะลันตาเท่านั้น ส่วนในอำเภออื่นๆ ที่เคยมีการผลิตมากในอดีตได้หยุดการผลิตไปหมดแล้ว เพราะเหลือแต่คนชราที่สามารถทำได้ส่วนคนรุ่นใหม่ไม่ค่อยให้ความสำคัญ ในส่วนของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรใบเตยปาหนันพัฒนาจะมีการฝึกฝนเยาวชนในหมู่บ้านเพื่อเป็นการสืบสานภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ และเพื่อเป็นการสร้างงานให้คนรุ่นใหม่ในชุมชน ในด้านวัสดุจากใบเตยปาหนัน ทางกลุ่มมีการปลูกทดแทนในส่วนที่ถูกตัดไป เพื่อใช้ในการสร้างผลิตภัณฑ์ ในด้านการตลาด เนื่องจากยุคสมัยเปลี่ยนไป การใช้งานผลิตภัณฑ์หัตถกรรมก็เปลี่ยนไป ผู้คนปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตตามกาลสมัย ดังนั้นเพื่อเป็นการสืบสานงานหัตถกรรมของบรรพบุรุษ ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันจึงต้องมีการพัฒนารูปแบบ เพื่อตอบสนองต่อการใช้งานที่เปลี่ยนไป

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะนำวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่น มาทำการออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกให้ผู้บริโภค และเป็นการส่งเสริมการขายให้ตรงต่อความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบัน อีกทั้งยังเป็นการอนุรักษ์ และสืบสานงานหัตถกรรมของบรรพบุรุษอันเป็นภูมิปัญญาของท้องถิ่นไม่ให้สูญหายไปกับกาลเวลา

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่
- 1.2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน เกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน
- 1.2.3 เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนันร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ทำการเลือกสรรมาแล้ว
- 1.2.4 เพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]
- 1.2.5 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาและพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่” ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาและพัฒนาารูปแบบของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน โดยมีแนวความคิดที่ผู้วิจัยเลือกใช้เป็นกรอบในการวิจัย ดังนี้

1.3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยใช้แนวความคิดของ วิบูลย์ ลีสุวรรณ (2538 : 80) ดังนี้

- 1.3.1.1 การเลือกสรรวัสดุ
- 1.3.1.2 รูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรม
- 1.3.1.3 กรรมวิธีการผลิต

1.3.2 กรอบแนวคิดในการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุอื่นในท้องถิ่น มาออกแบบและพัฒนาาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน ผู้วิจัยใช้แนวความคิดในการศึกษาและวิเคราะห์เครื่องจักรสานของ วิบูลย์ ลีสุวรรณ (2539 : 89-91) ดังนี้

- 1.3.2.1 ด้านประโยชน์ใช้สอย
- 1.3.2.2 ด้านวัสดุ ได้แก่ ความสวยงาม ความแข็งแรง

1.3.3 กรอบแนวคิดในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ร่วมกับวัสดุอื่นในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว ผู้วิจัยเลือกใช้แนวความคิดเรื่อง หลักเกณฑ์ด้านการออกแบบของ นวรัตน์ บุญวงศ์ (2539 : 189) ดังนี้

- 1.3.3.1 ประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ

- 1.3.3.2 ความงาม

และใช้แนวความคิดในด้านคุณค่าของเครื่องจักรสานของ วิบูลย์ ลีสุวรรณ (2539 : 129-131) มาเป็นกรอบในการวิจัย ดังนี้

- 1.3.3.3 การเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่น

- 1.3.3.4 เอกลักษณะและลักษณะเฉพาะของศิลปหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

1.3.4 กรอบแนวคิดในการทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ผู้วิจัยเลือกใช้เกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มพช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet] เป็นกรอบในการทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.4.1 การทดสอบลักษณะทั่วไป ได้แก่ เส้นใบเตยปาหนัน การถักสาน ลวดลาย สี การเก็บริม การประกอบด้วยวัสดุอื่น และการเคลือบเงา

1.3.5 กรอบแนวคิดในการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่ จากผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวความคิดของ วิวัฒน์ชัย บุญยภักดี (2532 : 129) 3 ด้าน ดังนี้

1.3.5.1 วัสดุในท้องถิ่น

1.3.5.2 ผลงานที่ผลิตจะต้องแสดงออกถึงประโยชน์ใช้สอย

1.3.5.3 ความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 พื้นที่ทำการวิจัย คือ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่

1.4.2 ตัวแปรที่ทำการศึกษา

1.4.2.1 ลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

1.4.2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

1.4.2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่นำมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ทำการเลือกสรรมาแล้ว

1.4.2.4 ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่

1.4.2.5 ประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มพช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]

1.4.3 แหล่งข้อมูลและผู้ให้ข้อมูล

1.4.3.1 อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่

1.4.3.2 ผู้ให้ข้อมูลผู้วิจัยได้แบ่งเป็นขั้นตอนตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ ผู้ให้ข้อมูลมีดังนี้

1. ตัวอย่างผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ณ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่

2. ผู้นำกลุ่มและสมาชิกภายในกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเคยปาहनันพัฒนา อำเภอกะลันตา จังหวัดกระบี่

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเคยปาहनัน ผู้ให้ข้อมูลมีดังนี้

1. ผู้นำกลุ่มและสมาชิกภายในกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเคยปาहनันพัฒนา อำเภอกะลันตา จังหวัดกระบี่

2. ผู้จัดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเคยปาहनัน ณ ร้านค้าที่จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในโครงการผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น (OTOP) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

3. ผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเคยปาहनัน ณ ร้านค้าที่จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในโครงการผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น (OTOP) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเคยปาहनันร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว ผู้ให้ข้อมูลมีดังนี้

1. ผู้นำกลุ่มและสมาชิกภายในกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเคยปาहनันพัฒนา อำเภอกะลันตา จังหวัดกระบี่

2. ผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเคยปาहनัน ณ ร้านค้าที่จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในโครงการผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น (OTOP) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

ขั้นตอนที่ 4 การทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเคยปาहनัน ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet] ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่

ผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ซึ่งทางสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะทำการแต่งตั้งคณะผู้ตรวจสอบใบเคยปาहनันอย่างน้อย 5 คน ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ทำการตรวจสอบ โดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะแยกกันตรวจและให้คะแนนโดยอิสระ

ขั้นตอนที่ 5 การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเคยปาहनัน ที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่ ผู้ให้ข้อมูลมีดังนี้

1. กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเคยปาहनัน

2. ผู้จัดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเคยปาहनัน ณ ร้านค้าที่จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในโครงการผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น (OTOP) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

3. ผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเคยปาहनัน ณ ร้านค้าที่จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในโครงการผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น (OTOP) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 รูปแบบ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ ด้านประโยชน์ใช้สอย และด้านความงาม

1.5.2 ผลิตภัณฑ์ หมายถึง สิ่งที่ทำขึ้นเพื่อประโยชน์ใช้สอยโดยกรรมวิธีทางหัตถกรรม

1.5.3 หัตถกรรม หมายถึง งานช่างที่ใช้ฝีมือในการประดิษฐ์โดยใช้วัสดุจากใบเตยปาหนัน อันเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของบรรพบุรุษ และมีความงามด้านศิลปะ

1.5.4 ปาหนัน หมายถึง พืชตระกูลเตยทะเลชนิดหนึ่งมีการนำใบมาใช้ทำเครื่องจักสาน เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “ลำเจียก” หรือ “การะเกด” มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Pandanus Odoratissimus Linn f. อยู่ในวงศ์ Pandanus เช่นเดียวกับเตย จัดเป็นเตยทะเล ชอบขึ้นริมทะเลที่มีดินทราย ลำต้นเป็นกอและแตกกิ่ง ใบยาวเป็นหนามแต่สั้นกว่าเตยหนาม มีดอกหอม

1.5.5 ลักษณะเฉพาะ หมายถึง ศิลปะในการจักสานหัตถกรรมจากใบเตยปาหนันของอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ในด้านการเลือกวัสดุ รูปแบบ และกรรมวิธีการผลิตโดยมีปัจจัยจากสภาพแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม เป็นตัวกำหนดซึ่งแสดงออกในผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

1.5.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน หมายถึง ความเห็นในการเลือกวัสดุที่สามารถนำมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ

1.5.6.1 ด้านประโยชน์ใช้สอย หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกรูปแบบประโยชน์ใช้สอยของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน และนำมาออกแบบร่วมกับวัสดุในท้องถิ่น เพื่อให้ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนันมีประโยชน์ใช้สอยที่สนองตอบต่อบริบทในการใช้งานที่เปลี่ยนไปในปัจจุบัน

1.5.6.2 ด้านวัสดุ หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน เพื่อที่จะได้วัสดุที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน

1.5.7 ความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่ หมายถึง ความคิดเห็นในการใช้วัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน ซึ่งผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนันจะต้องมีความแปลกใหม่ และประโยชน์ใช้สอยที่สนองตอบต่อบริบทในการใช้งานที่เปลี่ยนไปในปัจจุบัน

1.5.8 วัสดุในท้องถิ่น หมายถึง วัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่น และมีการแปรรูปวัสดุท้องถิ่นภายในบริเวณพื้นที่ จังหวัดกระบี่ ซึ่งสามารถนำมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันได้ โดยมีวัสดุดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วัสดุจากมะพร้าว
- วัสดุประเภทไม้ไผ่
- วัสดุประเภทไม้ยางพารา

1.5.9 มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) หมายถึง มาตรฐานของทางสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม(สมอ.) ที่ใช้เป็นเกณฑ์ในตรวจสอบคุณภาพในการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อเป็นการตรวจสอบให้มีมาตรฐานในการผลิตเดียวกัน เมื่อผ่านการตรวจสอบมาตรฐานจะได้รับใบรับรองให้แสดงเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในดำเนินการวิจัยเรื่อง การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมปาหนัน จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทำการวิจัย ดังนี้

- 2.1 จังหวัดกระบี่
- 2.2 หัตถกรรม
- 2.3 ทิศทางการส่งเสริมและพัฒนาหัตถกรรมไทย
- 2.4 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน
- 2.5 ทฤษฎี และหลักการในการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องจักสาน
- 2.6 วัสดุในท้องถิ่น
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 จังหวัดกระบี่

2.1.1 ประวัติความเป็นมา

สำหรับความเป็นมาในด้านต่างๆ ของจังหวัดกระบี่สำนักงานจังหวัดกระบี่ได้ อธิบายไว้ในข้อมูลทั่วไป (สำนักงานจังหวัดกระบี่. 2548)[Internet] ว่า จังหวัดกระบี่ ตั้งขึ้นในปลาย รัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตน โกสินทร์ในอดีตเป็นเพียงแขวงหนึ่งอยู่ในอำนาจการปกครอง และบังคับ บัญชาของเมืองนครศรีธรรมราชเรียกว่า “แขวงเมืองปกาสัย” พระยาผู้ครองเมืองนครศรีธรรมราช ให้ปลัดมาตั้งค่ายทำพะเนียดจับช้างของท้องที่ตำบลปกาสัยและได้มีราษฎรจากเมือง นครศรีธรรมราชอพยพมาตั้งหลักแหล่งทำมาหากินเพิ่มมากขึ้น พระปลัดได้ยกตำบลปกาสัยขึ้น เป็น “แขวงเมืองปกาสัย” ขึ้นต่อเมืองนครศรีธรรมราช

ประมาณปี พ.ศ.2415 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะขึ้นเป็นเมืองปกาสัย และทรงพระราชทานนามว่า “เมืองกระบี่” เมื่อได้ประกาศตั้งขึ้นเป็นเมืองแล้ว โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งที่ทำการอยู่ที่ตำบลกระบี่ใหญ่ (บ้านตลาดเก่า) ในท้องที่อำเภอเมืองกระบี่ปัจจุบัน มีหลวงเทพเสนาเป็นเจ้าเมืองกระบี่คนแรก ต่อมาในปี พ.ศ.2418 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แยกเมืองกระบี่ออกจากการปกครองของเมืองนครศรีธรรมราช เป็นเมืองจัตวาขึ้นตรงต่อกรุงเทพฯ และในปี 2443 สมัยพระยารัษฎานุประดิษฐ์ (คอซิมบี๊ ณ ระนอง) เป็นสมุหเทศาภิบาลมณฑลภูเก็ต ได้พิจารณาเห็นว่าศาลากลางจังหวัดที่บ้านตลาดเก่านั้นไม่สะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อการคมนาคม เพราะสมัยนั้นต้องอาศัยเรือเป็นพาหนะ จึงได้ย้ายที่ตั้งเมืองไปอยู่ตำบลปากน้ำ ซึ่งอยู่ใกล้ปากอ่าวเป็นร่องน้ำลึกเรือใหญ่สามารถเข้าเทียบท่าได้สะดวก ทำให้เป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดจนถึงปัจจุบันนี้

ความหมายของคำว่า “กระบี่” มีตำนานเล่าสืบต่อกันมาว่า ชาวบ้านได้ขุดพบมีดดาบโบราณใหญ่เล่มหนึ่ง นำมามอบให้กับเจ้าเมืองกระบี่ และต่อมาไม่นานก็ขุดพบมีดดาบโบราณเล็กอีกเล่มหนึ่ง รูปร่างคล้ายกับมีดดาบโบราณเล่มใหญ่ จึงนำมามอบให้กับเจ้าเมืองกระบี่เช่นกัน เจ้าเมืองกระบี่เห็นว่าเป็นดาบโบราณสมควรเก็บไว้เป็นดาบคู่บ้านคู่เมือง เพื่อเป็นสิริมงคล แต่ขณะนั้นยังสร้างเมืองไม่เสร็จ จึงได้นำดาบไปเก็บไว้ในถ้ำเขาขนานน้ำหน้าเมือง โดยวางไขว้กัน ซึ่งลักษณะการวางทำให้เป็นสัญลักษณ์ของตราประจำเมือง คือ ดาบ ไขว้ทาบบนภูเขาขนานน้ำ และบ้านที่ขุดพบดาบใหญ่ได้ตั้งชื่อว่า “บ้านกระบี่ใหญ่” บ้านที่ขุดพบดาบเล็กได้ตั้งชื่อว่า “บ้านกระบี่น้อย” แต่มีอีกตำนานหนึ่งสันนิษฐานว่าคำว่า “กระบี่” อาจเรียกชื่อตามพันธุ์ไม้ชนิดหนึ่งที่มีมากในท้องถิ่น คือต้น “หลุมพี” เรียกชื่อว่า “บ้านหลุมพี” มีชาวมลายูและชาวจีนที่เข้ามาค้าขายได้เรียกเพี้ยนเป็น “กะ-ลู-ปี” หรือ “คอ โลปี” ต่อมาได้ปรับเป็นสำเนียงไทยว่า “กระบี่”

ภาพที่ 2.1 ตราสัญลักษณ์จังหวัดกระบี่

ที่มา : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา [Internet]

2.1.2 สัญลักษณ์ของจังหวัดกระบี่ รูปกระบี่ไขว้ เบื้องหลังมีภูเขาและทะเล กระบี่ไขว้ หมายถึง ดาบโบราณซึ่งครั้งหนึ่ง มีผู้ค้นพบในท้องที่จังหวัด ภูเขา คือ เทือกเขาพนมเบญจา ที่สูงสุดในแถบนั้นมีเมฆปกคลุมตลอดเวลา และกินเขตแดนกับจังหวัดอื่น ทะเล คือ ชายอาณาเขตอีกด้านหนึ่งซึ่งติดต่อกับมหาสมุทรอินเดีย

2.1.3 อักษร จังหวัดกระบี่ ใช้อักษรย่อว่า “กบ”

2.1.4 คำขวัญ คำขวัญของจังหวัดกระบี่ “กระบี่เมืองน่าอยู่ ผู้คนน่ารัก”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.5 ธงประจำจังหวัดกระบี่

ภาพที่ 2.2 ธงประจำจังหวัดกระบี่

ที่มา : สำนักงานจังหวัดกระบี่ [Internet]

2.1.6 ต้นไม้และดอกไม้ประจำจังหวัดกระบี่ “ดอกหุ้งฟ้า”

ภาพที่ 2.3 ดอกไม้ประจำจังหวัด “หุ้งฟ้า”

ที่มา : สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ [Internet]

2.1.7 เพลงมาร์ชจังหวัดกระบี่

ผู้แต่งและเรียบเรียง สมาน กาญจนผลิน

ผู้แต่งเนื้อร้อง ประสิทธิ์ กิตติสิทธิโช

อันกระบี่สมญาศตวรรษ

ชื่อจังหวัดแรกสุดของเมืองไทย

ตั้งอยู่ในเขตประเทศถิ่นใต้

ทะเลกว้างใหญ่เขาไพรุศุม

รวมอำเภอเมือง อ่าวลึก และเกาะตันตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อีกคลองท่อม ปลายพระยาเขาพนม
 ทุกคนภูมิใจ รักใคร่เกลียวกลม
 ความคิดแหลมคมเช่น กระบี่ สมญา
 สุสานหอยเจ็ดสิบห้าล้านปี
 น้ำตกโบกขรณี หาดคนพรัดนั่งมตา
 สวนปาล์มลิกไนต์ แร่ ยางพารา
 ทรัพย์สินนานา กระบี่ก็มีมากมาย
 ชาวเมืองกระบี่นั้น มีคุณธรรม
 สัจจะน้อมนำประจำจิตใจ
 รักเมืองกระบี่ รักศักดิ์ศรีของไทย
 ประสิทธิ์ให้กระบี่เมืองรุ่งเรืองเอย

2.1.8 การปกครอง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการปกครองของจังหวัดกระบี่ไว้ใน สรุปข้อมูล 7 จังหวัด ภาคใต้ ตอนบน(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548)[Internet] ดังนี้ จังหวัดกระบี่แบ่งการปกครองท้องถิ่นออกเป็น 8 อำเภอ 53 ตำบล 372 หมู่บ้าน การปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด 10 เทศบาล 53 องค์การบริหารส่วนตำบล

2.1.9 โครงสร้างประชากร สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างประชากรของจังหวัดกระบี่ไว้ใน สรุปข้อมูล 7 จังหวัด ภาคใต้ตอนบน(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548)[Internet] ไว้ว่า โครงสร้างประชากรตามหมวดอายุของจังหวัดกระบี่ ในปี 2543 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2533 ปรากฏว่า ประชากรวัยเด็ก 0-14 ปี มีสัดส่วนลดลง ในขณะที่ประชากรวัยแรงงานอายุ 15-59 ปีและวัยสูงอายุ 60 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น กล่าวคือ สัดส่วนของประชากรวัยเด็ก ลดลงจากร้อยละ 35.9 ในปี 2533 เหลือร้อยละ 30.0 ในปี 2543 ในขณะที่ประชากรวัยแรงงานมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 58.9 ในปี 2533 เป็นร้อยละ 62.6 ในปี 2543 และประชากรวัยสูงอายุ เพิ่มจากร้อยละ 5.6 ในปี 2533 เป็นร้อยละ 7.4 ในปี 2543 เป็นผลให้อัตราส่วนการเป็นภาระโดยรวม ลดลงจาก 70.9 ในปี 2533 เหลือ 59.7 ในปี 2543 และอัตราการเป็นภาระวัยเด็กลดลงจาก 61.4 ในปี 2533 เหลือ 48.0 ในปี 2543 ในขณะที่อัตราส่วนการเป็นภาระวัยชรา เพิ่มขึ้นจาก 9.5 ในปี 2533 เป็นร้อยละ 11.8 ในปี 2543

2.1.10 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่ไว้ใน สรุปข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7 จังหวัด ภาคใต้ตอนบน(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548)[Internet] ไว้ว่า จังหวัดกระบี่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดปี 2543 ในราคาคงที่ปี 2531 เท่ากับ 11,845 ล้านบาท เทียบกับ 12,056 ล้านบาท ในปี 2542 หรือมีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 1.75 โดยสาขาเกษตรกรรม ซึ่งเป็นสาขาการผลิตที่มีสัดส่วนมูลค่าการผลิตสูงที่สุด มีการขยายตัวลดลง ร้อยละ 11.32 สาขาบริการ และสาขาการค้าส่ง ค้าปลีก ซึ่งมีสัดส่วนมูลค่าการผลิตสูงเป็นอันดับที่ 2 และ 3 มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.02 และ 3.42 ตามลำดับ และหากพิจารณาโครงสร้างการผลิตของจังหวัดกระบี่จะเห็นว่า จังหวัดกระบี่มีสัดส่วนมูลค่าการผลิตสาขาเกษตรกรรมสูงถึงร้อยละ 49.86 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลผลิตด้านการกสิกรรมซึ่งมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 83.32 ของมูลค่าการผลิตสาขาเกษตรกรรมทั้งสิ้น สาขาการผลิตที่มีความสำคัญรองลงมาได้แก่ สาขาบริการ ซึ่งมีสัดส่วนมูลค่าการผลิตร้อยละ 16.23 และสาขาการค้าส่งค้าปลีกมีสัดส่วนร้อยละ 11.25 ส่วนสาขาอุตสาหกรรมนับว่ามีความสำคัญน้อยมากโดยมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 3.25 เท่านั้น

จังหวัดกระบี่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวเท่ากับ 50,732 บาท ในปี 2543 เทียบกับ 56,305 บาท ในปี 2542 ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับจังหวัดต่าง ๆ ในภาคใต้แล้ว จังหวัดกระบี่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงเป็นอันดับที่ 8 ของภาคใต้

2.1.11 ที่ตั้งและอาณาเขต สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับที่ตั้งและอาณาเขตของจังหวัดกระบี่ไว้ใน สรุปข้อมูล 7 จังหวัด ภาคใต้ตอนบน(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548)[Internet] ไว้ว่า จังหวัดกระบี่ตั้งอยู่ในภาคใต้ตอนบนทางด้านฝั่งทะเลอันดามัน อยู่ระหว่าง เส้นรุ้งที่ 7 องศา 30 ลิปดา – 8 องศา 30 ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ 98 องศา 30 ลิปดา – 99 องศา 30 ลิปดาตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (เพชรเกษม) ประมาณ 946 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 4,708.512 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 2,942,820 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 6.66 ของภาคใต้ โดยมีเนื้อที่มากเป็นอันดับที่ 6 ของภาคใต้ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดกับจังหวัดพังงาและจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ทิศใต้ ติดกับจังหวัดตรังและทะเลอันดามัน
- ทิศตะวันออก ติดกับจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัด

นครศรีธรรมราช

- ทิศตะวันตก ติดกับจังหวัดพังงาและทะเลอันดามัน

2.1.12 ลักษณะภูมิประเทศ ในแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2550 ถึง 2552)(องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่. 2549)[Internet] ได้อธิบายรายละเอียดลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดกระบี่ไว้ว่า สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดกระบี่ทางตอนเหนือประกอบด้วย เทือกเขายาวทอดตัวไปในแนวเหนือใต้สลับกับสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดและลอนชัน มีที่ราบชายฝั่งเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทะเลทางด้านตะวันตก บริเวณทางตอนใต้มีสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขากระจัดกระจายสลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น ส่วนบริเวณทางตอนใต้สุดและตะวันตกเฉียงใต้ มีสภาพพื้นที่ที่เป็นแบบลูกคลื่นลอนลาดจนถึงค่อนข้างราบเรียบ และมีภูเขาสูง ๆ ต่ำ ๆ สลับกันไป บริเวณด้านตะวันตกมีลักษณะเป็นชายฝั่งติดกับทะเลอันดามัน ยาวประมาณ 160 กม. ประกอบด้วยหมู่เกาะน้อยใหญ่ ประมาณ 130 เกาะ แต่เป็นเกาะที่มีประชากรอาศัยมีอยู่เพียง 13 เกาะ เกาะที่สำคัญ ได้แก่ เกาะลันตา เป็นที่ตั้งของอำเภอเกาะลันตา และเกาะพีพี ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอเมือง เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามติดอันดับโลก

2.1.13 ลักษณะภูมิอากาศ ในแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2550 ถึง 2552)(องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่. 2549)[Internet] ได้ให้รายละเอียดของลักษณะภูมิอากาศจังหวัดกระบี่ไว้ว่า จังหวัดกระบี่ มีภูมิอากาศแบบมรสุมในเขตร้อนและได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีฝนตกชุกตลอดปีและมีเพียง 2 ฤดู

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึงเดือนเมษายน

- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมไปจนถึงเดือนธันวาคม และจากการ

ที่มีลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมในเขตร้อน อุณหภูมิในแต่ละฤดูกาลจึงไม่แตกต่างกันมากนัก คืออยู่ระหว่าง 17.9 – 39.1 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยอยู่ในช่วงประมาณ 2,069.8 - 2,263.1 มิลลิเมตรต่อปี

2.1.14 ศิลปหัตถกรรม นอกจากจังหวัดกระบี่จะมีภาพเขียนผนังถ้ำโบราณยุคก่อนประวัติศาสตร์แล้ว จังหวัดกระบี่ยังมีงานหัตถกรรมที่ผลิตสืบทอดมาจากบรรพบุรุษในสมัยดั้งเดิม งานศิลปหัตถกรรมของจังหวัดกระบี่ที่จะกล่าวถึง คือ งานผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากป่านั่นใช้วัสดุเป็นพืชตระกูลเตยทะเลชนิดหนึ่ง ที่มีขึ้นอยู่เป็นจำนวนมากตามชายทะเลจังหวัดกระบี่ โดยมีเอกลักษณ์ที่สำคัญคือ สามารถย้อมสีได้สวยงาม มีความนุ่มมือ และมีลวดลายสานที่เป็นเอกลักษณ์อันมาจากการคิดประดิษฐ์โดยบรรพบุรุษของชาวจังหวัดกระบี่ในอดีต และถ่ายทอดสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน แต่ในปัจจุบันนี้หาผู้ที่มีฝีมือและมีความอดทนสานป่านั้นที่มีลวดลายวิจิตรเหมือนดังเช่นในอดีต ได้น้อย(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548)[Internet]

2.1.15 การท่องเที่ยว ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมและการละเล่นพื้นบ้าน ในสรุปข้อมูล 7 จังหวัด ภาคใต้ตอนบน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548)[Internet] ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมและการละเล่นพื้นบ้านของจังหวัดกระบี่ไว้ ดังนี้

(1) แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติของจังหวัดกระบี่

ได้แก่ อ่าวพระนาง อ่างไร่เลย์ เกาะพีพี สุสานหอย เกาะลันตา สวนรุกขชาติ ธาร ไบภรณ์ อุทยาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา เกาะใหญ่ อุทยานแห่งชาติเขาพนมเบญจา น้ำตกห้วยโต้ บ่อน้ำร้อนเหนือ คลอง ถ้ำเพชร แหลมสัก ทับแขกเกาะรอก น้ำครึ้อยชั้นพันวัง น้ำตกเหินเพิง น้ำครึ้อยน้ำดับคลอง ท่อม สระมรกต และเขานอู้อู้

(2) แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศาสนสถาน ได้แก่ วัดถ้ำเสือ เขาแก้ว อ่างลูนธนู ถ้ำลอด ถ้ำผีหัวโต พิพิธภัณฑลัฏบักวัดคลองท่อม และถ้ำหมอบเขียว

(3) ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และการละเล่นพื้นบ้าน ได้แก่ “งานกระบี่เบิกฟ้าอันดามัน” จัดขึ้นตรงกับเดือนพฤศจิกายนของทุกปี เป็นการเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวของจังหวัด และ “ประเพณีลอยเรือของชาวเล” ที่เกาะลันตา ในเรือจะมีผม เถ็บ และเครื่องเล่นสังเวดต่างๆ ประเพณีนี้จัดขึ้นในวันเพ็ญเดือน 6 และเดือน 11 เพื่อสะเดาะเคราะห์ และทำน้ามนต์เพื่อความเป็นสิริมงคล

2.1.16 วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกระบี่

ในแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2550 ถึง 2552)(องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่. 2549)[Internet] ได้ระบุวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดจังหวัดกระบี่ไว้ว่า

วิสัยทัศน์ “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ แหล่งเกษตรอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน บนพื้นฐานของคุณภาพชีวิตและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี”

จากวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ กลยุทธ์หลักที่มีแผนส่งเสริมและพัฒนาสินค้า OTOP ได้แก่ วิสัยทัศน์ในด้านศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ”

- เป้าประสงค์ - จำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
- รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์หลัก

1. การฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมที่ได้รับความเสียหายจากสึนามิ และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ โดยกำหนดพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 6 กลุ่ม ประกอบด้วย (1) เกาะลันตาและหมู่เกาะบริวาร (2) หมู่เกาะพีพี (3) อ่าวนาง ไร่เลย์ หาดนพรัตน์ธารา ทับแขก คลองม่วง อ.เมือง (4) น้ำพุร้อนเค็ม น้ำครึ้อย สระมรกต การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา (5) อ่าวท่าเลน – อ่าวลึก – พังงา (6) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

2. การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำจัดขยะ ทั้งในชุมชนแหล่งท่องเที่ยว ชายหาด น้ำเสียจากชุมชน

3. การสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ทั้งภัยธรรมชาติและ การก่อการร้ายสากล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การจัดทำผังเมืองพื้นที่เฉพาะและการกำกับการนำผังเมืองไปใช้ปฏิบัติ โดยให้หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปปฏิบัติให้บรรลุผล
5. การส่งเสริมการตลาดและการสร้างภาพลักษณ์ที่ถูกต้อง เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
6. อนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
7. การฟื้นฟูผู้ประกอบการและผู้ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบจากสึนามิ
8. การพัฒนาสินค้า OTOP เพื่อการท่องเที่ยว
9. พัฒนาเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและเพียงพอ ประกอบด้วย ถนน ท่าเทียบเรือ สนามบิน ไฟฟ้า น้ำอุปโภคบริโภค
10. การพัฒนาทักษะบุคลากรที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว เพื่อการยกระดับมาตรฐานแรงงาน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการให้ได้มาตรฐาน

2.1.17 อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้ให้รายละเอียดของอำเภอเกาะลันตาใน ข้อมูลทั่วไปของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา(กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2549)[Internet] ไว้ว่า

ข้อมูลทั่วไป คำว่า “ลันตา” แผลงมาจากคำว่า “ลันตัส” ซึ่งเป็นภาษาขวามีความหมายว่า “ผลอย่างปลา” ซึ่งก็คือ ที่่างปลาสร้างด้วยไม้ รูปสี่เหลี่ยมยกพื้นสูงชั้นคล้ายโต๊ะ จุดไฟไว้ข้างล่าง เผลปลาที่เรียงไว้ข้างบน อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตามีพื้นที่ครอบคลุมอยู่ในท้องที่อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ เป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเลตั้งอยู่ในทะเลอันดามัน ประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยที่สวยงามจำนวนมาก อุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ป่าชายหาด ป่าชายเลน แนวเขตปะการังที่สมบูรณ์และหาดทรายรอบเกาะต่างๆ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตามีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 83,750 ไร่ หรือ 134 ตารางกิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตาตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วยเกาะ 25 เกาะ สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเกาะรอก ประกอบด้วย เกาะรอกนอก และเกาะรอกใน ซึ่งเกาะรอกในมีภูมิประเทศทั่วไปเป็นหินผาสูงชันมีโขดหินที่ถูกกัดกร่อนมาเป็นเวลานานอยู่ทางทิศเหนือ ด้านที่หันสู่ทิศตะวันตกเป็นหน้าผาทอดยาว ด้านหน้าของเกาะมีความยาวประมาณ 2.4 กิโลเมตร ยอดเขาที่สูงที่สุด สูง 208 เมตรจากระดับน้ำทะเล ส่วนเกาะรอกนอกเป็นเกาะที่มีขนาดใกล้เคียงกับเกาะรอกใน ยอดเขาที่สูงที่สุด สูง 156 เมตรจากระดับน้ำทะเล บริเวณระหว่างช่องเขาจะมีที่ราบขนาดกว้างอยู่ 2 แห่ง คือ ช่องเขาหาด

ทะเล และอ่าวมันไทร สภาพธรณีของกลุ่มเกาะรอกอยู่ในยุคเพอร์เมียน-คาร์บอนิเฟอรัส มีช่วงอายุ ตั้งแต่ 345-230 ล้านปีมาแล้ว

ลักษณะภูมิอากาศ จากสถานศึกษาข้อมูลสภาพภูมิอากาศ ของสถานีตรวจวัดอากาศที่อยู่ใกล้เขตอุทยานแห่งชาติ คือ สถานีตรวจวัดอากาศเกาะลันตา อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พบว่า อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 28 องศาเซลเซียส โดยจะมีอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด 34 องศาเซลเซียส ในเดือนมีนาคม และอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด 24 องศาเซลเซียส ในเดือนธันวาคม ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยตลอดปีมากกว่า 2,100 มิลลิเมตร

พืชพรรณ ทรัพยากรป่าไม้มีความอุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายของพรรณพืชมาก ซึ่งสามารถจำแนกออกได้ดังนี้

- **ป่าดิบชื้น** คิดเป็นเนื้อที่ 19.42 ตารางกิโลเมตร ปรากฏอยู่บริเวณเกาะลันตาใหญ่ ตลอดแนวเทือกเขาลันตา ซึ่งครอบคลุมพื้นที่เกือบทั้งหมดของอาณาเขตของอุทยานแห่งชาติ ป่าดิบชื้นที่พบมีไม้ชั้นบน และไม้ชั้นกลางความสูงโดยเฉลี่ย 15-25 เมตร พันธุ์ไม้ที่สำคัญได้แก่ เคี่ยม คะนอง ยางแดง ตะแบกนา ตะเคียนหิน เป็นต้น และมีพันธุ์ไม้จำพวกปาล์มและหวาย เป็นไม้พื้นล่างของป่า พันธุ์สำคัญที่พบ ได้แก่ กะพ้อ หวายขม หวายตะค้าทอง หวายงวย เป็นต้น

- **ป่าชายหาด** พบบริเวณ เกาะไม้ซัง เกาะไม้ซังใต้ และเกาะงู เกาะเหล่านี้เป็นเกาะที่มีขนาดเล็ก และมีสภาพเป็นป่าชายหาดทั้งเกาะ ไม้ส่วนใหญ่มีระดับความสูงที่ใกล้เคียงกัน โดยมีความสูง 5 เมตร โดยเฉลี่ยพันธุ์ไม้ที่พบได้แก่ แสมขาว โกงกางใบเล็ก โกงกางใบใหญ่

- **ป่าชายหาด** พบเป็นบริเวณไม่กว้างนัก ระหว่างรอยต่อของชายหาดกับป่าดิบชื้นของเกาะไหง พันธุ์ไม้ที่สำคัญได้แก่ หูกวาง หยีทะเล ผักนึ่งทะเล และเตยทะเล เป็นต้น

2.2 หัตถกรรม

2.2.1 ความหมายของหัตถกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม (2537 : 2) ได้กล่าวถึงความหมายของงานหัตถกรรมไทย โดยเป็นการกล่าวถึงความหมาย การกำเนิด และคุณค่าของงานหัตถกรรมไทยไว้ ดังนี้

2.2.1.1 หัตถกรรม ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2493 ให้ความหมายร่วมกับคำหัตถการ หัตถกิจ ว่า “การทำด้วยฝีมือ การช่าง” แต่ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2525 ได้แยกคำหัตถกรรมออกมาและให้ความหมายว่า “การทำในโรงงานอุตสาหกรรม” ซึ่งเป็นความหมายที่กว้างขึ้น

คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาหัตถกรรมไทย กระทรวงอุตสาหกรรม ให้ความหมายของสินค้าหัตถกรรม ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1.2 สินค้าหัตถกรรม หมายถึง สิ่งที่ต้องฝีมือในการประดิษฐ์และมีความงามด้านศิลปะแฝงอยู่โดยอาจจะใช้เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องทุ่นแรง ช่วยในการผลิตด้วยก็ได้

2.2.2 กำเนิดของหัตถกรรม ย้อนรอยอดีตถึงยุคต้นกำเนิดของมนุษย์ เมื่อแรกที่มนุษย์อุบัติขึ้นในโลกนั้นก็เหมือนกับสัตว์มีชีวิตอื่น ๆ คือมาพร้อมกับธรรมชาติไม่มีสิ่งของใดคิดตัวมา แต่เนื่องจากมนุษย์มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดกว่าสัตว์ ความพยายามที่จะรักษาชีวิตให้อยู่รอด เป็นผลให้มนุษย์คิดประดิษฐ์เครื่องมือเครื่องใช้ขึ้นมาเพื่อสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตประจำวัน โดยอาศัยแรงงานจากมือและร่างกายของตน มาคิดแปดแปลงวัตถุดิบที่มีอยู่ในธรรมชาติใกล้ตัว เพื่อให้รูปร่างประโยชน์ใช้สอยได้เหมาะสมจึงเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างงานหัตถกรรมเพื่อชีวิต

กาลเวลาผ่านไป เมื่อมนุษย์เจริญขึ้น อยู่รวมกันเป็นสังคมใหญ่ รู้จักเพาะปลูกพืชและสะสมอาหาร ไม่ต้องกังวลกับการแสวงหาอาหารทุกวัน ทำให้พอมีเวลาว่างพอที่จะคิดสร้างสรรค์งานอื่นๆ รู้จักแบ่งงานตามความถนัด จึงเกิดมีอาชีพต่าง ๆ ขึ้น งานหัตถกรรมจึงเป็นอาชีพหนึ่งของกลุ่มผู้มีฝีมือในการประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้จากวัตถุดิบในธรรมชาติ เมื่อมีการผลิตซ้ำ ๆ กันมากจนเกิดความชำนาญและถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง มนุษย์ได้พัฒนาหัตถกรรมให้มีประโยชน์ใช้สอยดียิ่งขึ้น และเรียนรู้ถึงคุณสมบัติของวัตถุดิบ รู้จักเลือกสรรวัตถุดิบให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมแต่ละประเภท และการใช้เทคโนโลยีที่คิดค้นขึ้นตามความก้าวหน้าของยุคสมัยนั้น ๆ มาพัฒนากระบวนการผลิตหัตถกรรมให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ตลอดจนการปรุงแต่งความงามของศิลปะในงานหัตถกรรม เพื่อสนองความต้องการทางจิตใจและคตินิยมความเชื่อรวมทั้งประโยชน์ใช้สอยทางร่างกายให้สอดคล้องกัน

งานหัตถกรรมจึงกลายเป็นศูนย์รวมของสหวิทยาการศาสตร์ต่าง ๆ ที่มีคุณค่าทางศิลปะวิทยาศาสตร์ สังคม ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติและสืบทอดเป็นมรดกแห่งความภาคภูมิใจของคนในชาติ

2.2.3 คุณค่าของหัตถกรรมไทย วิวัฒนาการของการพัฒนาหัตถกรรมไทย มีประวัติความเป็นมาในอดีตอันยาวนานตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ เมื่อประมาณ 7,000 ปีมาแล้ว ดังจะเห็นได้จากหลักฐานเครื่องมือหินกะเทาะและขุดพบในบริเวณแหล่งวัฒนธรรมก่อนประวัติศาสตร์ บ้านเก่า ตำบลจรเข้เผือก อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี หรือเครื่องปั้นดินเผาที่ขุดพบบริเวณบ้านเชียง อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี มีรูปทรงแปลกตาและลวดลายการเขียนสีวิจิตรพิสดาร จัดเป็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมล้ำค่าซึ่งนักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีเชื่อกันว่า ดินแดนของประเทศไทยเคยเป็นที่อยู่ของกลุ่มชนที่มีวัฒนธรรมอันสูงส่ง ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมในดินแดนแห่งนี้ จึงเป็นมรดกสื่อทางวัฒนธรรมไทยที่บรรพบุรุษสร้างไว้ เป็นสมบัติแห่งความภาคภูมิใจถึงปัจจุบัน

ความภาคภูมิใจในมรดกงานหัตถกรรมนี้ แต่ละชาติย่อมถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องรักษาไว้เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประจำชาติ เป็นเครื่องชี้วัดความเจริญและพัฒนาการของคนในชาตินั้นทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมเป็นสิ่งละเอียดอ่อน ชาติที่เจริญด้วยวัฒนธรรม หมายถึง ชนในชาติมีจิตใจงดงามอ่อนละมุนละไม อยู่ในสังคมสงบสุขร่มเย็น ไม่ระส่ำระสายและมีความเป็นอิสระ จึงจะสามารถสร้างสรรค์วัฒนธรรมขึ้นมาได้

เป็นที่น่าชื่นชมอย่างยิ่งที่ประเทศไทยของเรานั้น เป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากร ธรรมชาติหลายชนิด อีกทั้งยังมีวัฒนธรรมสะสมมากมายในแต่ละท้องถิ่นของภูมิภาค โดยเฉพาะงานหัตถกรรมไทยนั้นเชื่อว่ามีการทำสืบทอดต่อเนื่องกันจากอาณาจักรสุโขทัยเรื่อยลงมาจนถึงอาณาจักรอยุธยาและรัตนโกสินทร์ซึ่งมีแกนนำทางวัฒนธรรมของสังคมในชาติ พุทธศาสนา และการปกครองที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ก่อให้เกิดการพัฒนาหัตถกรรมไทยที่มีคุณค่าหลายระดับ นับตั้งแต่ระดับหัตถกรรมพื้นบ้านสำหรับสังคมเกษตรกรรมในชนบทไปจนถึงระดับศิลปหัตถกรรมไทยชั้นสูงสำหรับเจ้านายพระมหากษัตริย์ ที่คงความเป็นเอกลักษณ์มาโดยตลอด จะแตกต่างกันบ้างก็ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นจากฝีมือและจินตนาการของช่างหัตถกรรมไทย

ครั้นล่วงมาถึงสมัยปัจจุบัน สังคมไทยเปลี่ยนแปลงความเจริญอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม การสื่อสาร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม สังคมเมือง และสังคมชนบทที่มีความแตกต่าง ชาวชนบทที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมยังคงมีฐานะยากจนจำนวนมาก ห่วงไกลความเจริญทางเศรษฐกิจมากยิ่งขึ้น เป็นผลให้รัฐบาลทุกยุคสมัยมีนโยบายเร่งรัดกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจไปสู่ชนบท โดยการมุ่งส่งเสริมอาชีพหัตถกรรมและอุตสาหกรรมในครอบครัว เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัวของราษฎรชนบท พื้นฐานการผลิตหัตถกรรมจึงเปลี่ยนแปลงไปจากการผลิตเพื่อประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวัน เป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายสนองความต้องการของตลาดสังคมเมืองทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

งานหัตถกรรมไทยในยุคสมัยนี้จึงมีบทบาทความสำคัญเพิ่มขึ้นในเชิงคุณค่าทางเศรษฐกิจที่นำรายได้เงินตราเข้าสู่การพัฒนาประเทศ นอกเหนือจากการให้คุณค่าที่เป็นเอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของชาติไทยในอดีตที่ผ่านมา

2.2.4 ความสำคัญของหัตถกรรม

2.2.4.1 ด้านศิลปวัฒนธรรม

กรมศิลปากร (2532 : 10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของศิลปหัตถกรรมไทย ในด้านศิลปวัฒนธรรมไว้ว่า ศิลปหัตถกรรมไทย เป็นงานศิลปะที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งสะท้อนถึงวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างไปตามถิ่นกำเนิด รูปแบบ และวัสดุที่ใช้ แต่ส่วนใหญ่แล้วมักจะเป็นไปเพื่อความเป็นอยู่มากกว่าอย่างอื่น คือตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น เป็นสำคัญ ดังนั้น หัตถกรรมประเภทต่างๆ จึงมีลักษณะเป็นไปตามถิ่นกำเนิด ซึ่งอาจจะมีรูปแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการต่างกัน ไปทั้งที่เป็นสิ่งของเดียวกัน ชนิดเดียวกัน ที่มีอยู่ในภาคต่างๆ ของประเทศไทย ก็อาจไม่เหมือนกัน ทั้งนี้จะเป็นไปตามคติความเชื่อ แบบแผนที่สืบทอดกันมาแต่โบราณตามวัฒนธรรมพื้นบ้าน

เอกลักษณ์ที่สำคัญของหัตถกรรมไทยคือ สร้างขึ้นมาจากแรงบันดาลใจจากสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว ไม่ว่าจะเป็นสภาพธรรมชาติ ความเป็นอยู่และความเชื่อทางขนบธรรมเนียมประเพณีแล้วถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของศิลปะ และสร้างรูปแบบขึ้นใหม่ จะคำนึงถึงประโยชน์ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้คนไปด้วย คุณค่าในด้านเนื้อหาสาระนั้น จะเห็นได้ว่า มรดกด้านศิลปวัฒนธรรมนั้น ได้สะท้อนให้เห็นความนึกคิด และค่านิยมของคนแต่ละยุคสมัย ออกมาในรูปแบบของความงาม

2.2.4.2 ด้านเศรษฐกิจ

กรมศิลปากร (2532 : 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของศิลปหัตถกรรมไทย ในด้านด้านเศรษฐกิจไว้ว่า เพิ่มทรัพยากรภายในประเทศ ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไทยได้พัฒนาจากการผลิตในระดับท้องถิ่น โดยใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นเป็นวัตถุดิบในการผลิต ก่อให้เกิดการนำทรัพยากรที่มีอยู่ภายในประเทศมาใช้ประโยชน์ โดยผ่านกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าทำให้สามารถขายได้ในราคาที่สูง เช่น หวาย และเครื่องจักสาน

การเพิ่มการจ้างงาน เนื่องจากผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไทยมีลักษณะการผลิตที่ใช้แรงงานจำนวนมาก ทั้งแรงงานฝีมือที่มีความชำนาญ และแรงงานกึ่งฝีมือ สินค้าหัตถกรรมประเภทที่มีช่วงการผลิตที่ยาว ก็จะก่อให้เกิดการจ้างงานเป็นจำนวนมาก เช่น การทอผ้า ซึ่งผ่านกระบวนการผลิตหลายขั้นตอนนับแต่การปลูกฝ้ายไปจนถึงการทอผ้า โดยส่วนใหญ่เป็นแรงงานในช่วงฤดูนอกการเพาะปลูก แม้ว่าหัตถกรรมบางประเภทที่ได้พัฒนาไปในรูปแบบอุตสาหกรรม มีการนำเครื่องจักรเข้ามาช่วยในบางขั้นตอน แต่ก็ยังต้องอาศัยแรงงานเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิต

การพัฒนาชนบท การผลิตสินค้าหัตถกรรมส่วนใหญ่ดำเนินการในลักษณะของอุตสาหกรรมในครัวเรือน และโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อม ซึ่งกระจายอยู่ทั่วไปในภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ โดยอาศัยแรงงานและวัตถุดิบที่มีอยู่ภายในท้องถิ่น ทำการผลิตเพื่อสนองความต้องการของตลาดในระดับท้องถิ่นเป็นหลัก และใช้ทุนในการดำเนินงานไม่มากนักจึงสามารถจัดตั้งกิจการได้ง่าย การส่งเสริมหัตถกรรมไทย จึงมีการกระจายไปสู่ในท้องถิ่นต่างๆ โดยเฉพาะในแถบที่ทำการเกษตร เพื่อผลิตสินค้าหัตถกรรมเป็นอาชีพรอง นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างงานในชนบท และเป็นการชะลอการอพยพของคนชนบทเข้าสู่เมืองหลวง อันจะสามารถผ่อนคลายปัญหาทางด้านสังคมได้ระดับหนึ่งด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ทิศทางการส่งเสริมและพัฒนาหัตถกรรมไทย

กระทรวงอุตสาหกรรม (2537 : 7) ได้กล่าวถึงทิศทางการส่งเสริมและพัฒนาหัตถกรรมไทยไว้ ดังนี้ ในขณะที่ประเทศไทยกำลังหันเหการพัฒนาไปสู่ความเจริญของโลกยุคปัจจุบัน ซึ่งมุ่งเน้นความเจริญทางวัตถุ การสื่อสาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่สังคมไทยและสังคมของมนุษยโลกก็ประสบปัญหาอย่างมากมาย เป็นผลให้มนุษย์มีความเห็นแก่ตัวเพิ่มขึ้น จิตใจหยาบกระด้าง ห่างไกลจากธรรมชาติ ศิลปะและคุณธรรมความดีงามในการที่จะสร้างสรรค์งานหัตถกรรมยุคปัจจุบัน อีกทั้งการใช้ทรัพยากร ธรรมชาติอย่างฟุ่มเฟือย เพื่อสนองการดำรงชีวิตของมนุษย์ที่มากมายเกินความจำเป็น นับเป็นการทำลายความสมดุลของสภาพแวดล้อมธรรมชาติในโลกโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

องค์การสหประชาชาติได้แสดงถึงความผิดพลาดของการพัฒนาในสมัยที่ผ่านมา ซึ่งได้มุ่งการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และความเจริญรุ่งเรืองพร้อมทางวัตถุ โดยให้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นเจ้าบทบาทใหญ่ ในกระบวนการพัฒนาและประกาศให้เปลี่ยนแปลงแนวทางการพัฒนาใหม่ ตามข้อเสนอขององค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรม หรือ UNESCO ในปี พ.ศ.2531 - 2540 เป็นทศวรรษโลกเพื่อการพัฒนาทางวัฒนธรรม (World Decade for Cultural Development)

ดังนั้นการที่จะส่งเสริมและพัฒนาหัตถกรรมไทยให้บังเกิดผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จึงขึ้นอยู่กับนโยบายของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ที่จะต้องปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงความเคลื่อนไหวทิศทางการพัฒนาของโลก ซึ่งยึดหลักวัฒนธรรมเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาเพื่อการสร้างประชาชนให้มีคุณภาพทางวัฒนธรรม

ความมุ่งหวังที่จะให้มนุษย์ยุคปัจจุบันใช้ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเพื่อประโยชน์ การดำรงชีวิตประจำวันเหมือนกับในสมัยโบราณนั้น ก็จะเป็นการทวนกระแสความเจริญของโลกปัจจุบัน เพราะมนุษย์มีโอกาสดีกใช้สินค้าอุตสาหกรรมที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้สอยเช่นเดียวกับหัตถกรรม ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไทยบางประเภทไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้อีกต่อไป หรือไม่มีวัตถุดิบธรรมชาติอย่างที่เคยมีมาในอดีต หัตถกรรมนั้นจึงไม่มีการผลิตขึ้นมาใช้ใหม่ และหมดสภาพไปโดยปริยาย คงเหลือไว้แต่ร่องรอยของอดีต ซึ่งสามารถเก็บตัวอย่างไว้ในพิพิธภัณฑ์เพื่อการศึกษาศึกษาและการชื่นชมเท่านั้น

การอนุรักษ์และสืบทอดงานหัตถกรรมไทยจากบรรพบุรุษให้ดำรงอยู่ได้ จึงจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมความต้องการของตลาดผู้ใช้หัตถกรรมบางประเภท เพื่อให้มีการใช้สอยในชีวิตประจำวันต่อไป โดยการปรับทิศทางการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไทยให้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงทุกขณะ ด้วยการคำนึงถึงความสมดุลของความสัมพันธ์ในองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ มนุษย์ ธรรมชาติ และสังคม กล่าวคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไทยควรที่จะสนองความต้องการใช้สอยของมนุษย์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ คือ มีประโยชน์ใช้สอยและความงามทางศิลปะเพื่อยกระดับทางจิตใจของมนุษย์ให้มีคุณธรรมความดีงาม โดยการพัฒนาคุณภาพหัตถกรรมให้ได้มาตรฐานที่ดี ขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงเรื่องธรรมชาติ ความรู้เท่าทันและเข้าใจในคุณสมบัติของวัตถุดิบจากทรัพยากรธรรมชาติที่นับวันจะเหลือน้อยลงและมีอยู่อย่างจำกัด จึงควรที่จะมีการคิดค้นพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมให้ประหยัดการใช้วัสดุและใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าสูงสุด ตลอดจนการสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของวัตถุดิบหัตถกรรมที่มาจากทรัพยากรธรรมชาติ สำหรับองค์ประกอบด้านสังคมนั้น หมายรวมถึง วัฒนธรรมและระบบการต่าง ๆ ที่จัดสรรค้ำจุนดำรงอยู่ของชีวิตมนุษย์ ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไทยจึงควรมีรูปแบบของเอกลักษณ์ท้องถิ่นอันเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทยด้วยเช่นกัน

วิธีการที่จะปรับทิศทางของการส่งเสริมและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไทยให้ประสบความสำเร็จดังกล่าวได้นั้น ก็ด้วยการศึกษาเรียนรู้ ทำความเข้าใจเรื่องราวของหัตถกรรมจากประสบการณ์ในอดีตของบรรพบุรุษไทย และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจนถึงยุคปัจจุบัน พร้อมกับรวบรวมข้อมูลดังกล่าว เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ให้การศึกษาความรู้ทางด้านหัตถกรรมแก่ประชาชนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าของหัตถกรรมไทย ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ ทางด้านการเสริมสร้างภูมิปัญญา ความรู้ความสามารถ ทักษะและความชำนาญงาน ในฐานะที่เป็นผู้ผลิต คือช่างฝีมือหัตถกรรม ทำให้รู้จักคิดเป็น และทำเป็น พร้อมกันนั้นหัตถกรรมก็เป็นเครื่องรับใช้ศักยภาพของมนุษย์ ในฐานะผู้ใช้ผลิตภัณฑ์หัตถกรรม ทำให้รู้จักเลือกเป็นและใช้เป็น โดยใช้อย่างเข้าใจ รู้ซึ่งถึงคุณค่าของความเป็นหัตถกรรมทำด้วยมือ ซึ่งแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ทำด้วยเครื่องจักร ทั้งยังแสดงถึงความมีวัฒนธรรมของผู้ใช้หัตถกรรมอีกด้วย

เพื่อการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง เหล่านี้เอง จึงเป็นที่มาของความคิดริเริ่มจัดทำหนังสือรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไทยขึ้น มีเนื้อหามุ่งเน้นแสดงตัวอย่างรูปภาพของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไทยในอดีตและปัจจุบัน พร้อมกับข้อมูลรายละเอียดของวัตถุดิบหัตถกรรม และประวัติความเป็นมาของการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไทยโดยสังเขป รวมจำนวน 13 ประเภท ได้แก่ ผ้าและผลิตภัณฑ์จากผ้า เครื่องจักรสาน ไม้ไผ่และหวาย เครื่องรัก ผลิตภัณฑ์เส้นใยพืช เครื่องปั้นดินเผา เครื่องโลหะ เครื่องไม้ เครื่องหนัง อัญมณีและเครื่องประดับ ผลิตภัณฑ์จากเปลือกหอย เขาสัตว์ กระดุก และกะลามะพร้าว ผลิตภัณฑ์กระดาษ ดอกไม้แห้ง และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ

วิบูลย์ ลีสุวรรณ (2532 : 95) ได้กล่าวสรุปถึงแนวทางเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาส่งเสริมศิลปหัตถกรรมไทยไว้ว่า ในการแสวงหาแนวทางเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาส่งเสริมศิลปหัตถกรรมไทยจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องศึกษาสภาพวัฒนธรรมของแหล่งกำเนิดงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปหัตถกรรม และจะต้องศึกษาเกี่ยวโยงถึงองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งเป็นตัวกำหนดการสร้างสรรครูปแบบของงานศิลปหัตถกรรมในท้องถิ่นต่างๆ ด้วย ตั้งแต่สภาพภูมิศาสตร์ไปจนถึงประวัติศาสตร์วัฒนธรรมท้องถิ่น เพราะสภาพภูมิศาสตร์เป็นตัวกำหนดและองค์ประกอบสำคัญที่ผลักดันให้ชุมชนต่างๆ สร้างเครื่องมือเครื่องใช้ ซึ่งส่วนมากจะเป็นงานศิลปหัตถกรรมขึ้นสนองความต้องการในการใช้สอยในชีวิตประจำวันให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิตตามสภาพท้องถิ่น

สรุปขั้นตอนการสร้างสรรคงานศิลปหัตถกรรมของไทย เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างความเข้าใจในการแสวงหาแนวทางอนุรักษ์และพัฒนาส่งเสริม ได้ดังนี้

- ศิลปหัตถกรรม
- รูปแบบกรรมวิธีการผลิต
- สภาพภูมิศาสตร์
- ประวัติศาสตร์-วัฒนธรรม
- ขนบประเพณี ความเชื่อ ศาสนา
- วัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิต
- ความต้องการใช้สอย-ซื้อขายแลกเปลี่ยน
- เพื่อสนองความต้องการทางจิตใจ

แนวทางเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาส่งเสริมศิลปหัตถกรรมไทยที่ วิบูลย์ ลีสุวรรณ ได้สรุปแนวทางไว้ นั้น ได้สอดคล้องกับ แนวทางการอนุรักษ์และส่งเสริมพัฒนาด้านหัตถกรรมไทยที่ กรมศิลปากร(2532 : 54) ได้ให้แนวทางไว้โดยมีรายละเอียด ดังนี้ การอนุรักษ์และส่งเสริมพัฒนาด้านหัตถกรรมไทยน่าจะประกอบไปด้วยบุคคลสองกลุ่มคือ กลุ่มนักวิชาการที่ทำงานด้านการศึกษาวิจัย เพื่อความเข้าใจถึงความเป็นมาและคุณค่าของศิลปหัตถกรรมอย่างลึกซึ้ง ให้เข้าถึงรูปแบบดั้งเดิมและความสัมพันธ์ของสิ่งเหล่านั้น และกลุ่มผู้ที่ศึกษารวบรวมเก็บรักษาไว้ในลักษณะมรดกของชาติ เพื่อการศึกษาของคนรุ่นหลัง อันเป็นข้อมูลให้บุคคลอีกกลุ่มได้นำไปดำเนินการพัฒนาปรับปรุง และส่งเสริมให้งานเหล่านั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของลักษณะเฉพาะถิ่น และเอกลักษณ์ประจำชาติไว้

นอกจากนี้ วิบูลย์ ลีสุวรรณ (2539 : 138) ได้กล่าวไว้ว่า แม้ว่าการผลิตเครื่องจักสานในปัจจุบันจะมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น และยังไม่มีปัญหาหนักก็ตาม แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะถิ่นของเครื่องจักสานกำลังถูกทำลายด้วยระบบการค้า และการประยุกต์หน้าที่ใช้สอย ผู้สานจะไม่มีโอกาสทำงานตามความถนัด แต่ต้องทำตามความต้องการของตลาด ซึ่งในที่สุดเราจะไม่มีเครื่องจักสานที่มีเอกลักษณ์ และลักษณะเฉพาะถิ่น แต่จะมีเครื่องจักสานที่คล้ายคลึง หรือเหมือนกันทั้งประเทศ แนวโน้มนี้เป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะต้องศึกษาและหาทางแก้ไข ก่อนที่เอกลักษณ์ของท้องถิ่นจะถูกทำลายสูญหายไป และกรมศิลปากร(2532 : 37) ก็ได้กล่าวถึงการประยุกต์เครื่องจักสาน ไว้ว่า เครื่องจักสานในปัจจุบันได้ประยุกต์นำมาเป็นเครื่องตกแต่งมากขึ้น หรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำมาใช้ตามความเหมาะสม เช่น กระดับขนาดใหญ่มาใช้กระดาษหรือผ้าที่ใช้แล้ว เอากระbungมาเป็นที่ใช้กระดาษต้นไม้ หรือเป็นที่ทิ้งพง เศษกระดาษ กระดาษเล็กๆ ใส่ผลไม้ ตะกร้าเล็กๆ จัดดอกไม้ รังจอบทำโคมไฟ หรือประดิษฐ์ในรูปแบบใหม่ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและรสนิยมของผู้ใช้ที่ จะรู้จักนำวัสดุพื้นเมืองที่มีความงามอยู่ในตัวมาใช้ประโยชน์ได้มากเพียงใด

นอกจากนี้ วิวัฒน์ บุญยภักดี (2532 : 139) ได้กล่าวถึงการพัฒนาศิลปสร้างสรรค์งาน ศิลปหัตถกรรมมาสู่รูปแบบของสินค้าที่ระลึกไว้อย่างน่าสนใจ และมีความสอดคล้องกับแนวทาง ดังกล่าวข้างต้น ดังนี้ กล่าวได้ว่าการพัฒนาศิลปสร้างสรรค์งานศิลปหัตถกรรมมาสู่รูปแบบของสินค้าที่ ระลึก ศิลปหัตถกรรมในแต่ละท้องถิ่นล้วนมีบทบาทอันสำคัญ คิวว่าเหมือนทรัพยากรพื้นฐานที่ นำไปสู่การสร้างสรรคผลิภัณฑ์สินค้าที่ระลึก ที่แสดงออกถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ได้เป็นอย่างดี เป็นตัวแทนในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมของแต่ละภูมิภาค สะท้อนได้กระทั่งสภาพภูมิศาสตร์ และบรรยากาศของแต่ละท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานอันมีคุณค่าในความเป็นศิลปหัตถกรรม ซึ่ง สร้างสรรค์ขึ้นด้วยฝีมือของผู้คนในท้องถิ่นนั้นๆ นั่นเอง

ท้องถิ่นใดสามารถนำงานศิลปหัตถกรรมมาส่งเสริมให้กลายเป็นสินค้าของที่ระลึก จึง เท่ากับเป็นการสืบทอดและฟื้นฟูฝีมือด้านศิลปหัตถกรรมดั้งเดิม และที่สำคัญเป็นการเพิ่ม มูลค่าให้วัสดุที่เป็นทรัพยากรท้องถิ่นซึ่งมีอยู่เดิมแล้วแต่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่า ต่อเมื่อนำมา ผลิตเป็นสินค้าที่ระลึกก็จะได้ราคาดี เพราะนักท่องเที่ยวเป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีกำลังซื้อสูง รวมทั้ง เป็นการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับแรงงานในท้องถิ่นซึ่งว่างงาน หรืออาจว่างงานหลังฤดูเก็บเกี่ยว (วิวัฒน์ บุญยภักดี. 2532 : 129) ทั้งนี้จำเป็นต้องอาศัยการศึกษาความนิยมของนักท่องเที่ยว หรือ ความต้องการของตลาด เป็นเครื่องช่วยในการประดิษฐ์ออกแบบพร้อมทั้งอาศัยศิลปะพื้นถิ่นเป็น พื้นฐานไว้ด้วยเสมอ (วิวัฒน์ บุญยภักดี. 2532 : 36)

นอกจากนี้ในปี 2544 รัฐบาลจึงได้ประกาศสงครามกับความยากจน โดยได้แถลงนโยบาย ต่อรัฐสภาว่า จะจัดให้มีโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ข้อมูลโครงการหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ One Tambon One Product (OTOP) Project Information (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. 2548) [Internet] ได้อธิบายถึงความเป็นมาโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของโครงการดังนี้

2.3.1 ความเป็นมาโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ในห้วงเวลาที่ประเทศชาติ กำลัง เผชิญปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจ ประชาชนทุกระดับประสบปัญหาต่าง ๆ ปัญหาหนึ่งที่ประชาชน ระดับรากหญ้า ซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่ของประเทศถูกรุมเร้าคือ ปัญหาความยากจน รัฐบาลจึง ได้ ประกาศสงครามกับความยากจน โดยได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาว่า จะจัดให้มีโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้แต่ละชุมชนได้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสินค้าโดยภาครัฐ พร้อมทั้งจะเข้าช่วยเหลือในด้านความรู้สมัยใหม่ และการบริหารจัดการเพื่อเชื่อมโยงสินค้าจาก ชุมชนสู่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศด้วยระบบร้านค้าเครือข่ายและอินเทอร์เน็ตเพื่อส่งเสริม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และสนับสนุนกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างรายได้ด้วยการนำทรัพยากร ภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นและมูลค่าเพิ่ม เป็นที่ต้องการของตลาด ทั้งในและต่างประเทศและได้กำหนดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย คณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ พ.ศ. 2544 ประกาศ ณ วันที่ 7 กันยายน 2544 ขึ้น โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการ อำนวยการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ หรือเรียกโดยย่อว่า กอ.นตผ ซึ่ง ฯพณ ฯ นายกรัฐมนตรี ได้มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี (นายปองพล อดิเรกสาร) เป็นประธานกรรมการ และให้คณะกรรมการ กอ.นตผ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนแม่บท การดำเนินงาน “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” กำหนดมาตรฐานและหลักเกณฑ์การคัดเลือกและขึ้น บัญชีผลิตภัณฑ์ดีเด่นของตำบล รวมทั้งสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนแม่บท อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.2 **ปรัชญาของ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์** “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เป็นแนวทาง ประการหนึ่ง ที่จะสร้างความเจริญแก่ชุมชนให้สามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของคนในชุมชน ให้ดีขึ้น โดยการผลิตหรือจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น ให้กลายเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ มีจุดเด่น เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง สอดคล้องกับวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น สามารถจำหน่ายในตลาดทั้ง ภายในและต่างประเทศ โดยมีหลักการ พื้นฐาน 3 ประการ คือ

- 1) ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล (Local Yet Global)
- 2) พึ่งตนเองและคิดอย่างสร้างสรรค์ (Self-Reliance-Creativity)
- 3) การสร้างทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development)

ผลิตภัณฑ์ ไม่ได้หมายถึงตัวสินค้าเพียงอย่างเดียวแต่เป็นกระบวนการทางความคิด รวมถึงการบริการ การดูแล การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรักษาภูมิปัญญา ไทย การท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้กลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ มีจุดเด่น มีจุดขายที่รู้จักกันแพร่หลายไปทั่วประเทศและทั่วโลก

2.3.3 **วัตถุประสงค์ของหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์** จากนโยบายของรัฐบาล ที่แถลงต่อ รัฐสภา และตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบล หนึ่ง ผลิตภัณฑ์แห่งชาติ พ.ศ. 2544 การดำเนินงานตาม โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ มี วัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) สร้างงาน สร้างรายได้ แก่ชุมชน
- 2) สร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน ให้สามารถคิดเอง ทำเอง ในการพัฒนาท้องถิ่น
- 3) ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของชุมชน ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมในท้องถิ่น

2.4 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปাহัน

2.4.1 ความหมายและความสำคัญ กระทรวงอุตสาหกรรม (รูปผลิตภัณฑ์หัตถกรรม ไทย. 2537 : 174-175) ได้ให้ความหมายอธิบายถึงผลิตภัณฑ์ปাহันไว้ว่า “ ปাহัน ” มีอีกชื่อหนึ่งว่า “ ลำเจียก ” หรือ “ กระจะเกด ” มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Pandanus Odoratissimus* Linn f. อยู่ในวงศ์ *Pandanus* เช่นเดียวกับเตย จัดเป็นเตยทะเลชนิดหนึ่ง ขึ้นริมทะเลที่มีดินทราย ลำต้นเป็นกอและแตกกิ่ง ใบยาวเป็นหนามแต่สั้นกว่าเตยหนาม มีดอกหอมมาก ซึ่งนำมาจักดอกและสานเป็นเครื่องประดับให้เด็กๆ (ภาพที่ 2.4)

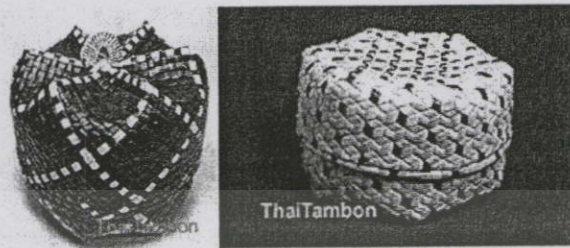
ภาพที่ 2.4 ต้นเตยปাহัน (*Pandanus Odoratissimus* Linn f.)

ที่มา : สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ [Internet]

คุณสมบัติของใบเตยปাহันคือ เมื่อเส้นใยแห้งแล้ว ผิวจะนุ่ม เนื้อเนียนกว่าใบเตยชนิดอื่นๆ เหมาะในการทำผลิตภัณฑ์เครื่องจักสาน เครื่องใช้สอยพื้นบ้านทั่วไป เช่น กระจะบอง กระจะบอน กระจะบองมาก ตลอดจนการสานที่ใช้ฝีมือปราณีต สวยงาม แหล่งเตยและปাহันอยู่ทางภาคใต้ มีมากในจังหวัดสงขลา นราธิวาส กระบี่ และสตูล

ผลิตภัณฑ์ใบเตยปাহัน เป็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมพื้นบ้านในกลุ่มประเภทงานจักสานจากเส้นใยพืชซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของทางภาคใต้ชนิดหนึ่ง สืบทอดจากบรรพบุรุษไทยมานานแล้ว เพราะเป็นผลิตภัณฑ์ที่ราษฎรชนบทใช้สอยในชีวิตประจำวัน อันได้แก่ เสื่อเตย เสื่อปাহัน

เพื่อใช้ตากเมล็ดพืชหรือปุ๋ยมอน กระสอบบรรจุของและพืชเกษตรกรรม และที่ใส่ของเรียกว่า “ มุก ” ซึ่งทางภาคใต้เรียกว่า “ สมุก ” (ภาพที่ 2.5)

ภาพที่ 2.5 ที่ใส่ของเรียกว่า “ มุก ” ซึ่งทางภาคใต้เรียกว่า “ สมุก ”

ที่มา : กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม [Internet]

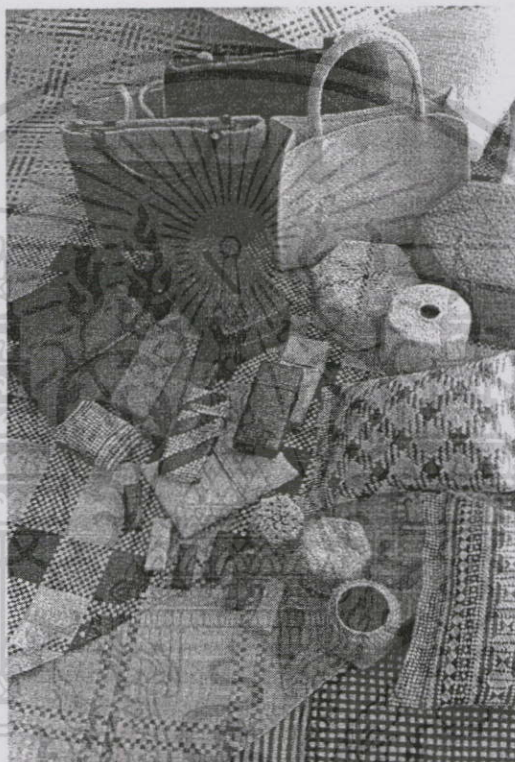
การทำผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตย ขึ้นอยู่กับชนิดของวัตถุดิบ ดันเตยที่หาได้ในท้องถิ่นนั้นๆ ถ้าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเตยแขงหรือเตยน้ำ ลักษณะผิวใบค่อนข้างหยาบ เช่น เสื้อแขง ที่ใช้ตากข้าวเปลือกไม่นิยมใช้ปุ๋ยมอน หรือการนำมาสานกระสอบหยาบๆ เพื่อใช้งานมากกว่าที่จะคำนึงถึงความสวยงาม สำหรับดันเตยทะเลหรือดันใบเตยป่านั้น เป็นเตยที่มีความสวยงามคือ เมื่อผิวใบแห้งแล้ว เนื้อจะเรียบ เส้นใยเนียนนุ่ม เมื่อนำมาสานเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ จะดูปราณีตสวยงามกว่าเตยชนิดอื่นๆ

ปัจจุบันผลิตภัณฑ์จากใบเตยและป่านั้น ได้รับการออกแบบปรับปรุงให้มีรูปแบบสวยงาม และเพิ่มประโยชน์การใช้สอยมากขึ้น ตลอดจนการพัฒนาเทคนิคการผลิต การย้อมสีสันท่างๆ มีการสานลวดลายเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ในสังคมเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานของภาครัฐหลายแห่ง รวมทั้งภาคเอกชน ทั้งนี้เพื่อให้ราษฎรชนบททางภาคใต้สามารถจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้ปริมาณเพิ่มขึ้น กลายเป็นอาชีพเสริมให้แก่ครอบครัว ตามนโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมการกระจายรายได้ และแก้ปัญหาความยากจนในชนบท

กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ใบเตยป่านั้น เป็นกลุ่มแม่บ้านในตำบลเกาะตันตาน้อย อำเภอเกาะตันตา จังหวัดกระบี่ ทางกลุ่มได้พัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมโดยใช้วัสดุจากเตยป่านั้นที่มีอยู่มากมายในอำเภอเกาะตันตา จังหวัดกระบี่ ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยใช้วัสดุจากเตยป่านั้นเป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน ที่ร่วมอนุรักษ์กันมาเป็นเวลากว่าหนึ่งร้อยปี ในอดีต ชาวบ้านหรือคนชราในหมู่บ้าน จะทำเป็นเสื่อกันอยู่แล้วหากแต่เมื่อก่อนไม่มีการซื้อขายชาวบ้านจะนำไปเป็นของฝากเวลาไปเยี่ยมเยียนกัน กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรใบเตยป่านั้นพัฒนา ได้จัดตั้งกลุ่มขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2541 ปัจจุบันส่วนราชการต่าง ๆ เห็นความสำคัญของใบเตยป่านั้น จึงส่งเสริมให้กลุ่มสตรีที่มีอยู่แล้วผลิต และแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เพื่อขายให้กลุ่มต่างๆ เป็นรายได้เสริมให้แก่ชาวบ้าน การเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดการกลุ่มก็มีสมาชิกฝ่ายผลิต ฝ่ายตรวจสอบคุณภาพสินค้า ฝ่ายการเงิน และฝ่ายการตลาด(ข้อมูลชุมชนและกลุ่มประชาชนในตำบล).[ออนไลน์]

ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์จากใบเตยและปาหนันของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนัน(ภาพที่ 2.6) ที่ได้รับการพัฒนาให้มีรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายมากขึ้น เช่น หมวก กระเป๋าแบบต่างๆ หลายนาม รองเท้า เครื่องใช้สำนักงาน เช่น แฟ้มเอกสาร กล่องใส่ปากกา ปกสมุด ที่ใส่จดหมาย ชุดรองงาน ตลอดจนผลิตภัณฑ์หัตถกรรมของที่ระลึกต่างๆ

ภาพที่ 2.6 ตัวอย่างผลิตภัณฑ์จากใบเตยปาหนัน

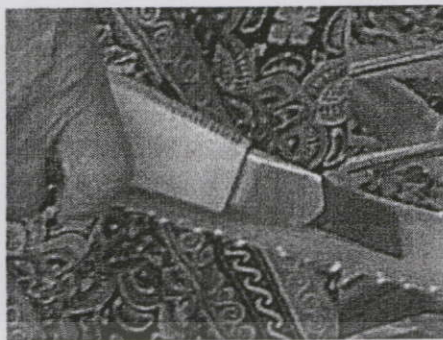
ที่มา : อนุสาร อ.ส.ท. (2547 : 141)

แหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใบเตยปาหนันที่น่าสนใจ อยู่ในเขตตำบลคูเต่า อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และมีการทำกันมากแถบหมู่บ้านชายทะเลคือที่ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส นอกจากนี้ก็มีที่จังหวัดกระบี่ และจังหวัดสตูล(รูปผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไทย , 2537 : 174-175)

2.4.2 อุปกรณ์และเครื่องมือในการสานใบเตยปาหนัน แบ่งออกได้เป็น 2 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นตอนการเตรียมวัสดุ 2. ขั้นตอนการขึ้นรูปและตกแต่งผลิตภัณฑ์หัตถกรรม

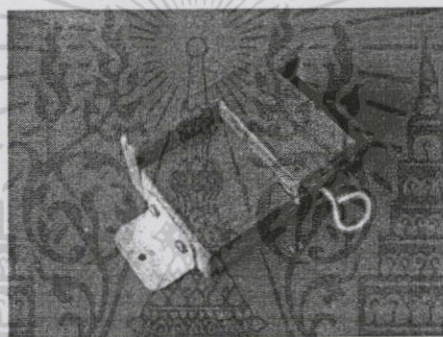
1. ขั้นตอนการเตรียมวัสดุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.7 มีดคัดเตอร์

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

ภาพที่ 2.8 เครื่องมือตีคาน และกรีดใบเตยปาดนั้น

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

ภาพที่ 2.9 เครื่องรีดใบเตยปาดนั้น

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.10 เตาไฟ และกระทะ

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

ภาพที่ 2.11 ถังพลาสติกใส่น้ำเปล่า

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

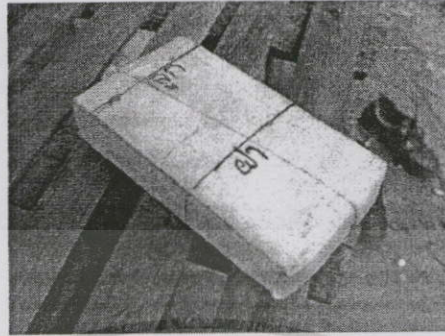

ภาพที่ 2.12 สีเคมีซ่อมกก

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

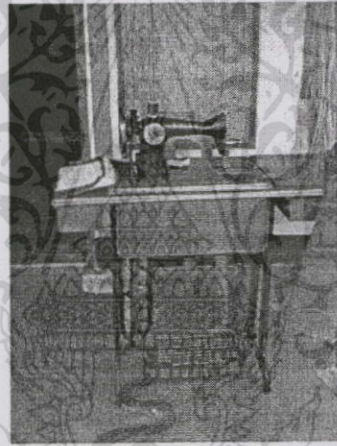
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ขั้นตอนการขึ้นรูปและตกแต่งผลิตภัณฑ์หัตถกรรม

ภาพที่ 2.13 หุ่นโฟมขึ้นรูป

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

ภาพที่ 2.14 จักรเย็บผ้าและอุปกรณ์ต่างๆ ในการเย็บเก็บริม

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

2.4.3 กรรมวิธีการสานใบเตยปาหนัน ก่อนที่จะมีการนำใบเตยปาหนันมาประยุกต์ และ พัฒนารูปแบบดังในปัจจุบัน ใบเตยปาหนันมีพื้นฐานจากการสานเพื่อทำเสื่อในการตากพืชผลทางการเกษตร ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอนำเสนอการสานใบเตยปาหนันด้วยวิธีการสานเสื่อซึ่ง วิมลพรรณ ปิตรีวัชชัย (2532 : 37) ได้กล่าวถึงวิธีการไว้ใน หนังสือ ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของภาคใต้ ดังนี้ ใน ขั้นตอนแรกชาวบ้านจะไปตัดใบเตยปาหนันสดๆ มาผ่าหลังเอาหนามที่ขึ้นอยู่กลางใบออก แล้วจึงนำไปร่อนไฟอยู่สองสามนาทีพอให้เป็นมัน จากนั้นเอาหนามที่อยู่ริมใบทั้งสองข้างออก แล้วกรีดให้ใบเตยปาหนันเป็นเส้นเท่าๆ กันตามแต่ความต้องการของผู้ที่จะสาน มัดใบเตยปาหนันที่กรีดแล้วมัดเป็นกำๆ นำไปทำให้เส้นอ่อน โดยแช่น้ำไว้ประมาณ 2 วัน จึงเอาไปตากแดดให้น้ำแห้ง หลังจากนั้น นำใบเตยปาหนันไปรีดหรือขูดเส้นเรียบ แล้วจึงนำไปสาน เลือกสานลายได้ตามใจชอบ เสื่อใบเตย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปาหนันนี้ ถ้าสานเป็นลายสองสามลายธรรมดา ผู้สานก็สามารถนำเอาใบเตยปาหนันมาต่อกันให้ยาวเป็นเสื่อผืนใหญ่ได้ แต่จะไม่สวยเท่าผืนเล็กที่ชาวบ้านสานตามขนาดความยาวของใบเตยปาหนัน ซึ่งวิธีการสานเสื่อผืนเล็กนี้ ชาวบ้านจะสานให้วิจิตรพิสดารมาก แต่จะสานเป็นผืนเล็กๆ สำหรับนอนได้คนเดียว ลายที่สานบนเสื่อละเอียดลอมมาก และสานเป็นสองชั้นแล้วนำมาเย็บติดกันเป็นผืน ชั้นแรกเป็นด้านหลังของเสื่อลายธรรมดา ส่วนด้านบนของเสื่อก็จะสานเป็นลวดลายต่างๆ สลับสีสวยงาม มีลายต่างๆ กัน เช่น ลายวงแหวน ลายลูกแก้ว ลายโรงช้าง ลายดอกเลข ลายดอกจันทร์ ลายตัวหนังสือ ลายรัฐธรรมนูญ ลายมคฺสิหลา(ลายขัศสมาธิ) ลายมัสยิด

ภาพที่ 2.15 ชั้นตอนที่ 1 ตัดใบเตยปาหนันจากกอเตย

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

ภาพที่ 2.16 ชั้นตอนที่ 2 ตัดปลายใบเตยปาหนัน

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

ภาพที่ 2.17 ชั้นตอนที่ 3 ถักสานใบเตยปาหนัน

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.18 ขั้นตอนที่ 4 วัลไบเคยปาหนันให้ได้ขนาดที่ต้องการ
ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

ภาพที่ 2.19 ขั้นตอนที่ 5 ลิดหนามไบเคยปาหนัน และกรีดเส้นไบเคยปาหนัน
โดยใช้เครื่องมือลิดหนาม และกรีดไบเคยปาหนัน
ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

ภาพที่ 2.20 ขั้นตอนที่ 6 วัลไบเคยปาหนันให้นิ่ม โดยใช้เครื่องวัลแทนวิธีการลนไฟในอดีต
ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.21 ชั้นตอนที่ 7 นำใบเตยปาดแห้งที่รีดจนนิ่มแล้วมาตากแดด
ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

ภาพที่ 2.22 ชั้นตอนที่ 8 นำใบเตยปาดแห้งที่ตากแดดแล้วมาข้อมสี
ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

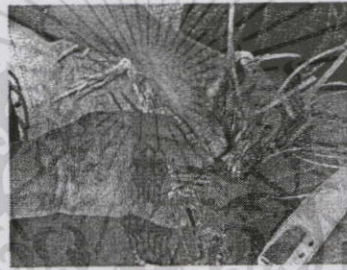

ภาพที่ 2.23 ชั้นตอนที่ 8 นำใบเตยปาดแห้งที่ข้อมสีแล้วลงแช่น้ำเย็น
ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.24 ขั้นตอนที่ 9 นำใบเตยปาหนันที่ย้อมสีเรียบร้อยแล้วไปตากแดดหรือผึ่งลมให้แห้งสนิท
ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

ภาพที่ 2.25 ขั้นตอนที่ 10 นำใบเตยปาหนันที่แห้งสนิทแล้วมาทำการจักสานในรูปทรงตามต้องการ
ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ กุมภาพันธ์ 2549

2.5 ทฤษฎี และหลักการในการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องจักสาน

2.5.4 แนวคิดในการออกแบบรูปทรงหัตถกรรมเครื่องจักสาน

2.5.1.1 ลักษณะและประเภทของเครื่องจักสาน ลักษณะและประเภทของเครื่องจักสาน กรมศิลปากร (2532 : 34-35) ได้สรุปลักษณะและประเภทของเครื่องจักสานที่พบในทุกภูมิภาคของไทยโดยแยกเป็นประเภทไว้ 10 ประเภทดังนี้

เครื่องจักสานที่ใช้กันอยู่ในภาคต่างๆ ทุกวันนี้มีรูปร่างลักษณะและประโยชน์ใช้สอยแตกต่างกันไปตามความนิยมของผู้คนแต่ละท้องถิ่นดังนี้

1. เครื่องภาชนะ ส่วนมากเป็นเครื่องจักสานที่ทำจากไม้ไผ่และหวาย ใช้ใส่ของนานาชนิด มีกระบุง กระจาด กระบาย กระโล่ ตะกร้า เป็นต้น
2. เครื่องตักและตวง มีกระออม กระชู สัก เป็นต้น
3. เครื่องที่ใช้ในครัวเรือน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับคนในชนบท ชาวนา ชาวสวน เช่น กระด้ง กระชอน พัด ตะแกรง กระแสง ฯลฯ
4. เครื่องขนส่งสินค้า เช่น กระเป๋า เข่ง หลัว ชะลอม ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. เครื่องจับและค้ำสัตว์ เช่น กระชู้ ฆะนาง ลอบ สุ่ม ฝือก กระชัง ข้อง
6. เครื่องอาวุธ เช่น โล่ ปืนกลมีด ฯลฯ
7. เครื่องเรือน เช่น ฝาขัดตะ แก้อีสาน มูลิ่ เปล ฯลฯ
8. เครื่องปลูก เช่น เสื่อชนิดต่างๆ
9. เครื่องแต่งกาย เช่น รองเท้า หมวก กอบ
10. เครื่องเล่นและของเล่น เช่น ตะกร้อ ปลาตะเพียน และของเล่นเด็ก

อื่นๆ

2.5.1.2 รูปทรงของเครื่องจักสาน ด้านรูปทรงของเครื่องจักสาน กรมศิลปากร (2532 : 35) ได้อธิบายถึงลักษณะโดยพื้นฐานของรูปทรงเครื่องจักสานไทยโดยมีส่วนประกอบทั้งหมด 5 ส่วน ดังนี้

1. ส่วนปาก เป็นส่วนที่รับงานหนักจึงต้องทำให้แน่นหนา มีการเสริมปากด้วยขอบไม้ไผ่ หรือ ไม้อื่นมายึดติดกับลำตัวเพื่อที่จะ ไม่ถูกดึงหลุดได้ง่าย
2. ส่วนฝา เครื่องจักสานชนิดที่มีฝาประกอบ ใช้บรรจุของที่ต้องการถนอมเป็นพิเศษ หรือภาชนะบรรจุเครื่องบริโภค
3. ส่วนลำตัว เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดรูปทรงขึ้นและเป็นส่วนที่ให้ประโยชน์ใช้สอยอย่างแท้จริง ส่วนนี้จะไม่ชำรุดสึกหรอง่ายเพราะเป็นส่วนที่ไม่ได้รับน้ำหนักจะรับแต่แรงดึงเท่านั้น
4. ส่วนฐาน เป็นส่วนที่รองรับสิ่งของที่บรรจุอยู่ภายใน และมีความหนาป้องกันการสึกหรออันเกิดจากการเสียดสีกับพื้น โดยต้องเสริมการสานพิเศษที่ก้นให้เป็นมุนหนา
5. ส่วนหูหรือที่จับ แม้จะไม่ใช่ว่าส่วนที่สำคัญ แต่เป็นส่วนที่ช่วยให้งานทำงานของภาชนะสะดวกขึ้น จึงมีการเพิ่มส่วนใช้สอยเพื่อการยก จับ ถือ ได้นั่น

2.5.1.3 การสร้างรูปทรงของเครื่องจักสาน วิบูลย์ ลี้สุวรรณ (2539 : 103) ได้กล่าวถึงตัวกำหนดรูปทรงของเครื่องจักสานไว้ว่า ในภาคต่างๆ ของไทย จะเห็นว่ามีรูปทรงผิดแปลกแตกต่างกันไปแม้ว่าเครื่องจักสานนั้นจะมีประโยชน์ในการใช้สอยอย่างเดียวกันก็ตาม ทั้งนี้เพราะตัวกำหนดรูปทรงของเครื่องจักสาน ซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสร้างรูปทรงของเครื่องจักสานในถิ่นต่างๆ นั้นแตกต่างกันไป สิ่งที่น่าจะถือว่าเป็นตัวกำหนดรูปทรงของเครื่องจักสานที่สำคัญมีดังนี้

1. วัสดุ
2. หน้าที่ใช้สอย
3. คตินิยมเฉพาะถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.1.4 ข้อพิจารณาในการกำหนดรูปแบบหัตถกรรมเครื่องจักสาน พุชร โมลิก รัตน์ (2534 : 96) ได้กล่าวถึงข้อพิจารณาในการกำหนดรูปแบบหัตถกรรมเครื่องจักสาน ไว้ว่า

- ในกรณีของผลิตภัณฑ์ที่เป็นผืน ควรคำนึงถึงลักษณะลวดลายหรือความงามของพื้นผิวเป็นหลัก ขนาดตาข่ายต้องเหมาะสมกับขนาดความกว้างใหญ่ของผลิตภัณฑ์
 - ในกรณีของผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นรูปเป็นทรง ต้องคำนึงถึงสัดส่วน ลักษณะรูปทรงและลักษณะพื้นผิวเป็นหลัก ขนาดตาข่ายกับขนาดของผลิตภัณฑ์ก็ต้องพอเหมาะกันด้วย
- อย่างไรก็ดี คนส่วนใหญ่ไม่รังเกียจลายตาถี่ ไม่ว่าจะใช้กับผลิตภัณฑ์เล็กหรือใหญ่ก็ตาม ทว่าลายตาห่างนั้นต้องพิจารณาให้ดี

2.5.1.5 การทำเครื่องจักสาน กรมศิลปากร (2532 : 35-36) ได้อธิบายถึงการทำให้เครื่องจักสานไว้ว่า เป็นวิธีการที่ทำขึ้นจากความเรียบง่ายเท่าที่จะทำได้จากวัสดุและเครื่องมือเพียงไม่กี่ชิ้น ไม่ต้องใช้เครื่องมือที่ยุ้งยากซับซ้อน วัสดุต่างๆ จะจัก คัด เพื่อเตรียมที่จะสาน ถัก และทอด้วยเครื่องมือพื้นบ้านประกอบด้วยเครื่องมือ 4 ชนิดคือ

- มีด ได้แก่มีดโต้สำหรับใช้ฟันหรือผ่าไม้ เป็นมีดขนาดค่อนข้างใหญ่ มีดตอกเป็นมีดสำหรับใช้ตอก มีรูปร่างเล็กและเรียว
- เหล็กหมาด เป็นเหล็กปลายแหลมใช้เจาะ จัดแฉะ มี 2 ชนิดคือ เหล็กหมาดปลายแหลมและเหล็กหมาดปลายทอ
- คีม ไม้ ลักษณะคล้ายคีมทั่วไป มีส่วนปากสำหรับหนีบ มีด้ามจับใช้หนีบขอบปากของเครื่องจักสานเวลาผูกขอบหรือเข้าขอบ
- เรียด ทำด้วยแผ่นเหล็กหรือสังกะสีเจาะรูกลมขนาดต่างๆ สำหรับสอดเส้นหวายจักเป็นเส้นผ่านเข้าไปตามขนาดที่ต้องการ

2.5.2 แนวคิดในการออกแบบลายจักสาน

2.5.2.1 ความสำคัญของลายจักสาน

หัวใจหลักของเครื่องจักสานคือลวดลายที่ใช้ในการสาน ลวดลายที่ประณีตจะแสดงถึงฝีมือของช่าง และสะท้อนถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ซึ่งแต่ละท้องถิ่นย่อมมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไป ความสำคัญของลายจักสาน.[Internet] ลวดลายในการสานเพื่อขึ้นรูปทรงเครื่องจักสานนั้น เป็นวิธีการแบบแผนที่มีระบบอย่างหนึ่งเพื่อการสร้าง โครงสร้างให้เกิดการเชื่อมต่อซ้ำๆกันไป โดยใช้ลักษณะการขัดกันของเส้นตอก หรือวัสดุอื่นที่ใช้จักสานได้ เพื่อให้เกิดแรงยึดเหนี่ยวระหว่างกัน จนกลายเป็นผืนแผ่น เพื่อเป็นผนังของโครงสร้างเครื่องจักสานตามต้องการ

ลายจักสานนั้นเป็นส่วนสำคัญที่สุดส่วนหนึ่งของการขึ้น โครงสร้าง ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องจักสาน จัดเป็นขบวนการความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่เป็นระบบ ลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จักรสานของไทย มีลวดลาย และรูปแบบ แตกต่างกันอย่างมากรวมทั้งที่แตกต่างกัน ด้วยลักษณะของวัสดุที่ใช้ในการจักสานด้วย ดังนั้นการเลือกใช้ลายจักสานใด จึงขึ้นอยู่กับความเหมาะสม สนองประโยชน์ใช้สอยเป็นสำคัญ เช่น อาจใช้ลายขัดธรรมดา เพื่อให้เกิดความแข็งแรงทนทาน และความสะดวกในการสาน หรือถ้าต้องการสานภาชนะที่มีตาต่างๆเช่น ชะลอม เข่ง ก็มักจะสานด้วยลายเกลว เป็นต้น

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบ โครงสร้างเครื่องจักสาน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ ที่เรียงตามลำดับ ขั้นตอนดังนี้

- ความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย
- วัสดุ
- ทักษะ ความเชื่อ วัฒนธรรม
- ลายสานและวิธีสาน
- รูปทรง

องค์ประกอบทั้งห้านี้ต่างมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องระหว่างกัน และสะท้อนออกมา ในรูปแบบเครื่องจักสาน ที่เป็นรูปธรรม ให้เราสังเกตเห็น และสัมผัสได้ด้วยความรู้สึกร่วมกัน เป็นการแสดงออก ของคุณค่าเครื่องจักสาน โดยแท้จริง

2.5.2.2 ความหมายของการออกแบบลวดลาย

อ้อยทิพย์ พลศรี (2545 : 2) ได้ให้ความหมายของการออกแบบลวดลายไว้ว่า การออกแบบลวดลาย หมายถึง การจัดระบบความคิดผ่านกระบวนการสร้างสรรค์เป็นลวดลายต่างๆ โดยอาศัยองค์ประกอบของการออกแบบประยุกต์ให้เข้ากับวัสดุ เทคนิควิธีการ และรูปแบบของงานที่จะออกแบบอย่างมีชั้นเชิง

2.5.3 ความสำคัญของการออกแบบลวดลาย

อ้อยทิพย์ พลศรี (2545 : 20) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการออกแบบลวดลายไว้ว่า การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะและผลงานออกแบบทุกประเภท จำเป็นต้องอาศัยลวดลายเป็นส่วนประกอบทำให้ผลงานมีคุณค่าและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงพอสรุปได้ว่า การออกแบบลวดลายมีความสำคัญ ดังนี้

1. ลวดลายสามารถแก้ปัญหาบริเวณว่างในการสร้างสรรค์งาน
2. ลวดลายสามารถเพิ่มคุณค่าด้านความงาม
3. ลวดลายสามารถสื่อให้เห็นถึงแนวความคิด หรือที่มาทางวัฒนธรรมได้ เช่น
 - ลวดลายหัวเสาของกรีก
 - ลวดลายพื้นบ้าน เป็นต้น
4. ลวดลายสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการออกแบบประเภทต่างๆ ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ออกแบบผลิตภัณฑ์
- ออกแบบบรรจุภัณฑ์
- ออกแบบสัญลักษณ์
- ออกแบบตกแต่ง ฯลฯ

2.5.4 ลวดลายในงานหัตถกรรม

อ้อยทิพย์ พลศรี (2545 : 108) ได้อธิบายถึงลักษณะของลวดลายในงานหัตถกรรมไว้ว่าเป็นลวดลายที่เกิดขึ้นจากการประดิษฐ์เครื่องใช้ไม้สอยเพื่อประโยชน์ในการดำเนินชีวิตโดยอาศัยวัสดุที่หาได้ง่ายในท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งลวดลายของงานหัตถกรรมมักเป็นลวดลายที่เกิดขึ้นในลักษณะต่างๆ เช่น ลวดลายของวัสดุที่นำมาผลิต ลวดลายของพื้นผิววัสดุ ลวดลายประกอบรูปทรงเพื่อแก้ปัญหาพื้นที่ว่าง เป็นต้น

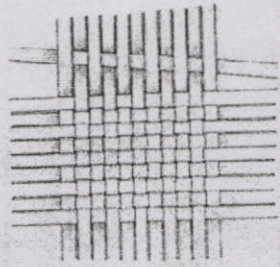
นอกจากนี้ กรมศิลปากร (2532 : 36) ได้กล่าวถึงลวดลายในเครื่องจักสานไทยไว้ว่า ลวดลายต่างๆ ในเครื่องจักสานของไทยจะมีระบบระเบียบและหลักการสานสืบต่อกันมาแต่โบราณ ลวดลายจักสานในแต่ละท้องถิ่นจะมีเอกลักษณ์และชื่อเรียกต่าง ๆ แตกต่างกันไปตามภาษาถิ่นนั้น แม้จะเป็นลายชนิดเดียวกันก็ตาม สามารถแบ่งกลุ่มลายจักสานที่สำคัญออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. ลายขัด ประกอบด้วยเส้นตั้งหรือเส้นยืน จำนวน 1 เส้น ขัดกันเสมอ เป็นลวดลายพื้นฐานของการทำเครื่องจักสาน
2. ลายเฉลว ประกอบด้วยเส้นตอกที่ใช้สานจำนวน 3 เส้น วางขัดกันในแนวทแยงเสมอ
3. ลายหัวส้ม ประกอบด้วยเส้นตอกจำนวนหลายเส้น แล้วแต่ขนาดที่ต้องการ การวางเส้นตอกจะวางขัดกันเป็นส่วน โค้งแล้วสานบรรจุกันเป็นวงกลม โดยเว้นช่องว่างตรงกลาง
4. ลายกันหอย ประกอบด้วยเส้นตอกจำนวนหลายๆ เส้น วางพาดทับกันตรงกลาง แล้วกระจายรัศมีออกเป็นวงกลม และมีเส้นตอกหรือวัสดุอื่นที่มีความเหนียวพอสานขัดระหว่างเส้นตอก โดยเริ่มจากจุดศูนย์กลางแล้วสานขั้ววนไปรอบๆ

กลุ่มแม่ลายที่สำคัญ(กลุ่มแม่ลายที่สำคัญ. 2548)[Internet] มีด้วยกันทั้งหมด 4 ลาย ดังนี้

ลายขัด การขัดลายเบื้องต้น จะประกอบด้วยเส้นตั้งหรือเส้นยืนและเส้นนอน จำนวน 2 เส้น ขัดกันเสมอ วิธีการดังกล่าวนี้ ถือได้ว่าเป็นลวดลายที่ง่ายที่สุด นับเป็นพื้นฐานของการทำเครื่องจักสานซึ่งอาจจะเป็นแม่ลายเบื้องต้นของการทำเครื่องจักสานที่เก่าแก่ที่สุดก็ได้ ลายขัดนี้ได้วิวัฒนาการจากการสานขัดกัน ระหว่างเส้นตอก แนวตั้งและแนวนอน อย่างละเส้นมาเป็นการใช้เส้นตอกแนวละหลายๆเส้นขัดกันทำให้เกิดลายใหม่ๆขึ้น อาจจะสอดทแยง เข้าไปในระหว่างเส้นตั้งและเส้นนอนก็ได้ จะได้ลายใหม่ขึ้นเช่นกัน ดังจะกล่าวในหัวข้อต่อไป

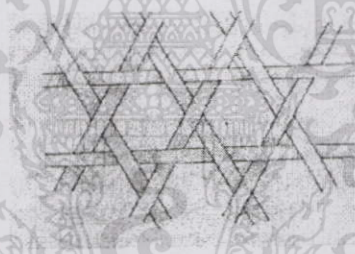
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.26 ลายขัด

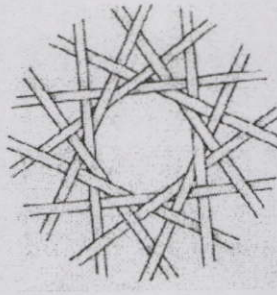
ลายเลว การขึ้นลายเบื้องต้น จะประกอบด้วยเส้นตอกที่ใช้สานจำนวน 3 เส้น วางขัดกันในแนวทแยงเสมอ แล้วสานลายโดยขัดตอก ที่มุมของสามเหลี่ยม ที่เกิดขึ้นกระจายไปรอบๆ ลายเลวนี้อาจไม่มีเส้นตั้งฉากซึ่งกันและกัน เหมือนอย่างลายขัด

อนึ่ง แม้ลายเลวนี้อาจพัฒนาแตกลวดลายออกไปได้มากตามลักษณะประโยชน์ใช้สอยต่างๆ และยังเป็น แม่ลาย ที่มีความเกี่ยวข้องกับคตินิยมความเชื่อของคนไทย ที่มีมาแต่โบราณกาลอีกด้วย เช่น สานเป็นเลวพระเจ้า 5 พระองค์ หรือ เลวสำหรับปักปากหม้อยาไทย ซึ่งเป็นความเชื่ออย่างหนึ่ง หรือใช้เป็นเลวบอกเหตุปักไว้ตามทาง หรือที่ที่ต้องการห้ามผู้อื่นเข้าไป คล้ายกับเป็นเครื่องหมาย ซึ่งมีมาแต่โบราณ

ภาพที่ 2.27 ลายเลว

ลายหัวส้ม การขึ้นลายเบื้องต้น ประกอบด้วยเส้นตอกจำนวนหลายๆเส้น แล้วแต่ขนาดที่ต้องการ การวางเส้นตอกจะวางขัดกันเป็น ส่วน โค้งแล้วสานบรรจบกันเป็นรูปวงกลม โดยเว้นช่องว่างตรงกลาง การสานลายประเภทนี้ จะสานวนออกจาก ศูนย์กลาง แล้วกระจายออกไปเป็นรัศมี กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ลายหัวส้ม เป็นแม่ลายของการเริ่มต้นการทำเครื่องจักรสาน ซึ่งมีลักษณะการใช้สอย เฉพาะอย่าง ตามแต่รูปทรงของเครื่องจักรสานบังคับ เช่น เครื่องจักรสานทรงกะทะ ที่ต้องการช่องว่างตรงกลาง อันเกิดจากการ เริ่มต้นของลาย ได้แก่ สุ่มไก่ โครงอบ โครงกูป เป็นต้น ส่วนวิวัฒนาการของลายหัวส้ม ที่พัฒนาออกไปนั้นมีไม่มากนัก

ภาพที่ 2.28 ลายหัวสู่ม

ลายกันหอย การขึ้นลายเบื้องต้น ประกอบด้วยเส้นตอกจำนวนหลายเส้นวางพาดทับกันตรงกลาง แล้วกระจายเป็นรัศมีออกเป็นวงกลม และมีเส้นตอกหรือมีวัสดุอื่นที่มีความเหนียวพอ สานขัดกันระหว่างเส้นตอกดังกล่าว ซึ่งเป็นเสมือนเส้นขึ้น โดยเริ่มจากจุด ศูนย์กลางแล้วสานขัดวนไปรอบๆต่อเนื่องกัน ลายกันหอย เป็นแม่ลายของการเริ่มต้นการทำเครื่องจักสาน เช่นเดียวกับลายหัวสู่ม แต่เมื่อสานขยายออกไปแล้ว จะมีลักษณะลายออกมาเป็นลายขัด ซึ่งพบเห็นกันได้ตามภาชนะเครื่องจักสานทั่วไป เช่น กระบุง ตะกร้า กระจาด เป็นต้น นอกจากแม่ลายที่กล่าวมา ยังมีลายจักสานอีกประเภทหนึ่ง ได้แก่ ลายจักสานแบบขด ซึ่งเป็นวิธีการสานขึ้นรูป ทรง ด้วยการขดตัวของวัสดุซ้อนกันเป็นชั้นๆ แล้วใช้วัสดุที่มีความเหนียว เช่น หวาย ย่านลิเภา เป็นตัวเชื่อมเข้าด้วยกัน คล้ายการเย็บ หรือ ถัก หรือ มัด ระหว่างเส้นวัสดุเพื่อให้ยึดติดกันแน่น ลายจักสานประเภทนี้ไม่นำมารวมเป็นแม่ลาย สาน เนื่องจากเห็นว่าวิธีการนี้ เป็นการถักหรือพัน ไม่ใช่สาน แต่ก็นับว่าเป็นส่วนหนึ่ง ของการทำเครื่องจักสานพื้นเมืองของไทยด้วย

2.5.5 แนวคิดในการออกแบบลวดลาย

ก่อนที่จะเริ่มการออกแบบสร้างสรรค์ลวดลาย นักออกแบบจะต้องมีแนวคิดในการออกแบบก่อนซึ่งแรงบันดาลใจในการออกแบบขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และทักษะของนักออกแบบแต่ละคน แรงบันดาลใจในการออกแบบซึ่งพัฒนามาเป็นแนวคิดในการออกแบบนี้ อ้อยทิพย์ พลศรี (2545 : 25-35) ได้ให้อธิบายถึงที่มาของแนวคิดในการออกแบบไว้ว่ามาจากสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. ธรรมชาติกับลวดลาย ได้แก่ ลวดลายจากพืช ลวดลายจากสัตว์ ลวดลายจากวัตถุธรรมชาติ และลวดลายจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ
2. รูปทรงเรขาคณิตกับลวดลาย ได้แก่ การสร้างด้วยลวดลายวงกลม การสร้างด้วยลวดลายสามเหลี่ยม การสร้างด้วยลวดลายสี่เหลี่ยม และการสร้างด้วยการใช้รูปทรงเรขาคณิตหลายๆ รูปทรงรวมกัน
3. รูปทรงอิสระกับลวดลาย ได้แก่ รูปทรงอิสระที่ไม่มีลักษณะตายตัว

2.5.6 หลักการออกแบบลวดลาย

หลักการออกแบบลวดลาย เป็นการนำเอาหลักการออกแบบทางศิลปะมาประยุกต์เข้ากับการออกแบบในด้านต่างๆ และเป็นหลักการพื้นฐานของศิลปะทุกสาขาทั้ง วิชาศิลปะ(Fine Art) ทัศนศิลป์(Visual Art) และประยุกต์ศิลป์(Applied Art) สำหรับแนวทางในการออกแบบลวดลาย อ้อยทิพย์ พลศรี(2545 : 53-72) ได้สรุปไว้ดังนี้

2.5.6.1 การสร้างจากแม่ลาย(Motif) คือการออกแบบรูปทรงใดรูปทรงหนึ่งที่มีลักษณะเรียบง่ายขึ้นมาเพียง 1 รูป และนำไปผูกเป็นลวดลายอื่นๆ ต่อไปอีก กระบวนการออกแบบรูปทรงนี้เรียกว่า การสร้างรูปแบบมาตรฐานต้นแบบ(Motif) โดยมีวิธีการผูกลายดังต่อไปนี้

1. การเรียงลำดับ(Translation in steps)
2. การสลับภาพซ้ายขวา(Reflection about a line)
3. การหมุนรอบจุด(Rotation about a point)
4. การสลับซ้ายขวาและหมุนรอบจุด(Reflection and rotation)
5. การสลับซ้ายขวาและเรียงลำดับ(Reflection and translation)
6. การหมุนรอบจุดและเรียงลำดับ(Rotation and translation)
7. การเรียงลำดับสลับจังหวะ(Translation and alternate translation)
8. การผสมระหว่างเรียงลำดับ สลับซ้ายขวา และหมุนรอบจุด(Reflection, rotation and translation)

2.5.6.2 การใช้จังหวะ(Rhythm) การใช้จังหวะที่ดีจะทำให้ลวดลายดูเป็นระเบียบและน่าสนใจ วิธีการใช้จังหวะเพื่อให้ได้จังหวะที่ดีมีวิธีการดังต่อไปนี้

1. การซ้ำจังหวะเท่ากัน
2. การซ้ำจังหวะไม่เท่ากัน
3. การซ้ำจังหวะสลับกัน
4. การซ้ำจังหวะโดยการเน้นหรือพัก
5. การซ้ำจังหวะโดยการสร้างความแตกต่าง
6. การซ้ำจังหวะแบบทับซ้อน
7. การซ้ำจังหวะแบบลื่นไหล
8. การซ้ำจังหวะแบบเปลี่ยนทิศทาง

2.5.6.3 การใช้รูปและพื้น เป็นการออกแบบโดยให้การรับรู้โดยรวมที่เกิดจากการเห็นลายต่างๆ เป็นรูปส่วนบริเวณรอบนอกจะเป็นพื้น

2.5.6.4 การใช้การหลดหลั่น คือ การจัดวางหน่วยในการสร้างลวดลายให้มีลักษณะลดหลั่นกัน ไปโดยใช้รูปแบบที่ซ้ำๆ กัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.6.5 การใช้ตาราง คือ การจัดวางลวดลายให้อยู่ภายในกรอบของตาราง หรือเกิดจากการเชื่อมต่อระหว่างกลุ่มของตาราง

2.5.6.6 การใช้ความใกล้ชิด คือ การจัดวางหน่วยต่างๆ ที่ต้องการให้ดูเหมือนว่าแต่ละหน่วยเป็นของกันและกัน จะขาดหน่วยหนึ่งหน่วยใดมิได้ ลวดลายโดยรวมมีความเป็นเอกภาพ

2.5.6.7 การใช้ลักษณะการต่อลวดลาย มีหลักการต่อลวดลายไว้ 2 แนวทางดังต่อไปนี้

1. การต่อตามแนวต่างๆ

- การต่อลวดลายตามแนวนอน
- การต่อลวดลายตามแนวตั้ง
- การต่อลวดลายแบบเส้นหยักหรือซิกแซ็ก
- การต่อลวดลายแบบเส้นเฉียง
- การต่อลวดลายแบบเส้นหมากรุก
- การต่อลวดลายแบบขั้นบันได

2. การต่อในลักษณะต่างๆ โดยใช้รูปทรงเรขาคณิต

- การต่อลายในลักษณะสี่เหลี่ยม(The Square Network)
- การต่อลายในลักษณะการเรียงอิฐแนวนอน(The Brick and Half-Drop Network)
- การต่อลายในลักษณะเหลี่ยมเพชร หรือสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน(The Dimond Network)
- การต่อลายในลักษณะสามเหลี่ยม(The Triangle Network)
- การต่อลายในลักษณะลวดตาข่าย(The Ogee Network)
- การต่อลายในลักษณะหกเหลี่ยม(The Hexagon Network)
- การต่อลายในลักษณะรูปพัด(The Scale Network)
- การต่อลายในลักษณะวงกลม(The Circle Network)

2.5.6.8 หลักการใช้สีในการออกแบบลวดลาย

การใช้สีในงานศิลปะเป็นส่วนที่สำคัญไม่น้อยไปกว่าส่วนอื่นๆ ในหลักการทางศิลปะ ประพันธ์ งามเนตร.[Internet] ได้รวบรวมหลักการการใช้สีในการออกแบบไว้ ดังนี้

1. การใช้สีวรรณะเดียว ความหมายของสีวรรณะเดียว (tone) คือกลุ่มสีที่แบ่งออกเป็นวงล้อของสีเป็น 2 วรรณะ คือ

- วรรณะร้อน (warm tone) ซึ่งประกอบด้วย สีเหลือง สีส้ม สีแดง สีม่วง สีเหล่านี้ให้อิทธิพล ต่อความรู้สึก ตื่นเต้น เร้าใจ กระฉับกระเฉง ถือว่าเป็นวรรณะร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วรรณะเย็น (cool tone) ประกอบด้วย สีเหลือง สีเขียว สีนํ้าเงิน สีม่วง
สีเหล่านี้ดู เย็นตา ให้ความรู้สึก สงบ สดชื่น (สีเหลืองกับสีม่วงอยู่ได้ทั้งสองวรรณะ)

การใช้สีแต่ละครั้งควรใช้สีวรรณะเดียวในภาพทั้งหมด เพราะจะทำให้
ภาพความมีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (เอกภาพ) กลมกลืน มีแรงจูงใจให้คล้อยตามได้มาก

2. การใช้สีต่างวรรณะ หลักการทั่วไป ใช้อัตราส่วน 80% ต่อ 20% ของ
วรรณะสี คือ ถ้าใช้สีวรรณะร้อน 80% สีวรรณะเย็นก็ 20% เป็นต้น ซึ่งการใช้แบบนี้สร้างจุดสนใจ
ของผู้ดู ไม่ควรใช้อัตราส่วนที่เท่ากันเพราะจะทำให้ไม่มีสีโดดเด่น ไม่น่าสนใจ

3. การใช้สีตรงกันข้าม สีตรงข้ามจะทำให้ความรู้สึกที่ตัดกันรุนแรง
สร้างความเด่น และเร้าใจได้มากแต่หากใช้ไม่ถูกหลัก หรือไม่เหมาะสม หรือใช้จำนวนสีมาก
จนเกินไป ก็จะทำให้ความรู้สึกพร่ามัว ลายตา ขัดแย้ง ควรใช้สีตรงข้าม ในอัตราส่วน 80% ต่อ 20%
หรือหากมีพื้นที่เท่ากันที่จำเป็นต้องใช้ ควรนำสีขาว หรือสีดำ เข้ามาเสริม เพื่อตัดเส้นให้แยกออก
จากกัน หรืออีกวิธีหนึ่งคือ การลดความสดของสีตรงข้ามให้หม่นลงไป

สีตรงข้ามมี 6 คู่ได้แก่

- สีเหลือง ตรงข้ามกับ สีม่วง
- สีแดง ตรงข้ามกับ สีเขียว
- สีนํ้าเงิน ตรงข้ามกับ สีส้ม
- สีเขียวเหลือง ตรงข้ามกับ สีม่วงแดง
- สีส้มเหลือง ตรงข้ามกับ สีม่วงนํ้าเงิน
- สีส้มแดง ตรงข้ามกับ สีเขียวนํ้าเงิน

สีร้อน (สีอุ่น) Warm Colors นับจากโทนสีเหลือง ชมพู แดง ส้ม ม่วง
นํ้าตาล สีเหล่านี้ให้ความหมายที่เร้าร้อน ก้าวร้าว มีอิทธิพลต่อการดึงดูดและกระตุ้นอารมณ์ได้
มากมายกว่าโทนสีอื่นๆ สีเหล่านี้จะใช้มากกับงานประเภท หัวหนังสือ นิติศาสตร์ แกดด้าล็อก
ตลอดจนป้ายโฆษณาต่างๆซึ่งจะกระตุ้นความสนใจต่อผู้พบเห็นได้เร็ว

สีโทนร้อน คือสีที่ให้ความหมาย รื่นเริง สดชื่น อุดมฉลาด บาอดอารมณ์

สีเย็น (Cool Colors) เริ่มจากสีเทา ฟํ้า นํ้าเงิน เขียว สีโทนนี้ ให้อารมณ์
ความรู้สึก สงบ สะอาด เย็นสบาย

สีขาว (White) คือสีแห่งความสะอาด บริสุทธิ์ ไร้เดียงสา เหมือนกับ
สำนวนที่ ชอบพูดว่า "เด็กที่เกิดมาเหมือนผ้าขาวที่ยังไม่มีรอยเปดเป็นอน"

สีดำ (Black) คือ สัญลักษณ์แห่งความโศกเศร้าและความตาย และบาง
ความหมายใช้แทนความชั่วร้าย ในความหมายของคนยุโรป อเมริกา แทนความเป็นผู้ดี ขริม มั่นคง

สีแดง (Red) คือสีแห่งความกระตือรือร้น ร่าร้อน รุนแรง สะเทือนอารมณ์ มีพลังความสว่าง โชติช่วง เป็นสัญลักษณ์แห่งความรัก ดึงดูด ความสนใจ หากเป็นสีชมพู ซึ่งความเข้มของสีจะจางลงจะให้ความรู้สึกหวาน โรแมนติก

สีเหลือง (Yellow) คือสีแห่งความสุขสดชื่น ร่าเริง มีชีวิตชีวา เป็นสีที่เข้า
ได้กับทุกสี

สีเขียว (Green) คือสีของต้นไม้ ใบหญ้า เป็นสัญลักษณ์ของความสงบ
เรียบง่าย ความเข้มของสีเขียวให้ความหมายถึงความอุดมสมบูรณ์

สีฟ้า (Blue) คือ สีแห่งท้องฟ้าและน้ำทะเล เป็นสัญลักษณ์ของความสงบ
เยือกเย็น มั่นคง แต่เต็มไปด้วยพลัง หากเป็นสีฟ้าอ่อนจะให้ความรู้สึก สดชื่น สวยงาม
กระฉับกระเฉง

สีม่วง (Purple) คือสีแห่งความลึกลับ ซ่อนเร้น เป็นสีที่มีอิทธิพลต่อ
จินตนาการ และความอยากรู้อยากเห็นสำหรับเด็ก เช่น เรื่องเทพนิยายต่างๆ

สีน้ำตาล (Brown) เป็นสีสัญลักษณ์แห่งความร่วงโรย เปรียบเสมือนต้นไม้
มีใบร่วงหล่นเมื่อถึงอายุขัย เป็นสีที่ให้ความหมายดูเหมือนธรรมชาติ เช่น สีน้ำตาลอ่อนและสีแก่น
ของลายไม้

สีแจ่ม (Vivid Colors) คือสีที่สะดุดตาเร็วมองเห็นได้ไกล โทนสีตัดกัน
แบบตรงข้าม เช่น แดงกับดำ เหลืองกับน้ำเงิน เขียวกับแดง ดำกับเหลืองเป็นต้น สีจำพวกนี้นิยมใช้
กันมากในงานของเด็กเล่น กัดดาการ ร้านอาหาร ประเภทฟาสต์ฟู้ด ค่าเฟ่ ข้อเสียของสีประเภทนี้
หากใช้จำนวนมากจะดูล้าตา พร่า วิธีใช้ที่ดีควรใช้หนึ่งหรือสองสีเป็นตัวเน้นหนัก

สีจาง (สีอ่อน) Light Colors ให้ความหมายที่ดูอ่อนโยน เบาหวานเหมือน
กลิ่นเหม็นหรือปูผ่าย ช่วยทำให้พื้นที่แคบดูกว้างขึ้น โทนสีจำพวกนี้จะใช้กันมากกับเสื้อผ้าสตรี ชุด
ชั้นใน แฟชั่นชุดนอน ในงานศิลปะบางอย่างใช้สีอ่อน เป็นพื้นฉากหลัง เพื่อขับให้รูปทรงลอยเด่น
ขึ้น

สีทึบ (Dull Color) คือสีอ่อนที่ค่อนข้างเข้มหรือสีที่จืดจางลง ให้
ความรู้สึกที่ สลัวลาง มัว บางครั้งดูเหมือนฝัน และดูคล้ายเครียด

สีมืดทึบ (Dark Colors) ให้ความรู้สึกหนัก แข็งแกร่ง เข้ม มีพลัง ลึกลับดู
ได้จากสีเครื่องแต่งกายของทหาร สีสุทของผู้ชาย ชุดฟอร์มของช่าง เป็นต้น

4. การประสานสัมพันธ์ของสี เป็นการสร้างความกลมกลืนของสีที่ช่วย
ให้คู่สีที่เลือกใช้มีความสอดคล้องกันอย่างพอดี ธีระ ปาล (2534 : 23) ได้ให้แนวทางในการ
ประสานสัมพันธ์ของสีไว้ว่า การประสานสัมพันธ์ของสีอย่างง่าย (Simple harmony) และการ
ประสานสัมพันธ์ของสีต่างวรรณะ (Harmony of different tone) เมื่อต้องทำงานที่เกี่ยวกับเรื่องสีควร
กำหนดว่าจะใช้สีวรรณะใดเป็นหลัก เช่น กำหนดใช้สีเย็น (Cool tone) ก็ใช้จำนวนสีภายในวรรณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดียวกัน เช่น สีที่ 2,3 และ 4 คือ สีเขียวเหลือง สีเขียว และสีเขียวน้ำเงิน โดยให้แต่ละสีมีค่าน้ำหนักอ่อนแก่ในตัวเอง(Values of single colour) การใช้สีในลักษณะนี้ ก็จะเกิดผลให้เห็นการประสานสัมพันธ์ของสีอย่างง่าย ๆ แต่ถ้าใช้สีแดงเข้มแทนสีเขียวเหลือง และมีจำนวนเท่ากัน ดังนี้ เขียวและเขียวน้ำเงิน ก็จะเกิดการไม่ประสานกัน(Dis harmony) ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องระวังมาก แต่ถ้าเจือสีแดงลงในสีทั้ง 3 หรือลดคุณค่าความสดของสีแดง ก็จะได้ความประสานสัมพันธ์อย่างสมบูรณ์ ด้วยเหตุผลที่ว่า สีแดงเป็นสีคู่ตรงข้ามของสีเขียว(Complementary) ซึ่งเป็นสีตรงข้ามในวงจรสีนั่นเอง เมื่อนำมาใช้ในจำนวนที่เท่าๆ กันก็จะทำให้สีตัดกันอย่างแท้จริง(True contrast) แต่เมื่อได้ลดความสดของสีแล้ว ก็จะทำให้ความประสานสัมพันธ์ดีขึ้น ซึ่งเรียกว่า การประสานสัมพันธ์ของสีต่างวรรณะ แต่ถ้าจำเป็นต้องให้สียังคงความสดอยู่ ก็จะต้องคำนึงถึงเนื้อที่การใช้งาน เช่น ใช้สีวรรณะร้อน 70% ถึง 80% และที่เหลือเป็นสีวรรณะเย็น คือ จำนวน 30% ถึง 20% ในทำนองเดียวกัน ถ้าใช้สีวรรณะเย็น 70% ถึง 80% ที่เหลือก็จะเป็นสีร้อน

2.5.6.9 กระบวนการสร้างลวดลาย กระบวนการที่เป็นขั้นตอนในการออกแบบลวดลายจะช่วยให้การออกแบบสามารถดำเนินการ ไปสู่เป้าหมายที่มีประสิทธิภาพสูงสุดได้ การสร้างลวดลายนั้นส่วนใหญ่จะมีกระบวนการและขั้นตอนที่เหมือนกัน อ้อยทิพย์ พลศรี (2545 : 87-88) ได้ให้แนวคิดของกระบวนการออกแบบที่เป็นระบบเป็นขั้นเป็นตอนที่ส่งผลให้งานออกแบบมีประสิทธิภาพสูงสุดไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นรวบรวมข้อมูล การออกแบบผลงานใดๆ นักออกแบบควรจรรวบรวมข้อมูลในหลายๆ ด้าน เพื่อประกอบในการตัดสินใจที่จะสร้างลวดลายลงในผลงานที่จะออกแบบ
2. ขั้นร่างแบบ ต่อเนื่องมาจากการรวบรวมข้อมูล เป็นขั้นตอนการปฏิบัติการถ่ายทอดความคิดของรูปแบบออกมาให้เห็นเป็นรูปธรรม หรือเรียกว่าการสร้างแบบร่างแบบร่างจึงเหมือนกระบวนการตรวจสอบขั้นต้นที่จะทำให้ความคิดออกมาในทิศทางเดียวกัน
3. ขั้นสร้างผลงานจริง เป็นขั้นตอนสุดท้ายหลังการตัดสินใจเลือกแบบจากแบบร่างแล้ว ซึ่งเป็นขั้นตอนที่จะต้องใช้ความรู้ด้านเทคนิคในการสร้างลวดลายในชิ้นงานประเภทต่างๆ เป็นอย่างดี

2.5.7 หลักการออกแบบโลโก้

2.5.7.1 ลักษณะแบบ (Style) ของผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ด้านหัตถกรรมเป็นผลิตภัณฑ์ที่แสดงออกถึงภูมิปัญญาและฝีมือช่างพื้นบ้าน ในลักษณะของสุนทรียะทางด้านงานศิลปหัตถกรรม ในการออกแบบและพัฒนาลักษณะแบบของผลิตภัณฑ์จึงมีแนวทางที่เหมาะสมดังนี้

1. แบบโบราณ หรือ แบบดั้งเดิม (Old Style) คือ การออกแบบโดยยึดแบบของเดิมที่มีมาตั้งแต่รุ่นเก่าหรือโบราณ จุดประสงค์ก็อาจจะมุ่งกลุ่มเป้าหมายไปที่กลุ่มอนุรักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิยม หรือใช้ประกอบตกแต่งสภาพแวดล้อมให้มีความสัมพันธ์เข้ากันได้ที่มีการผลิตขึ้นมาใหม่แต่ยังคงยึดแบบอย่างโบราณ ก็เพื่อตกแต่งภายในบ้านให้มีลักษณะการตกแต่งห้องแบบโบราณเพื่อให้เกิดความกลมกลืนกัน

2. แบบร่วมสมัย (Contemporary Style) คือ การออกแบบที่ประสานกันระหว่างความล้ำสมัยหรือแบบเก่าผสมกันกับแบบที่ทันสมัย คือ ใช้ 2 ยุคสมัยนี้มาประยุกต์ใช้ให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ถือว่าเป็นงานสมัยใหม่หรืองานปัจจุบัน ลักษณะของเก่าที่นำมาอาจจะเป็นวัสดุ วิธีผลิต หรือรูปแบบ ฯลฯ

3. แบบทันสมัย (Modern Style) คือ การออกแบบที่เข้ากันกับยุคสมัยนั้นๆ โดยค่อนข้างเป็นไปในลักษณะของสมัยปัจจุบันดูทันสมัยหรือตามสมัยนิยม แบบจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ตามความต้องการของตลาดและค่านิยมของยุคนั้น ซึ่งเมื่อเลยยุคสมัยหรือความนิยมไปแล้ว แบบจะดูล้าสมัย

ผลิตภัณฑ์ที่นิยมออกแบบลักษณะนี้ ส่วนมากจะเป็นผลิตภัณฑ์อุปโภคสำหรับคนทั่วๆ ไป เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์ในครัวเรือน หรือผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าสำเร็จรูป เป็นต้น โดยกลุ่มเป้าหมายที่เน้นเป็นพิเศษสำหรับแบบทันสมัยนี้ จะเป็นกลุ่มคนหัวสมัยใหม่ ตั้งแต่กลุ่มวัยรุ่นไปจนถึงวัยทำงาน หรือออกแบบเพื่อตอบสนองความทันสมัยของอาคารบ้านเรือน เช่น การตกแต่งภายในรูปแบบที่ทันสมัย เป็นต้น (ธีระชัย สุขสด. 2544 : 77)

2.5.7.2 ลักษณะของแสงไฟ ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ประเภทโคมไฟ แสงและทิศทางของแสงเป็นสิ่งต้องคำนึงถึง เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบและความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคดังนี้

1. แหล่งกำเนิดไฟ : หลอดไฟ เป็นสิ่งที่ผลิตออกมาจากโรงงานผู้ผลิต ถึงแม้ผู้ออกแบบจะมีหน้าที่หลักในการออกแบบสิ่งที่ห่อหุ้มเป็นผิวหรือเปลือกครอบตัวหลอดไฟก็ตาม แต่ กระนั้นผู้ออกแบบจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในการเลือกชนิดและสีของหลอดที่เหมาะสมกับวัสดุที่จะใช้ในการออกแบบ รวมถึงคุณภาพของแสงซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่ออารมณ์และความรู้สึกในการใช้ชีวิตประจำวัน โดยปกติแล้วดวงโคมมักจะนิยมใช้แสงของหลอดไฟประเภทแสงสีส้ม (Warm White) หรือแสงสีเหลืองนวล (Cool White) เนื่องจากสามารถสร้างให้เกิดบรรยากาศและอารมณ์ภายในที่ว่างในงานสถาปัตยกรรมตามที่ต้องการได้ง่ายกว่าหลอดที่ให้แสงประเภทอื่นๆ จำนวนของแหล่งกำเนิดไฟเป็นสิ่งที่ผู้ออกแบบต้องทำการกำหนดไว้ในขั้นเริ่มต้นของการออกแบบ โดยกำหนดว่าแหล่งกำเนิดแสงนั้นจะมีลักษณะเป็นประเภทหลอดเดี่ยว หลอดหลอด หรือเป็นกลุ่ม เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะดวงโคมที่จะทำการออกแบบ

2. เปลือกที่ห่อหุ้มดวงไฟ มีวัตถุประสงค์หลักในการออกแบบเพื่อลด “ความจ้าของแหล่งกำเนิดไฟ” อันเนื่องมาจากความแตกต่างอย่างมากระหว่างความสว่างของแหล่งกำเนิดแสงกับสภาพแวดล้อมโดยรอบ ซึ่งทำให้เกิดการระคายเคือง ต้อดวงตา และความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของผู้ใช้สอย เปลือกที่ถูกออกแบบนี้เป็นสิ่งที่เน้นให้เห็นคุณค่าของแสง เพราะแสงมิใช่เป็นเพียงแค่สิ่งที่ทำให้เรามองเห็นแต่ยังมีผลต่อความรู้สึกของเรา มิติและค่าน้ำหนัก (Value) จังหวะ (Rhythm) รูปแบบและลวดลาย (Pattern) ของแสงที่เกิดขึ้นจากการออกแบบเป็นเสมือนกระตุ้นให้ความรู้สึก ปิติยินดี สุขใจ และรื่นรมย์ ดังนั้นการออกแบบให้แสงจากหลอดไฟส่องผ่านเปลือกที่ห่อหุ้มจึงมีความสำคัญมาก โดยปกติแนวทางในการออกแบบวิธีการให้แสงมีอยู่สองรูปแบบหลักๆ คือ

- การให้แสงโดยตรง (Direct Light) เป็นการออกแบบที่มุ่งเน้นให้มีปริมาณแสงที่มีความเข้มข้นของความสว่างส่องผ่านออกมาตามช่องที่ว่างโดยตรง โดยปราศจากการตกกระทบหรือมีการบดบังแสงที่ส่องผ่านออกมา เพื่อเน้นให้เห็นสีสันทันและวัสดุต่างๆ อย่างจัดจ้านชัดเจนแต่มักจะก่อให้เกิดความจ้าที่เกินความจำเป็น ซึ่งผู้ออกแบบจะต้องพึงระวังมิให้เกิดความจ้าที่มากเกินไปหรือเห็นแหล่งกำเนิดไฟโดยตรง

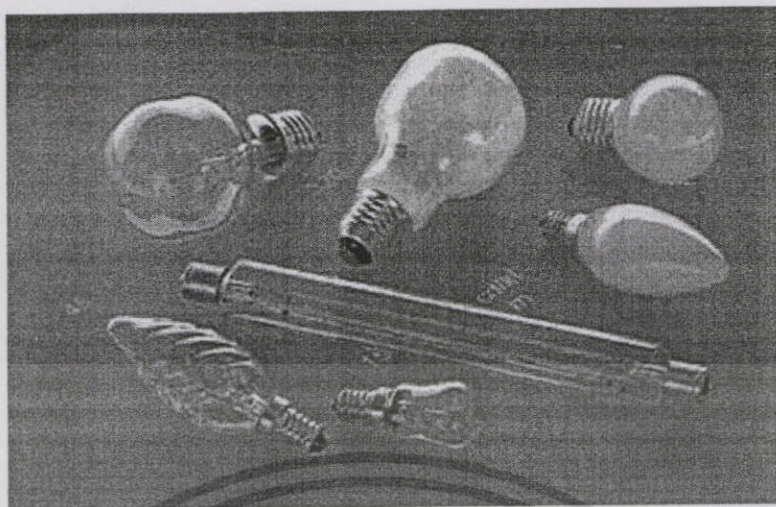
- การให้แสงทางอ้อม (Indirect Light) เป็นการออกแบบแสงที่มุ่งเน้นให้เกิดความนุ่มนวลของแสงที่ปรากฏขึ้น โดยอาศัยการสะท้อนแสงผ่านลวดออกมาตามที่ว่างระหว่างองค์ประกอบที่มีอยู่ แสงที่เกิดขึ้นจะลดความเข้มลงค่อนข้างมาก และมักจะก่อให้เกิดปรากฏการณ์คู่ขนาน คือการเกิด “ร่มเงา (Shade) และเงาดำ (Shadow)” จากการตกกระทบของแสงเสมอ

ทั้งร่มเงาและเงาดำมีความสำคัญในการออกแบบเท่าๆ กับแสงไฟ ผู้ออกแบบสามารถสร้างมิติของแสงและเงาให้เกิดในลักษณะการสร้างความสัมพันธ์ของภาพและพื้นภาพ (Positive and Negative) ที่ต่อเนื่องกันสามารถมองกลับ ไปมา (Reversible Effect) หรือ เน้นให้เห็นแตกต่างกัน (Contrast) โดยอาศัยค่าน้ำหนัก(Value) อ่อนแก่ที่แตกต่างของความมืดสว่างเป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์ จังหวะ รูปแบบ และลวดลายของแสงและเงาที่เร้าอารมณ์ของผู้ใช้สอย (ฉัตรชัย วิริยะ ไกรกุล. 254 : 1-4)

2.5.7.3 ประเภทของหลอดไฟฟ้า สำนักส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน (สสอ.) (สำนักส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน(สสอ.).2551)[Internet] ได้อธิบายถึงประเภทของหลอดไฟฟ้าไว้ว่า หลอดไฟฟ้าที่ให้แสงสว่างมีหลากหลายชนิดแต่สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ

1. หลอดไส้ (Incandescent Lamps) เป็นหลอดที่ให้แสงออกมาได้โดยผ่านกระแสไฟฟ้าเข้าที่หลอดไส้ ซึ่งทำให้มันร้อนและให้แสงออกมา หลอดไส้ ยังสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- หลอดไส้แบบธรรมดา (Normal Incandescent Lamp)
- หลอดทังสเตนฮาโลเจน (Tungsten Halogen Lamp) เป็นหลอดที่ไม่ค่อยนิยมใช้กันในบ้าน โดยทั่วไปจึงจะไม่กล่าวถึง

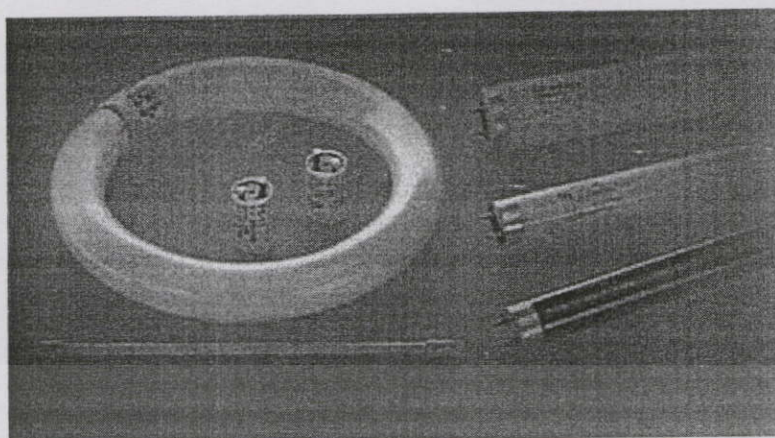

ภาพที่ 2.29 ภาพแสดงหลอดอินแคนเดสเซนต์ ประเภทต่างๆ

2. หลอดคายสารรัง (Discharge Lamps) เป็นหลอดไฟฟ้าที่ไม่มีไส้หลอด แต่ให้แสงออกมาโดยการกระตุ้นก๊าซที่อยู่ภายในหลอดซึ่งสามารถแบ่งย่อยออกเป็นแบบความความดันต่ำและแบบความดันสูงมีอยู่หลายชนิดแต่ในที่นี้จะกล่าวถึงเพียงหลอดฟลูออเรสเซนต์และคอมแพคฟลูออเรสเซนต์ซึ่งเป็นหลอดที่นิยมใช้ภายในบ้าน

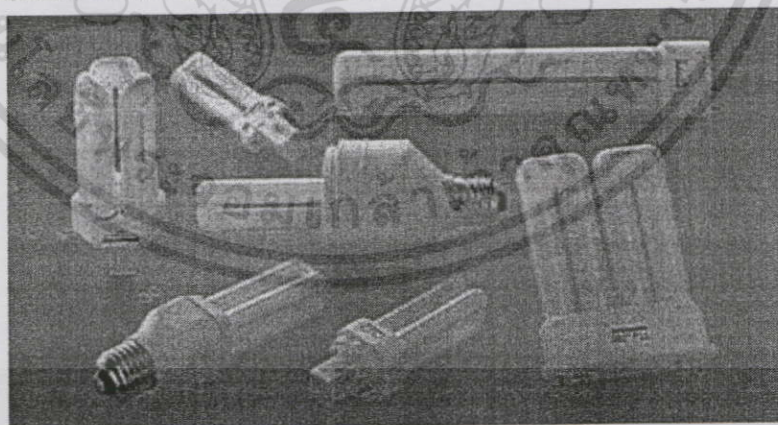
- หลอดไส้ เป็นหลอดแสงสว่างราคาถูก สีของแสงดี ติดตั้งง่าย ให้แสงสว่างทันทีเมื่อเปิด สามารถติดอุปกรณ์เพื่อปรับหรือหรี่แสงได้ง่าย แต่มีประสิทธิภาพแสงต่ำมาก อายุการใช้งานสั้น ไฟฟ้าที่ป้อนให้หลอดจะถูกเปลี่ยนเป็นความร้อนกว่าร้อยละ 90 จึงไม่ประหยัดพลังงาน แต่เหมาะสมกับการใช้งานประเภทที่ต้องการหรี่แสง เช่น ห้องจัดเลี้ยงตามโรงแรม ส่วนหลอดคอมแพคฟลูออเรสเซนต์ไม่สามารถหรี่แสงได้

- หลอดฟลูออเรสเซนต์เป็นหลอดที่มีประสิทธิภาพแสงและอายุการใช้งานมากกว่า หลอดไส้ หลอดฟลูออเรสเซนต์แท่งยาวที่ใช้แพร่หลายมีขนาด 36 วัตต์ แต่ยังมีหลอดแสงสว่างประสิทธิภาพสูง (หลอดซูเปอร์ลักซ์) ซึ่งมีราคาต่อหลอดแพงกว่าหลอดแสงสว่าง 36 วัตต์ธรรมดา แต่ให้ปริมาณแสงมากกว่าร้อยละ 20 ในขนาดการใช้กำลังไฟฟ้าที่เท่ากัน นอกจากนี้ยังมีหลอดคอมแพค ฟลูออเรสเซนต์ (CFL) หรือหลอดคอมแพคฟลูออเรสเซนต์ชนิดที่ให้สีของแสงออกมาเทียบเท่าร้อยละ 8 เท่าของหลอดไส้ มี 2 แบบ คือ แบบขั้วเกลียวกับขั้วเสียบ

ภาพที่ 2.30 ภาพแสดงหลอดฟลูออเรสเซนต์ ประเภทต่างๆ

- หลอดคอมแพคฟลูออเรสเซนต์ แบ่งออกได้หลายชนิด คือ หลอด SL แบบขั้วเกลียว มีบัลลาสต์ในตัว มีขนาด 9, 13, 18, 25 วัตต์ ประหยัดไฟร้อยละ 75 เมื่อเทียบกับหลอดไส้ เหมาะกับสถานที่ที่เปิดไฟนานๆ หรือบริเวณที่เปลี่ยนหลอดยาก เช่น โคมไฟหัวเสาทางเดิน เป็นต้น หลอดคอมแพคฟลูออเรสเซนต์ 4 แท่ง ขั้วเกลียว (หลอด PL*E/C) ขนาด 9,11,15 และ 20 วัตต์ มีบัลลาสต์อิเล็กทรอนิกส์ในตัวเปิดติดทันที ไม่กระพริบ ประหยัดไฟได้ร้อยละ 80 เมื่อเทียบกับหลอดไส้ หลอดคอมแพคฟลูออเรสเซนต์ตัวยู 3 ขด (หลอด PL*E/T) ขนาดกะทัดรัด 20 และ 23 วัตต์ ขจัดปัญหาหลอดยาวเกิน โคมประหยัดไฟได้ร้อยละ 80 ของหลอดไส้ หลอดคอมแพคฟลูออเรสเซนต์ขั้วเสียบ (หลอด PLS) บัลลาสต์ภายนอกขนาด 7, 9 และ 11 วัตต์ ประหยัดไฟร้อยละ 80 ของหลอดไส้ หลอดคอมแพคฟลูออเรสเซนต์ 4 แท่ง ขั้วเสียบ (หลอด PLC) บัลลาสต์ภายนอกขนาด 8, 10, 13, 18 และ 26 วัตต์ ประหยัดไฟร้อยละ 80 ของหลอดไส้

ภาพที่ 2.31 ภาพแสดงหลอดคอมแพคฟลูออเรสเซนต์ประเภทต่างๆ

2.5.7.4 การเลือกซื้อและเลือกใช้หลอดไฟ สำนักส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน (สสอ.) (สำนักส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน(สสอ.).2551) [Internet] ได้อธิบายถึงการเลือกซื้อและเลือกใช้หลอดไฟให้ว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ศึกษาหลักการทํางานเพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะของหลอดไฟในแต่ละรุ่นพิจารณาประสิทธิภาพของแสงโดยดูที่ค่าประสิทธิภาพ (ลูเมนต่อวัตต์) ถ้ายิ่งมากยิ่งดี และมีประสิทธิภาพสูง (ลูเมน คือ ปริมาณแสงที่ปล่อยออกมาจากหลอดแสงสว่าง ส่วนวัตต์ คือ กำลังไฟฟ้าที่ใช้ในการกำเนิดแสง)ซึ่งประสิทธิภาพของหลอดต่าง ๆ แสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 2.1 แสดงค่าประสิทธิภาพของหลอดชนิดต่างๆ

ชนิดของหลอดแสงสว่าง	ประสิทธิภาพ (ลูเมนต่อวัตต์)
หลอดไส้	8-22
หลอดฟลูออเรสเซนต์	30-83

ในกรณีการใช้หลอดคอมแพคฟลูออเรสเซนต์ (Compact Fluorescent) ซึ่งอยู่ในกลุ่มเดียวกับหลอดฟลูออเรสเซนต์แทนหลอดไส้กับทุกพื้นที่ สามารถทำได้ เพราะค่าความสว่างใกล้เคียงกัน และยังสามารถหาจุกู้ทุนได้ ถึงแม้จะมีราคาสูงกว่า

2. เลือกดูหลอดไฟที่โครงสร้างหลอดมีความคงทนแข็งแรง ได้รับเครื่องหมายรับรองคุณภาพมาตรฐานอุตสาหกรรม สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) เพื่อยืดอายุการใช้งานของหลอดไฟให้ยาวนานยิ่งขึ้น และมีประสิทธิภาพ

3. เลือกซื้อหลอดไฟที่มีฉลากแสดงถึงประสิทธิภาพ และพยายามเลือกรุ่นที่มีประสิทธิภาพสูง ควรเลือกซื้อหลอดไฟที่มีฉลากประหยัดไฟเบอร์ 5

4. เลือกซื้อหลอดไฟในรุ่นที่ไม่ส่งผลเสียต่อสภาวะแวดล้อม

5. มีคู่มือการใช้งานเพื่อการประหยัดพลังงานและการใช้งานที่มีประสิทธิภาพ

6. เลือกขนาดให้เหมาะสมกับขนาดของครีวเรือน เลือกใช้ขนาดของดวงไฟให้เหมาะสมกับขนาดพื้นที่และการใช้งานด้านต่าง ๆ

- ในพื้นที่ทํางานทั่ว ๆ ไปที่ไม่ต้องเน้นการให้ความถูกต้องของสีหรือปริมาณแสงสว่างจากดวงโคม ให้ใช้โคมหลอดฟลูออเรสเซนต์แบบเปลือยดีที่สุดเนื่องจากมีการระบายความร้อนที่ดีอายุใช้งานก็จะนานขึ้น

- สำหรับบริเวณภายนอกอาคารให้ใช้หลอดคอมแพคฟลูออเรสเซนต์กำลังไฟฟ้ต่ำเพราะเป็นบริเวณที่มีการเปิดใช้หลอดไฟฟ้เป็นเวลานานและเป็นโคมที่มีระดับการป้องกันความชื้นที่ดี เช่น เป็น โคมครอบแก้ว

- ในกรณีที่ห้องขนาดเล็กแต่เป็นห้องที่ต้องการความส่องสว่างสูง เช่น บริเวณห้องน้ำที่มีส่วนแต่งหน้าอยู่อาจใช้โคมไฟส่องลง(Down light) กับหลอดคอมแพคฟลูออเรสเซนต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ระดับแสงสว่างในห้องที่มีการใช้สายตาน้อย เช่น บริเวณห้องนอน สามารถติดตั้งหลอดไฟให้อยู่ในระดับปริมาณความส่องสว่างค่าต่ำได้ หากต้องการทำกิจกรรมเพิ่มเติม เช่น การอ่านหนังสืออาจติดตั้งเป็น โคมไฟเพิ่มเติมบริเวณหัวเตียงได้

- การเลือกใช้โคมไฟฟ้าประสิทธิภาพสูง เป็นทางเลือกหนึ่งที่ควรคำนึงถึงเพราะอาคารสำนักงานหรือบ้านที่อยู่อาศัย ที่ยังใช้โคมไฟชนิดที่มีประสิทธิภาพต่ำ สะท้อนแสงได้น้อย ต้องใช้หลอดตั้งแต่ 2 – 3 หลอด ถ้าเปลี่ยนมาใช้โคมไฟชนิดที่มีประสิทธิภาพสูงซึ่งมีแผ่นสะท้อนแสงทำด้วยอะลูมิเนียมขัดเงาหรือเคลือบโลหะเงินเพิ่มเข้าไปในตัวโคมไฟ จะสามารถลดจำนวนหลอดลงได้จากเดิม 2 หลอด เหลือเพียง 1 หลอดและจากเดิม 3 หลอด เหลือเพียง 2 หลอด โดยแสงสว่างจะยังคงได้เท่าเดิม จึงช่วยให้ประหยัดไฟฟ้าได้อีกทางหนึ่ง

ตารางที่ 2.2 แสดงค่าความสว่างตามมาตรฐาน IES

ลักษณะพื้นที่ใช้งาน	ความสว่าง(ลักซ์)	
พื้นที่ทำงานทั่วไป	300-700	
พื้นที่ส่วนกลางทางเดิน	100-200	
บ้านที่อยู่อาศัย	ห้องนอน	50
	หัวเตียง	200
	ห้องน้ำ	100-500
	ห้องนั่งเล่น	100-500
	ห้องครัว	300-500
	บริเวณบันได	100

2.6 วัสดุในท้องถิ่น

2.6.1 มะพร้าว พืชที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง จนได้ชื่อว่า The tree of life ตัวอย่างเช่น ผลอ่อนใช้ประโยชน์เป็นผลไม้ และน้ำผลไม้ ผลสุกแก่ใช้ประโยชน์เป็นวัตถุดิบ ทำน้ำกะทิใช้ประกอบอาหารคาว หวาน หรือทำเป็นน้ำมันสำหรับการทอด หรือใช้ประโยชน์อื่น ๆ ทางอุตสาหกรรม หรือแม้กระทั่งใช้เป็นน้ำมันไบโอดีเซลในภาวะที่น้ำมันปิโตรเลียมขาดแคลน เส้นใยจากผลมะพร้าวใช้ยัดไส้เบาะต่าง ๆ กะลามะพร้าวใช้ทำถ่านกัมมันสำหรับการกรอง หรือใช้ทำเป็นเครื่องประดับและเครื่องใช้ ส่วนต้นและใบสามารถใช้ทำเป็นเครื่องใช้ หรือเครื่องเรือนได้ นอกจากนี้ยอดมะพร้าวยังใช้เป็นผักสำหรับประกอบอาหารได้ดี

การปลูกมะพร้าวในประเทศไทยมีมาช้านาน และแพร่หลายไปทุกจังหวัด เนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของอาหารไทย แต่แหล่งผลิตมะพร้าวของประเทศจะอยู่แถบดิชชายทะเล เช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในภาคใต้ ภาคตะวันออก และแถบลุ่มน้ำแม่กลอง ส่วนประเทศที่มีพื้นที่ปลูกมะพร้าวมากที่สุดของโลก ได้แก่ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และอินเดีย ตามลำดับ

มะพร้าวเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญชนิดหนึ่งของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคใต้ มะพร้าวสามารถปลูกได้ทั่วทุกภาคของประเทศ การใช้ประโยชน์จากมะพร้าวกว้างขวางมาก คือ ใช้ทั้งรับประทานผลสด นำมาประกอบอาหาร เป็นวัตถุดิบในโรงงานอุตสาหกรรม ส่วนที่เหลือยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ เช่น การนำเส้นใยของผลไปใช้บุเก้าอี้ ขุยมะพร้าวใช้ผสมกับดินสำหรับปลูกพืช เป็นต้น จากรายงานของสำนักงานเศรษฐกิจเกษตร ปี 2532 รายงานว่าประเทศไทย มีพื้นที่ปลูกมะพร้าวรวม 2.48 ล้านไร่ และให้ผลผลิตรวมประมาณ 1.44 ล้านตัน ประมาณ 73% ของผลผลิตนำไปใช้บริโภคโดยตรง ส่วนที่เหลือ 27% นำไปใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม ปัจจุบันความต้องการมะพร้าวทางอุตสาหกรรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการขยายตัวด้านอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์มะพร้าว เช่น การผลิตกะทิเข้มข้น มะพร้าวอบแห้ง เป็นต้น อย่างไรก็ตามปริมาณความต้องการบริโภคโดยตรง เช่น ใช้ในการปรุงอาหาร การกินผลสด มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามอัตราการเพิ่มของประชากร (อิบรอเฮม ยีดำ. 2549)[Internet]

มะพร้าวเป็นพืชชนิดหนึ่งที่คนไทยนำส่วนต่างๆ มาใช้ประโยชน์อย่างหลากหลาย โดยส่วนต่างๆ ของมะพร้าวที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้มีดังนี้

1) เนื้อมะพร้าว ผลิตภัณฑ์อาหารจากมะพร้าวส่วนใหญ่ได้จากเนื้อมะพร้าวซึ่งมีอยู่ 29-30% ต่อน้ำหนักผล และจากน้ำมันมะพร้าวซึ่งมีอยู่ 21-26% ต่อน้ำหนักผล ผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้แก่ กะทิ กะทิเข้มข้น กะทิผง น้ำมันมะพร้าว แป้งมะพร้าว ส่วนผลิตภัณฑ์จากน้ำมะพร้าว ได้แก่ น้ำส้มสายชู น้ำมะพร้าวอ่อน น้ำตาลมะพร้าว ฯลฯ (อิบรอเฮม ยีดำ. 2549)[Internet]

2) กะลามะพร้าว สำหรับในท้องที่อำเภอเกาะลันตาวัสดุจากกะลามะพร้าวจะมีความเหมาะสมที่สุดเพราะหาได้ง่ายและทุกรื้อเรือนจะต้องมีมะพร้าวปลูกไว้เพื่อใช้ในคันเอากะทิในการประกอบอาหารเกือบทุกวัน โดยแม่บ้านจะมีความคุ้นเคยกับวัสดุกะลามะพร้าวเป็นอย่างดี พันธุ์มะพร้าวจะเป็นพันธุ์พื้นเมืองของเกาะลันตา โดยผลมะพร้าวที่จะนำมาประกอบอาหารจะเรียกว่า “มะพร้าวแกง” หรือ “มะพร้าวกินผลสุก” ส่วนเปลือกนอกหลังจากปอกเปลือกหุ้มในชั้นแรกไปแล้วจะมีความแข็งพอที่จะนำไปตัดแต่งเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้ดี (สุกร อ้อยบุงค์ ให้สัมภาษณ์, 2549)

3) เส้นใยมะพร้าว เฉลี่ยแล้วกาบมะพร้าว 13 ผล สามารถผลิตเส้นใยมะพร้าวแห้งได้ 1 กก. เส้นใยเหล่านี้ผ่านเครื่องตี แยกขุยมะพร้าวออกและตากแห้งแล้วถูกส่งออกจำหน่ายในรูปของเส้นใยอัด หรือควั่นเกลียว อุตสาหกรรมที่ใช้เส้นใยมะพร้าวมากที่สุดแก่ อุตสาหกรรมผลิตที่นอน เบาะรถยนต์ เบาะนั่งโซฟา พรมเช็ดเท้า แผ่นฉนวนป้องกันความร้อน เชือก ฯลฯ (อิบรอเฮม ยีดำ. 2549)[Internet]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) ฟองโยมะพร้าว นำเอาฟองโยมะพร้าวมาเป็นเศษวัสดุเหลือใช้จากโรงงานเส้นใย โดยนำมาอัดเป็นแท่ง และผ่านกรรมวิธีอบแห้ง แล้วบรรจุกล่องส่งขายได้ ส่วนที่เหลือจากการอบแห้งก็นำมาป่น และบรรจุถุงขายเป็นดินผสมเพื่อใช้ปลูกไม้กระถาง (อิบรอเฮม ยีคำ. 2549)[Internet]

5) ไม้มะพร้าว ใช้ในอุตสาหกรรมแปรรูปไม้(ลำต้น) เพื่อผลิตเป็นไม้มะพร้าว ใช้ในการสร้างที่พักอาศัย และเป็นวัสดุในการก่อสร้าง

6) ก้านมะพร้าวสด นำมาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์โดยการนำเอาก้านมะพร้าวสดมาจักสานกันเป็นตะกร้าโดยมีโครงเป็นไม้ไผ่และใช้เชือกเอ็นมัดให้แข็งแรงใช้หว่ายพันธุ์ตรงที่จับให้สวยงาม (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. 2549)[Internet]

2.6.2 ไม้ไผ่

2.6.2.1 ไม้ไผ่กับคนไทย ไผ่ จัดเป็นพืชเมืองร้อน ตระกูลเดียวกับหญ้า คือ Gramineae และนับว่าเป็นพืชตระกูลหญ้าที่สูงใหญ่ที่สุดในโลก ไผ่ สามารถเติบโตได้ทุกทวีป แต่สามารถพบได้มากที่สุดทางเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในเขตอบอุ่นก็พบอยู่บ้าง แต่มีสกุลน้อยกว่าในเขตร้อน เช่น ในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น และ สหรัฐอเมริกา เป็น แต่ปรากฏว่าในทวีปยุโรปและออสเตรเลียแทบจะไม่พบไผ่เลย (กลุ่มบัณฑิตอาสา. 2530 : 5)

ไผ่ มีลักษณะหลายประการที่แตกต่างจากพืชวงศ์หญ้า กล่าวคือ มีเนื้อแข็ง ลำต้นแข็งแรง มีกาบใบเห็นได้ชัดเจน ไผ่ทุกสกุลจะมีลักษณะดอกที่คล้ายกัน และผลที่มีลักษณะไม่ต่างกันมากนัก จึงทำให้นักพฤกษศาสตร์แยกไผ่ออกเป็นพืชอีกวงศ์หนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากพืชวงศ์หญ้า คือ วงศ์ Bambusacae โดยไผ่ที่ค้นพบในโลกมีประมาณ 47 สกุล (Genera) 1,250 ชนิด (Species) สำหรับในประเทศไทยมีไผ่ทั้งหมด 15 สกุล 77 ชนิด แต่เท่าที่ค้นพบและสำรวจแล้ว มี 12 สกุล 60 ชนิด(กลุ่มบัณฑิตอาสา, 2530 : 9)

ประเทศไทยมีไผ่ชนิดต่างๆ ขึ้นกระจายอยู่ทั่วไปในทุกภาคของประเทศ แต่ส่วนมากพบอยู่ในป่าผลัดใบผสม โดยในพื้นที่ป่าทั้งหมด 148,600 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่ป่าไผ่ประมาณ 8,100 ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ 5.5 ของพื้นที่ป่าทั้งหมด จังหวัดที่มีป่าไผ่มากที่สุดคือ จังหวัดกาญจนบุรี ไผ่เป็นพืชที่ใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง เฉพาะลำต้นก็สามารถนำมาผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้มากชนิด และหน่อของไม้ไผ่ส่วนใหญ่ก็นำมาบริโภคได้ จึงทำให้ปัจจุบันมีการตัดไม้ธรรมชาติ มาใช้ประโยชน์อย่างมากมาย (กลุ่มบัณฑิตอาสา. 2530 : 23)

คนไทยนั้น รู้จักการตัดไม้ธรรมชาติมาใช้ประโยชน์มาช้านานตั้งแต่สมัยอดีตกาล เจนจบ ยิ่งสมุล (2536 : 40) ได้กล่าวถึงหลักฐานทางประวัติศาสตร์ในการใช้ประโยชน์จากต้นไผ่ของคนไทยในอดีตไว้ว่า มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์หลายอย่างของประเทศไทย จากอดีตที่ผ่านมา

มาจนถึงปัจจุบันที่บ่งบอกถึงความผูกพันระหว่าง “ไม้ไผ่” กับ “คนไทย” ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่มีมาช้านาน

หลักฐานเก่าแก่ที่เด่นชัดที่สุด ที่บอกให้เราทราบว่า คนไทยรู้จักนำไม้ไผ่มาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันก็คือ ครุเส่น้ำในสมัยพระร่วง ครุเส่น้ำที่ว่านี้ ชาวบ้านในสมัยนั้นใช้เปลือกของไม้ไผ่มาเหลาจนบางอ่อนตัวแล้วขัดประสานกันไปมาจนเกิดเป็นครุเส่น้ำขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นต้นแบบของข้าวของเครื่องใช้ที่สานด้วยไม้ไผ่ในเวลาต่อมาของคนไทยทุกยุคทุกสมัย

และจากหลักฐานบันทึกของบาทหลวงดาซาร์ด ที่เดินทางเข้ามาเผยแพร่ศาสนาในสมัยกรุงศรีอยุธยา ได้บันทึกไว้ว่า...

“ตั้งแต่บางกอกไปจนถึงกรุงศรีอยุธยา เรพบหมู่บ้านเป็นอันมาก ทั้งสองฟากฝั่งแม่น้ำ หมู่บ้านเหล่านี้ ประกอบด้วยกระท่อม เป็นเรือนยกสูงเพื่อป้องกันน้ำท่วม เป็นเรือนที่สร้างจากไม้ไผ่ชนิดหนึ่ง ซึ่งไม้ของมันนำมาใช้สารพัดอย่างในประเทศนี้ ลำต้นกิ่งใบ ใช้ทำเสากับเพดาน กิ่งเล็กใช้ทำหลังคา และสานเป็นฝาห้อง”

ตามปกติ ไม้ที่มีลำขนาดใหญ่จะต้องการพื้นที่ที่มีอุณหภูมิแปรผันน้อย และต้องการความชื้นมากกว่า ไม้ที่มีลำขนาดเล็กสามารถทนความแห้งแล้งได้มากกว่าไม้ที่มีลำขนาดใหญ่ (กลุ่มบัณฑิตอาสา. 2530 : 5)

2.6.2.2 คุณสมบัติ และผลิตภัณฑ์จากไม้

ไม้ไผ่ เป็นวัสดุที่เหมาะสมกับการทำเครื่องจักสานที่เป็นภาชนะ และเครื่องจักสานที่อยู่กลางแจ้ง ที่ต้องการความคงทน เพราะไม้ไผ่มีความคงทนต่อสภาพของดินฟ้าอากาศได้ดี มีคุณสมบัติพิเศษที่สามารถขึ้นรูปต่างๆ ได้ และยังมีแรงในตัว คือ ไม้ไผ่สามารถโค้ง งอ เป็นรูปต่างๆ ได้มาก และสามารถคืนสภาพเดิมได้ตลอดเวลา นอกจากนี้ไม้ไผ่ยังสามารถรับแรงดึง (Tension) และแรงกด (Compression) ได้ดี โดยไม่หัก หรือแตก ลักษณะเช่นนี้จะช่วยให้ภาชนะที่สานด้วยไม้ไผ่สามารถรูปอยู่ได้นาน แม้จะถูกดึงให้เสียรูปทรงไปเวลาใช้งาน แต่จะกลับคืนสภาพเดิมได้ ดังจะเห็น กระจับปี่ ข่ง ที่สานด้วยไม้ไผ่ทั่วไป ซึ่งอาจจะเกิดบิดเบี้ยวได้ขณะบรรจุของอยู่ภายใน แต่เมื่อเสร็จจากการใช้งานแล้ว กระจับปี่ ข่ง จะสามารถกลับเข้ารูปทรงเดิมได้ ทั้งนี้เกิดจากแรงคืนตัวของไม้ไผ่ มีคุณสมบัติพิเศษในการกลับตัวสู่สภาพเดิมได้คืนนั่นเอง (วิบูลย์ ธีสุวรรณ. 2539 : 91)

นอกจากนี้ เจนจบ ยิ่งสุมล (2536 : 41-43) ได้อธิบายประโยชน์จากต้นไผ่โดยแบ่งออกเป็น 4 ข้อ ดังนี้

- 1) ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ป้องกันการพังทลายของดินริมฝั่ง
 - ช่วยเป็นแนวป้องกันแนวลมพายุ
 - ชะลอความเร็วของกระแสน้ำป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ให้ความรู้
- ใช้ประดับสวน จัดแต่งเป็นมุมพักผ่อนหย่อนใจตามบ้านเรือน

2) ประโยชน์จากลักษณะด้านฟิลิสิกส์

จากความแข็งแรง ความเหนียว การยืดหด การโค้งงอ และการสปริงคืนตัว ซึ่งเป็นคุณลักษณะประจำของไม้ไผ่ เราสามารถนำมาใช้เป็นวัสดุเสริมในงานคอนกรีต และเป็นส่วนต่างๆ ของการก่อสร้างที่อยู่อาศัยแบบประหยัดได้เป็นอย่างดีด้วย

3) ประโยชน์จากลักษณะทางเคมีของไม้ไผ่

เนื้อไม้ไผ่ใช้ทำเป็นเชื้อกระดาษ เส้นใยใช้ทำไหมเทียม เนื้อไม้บางชนิดสามารถสกัดทำยารักษาโรคได้ ใช้ในงานอุตสาหกรรมนาขนานชนิด

4) การใช้ไม้ไผ่ในผลิตภัณฑ์หัตถกรรม และอุตสาหกรรม สามารถแยกออกได้

ดังนี้

ผลิตภัณฑ์เครื่องจักสานจากดอก

กระจาด	ถ้วยชาม	ของเด็กเล่น
กระเช้าผลไม้	กระบุง	กระด้งเลี้ยงไหม
ชะลอม	ตะกร้าจ่ายตลาด	กระจาดใส่ผัก
กระด้งผัดข้าว	ตะกร้าใส่ขยะ	กระเป๋าดูสัตว์
ข้องใส่ปลา	ลอบดักปลา	เข่งนั่งปลา
หัวสังสีนกล้า	เข่งใส่ขยะ	กระเช้าของขวัญ
โครงเครื่องเงิน	เสื่อดำแพน	ค้ำพูกัน
เก้าอี้	ค้ำร่ม	กล่องยาสูบ
ค้ำไม้กวาด	เครื่องกีฬา	คั้นเบ็ด
ไม้เท้า	ที่เขี่ยบุหรี่	บันได
กล่องบุหรี่	หลักเสียบร่มสนาม	ปักทำโป๊ะ
แจกัน	ราวตากผ้า	นั่งร้านก่อสร้าง
ที่แขวนผ้า	ทำแคร่	พะอง
โครงสร้างบ้านส่วนต่างๆ	ท่อส่งน้ำ รางน้ำ	ชั้นวางหนังสือ
ปิ่นโต	โต๊ะ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลิตภัณฑ์จากเนื้อไม้

ถาดใส่ขนม	ทัพพี ช้อน	ไม้ขัดหม้อ
หวีเสียด	ตะเกียบ	ไม้เสียบอาหาร
สลักไม้ไฟ	กรอบรูป	ไม้ก้านรูป
เครื่องกีฬาต่างๆ	ไม้พาย	ไม้เกาหลัง
เครื่องดนตรี	ไม้บรรทัด	ไม้เคาะหู

ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากไม้ไฟซีก

บ่วงไม้รัดถังไม้	โครงโคมกระดาษ	โครงพัด
โครงร่ม	ลูกกระนาค	ลูกธนู
กันธนู	คันกระสุน	พื้นม้านั่ง
แผงตกปลา	ลุ่มปลา	ลุ่มไก่
ขัดแตะรั้วบ้าน	ฝาบ้าน	เล้าไก่

2.6.2.3 ชนิดของไม้ไฟที่นิยมใช้ทำเครื่องจักสานในภาคใต้

วิบูลย์ ลีสุวรรณ (2539 : 96) ได้กล่าวถึงชนิดของไม้ไฟที่นิยมใช้ทำเครื่องจักสานในภาคใต้ไว้ว่า ไม้ไฟภาคใต้ก็เช่นเดียวกับภาคอื่นๆ ไม้ไฟที่นิยมใช้ทำเครื่องจักสานมากเป็น ไม้ไฟสีสุก

1) ไม้ไฟสีสุก ไม้ไฟประเภทนี้มีมากในภาคกลาง และภาคใต้ของประเทศไทย ไม้ไฟสีสุกเป็นไม้ที่มีลักษณะลำสูง เนื้อแน่นหนา ลำต้นมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 7-10 เซนติเมตร เมื่อโตเต็มที่ รวมกันอยู่เป็นกอแน่นหนามีกิ่งคล้ายหนาม ลำต้นตรงสีเขียวเข้ม ไม้ไฟสีสุกชอบขึ้นและเจริญเติบโตในดินที่ชุ่มชื้น มีดินเหนียวปนทราย หรือดินร่วน เป็นไม้ที่ปลูกง่าย คนไทยนิยมนำไม้ไฟสีสุกมาใช้ในงานหัตถกรรม และงานก่อสร้างตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา (เจนจบ ยังสุมล. 2536 : 34)

ไม้ไฟชนิดนี้ลำต้นมีเนื้อหนาและเหนียวแน่นทนทานดีมาก ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากไม้ไฟชนิดนี้ มีความสวยงามคงทนและเป็นที่ยอมรับนำไปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ มากกว่าไม้ไฟชนิดอื่น ใช้ทำเครื่องจักสานต่างๆ เฟอร์นิเจอร์ ใช้ในการก่อสร้าง นั่งร้าน และ โคนไม้ไฟไฟนิยมใช้ทำคานหาบหมากันมาก (กลุ่มบัณฑิตอาสา. 2530 : 19)

2.6.3 ไม้ยางพารา

2.6.3.1 ไม้ยางพาราในประเทศไทย ไม้ยางพาราเป็น ไม้ยืนต้นที่มีถิ่นกำเนิดอยู่แถบลุ่มแม่น้ำอะเมซอนในทวีปอเมริกาใต้ เป็นไม้อยู่ในสกุล (Genus) Hevea และวงศ์ (Family) Euphorbiaceae ซึ่งวงศ์นี้มีอยู่ประมาณ 12 ชนิด ลำต้นมีขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ชนิดที่ให้น้ำยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากและดีที่สุดคือ *Havea Braziliensis* ซึ่งเป็นที่นิยมปลูกในประเทศไทยและประเทศใกล้เคียง การปลูกไม้ยางพาราในประเทศไทยเริ่มขึ้นระหว่างปี 2442-2444 ที่จังหวัดตรัง โดย พระยารัษฎานุประดิษฐ์ มหิศรภักดี (คอซิมบี๊ ณ ระนอง) ต่อมาได้แพร่หลายไปทั่วพื้นที่ภาคใต้ ภาคตะวันออก และล่าสุดประมาณ 7-8 ปี ที่ผ่านมามีการปลูกบ้างแล้วในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วัตถุประสงค์หลักของการปลูกไม้ยางพาราก็เพื่อรีดน้ำยางไปทำยางแผ่นเพื่อจำหน่าย เมื่อต้นยางอายุมากขึ้น ทำให้น้ำยางน้อยลง จึงทำการตัดโค่นและเผาทิ้งเพื่อปลูกใหม่ แต่ปัจจุบันไม้จากป่ามีปริมาณลดน้อยลง และมีพระราชบัญญัติปิดป่า ทำให้ไม้ยางพาราได้รับความสนใจมากขึ้น โดยเฉพาะการนำไปแปรรูปเพื่อทำเป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ในการส่งออก ทำให้ไม้ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอย่างยิ่ง จากการสำรวจพบว่า ไม้ยางพารา 1 ไร่ สามารถนำมาแปรรูปได้เฉลี่ย 20.64 ลบ.เมตร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเทคนิคการเลื่อยและลักษณะของไม้ที่โรงงานเฟอร์นิเจอร์ต้องการ

ไม้ยางพาราเป็นไม้ที่มีลักษณะลำต้นกลม สูงปานกลาง เปลือกสีเทาดำ มองทางด้านหน้าตัดจะเห็นท่อน้ำยาง (Latex Vessel) ต่อกันเป็นวงตามแนวด้านสัมผัส (tangential) เนื้อไม้มีสีขาวอมเหลืองเมื่อสด และจะมีสีขาวจางเมื่อแห้ง เนื้อหยาบปานกลาง เส้นตรง วงรอบปีไม่เห็นชัด ไม่มีแกน เรย์ (Ray) มีขนาดเล็กมากและมีสีอ่อนกว่าเนื้อไม้ พอร์ (Pore) เป็นแบบ radial multiple ซึ่งการเรียงตัวจะตัดกันระหว่างเรย์ กับ metatracheal parenchyma ทำให้มีองค์เนื้อ ไม้คล้ายตาข่าย มีความหนาแน่นพื้นฐาน (Basic density) 0.56-0.65 กรัม/ลบ.ซม. [6] สำหรับที่ความชื้น 15% มีความหนาแน่นประมาณ 0.67-0.74 กรัม/ลบ.ซม. โดยมีค่าใกล้เคียงกับ ไม้ Soft Maple [7] ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพันธุ์ของไม้ยางพารานั้นๆ สำหรับขนาดของเส้นใยไม้ยางพาราประมาณ 1.26 มม. โดยมีความกว้างประมาณ 0.021 มม. คุณสมบัติทางเคมีของไม้ยางพาราสด โดยคิดเป็นร้อยละของน้ำหนักอบแห้งประกอบด้วย สารแทรก (Extractives) 13.28% (สำหรับสารแทรกแบ่งเป็นสารที่สามารถละลายในน้ำรวม 10.36% และละลายได้ในสารละลายรวม 23.24%) เซลลูโลส (Cellulose) 50.63% (Holocellulose 78.72%, Alpha cellulose 49.41%) เพนโตซาน (Pentosan) 17.17% ลิกนิน (Lignin) 18.06% และเถ้า (Ash) 0.86% บางรายงาน [3] พบว่าคุณสมบัติทางเคมีของไม้ยางพาราแตกต่างกันไปจากนี้ โดยเฉพาะสัดส่วนของสารแทรก (5.59%) ซึ่งเข้าใจว่าขึ้นอยู่กับพันธุ์ของไม้ยางพาราและวิธีการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบทางเคมี สารแทรกแม้เป็นองค์ประกอบเพียงส่วนน้อยแต่จะมีบทบาทสำคัญคือ การมีปริมาณสารแทรกชนิดต่างๆอยู่เล็กน้อยไม่เท่ากันจะทำให้ไม้นั้นมีสีคล้ำหรือมีสีแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังทำให้มีความทนทานต่อการทำลายของแมลงและเห็ดราแตกต่างกันด้วยการมีปริมาณสารแทรกอยู่มากนั้นมีส่วนสำคัญที่ทำให้ไม่มีการคงรูปดีขึ้น การหัดตัวเมื่อแห้งจะน้อยกว่าปกติและหลังจากแห้งแล้วจะมีมีการเปลี่ยนแปลงขนาดหรือรูปร่างน้อย แม้ว่าจะถูกนำไปใช้งานในสภาวะอากาศที่มีความรุนแรง(ไม้ยางพาราในประเทศไทย. 2549)[Internet]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.3.2 อุตสาหกรรมไม้ยางพารา อุตสาหกรรมไม้ยางพารา (Rubberwood Industry) หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับไม้ยางพาราทั้งระบบทุก ๆ ปัจจัย ครอบคลุมตั้งแต่การเลือกสรรพันธุ์ การปลูก การนำไม้ยางพารามาใช้ประโยชน์ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ประเทศไทยมีการเพาะปลูกไม้ยางพารามากกว่าร้อยปี หากมองนโยบายของภาครัฐในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ได้มุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากน้ำยางเป็นหลัก จะเห็นถึงแนวโน้มการควบคุมการขยายพื้นที่การปลูกต้นยางอย่างชัดเจน ซึ่งการจำกัดพื้นที่การปลูกสวนยาง โดยมิได้มองถึงประโยชน์จากไม้ยางพาราเป็นสำคัญ ข้อจำกัดต่างๆ ของไม้ยางพาราในประเทศไทย ยังไม่ได้มียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจน ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและสังคมที่แท้จริงยังมิได้มีการศึกษาอย่างจริงจังทั้งระบบ จึงมีความสำคัญยิ่งที่จะนำอุตสาหกรรมไม้ยางพาราทั้งระบบตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และโอกาสในการพัฒนาในปัจจัยต่าง ๆ มาจัดทำยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมไม้ยางพารา เพื่อสร้างความชัดเจนและความสำคัญของไม้ยางพาราทั้งระบบ ในสภาพปัจจุบัน การใช้ไม้ยางพาราในข้อจำกัดที่มีอยู่และมีการพัฒนาไปแล้วในระดับหนึ่งนั้น ไม้ยางพารายังคงมีศักยภาพ ที่จะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อีกหลายด้าน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างมูลค่าเพิ่มในส่วนที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ หรือ Waste ให้เป็นจริงเป็นจัง และการพัฒนาข้อจำกัดให้เป็นโอกาสอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จากการให้การส่งเสริมการตัด โคนเพื่อปลูกทดแทนสวนไม้ยางพาราที่ประมาณ 200,000 ไร่/ปี (อุตสาหกรรมไม้ยางพารา. 2549)[Internet]

2.6.3.3 คุณสมบัติของไม้ยางพารา ไม้ยางพาราไม่จัดเป็นไม้เนื้อแข็งตามมาตรฐานของ กรมป่าไม้และสำนักงานมาตรฐานกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นไม้ที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่งที่จะใช้เป็นไม้ในการก่อสร้าง ทั้งนี้เนื่องจากขนาดไม้ยางพาราที่จะนำมาเป็นไม้แปรรูปเป็นขนาดไม้ก่อสร้างหายาก บิดงอและไม่คงทนเป็นสาเหตุสำคัญ แต่ก็ใช้ทำเป็นไม้แบบคอนกรีตตีผสมควรรใช้ทำรังไล่ของคิมาก และมีแรงยึดตะปูสูง (อุตสาหกรรมไม้ยางพารา. 2549)[Internet]

2.6.3.4 ความทนทาน โดยเฉลี่ยจากการทดลองไม่เกิน 2 ปี อย่างไรก็ตามไม้ยางพารานั้นเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะใช้ทำเครื่องเรือน โดยเฉพาะ โต๊ะ เก้าอี้ เพราะใช้ไม้แปรรูปที่มีขนาดใหญ่และยาวนาน สามารถเลือกไม้ส่วนที่ดีคัดมาทำโต๊ะและเครื่องเรือนได้ ความแข็งแรงไม่ใช่อุปสรรคสำหรับไม้ยางพาราที่ใช้ทำเครื่องเรือนสีขาวนวลของเนื้อไม้ ทำให้มีลักษณะคล้ายไม้ Ramin (*Gonystyllus spp.*) ของมาเลเซีย และคล้ายไม้มะปิ่น (*Sterculia alata Roxb.*) ของไทย ที่เป็นที่นิยมกันมากขณะนี้ (อุตสาหกรรมไม้ยางพารา. 2549)[Internet]

2.6.3.5 การคงรูปขณะใช้งาน (Dimensional Stability) นับเป็นคุณลักษณะของไม้ที่สำคัญประการหนึ่ง ในการพิจารณาถึงความเหมาะสมสำหรับไม้ที่นำมาใช้ทำเครื่องเรือน หรือ ส่วนประกอบของอาคารที่ต้องการความแน่นอนในการเข้าไม้ เช่น วงกบและกรอบประตูหน้าต่าง การอบหรือผึ่งไม้มีวัตถุประสงค์ที่จะให้ความชื้นเหลืออยู่ใน ไม้ได้ส่วนสัมพันธ์กัน กับสภาวะความชื้นในอากาศโดยเฉลี่ยของสถานที่ซึ่งจะนำไม้ นั้น ไปใช้งานให้มากที่สุด เพื่อว่าไม้จะได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีขนาดค่อนข้างคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนักในภายหลัง อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะอยู่ภายในร่มหรือห้องปิด เช่นห้องปรับอากาศ เนื่องจากความแปรปรวนของสภาวะความชื้นอากาศย่อมมีอยู่เสมอตามช่วงเวลาของวันและฤดูกาล ดังนั้นไม้ที่อบแห้งอย่างถูกต้องเมื่อสัมผัสกับการเปลี่ยนแปลงสภาวะอากาศที่แตกต่างไปจากสภาวะโดยเฉลี่ย (ซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการอบ) มาก การเปลี่ยนแปลงก็เกิดขึ้นได้อีก เช่น ในช่วงอากาศชื้นมากในหน้าฝนไม้จะพองตัวออก และในช่วงอากาศแห้งมากในหน้าหนาวไม้จะหดตัวลงสลับกันไป ซึ่งจะทำให้เกิดรอยห่าง ข้อต่อหลวม หรือประตูหน้าต่างคับเปิดปิดไม่สะดวก เหล่านี้เป็นต้น ความมากน้อยในการเปลี่ยนแปลงของไม้ดังกล่าวขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการดังนี้ คือ ระยะเวลาที่ไม้สัมผัสกับสภาวะอากาศเช่นนั้น ขนาดของชิ้นไม้ การใช้สารเคมี สี หรือน้ำมันชักเงาเคลือบผิวไม้ และประการสุดท้ายจะขึ้นอยู่กับชนิดของไม้ด้วย ไม้พวกหนึ่งหลังจากอบแห้งดี และนำไปใช้งาน จะดู (หรือคาย) ความชื้นจากอากาศน้อยมาก เช่น ไม้สักหรือไม้มะค่าโมง ซึ่งเป็นผลให้การคงรูปดี แต่ในไม้อีกพวกหนึ่ง การดู (หรือคาย) ความชื้นจากอากาศจะสูงมาก เช่น ไม้ยูคาลิปตัสและไม้เกด ซึ่งไม้พวกหลังนี้การคงรูปขณะใช้งานไม่ดี

ไม้อย่างพาราเป็นไม้ที่มีการเปลี่ยนแปลงความชื้นได้ง่ายเมื่ออากาศเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นเพื่อป้องกันการคุกคามความชื้นที่เป็นไปได้ง่ายในไม้อย่างพารา การเคลือบสีหรือการชักเงาควรใช้วัสดุที่มีคุณภาพสูงในการป้องกันความชื้น สำหรับการเปลี่ยนแปลงเฉพาะด้านรัศมีและสัมผัส จะเห็นได้ว่าไม้อย่างพาราจัดเป็นไม้ที่มีการหดตัวน้อย แต่เนื่องจากดูความชื้นได้มาก การพองตัวก็เป็นไปได้มากเช่นกัน และยิ่งไปกว่านั้นการยืดหดตัวทางด้านยาวของไม้อย่างพาราสูงผิดปกติ จึงทำให้การคงรูปขณะใช้งานไม่ดีนัก ทั้งนี้เว้นแต่ว่าไม้อย่างพาราจะได้รับการอบที่ถูกต้อง และมีการเคลือบผิวดีเป็นพิเศษ (อุตสาหกรรมไม้อย่างพารา. 2549)[Internet]

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.7.1 ด้านงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับใบเตยปาหนัน

ศรีอรุณ เรืองฤทธิ์ (2544 : 143) ได้ทำการศึกษาวิจัยหัตถกรรมใบเตย บ้านโตะบัน ตำบลหิน อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง โดยผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยไว้ในบทคัดย่อ ดังนี้ งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาหัตถกรรมใบเตย บ้านโตะบัน ตำบลหิน อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง โดยมุ่งศึกษาในประเด็นขั้นตอนและวิธีผลิตหัตถกรรมใบเตย ประเภท รูปแบบ ลายสาน และคุณค่าของหัตถกรรมไทย ในการศึกษา ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลภาคสนามโดยการสังเกต และสัมภาษณ์ แล้วเสนอผลการศึกษาโดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ขั้นตอน และวิธีผลิตหัตถกรรมใบเตย ปรากฏว่า จำแนกได้ 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนเตรียมใบเตยและวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ การคัดเลือกต้นเตย การลิดหนามเตย และย่างใบเตย การกรีดใบเตย การแช่น้ำ การตากดอกเตย การย้อมสีเตย เป็นต้น และ การเตรียมวัสดุ ได้แก่ ดอกเตย สีเคมี เกลือแกง น้ำส้มสายชู เป็นต้น และการเตรียมอุปกรณ์มี 7 อย่าง ได้แก่ มีดชนิดต่างๆ ราวตากดอก กะละมังหรือแกลลอน ก้อนสามเส้า ตะแกรง ไม้ไผ่ขูด หุ่นหรือแบบสำหรับขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ ขึ้นโต๊ะ หูกระเป่า และตกแต่งรายละเอียด ขึ้นเก็บความเรียบร้อยของผลิตภัณฑ์

ประเภท รูปแบบ ลายสาน ปรากฏว่า หัตถกรรมใบเตยจำแนกได้ 3 ประเภท คือ ประเภท เสื่อ ประเภทกระเป่า ประเภทเบ็ดเตล็ดอื่นๆ ในส่วนของรูปแบบแบ่งได้ 2 ประเภทคือ ลายสานดั้งเดิม ลายสานประดิษฐ์ใหม่

คุณค่าของหัตถกรรมไทย ปรากฏว่าในด้านคุณค่าของหัตถกรรมใบเตยจำแนกได้ 6 ด้าน ได้แก่ คุณค่าด้านประโยชน์ใช้สอย คุณค่าด้านความงาม และศิลปะ คุณค่าด้านเศรษฐกิจ คุณค่าด้านสังคมสัมพันธ์ คุณค่าด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณค่าด้านการสร้างจิตนิตย

จากงานวิจัยของ ศรีอรุณ เรืองฤทธิ์ จะเห็นได้ว่า แม่งานหัตถกรรมจะปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต เพื่อการใช้สอยที่หลากหลายมากขึ้น เมื่อยังคงการผลิตที่อยู่ในรูปแบบงานหัตถกรรมคุณค่าทางด้านงานหัตถกรรมจึงยังคงเหลืออยู่ ทั้งคุณค่าด้านประโยชน์ใช้สอย คุณค่าด้านความงาม และศิลปะ คุณค่าด้านเศรษฐกิจ คุณค่าด้านสังคมสัมพันธ์ คุณค่าด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณค่าด้านการสร้างจิตนิตย จากงานวิจัยนี้จะเห็นถึงความสำคัญของงานหัตถกรรม ที่มีต่อความสัมพันธ์ของชาวบ้านในชุมชนนั้นๆ จึงควรพัฒนางานหัตถกรรมไปในทิศทางที่สามารถให้ทุกคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการผลิต เพื่อสร้างงาน และเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันภายในชุมชน

ธนียา กิตติสิทธ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาหัตถกรรมจักสานใบเตยปาหนันในจังหวัดกระบี่ และจังหวัดตรัง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิเคราะห์กระบวนการผลิต ลายสาน และรูปแบบของหัตถกรรมจักสานใบเตยปาหนัน ศึกษากระบวนการถ่ายทอดภูมิปัญญาหัตถกรรมจักสานใบเตยปาหนัน รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างหัตถกรรมจักสานใบเตยปาหนันกับวิถีชีวิตชาวไทยมุสลิม โดยมีผลสรุปดังนี้

1. กระบวนการผลิต เริ่มจากการคัดเลือกใบเตยปาหนัน และเตรียมเส้นดอกเตยปาหนัน โดยใช้อุปกรณ์ ได้แก่ มีด เหล็กค้ำเส้นดอก ไม้สำหรับขูดเส้น ขะหาดหรือเล็บแมวใช้สำหรับจักดอกเตยปาหนัน หุ่นสำหรับขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ย้อมเส้นดอก ได้แก่ สีย้อมผ้า เกลือแกง น้ำส้มสายชู เตา กระทะ ภาชนะสำหรับแช่และล้างเส้นดอก อุปกรณ์สำหรับเย็บและตกแต่งผลิตภัณฑ์ ได้แก่ จักรเย็บผ้า เข็ม ค้าย ไม้ดอกหมุด ผ้า หนัง และไม้สำหรับประกอบหูหิ้วกระเป่าประเภทต่างๆ

2. ลวดลาย และรูปแบบหัตถกรรมจักสานเตยปาหนัน นอกจากการพัฒนาลวดลาย และรูปแบบหัตถกรรมจักสานใบเตยปาหนันโดยสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตภายในชุมชนแล้ว ยังได้รับการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนับสนุนโดยทางภาครัฐและเอกชน โดยได้จัดส่งผู้เชี่ยวชาญเข้าไปยังชุมชนผู้ผลิต เพื่อให้การแนะนำทางด้านการออกแบบลวดลาย และการปรับปรุงรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ซึ่งสามารถแบ่งประเภทลายสานได้ 2 แบบ คือ ลายโบราณ และลายประยุกต์ และสามารถจำแนกประเภทหัตถกรรมจักสานใบเตยปาหนันได้ 5 ประเภท คือ เสื่อ หมอน กระเป๋า สมุก ประเภทของใส่ของและภาชนะเบ็ดเตล็ด

3. กระบวนการถ่ายทอดภูมิปัญญาหัตถกรรมจักสานใบเตยปาหนัน สามารถจำแนกออกได้ 2 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบถ่ายทอดภายในชุมชน เป็นการถ่ายทอดความรู้และทักษะในการผลิตหัตถกรรมจักสานใบเตยปาหนันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ 2) รูปแบบการถ่ายทอดที่ได้รับจากบุคคลภายนอกชุมชน ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น กรมส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน เป็นต้น ได้สนับสนุนให้เกิดการจัดตั้งกลุ่มจักสานหัตถกรรมใบเตยปาหนัน เพื่อการแปรรูป

4. ความสัมพันธ์ระหว่างหัตถกรรมจักสานใบเตยปาหนันกับวิถีชีวิตชาวไทยมุสลิม แบ่งออกเป็น 1) ความสัมพันธ์ระหว่างหัตถกรรมจักสานใบเตยปาหนันกับวิถีชีวิตชาวไทยมุสลิมในอดีต 2) ความสัมพันธ์ระหว่างหัตถกรรมจักสานใบเตยปาหนันกับวิถีชีวิตชาวไทยมุสลิมในปัจจุบัน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างหัตถกรรมจักสานใบเตยปาหนันกับวิถีชีวิตชาวไทยมุสลิมในอนาคต

1) ความสัมพันธ์ระหว่างหัตถกรรมจักสานใบเตยปาหนันกับวิถีชีวิตชาวไทยมุสลิมในอดีต พบว่า จุดมุ่งหมายในการผลิตเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน การผลิตเพื่อจำหน่ายแลกเปลี่ยนภายในชุมชน ผู้ผลิตยังคงประกอบอาชีพหลัก อาทิ ทำประมง ทำไรนา และทำสวนยางพารา โดยจักสานหัตถกรรมใบเตยปาหนันเป็นงานอดิเรกหรืออาชีพรอง

2) ความสัมพันธ์ระหว่างหัตถกรรมจักสานใบเตยปาหนันกับวิถีชีวิตชาวไทยมุสลิมในปัจจุบัน พบว่า นับจากปี พ.ศ. 2544 ภาครัฐสนับสนุนให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองได้ โดยการแปรรูปทรัพยากรและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น เข้าสู่โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อรายได้สู่ชุมชน ส่งผลให้วัตถุประสงค์ของผู้ผลิตเปลี่ยนไปสู่การผลิตเพื่อจำหน่ายระหว่างชุมชน และเพื่อส่งขายยังต่างประเทศ นอกจากนี้ความต้องการหัตถกรรมใบเตยปาหนันในท้องตลาดเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ผู้ผลิตหันมาประกอบอาชีพจักสานหัตถกรรมใบเตยปาหนันเป็นอาชีพหลักเพิ่มมากขึ้น

3) ความสัมพันธ์ระหว่างหัตถกรรมจักสานใบเตยปาหนันกับวิถีชีวิตชาวไทยมุสลิมในอนาคต พบว่า แนวโน้มความสัมพันธ์ในอนาคต เมื่อผลิตภัณฑ์เป็นที่รู้จักแพร่หลายก่อให้เกิดการผลิตเพื่ออุตสาหกรรมมากขึ้น ผลดีที่ได้รับในแง่ของการกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชนให้พี่น้องชาวไทยมุสลิม มีรายได้เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ผลเสียที่จะได้รับส่งผลในแง่ของการถ่ายทอดเอกลักษณ์หัตถกรรมจักสานใบเตยปาหนัน เพราะการผลิตเพื่ออุตสาหกรรมจะเน้นความต้องการ

ของตลาดเป็นสำคัญ เมื่อรูปแบบหรือลายสานแบบใดไม่เป็นที่ต้องการของตลาด ส่งผลให้รูปแบบและลวดลายที่มีเอกลักษณ์ดั้งเดิมซึ่งสืบทอดจากรุ่นเก่าไปสู่คนรุ่นใหม่ เลือนหายไป

จากผลการวิจัยนี้จะเห็นได้ว่า รูปแบบของงานหัตถกรรมเริ่มจากจำหน่ายใช้สอยภายในชุมชนเป็นผลิตภัณฑ์ง่ายๆ ตอบสนองการใช้สอยภายในชีวิตประจำวัน ต่อมาเมื่อมีความเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจสู่สมัยปัจจุบัน ก็เริ่มเปลี่ยนแปลงการผลิตไปสู่ระบบอุตสาหกรรม จากอาชีพรองเริ่มกลายเป็นอาชีพหลัก รูปแบบผลิตภัณฑ์ก็ตอบสนองการใช้สอยภายใต้บริบทปัจจุบัน รวมไปถึงบริบทของตลาดต่างประเทศ และในอนาคตก็มีแนวโน้มจะเข้าสู่การผลิตแบบอุตสาหกรรมมากยิ่งขึ้น ผลก็คือรูปแบบลวดลายดั้งเดิมอาจเลือนหาย จุดนี้อาจพัฒนาโดยการอนุรักษ์ลวดลายดั้งเดิมไว้ และพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์แทนเพื่อความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยที่ยังคงรูปแบบลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ของงานหัตถกรรมใบเตยปาหนันของท้องถิ่น

2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับเครื่องจักสาน

กษม อมันตกุล (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมของที่ระลึกของเหลียงสาน จังหวัดระยอง โดยผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาลักษณะเฉพาะของศิลปหัตถกรรมของที่ระลึกของเหลียงสาน (2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้นำกลุ่มผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมของที่ระลึกของเหลียงสานคลองขุดใหม่ ประชาชนในท้องถิ่นตำบลท่าไข่ อำเภอเมืองจังหวัดระยอง ผู้นำผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมสินค้าของที่ระลึกของเหลียงสาน ผู้สนใจผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมสินค้าของที่ระลึกของเหลียงสาน เกี่ยวกับการนำวัสดุที่นำมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมสินค้าของที่ระลึกของเหลียงสาน (3) เพื่อออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมสินค้าของที่ระลึกของเหลียงสานร่วมกับวัสดุที่ได้ศึกษาและเลือกมาแล้ว (4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นประชาชนในท้องถิ่นตำบลท่าไข่ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ผู้นำผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมสินค้าของที่ระลึกของเหลียงสาน ผู้สนใจผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมสินค้าของที่ระลึกของเหลียงสาน ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมสินค้าของที่ระลึกของเหลียงสานที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่

ผลวิจัยสรุปว่า

1. ลักษณะเฉพาะของศิลปหัตถกรรมสินค้าของที่ระลึกของเหลียงสาน

ผู้นำผู้ผลิตมีความต้องการที่จะเลือกรูปแบบของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมสินค้าของที่ระลึกของเหลียงสาน ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือ ผลิตภัณฑ์ค่านึงถึงประโยชน์การใช้สอยและความสวยงามเข้าด้วยกัน และมีความแปลกใหม่

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุที่นำมาออกแบบและพัฒนาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมสินค้าของที่ระลึกของเหลียงสาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้นำกลุ่มผู้ผลิต ประชาชนในท้องถิ่น ผู้นำหน่วยผลิตภัณฑ์สินค้าของที่ระลึกของท้องถิ่นมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า วัสดุที่เหมาะสมที่สุดในการจะนำมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์สินค้าของที่ระลึกของท้องถิ่น ควรจะเป็นวัสดุประเภทไม้ไผ่ และควรที่จะเป็นผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน ประเภทโคมไฟ

3. การออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมสินค้าของที่ระลึกของท้องถิ่นร่วมกับวัสดุที่ศึกษาแล้ว

ผู้นำกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมสินค้าของที่ระลึกของท้องถิ่น และประชาชนในท้องถิ่น ตำบลท่าไข่ จังหวัดฉะเชิงเทรา มีความต้องการรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมสินค้าของที่ระลึกของท้องถิ่นที่ออกแบบร่วมกับไม้ไผ่ 50% ของเหลือ 50% ลักษณะของวัสดุประเภทไม้ไผ่แบบผสมผสานระหว่างจักสานและไม้จักสาน และมีประสงค์จะให้โคมไฟมีทิศทางแสงสว่างทางด้านบนและด้านล่าง ส่วนบริเวณที่ทำการตกแต่ง คือ หัวเตียง

4. ความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมสินค้าของที่ระลึกของท้องถิ่น จังหวัดฉะเชิงเทรา และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ มีความคิดเห็นต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมสินค้าของที่ระลึกของท้องถิ่นที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาแล้ว ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก จากงานวิจัยของ กษม อมันตกุล จะเห็นได้ว่า การใช้วัสดุในท้องถิ่นที่หาได้ง่ายอย่างไม้ไผ่ ซึ่งหาได้ง่ายใน จังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อใช้กระบวนการวิจัยหารูปแบบของผลิตภัณฑ์ และพัฒนาด้วยการใช้ทฤษฎีองค์ประกอบศิลป์ทางศิลปะมาเป็นกรอบในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผลที่ได้ ทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับดีมาก ดังนั้นการใช้ทฤษฎีองค์ประกอบศิลป์ทางศิลปะ มาเป็นกรอบในการร่างรูปแบบผลิตภัณฑ์ต้นแบบนั้นจึงเป็นวิธีที่ ดี ง่าย และรวดเร็วในการพัฒนาแบบร่างผลิตภัณฑ์ ในการวิจัยสาขาทางการออกแบบผลิตภัณฑ์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา จังหวัดกระบี่ ให้เป็นไปตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย โดยเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้กับตัวผลิตภัณฑ์ และผ่านการทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ โดยกำหนดขั้นตอนไว้ 5 ขั้นตอน ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

3.1 **ขั้นตอนที่ 1** การศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา จังหวัดกระบี่

3.2 **ขั้นตอนที่ 2** การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

3.3 **ขั้นตอนที่ 3** การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

3.4 **ขั้นตอนที่ 4** การทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]

3.5 **ขั้นตอนที่ 5** การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้รออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่

3.1 **ขั้นตอนที่ 1** การศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา จังหวัดกระบี่

3.1.1 แหล่งข้อมูลและผู้ให้ข้อมูล

3.1.1.1 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันจากกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา ณ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ จำนวน 5 คน

3.1.1.2 หัวหน้าผู้ผลิตกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 5 คน

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.2.1 แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์ซึ่งประกอบด้วย การเลือกสรรวัสดุ รูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา จังหวัดกระบี่ และกรรมวิธีการผลิต

3.1.2.2 แบบบันทึกการสังเกต ผู้วิจัยเลือกใช้แบบบันทึกการสังเกตเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดประเด็นวัตถุประสงค์การสังเกตในเรื่องรูปแบบของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จากกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา จังหวัดกระบี่ และกรรมวิธีการผลิต

3.1.2.3 กล้องถ่ายภาพ ผู้วิจัยเลือกใช้กล้องถ่ายภาพเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อบันทึกภาพนิ่งรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จากกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา จังหวัดกระบี่ และกรรมวิธีการผลิต

3.1.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1.3.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

3.1.3.2 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.1.3.3 กำหนดประเด็นและจำนวนข้อของเครื่องเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.3.4 ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบบันทึกการสังเกตตามตัวแปรที่ศึกษา

3.1.3.5 นำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบบันทึกการสังเกต เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบและให้การแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

3.1.3.6 นำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบบันทึกการสังเกต ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) และความถูกต้องของภาษาที่ใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรม หรือเป็นอาจารย์ทางด้านการวัดผลและประเมินผล โดยมีรายนามผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

ประธานหลักสูตร ค.อ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. รศ.ดร.นิรัช สุตสังข์

รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาศิลปะและการออกแบบ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนเศรษฐ พิชณุโลก

3. อาจารย์สุรเชษฐ์ ไชยอุปละ

อาจารย์ประจำสาขาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.1.3.7 ทำการแก้ไขปรับปรุงแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบบันทึกการ
สังเกต ตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

3.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.4.1 ขอนหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตย
ปาหนัน อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้นำกลุ่มผู้ผลิต

3.1.4.2 ติดต่อประสานงานกับทางกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา อำเภอ
เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับหัวหน้าผู้ผลิตจำนวน 5 คน เพื่อขอ
สัมภาษณ์ความคิดเห็น สังเกต และถ่ายภาพรูปแบบรวมทั้งกรรมวิธีการผลิต

3.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.5.1 ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์โดยการ
หาความถี่ และค่าร้อยละ

3.1.5.2 ข้อมูลจากการแบบบันทึกการสังเกต ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบ
บันทึกการสังเกตมาสรุปเชิงสังเคราะห์

3.2 ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและ พัฒนาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

3.2.1 ผู้ให้ข้อมูล

3.2.1.1 หัวหน้าผู้ผลิตกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์
หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
จำนวน 5 คน

3.2.1.2 ผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน อำเภอเกาะลันตา
จังหวัดกระบี่ ณ ร้านค้าในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่ จำนวน 10 คน

3.2.1.3 ผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ณ ร้านค้าในโครงการ
หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่ จำนวน 83 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.2.1 แบบสอบถาม ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามในลักษณะเลือกตอบเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน โดยกำหนดประเด็นในด้านหน้าที่ใช้สอย และด้านวัสดุที่เลือกใช้ในการออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

3.2.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.2.3.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

3.2.3.2 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.2.3.3 กำหนดประเด็นและจำนวนข้อของเครื่องเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.3.4 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามตัวแปรที่ศึกษา

3.2.3.5 นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบและให้การแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

3.2.3.6 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) และความถูกต้องของภาษาที่ใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรม หรือเป็นอาจารย์ทางด้านการวัดผลและประเมินผล โดยมีรายชื่อนามผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

ประธานหลักสูตร ก.อ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. รศ.ดร.นิรัช สุกสังข์

รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

3. อาจารย์เรวัต สุขสิกาญจน์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการออกแบบ ภาควิชาศิลปะไทย คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

3.2.3.7 ทำการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถาม ตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

3.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.4.1 ขอบหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ และร้านค้าในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่ เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3.2.4.2 ติดต่oprสานงานกับทางกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับหัวหน้าผู้ผลิตในกลุ่มจำนวน 5 คน และผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่จำนวน 10 คน รวมทั้งขออนุญาตผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์เพื่อสอบถามความคิดเห็น ผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ณ ร้านค้าในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่ จำนวน 83 คน

3.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.2.5.1 ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์โดยการหาความถี่ และค่าร้อยละ

3.3 ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

3.3.1 ผู้ให้ข้อมูล

3.3.1.1 หัวหน้าผู้ผลิตกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์จำนวน 5 คน

3.3.1.2 ผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ณ ร้านค้าในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่ จำนวน 10 คน

3.3.1.3 ผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ณ ร้านค้าในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่ จำนวน 83 คน

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.2.1 แบบสอบถาม ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามแบบเลือกตอบพร้อมภาพร่างผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในด้านประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ ความงาม การเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่น การดำรงเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของศิลปหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

3.3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลิตภัณฑ์
หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

3.3.3.2 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.3.3.3 กำหนดประเด็นและจำนวนข้อของเครื่องเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.3.4 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามตัวแปรที่ศึกษา

3.3.3.5 นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบและให้การแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

3.3.3.6 นำแบบสอบถาม ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3
ท่าน ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) และความถูกต้องของภาษาที่ใช้ โดย
ผู้เชี่ยวชาญจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรม
หรือเป็นอาจารย์ทางด้านการวัดผลและประเมินผล โดยมีรายนามผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

ประธานหลักสูตร ค.อ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. รศ.ดร.นิรัช สุดสังข์

รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

3. อาจารย์เรวัต สุขสีกาญจน์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการออกแบบ ภาควิชาศิลปะไทย คณะวิจิตรศิลป์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

3.3.4 การพัฒนาผลิตภัณฑ์

3.3.4.1 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3
มาใช้ประกอบเป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบภาพร่าง

3.3.4.2 ทำการออกแบบภาพร่างผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันตามข้อมูล
พื้นฐานที่ได้จากการวิจัยในขั้นต้น

3.3.4.3 นำแบบภาพร่างผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ตามข้อมูลพื้นฐาน
ที่ได้จากการวิจัยในขั้นต้น ไปทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับหัวหน้าผู้ผลิตกลุ่มแม่บ้าน
เกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน อำเภอเกาะลันตา จังหวัด
กระบี่จำนวน 5 คน ผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ในโครงการหนึ่งตำบล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่งผลิตภัณฑ์จำนวน 10 คน และผู้สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ณ ร้านค้าในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่ จำนวน 83 คน เพื่อหารูปแบบที่สอดคล้องกันระหว่างผู้ผลิตและผู้สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น

3.3.4.4 นำแบบร่างภาพผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้นตามข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการวิจัยไปเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอข้อเสนอแนะในการออกแบบ โดยมีรายชื่อบุคคลผู้เชี่ยวชาญดังนี้

1. นายสุวรรณ วุฒิชยาคม

นักวิชาการอุตสาหกรรม 8 ว ฝ่ายวิจัยตลาดหัตถกรรม สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

2. นางอัจฉรา ไล่ศัตรูไกล

นักวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ 8 ว สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

3. นางนงนภัส เพ็ชรสุก

เจ้าหน้าที่ส่งเสริมอุตสาหกรรม 7 สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

3.3.4.5 ทำการปรับปรุงแบบร่างภาพผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้นตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ

3.3.4.6 เขียนแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้นเพื่อการผลิต

3.3.4.7 ทำการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น

3.3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.5.1 ขอหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ และร้านค้าในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่ เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3.3.5.2 ติดต่อประสานงานกับทางกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยป้าหนั้นพัฒนา ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ผลิต จำนวน 5 คน และขอสอบถามความคิดเห็น ผู้จัดการหน่วยผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ณ ร้านค้าในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่ จำนวน 10 คน

3.3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.6.1 ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์โดยการหาความถี่ และค่า

ร้อยละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 ขั้นตอนที่ 4 การทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มพช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.2549)[Internet]

3.4.1 ผู้ให้ข้อมูล

3.4.1.1 ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น จำนวน 5 คน จากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

3.4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4.2.1 แบบประเมินคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มพช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]

3.4.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้วิจัยในขั้นตอนนี้ คือ แบบประเมินคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น โดยทางสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรมเป็นผู้สร้างเครื่องมือในการทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มพช. 57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet] โดยทางสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะทำการแต่งตั้งคณะผู้ตรวจสอบใบเตยป้าหนั้นอย่างน้อย 5 คน ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ผลิตภัณฑ์จากใบเตยป้าหนั้น โดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะแยกกันตรวจและให้คะแนนโดยอิสระ

3.4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.4.1 ขอนหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้นที่ได้ ออกแบบและพัฒนาร่วมกับวัสดุในท้องถิ่น

3.4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินการทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ตัวอย่างผลิตภัณฑ์จากใบเตยป้าหนั้นต้องเป็นไปตามข้อ 7.2.1 และข้อ 7.2.2 ทุกข้อ ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มพช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet] จึงจะถือว่าผลิตภัณฑ์จากใบเตยป้าหนั้นรุ่นนั้นผ่านเกณฑ์ตามมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 ขั้นตอนที่ 5 การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่

3.5.1 ผู้ให้ข้อมูล การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ ประชากร ได้แก่ หัวหน้าผู้ผลิตกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา รวมทั้งผู้จัดจำหน่าย และผู้สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน เป็นจำนวนประชากรทั้งสิ้น 4020 คน ซึ่งได้จากการประมาณการจำนวนผู้สนใจที่ร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ณ ร้านค้าในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่ จำนวน 3 ร้าน ในระยะเวลา 2 เดือน นำมาหาค่าเฉลี่ยประมาณจำนวนประชากร ต่อเดือน จากการประมาณการได้จำนวนประชากร 4020 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling) โดยการกำหนดขนาดจำนวนประชากรและเปิดเทียบในตาราง Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % เพื่อกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ได้ขนาด กลุ่มตัวอย่าง 98 คน

3.5.1.1 หัวหน้าผู้ผลิตกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนาผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 5 คน

3.5.1.2 ผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ณ ร้านค้าในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่ จำนวน 10 คน

3.5.1.3 ผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ณ ร้านค้าในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่ จำนวน 83 คน

3.5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.5.2.1 แบบสอบถาม ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามพร้อมภาพผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (อนันต์ ศรีโสภณ, 2521 : 213) โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. การใช้วัสดุในท้องถิ่น
2. ประโยชน์ใช้สอย
3. ความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.5.3.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลิตภัณฑ์
หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

3.5.3.2 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.5.3.3 กำหนดประเด็นและจำนวนข้อของเครื่องเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.5.3.4 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามตัวแปรที่ศึกษา

3.5.3.5 นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบและให้การแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

3.5.3.6 นำแบบสอบถาม ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3
ท่าน ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) และความถูกต้องของภาษาที่ใช้ โดย
ผู้เชี่ยวชาญจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรม
หรือเป็นอาจารย์ทางด้านการวัดผลและประเมินผล โดยมีรายนามผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

ประธานหลักสูตร ค.อ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. รศ.ดร.นิรัช สดสังข์

รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

3. อาจารย์เรวัต สุขสิกาญจน์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการออกแบบ ภาควิชาศิลปะไทย คณะวิจิตรศิลป์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

3.5.3.7 ทำการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถาม ตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อ
นำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

3.5.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

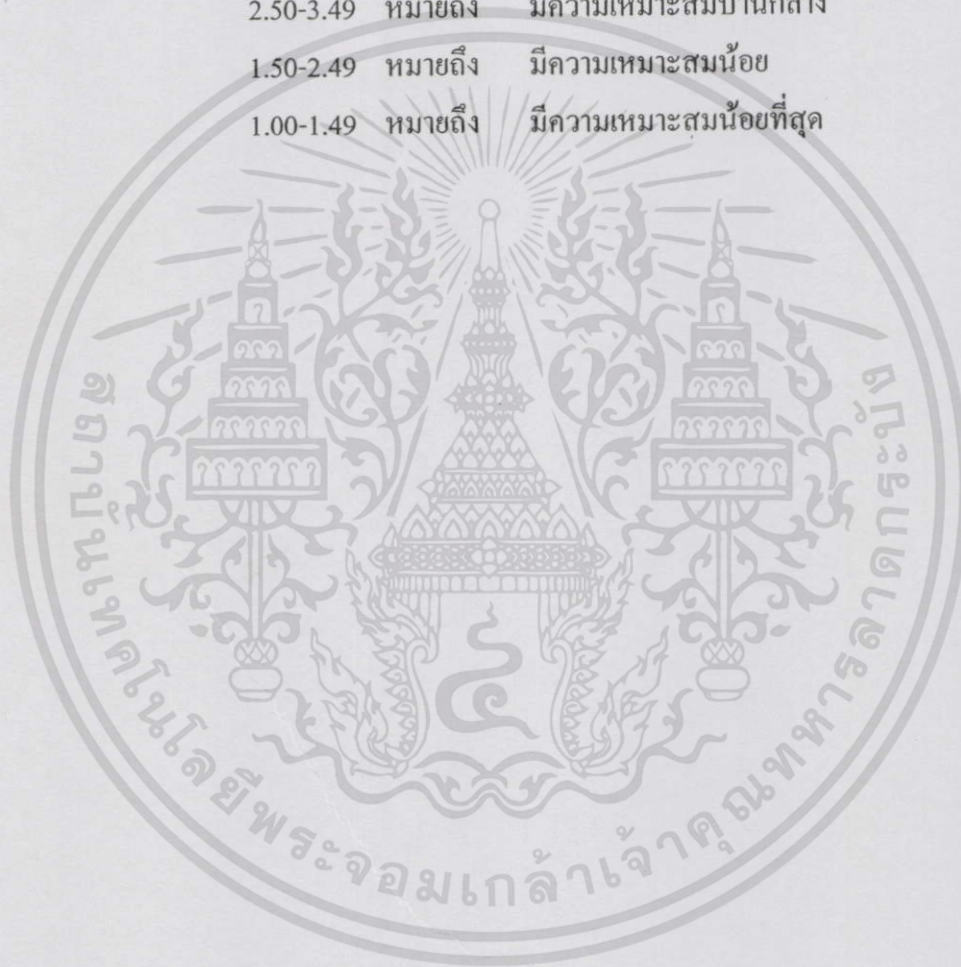
3.5.4.1 ติดต่อประสานงานกับทางกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา ผู้ผลิต
ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ เพื่อทำการเก็บรวบรวม
ข้อมูลกับหัวหน้าผู้ผลิตในกลุ่มจำนวน 5 คน และผู้จัดทำนายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตย
ปาหนันในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่จำนวน 10 คน และขอสอบถาม
ความคิดเห็น ผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ณ ร้านค้าในโครงการหนึ่งตำบล
หนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่ จำนวน 83 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

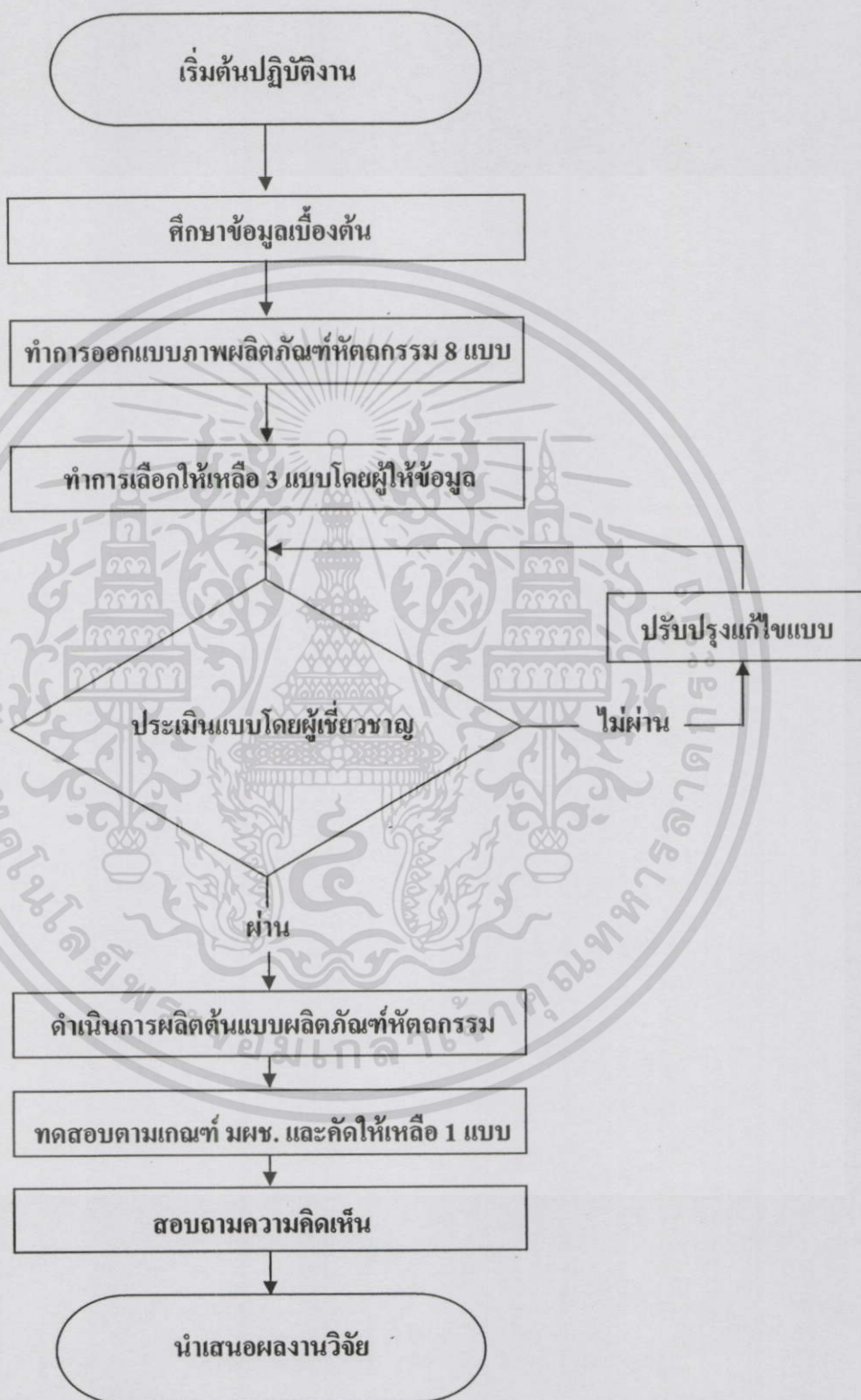
3.5.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.5.1 นำข้อมูลจากแบบสอบถามพร้อมตัวอย่างผลิตภัณฑ์ประกอบ มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย(Mean) และค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) ของระดับความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาทันนั้น นำเสนอในรูปแบบตารางและคำบรรยายประกอบโดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้(นิรัช สุดสังข์, 2548 : 130)

4.50-5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
2.50-3.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย (วัตถุประสงค์ของการวิจัย)	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	ที่มาของข้อมูลและผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>1. เพื่อศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป่านัน จังหวัดกระบี่</p>	<p>วิบูลย์สิทธิ์สุวรรณ (2538 : 80)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเลือกสรรวัสดุ 2. รูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยป่านัน 3. กรรมวิธีการผลิต 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป่านันจากกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ใบเตยป่านันพัฒนา อำเภอกะป้อ จังหวัดกระบี่ 2. หัวหน้าผู้ผลิตกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ใบเตยป่านันพัฒนา จำนวน 5 คน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 2. แบบบันทึกการสังเกต 3. กล้องถ่ายภาพ 	<p>การวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>วิเคราะห์เชิงตรรกวิทยา (เชิงสังเคราะห์)</p>
<p>2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยป่านันเกี่ยวกับกรนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยป่านัน</p>	<p>วิบูลย์สิทธิ์สุวรรณ (2539 : 89-91)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านประโยชน์ใช้สอย 2. ด้านวัสดุ ได้แก่ ความสวยงาม ความแข็งแรง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. หัวหน้าผู้ผลิตกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ใบเตยป่านันพัฒนา จำนวน 5 คน 2. ผู้จำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป่านัน จำนวน 10 คน 3. ผู้สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป่านัน จำนวน 83 คน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แบบสอบถาม เป็นแบบลักษณะเลือกตอบ 	<p>ความดี และคำร้อยละ</p>

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย (วัตถุประสงค์ของการวิจัย)	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	ที่มาของข้อมูลและผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>3. เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนันร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ทำการเลือกสรรมาแล้ว</p>	<p>นวนน้อย บุญวงศ์ (2539 : 189)</p> <p>1. ประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ</p> <p>2. ความงาม</p> <p>วิบูลย์ ลีสุวรรณ (2539 : 129-131)</p> <p>3. การเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่น</p> <p>4. เอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของศิลปหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน</p>	<p>1. หัวหน้าผู้ผลิตกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเคยใบปาหนันพัฒนา จำนวน 5 คน</p> <p>2. ผู้จัดการฝ่ายผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จำนวน 10 คน</p> <p>3. ผู้สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จำนวน 83 คน</p>	<p>1. แบบสอบถาม เป็นแบบลักษณะเลือกตอบ</p>	<p>ความถี่ และค่าร้อยละ</p>

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย (วัตถุประสงค์ของการวิจัย)	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	ที่มาของข้อมูลและผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>4. เพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนเลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.2549) [Internet]</p>	<p>เกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม.2549) [Internet]</p> <p>1. การทดสอบลักษณะทั่วไป ได้แก่ เส้นใยเตยปาหนัน การถักสาน ลวดลาย สี การเก็บริม การประกอบด้วยวัสดุอื่น และการเคลือบเงา</p>	<p>ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใยเตยปาหนัน 5 คน จากสำนักพัฒนาเทคโนโลยีเพื่ออุตสาหกรรม มจพ. หน่วยงานที่รับผิดชอบให้กับทางสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม</p>	<p>แบบประเมินการทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใยเตยปาหนัน ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.2549) [Internet]</p>	<p>ค่าเฉลี่ย (\bar{x})</p>

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย (วัตถุประสงค์ของการวิจัย)	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	ที่มาของข้อมูลและผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>5. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปাহัน ที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปাহันที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่</p>	<p>วิวัฒน์ชัย บุญยภักดิ์ (2532 : 129)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้วัสดุในท้องถิ่น 2. ผลงานที่ผลิตจะต้องแสดงออกถึงประโยชน์ใช้สอย 3. ความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. หัวหน้าผู้ผลิตกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรใบเตยปাহันพัฒนา จำนวน 5 คน 2. ผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปাহัน จำนวน 10 คน 3. ผู้สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปাহัน จำนวน 83 คน 	<p>แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ</p>	<p>ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549) [Internet]</p>

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์ และตอบแบบสอบถามของผู้ผลิต คือ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา จังหวัดกระบี่ ผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ณ ร้านค้าในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่ และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ณ ร้านค้าในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่ โดยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

4.1 ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา จังหวัดกระบี่

4.2 ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

4.3 ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

4.4 ขั้นตอนที่ 4 การทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มพช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]

4.5 ขั้นตอนที่ 5 การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่

4.1 ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันจังหวัดกระบี่

4.1.1 ผลการศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

4.1.1.1 ด้านการเลือกสรรวัสดุ

1) วัสดุหลัก ใบเตยปาหนันเป็นวัสดุสำคัญในการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน โดยจะต้องนำมากรีดให้เป็นเส้นเล็กๆ ก่อน เมื่อเป็นเส้นเล็กๆ แล้วจะเรียกว่า “ตอกเตย” มีลักษณะนิ่มกว่ากระจูด อีกทั้งยังสามารถข้อมสตีติดได้ดีและมีความมันวาว ในการสานขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ ผู้ผลิตจะเลือกตอกเตยที่ไม่มีรอยตำหนิ สีข้อมติดสม่ำเสมอ ในด้านขนาดและความยาวของตอกเตย ผู้ผลิตจะเลือกโดยยึดเอาขนาดและชนิดของผลิตภัณฑ์เป็นสำคัญ ถ้าเป็นผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดเล็กจะใช้ดอกเตยเส้นเล็กเพื่อความสวยงามในการสาน ถ้าเป็นผลิตภัณฑ์ขนาดใหญ่จะใช้ดอกเตยเส้นใหญ่เพื่อความรวดเร็วในการสาน และความแข็งแรงของโครงสร้างผลิตภัณฑ์ เพราะผลิตภัณฑ์ขนาดใหญ่มักต้องรับแรงในการบรรจุมาก เช่น กระจสบ แต่ผลิตภัณฑ์ขนาดใหญ่บางรูปแบบต้องใช้ดอกเตยขนาดกลางที่ไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป เพื่อความสวยงาม ความแข็งแรง และความนิยมในการใช้งาน ผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ได้แก่ หมอนหนุน และหมอนอิง

2) วัสดุประกอบ แยกออกเป็นวัสดุที่ใช้เพื่อเก็บความเรียบร้อยของผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผ้าใช้เย็บเก็บริม และวัสดุที่ใช้เป็นส่วนประกอบในประโยชน์ใช้สอย ได้แก่ ซิป ใช้ประกอบติดเป็นกระเป๋ าไม้ใช้เป็นหูจับกระเป๋าสตรี วัสดุประกอบนี้จะนำมาประกอบกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยพานั้นที่ผ่านการสานขึ้นรูปแล้ว เป็นต้น

4.1.1.2 ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์

1. รูปแบบของผลิตภัณฑ์ รูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยพานั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ

1) รูปแบบผลิตภัณฑ์ดั้งเดิม เป็นรูปแบบงานผลิตภัณฑ์หัตถกรรมในลักษณะพื้นบ้านที่มีมาแต่โบราณ สร้างขึ้นเพื่อใช้งานภายในครอบครัวหรือชุมชน แต่ในปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกัน ที่ผลิตขึ้นด้วยวัสดุที่ทนทานกว่า จึงมิได้มีความจำเป็นที่จะต้องผลิตขึ้นเพื่อใช้งานดังในอดีต แต่ผลิตเพื่อจัดจำหน่ายในลักษณะของผลิตภัณฑ์เพื่อการตกแต่ง ผลิตภัณฑ์ตัวอย่างได้แก่ เสื่อ สมุก หมอน กระจสบ และภาชนะอื่นๆ

2) รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐ ได้แก่ กรมส่งเสริมการค้าส่งออก และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ได้เข้ามาช่วยเหลือในด้านการพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์และตลาดในการสาน ผลิตภัณฑ์ตัวอย่างได้แก่ กระเป๋าสตรี ที่ใส่โทรศัพท์มือถือ ที่ใส่แว่นตา ที่ใส่นามบัตร หมอนอิง ฯลฯ

2. รูปแบบของลวดลาย จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในด้านรูปแบบลวดลายของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยพานั้น พบว่าสามารถจำแนกลายสานออกเป็น 2 ประเภท คือ ลายโบราณ และลายประยุกต์ ดังนี้

1) ลายโบราณ จำนวน 15 ลาย

1) ลายเจ๊ะมาลีหลา

2) ลายช้าง

3) ลวดลาย 2 เส้น

4) ลายเกล็ดปลา

5) ลายงูเหลือม 8 เส้น

6) ลายดอกจัน

7) ลายดอกปลัด 5 เส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 8) ลายตาบอด
- 9) ลายดำโป๊ะ 4 เส้น
- 10) ลายดำโป๊ะ 6 เส้น
- 11) ลายดำโป๊ะ 8 เส้น
- 12) ลายพื้นปลา
- 13) ลายลูกแก้ว 3 เส้น
- 14) ลายลูกแก้ว 4 ชั้น
- 15) ลายอกปู

ภาพที่ 4.1 ลายเจ๊ะมาลีทลา

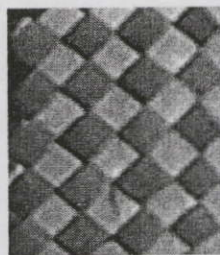
ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ ธันวาคม 2548

ภาพที่ 4.2 ลายช้าง

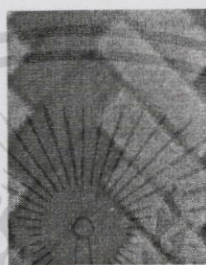
ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ ธันวาคม 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 ลายสองเส้น

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ ธันวาคม 2548

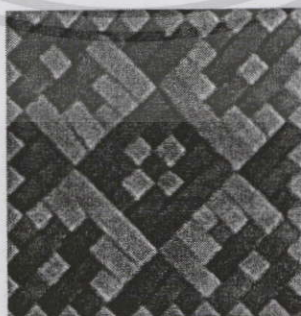
ภาพที่ 4.4 ลายเกี๋ยงปลา

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ ธันวาคม 2548

ภาพที่ 4.5 ลายงูเหลือม 8 เส้น

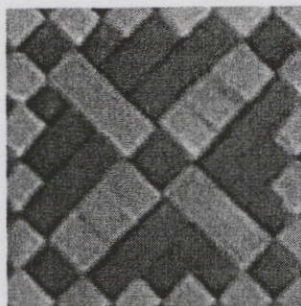
ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ ธันวาคม 2548

ภาพที่ 4.6 ลายดอกจัน

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ ธันวาคม 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.7 ลายดอกปลด 5 เส้น

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ ธันวาคม 2548

ภาพที่ 4.8 ลายตาบอด

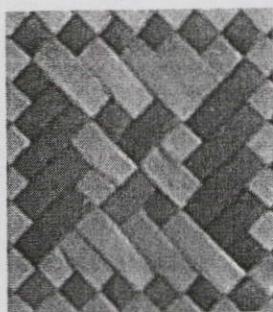
ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ ธันวาคม 2548

ภาพที่ 4.9 ลายดำโปีะ 4 เส้น

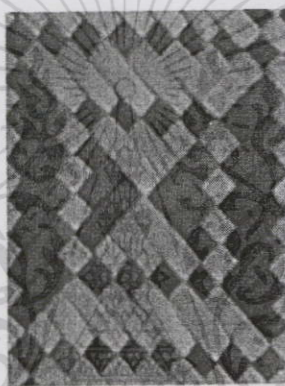
ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ ธันวาคม 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 ลายดำโป๊ะ 6 เส้น

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ ธันวาคม 2548

ภาพที่ 4.11 ลายดำโป๊ะ 8 เส้น

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ ธันวาคม 2548

ภาพที่ 4.12 ลายพื้นปลา

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ ธันวาคม 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.13 ลายลูกแก้ว 3 เส้น

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ ธันวาคม 2548

ภาพที่ 4.14 ลายลูกแก้ว 4 ชั้น

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ ธันวาคม 2548

ภาพที่ 4.15 ลายออกปู

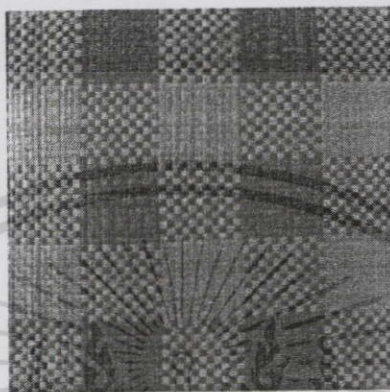
ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ ธันวาคม 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ลายประยุกต์ จำนวน 2 ลาย

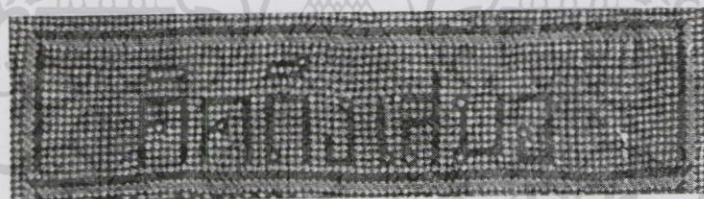
1) ลายสักออต

2) ลายตัวอักษร

ภาพที่ 4.16 ลายสักออต

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ ธันวาคม 2548

ภาพที่ 4.17 ลายตัวอักษร

ที่มา : ถ่ายภาพเมื่อ ธันวาคม 2548

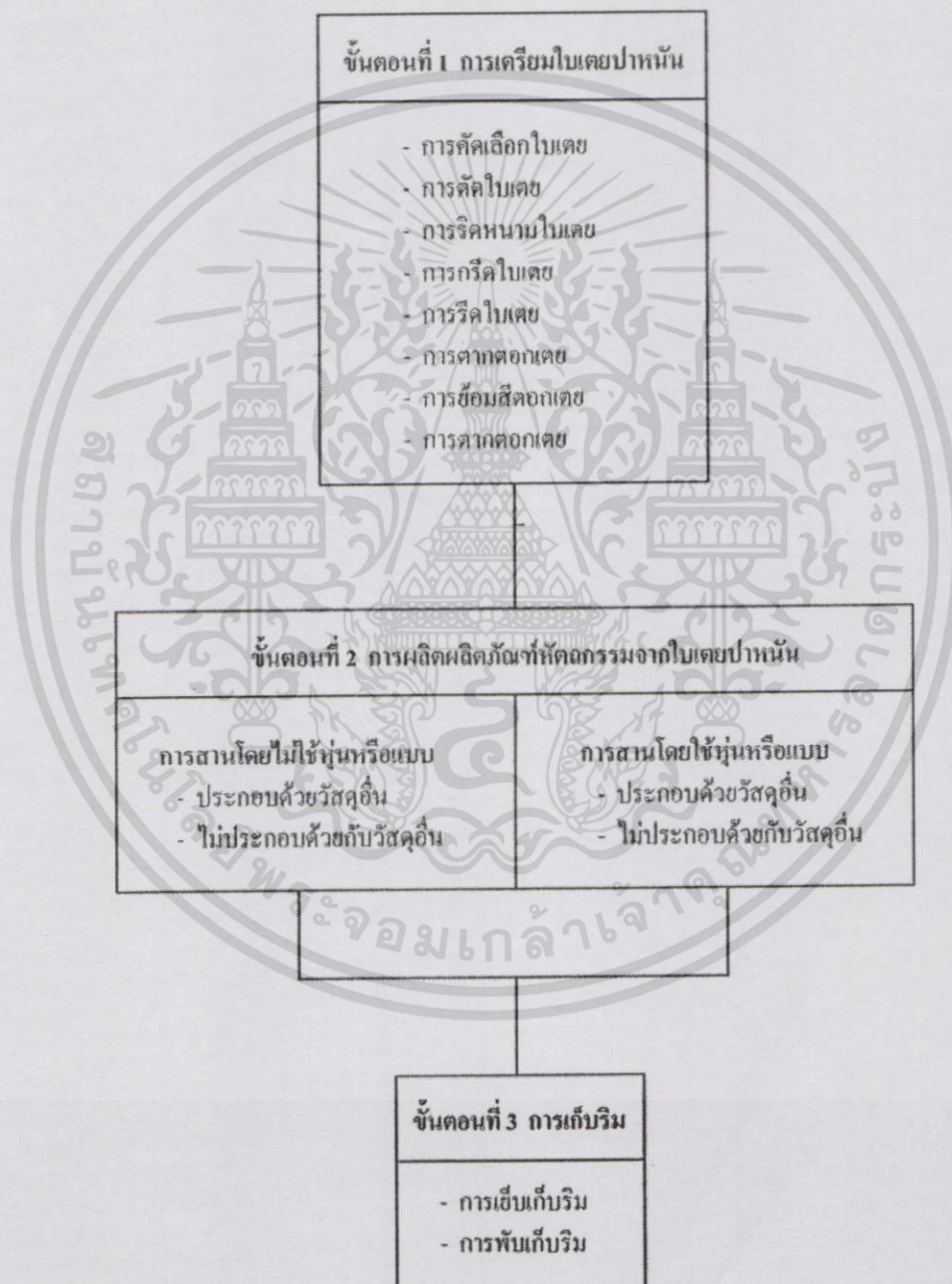
4.1.1.3 **กรรมวิธีในการผลิต** กรรมวิธีในการผลิตในปัจจุบันได้มีการดัดแปลงในขั้นตอนของการเตรียมใบเตยปาดนั้น จากในอดีตขั้นตอนนี้หลังจากลิดหนามใบเตยแล้วจะนำไปเตยไปลงไฟ หรือรีดด้วยไม้ไผ่เพื่อปรับสภาพใบเตยให้มีความนิ่มก่อนนำไปกรีดใบเตยเพื่อทำเป็นดอกเตยซึ่งเสียเวลามาก ดังนั้นในปัจจุบันจึงได้เปลี่ยนเป็นการใช้เครื่องรีดใบเตย นอกจากนี้ยังได้ประยุกต์เอาสีที่ใช้ในการย้อมสีกกเข้ามาใช้เพื่อความสะดวกรวดเร็ว ขั้นตอนการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมใบเตยปาดนั้น ได้แก่ การคัดเลือกใบเตย การตัดใบเตย การลิดหนามใบเตย การกรีดใบเตย การรีดใบเตย การตากดอกเตย การย้อมสีดอกเตย การตากดอกเตย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนที่ 2 การผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น ได้แก่ การสาน โดยการใช้หุ่นหรือแบบ การสานโดยไม่ใช้หุ่นหรือแบบ การประกอบด้วยวัสดุอื่น หรือใช้เพียงดอกเตยอย่างเดียว

ขั้นตอนที่ 3 การการเก็บริม ได้แก่ การเย็บเก็บริม การพับเก็บริม นอกจากนี้ผู้วิจัยได้แสดงแผนผังกรรมวิธีในการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้นในรูปแบบแผนผังกรรมวิธีในการผลิต ดังภาพที่ 4.18

ภาพที่ 4.18 แผนผังกรรมวิธีในการผลิตหัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ชั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น จังหวัดกระบี่

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยป้าหนั้น จังหวัดกระบี่

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของผู้ผลิต เกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยป้าหนั้น จังหวัดกระบี่

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	1	20.00
หญิง	4	80.00
รวม	5	100.00
2. อายุ		
ไม่เกิน 20 ปี	0	0.00
21-30	0	0.00
31-40	0	0.00
41-50	1	20.00
51-60	3	60.00
61-ปี ขึ้นไป	1	20.00
รวม	5	100.00
3. สถานภาพ		
โสด	0	0.00
แต่งงานแล้ว	5	100.00
แยกกัน	0	0.00
อย่าร้าง	0	0.00
รวม	5	100.00
4. ภูมิลำเนา		
อยู่ในจังหวัดกระบี่	5	100.00
ไม่อยู่ในจังหวัดกระบี่	0	0.00
รวม	5	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
5. ประสบการณ์ในการพบเห็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตย ปาหนัน		
ไม่เคยพบเห็น	0	0.00
1-5 ครั้ง	0	0.00
6-10 ครั้ง	0	0.00
11-15 ครั้ง	0	0.00
16 ครั้งขึ้นไป	5	100.00
รวม	5	100.00
6. สิ่งที่ควรคำนึงถึงเมื่อจะเลือกซื้อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจาก ใบเตยปาหนัน		
ความสวยงาม	5	18.52
ความพึงพอใจ	4	14.81
ความเหมาะสมของราคา	3	11.11
ประโยชน์ใช้สอย	5	18.52
ความประณีต	5	18.52
ความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์	5	18.52
อื่นๆ โปรดระบุ	0	0.00
รวม	27	100.00
7. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน อย่างไร		
ออกแบบร่วมกับวิศวกรคนอื่นที่มีในท้องถิ่น เช่น ไม้ มะพร้าว ไม้ไผ่ ไม้ยางพารา	5	100.00
สานโดยใช้ใบจากต้นเตยปาหนันเพียงอย่างเดียว	0	0.00
อื่นๆ โปรดระบุ	0	0.00
รวม	5	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
8. วัสดุที่มีความเหมาะสมที่สุดในการนำมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน		
วัสดุประเภทไม้มะพร้าว	0	0.00
วัสดุประเภทไม้ไผ่	1	20.00
วัสดุประเภทไม้ยางพารา	4	80.00
วัสดุประเภทอื่นๆ	0	0.00
รวม	5	100.00
9. ความเป็นไปได้ในการนำวัสดุ จากคำถามข้อที่ 8 นำมา ออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตย ปาหนัน		
ผลิตภัณฑ์ในครัวเรือน และผลิตภัณฑ์บนโต๊ะอาหาร		
กล่องใส่กระดาษชำระ	0	0.00
ชุดเครื่องปรุง	0	0.00
ถาดผลไม้	1	20.00
อื่นๆ	0	0.00
ผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้าน		
เก้าอี้	0	0.00
โคมไฟ	3	60.00
แจกัน	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00
ผลิตภัณฑ์สำหรับภายในบ้านและภายนอกบ้าน		
ประตู	0	0.00
ฝ้าเพดาน	0	0.00
ฉากกั้นห้อง	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00
ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้สำนักงานและร้านค้า		
กล่องใส่ซอง	1	20.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มเอกสาร	0	0.00
กล่องใส่ปากกา	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00
รวม	5	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าหัวหน้าผู้ผลิตที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ เป็นเพศหญิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ช่วงอายุ 51-60 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 สถานภาพแต่งงานแล้วมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดกระบี่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ด้านประสบการณ์ในการพบเห็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันจำนวน 16 ครั้งขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ด้านข้อควรคำนึงถึงในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน พบว่าความสวยงาม ประโยชน์ใช้สอย ความประณีต และความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์มีจำนวนเท่ากันและมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.52 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน หัวหน้าผู้ผลิตมีความเห็นว่าควรออกแบบร่วมกับวัสดุชนิดอื่นที่มีในท้องถิ่นมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ด้านการนำวัสดุที่มีความเหมาะสมที่สุดมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันคือ วัสดุประเภทไม้ยางพารา มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ความเป็นไปได้ในการนำวัสดุจากคำถามข้อที่ 8 มาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ควรที่จะเป็นผลิตภัณฑ์กลุ่มใด ประเภทใด พบว่ากลุ่มผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้าน ประเภท โคมไฟมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	3	30.00
หญิง	7	70.00
รวม	10	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ		
ไม่เกิน 20 ปี	0	0.00
21-30	8	80.00
31-40	2	20.00
41-50	0	0.00
51-60	0	00.00
61-ปี ขึ้นไป	0	00.00
รวม	10	100.00
3. สถานภาพ		
โสด	8	80.00
แต่งงานแล้ว	2	20.00
แยกกัน	0	0.00
หย่าร้าง	0	0.00
รวม	10	100.00
4. ภูมิลำเนา		
อยู่ในจังหวัดกระบี่	10	100.00
ไม่อยู่ในจังหวัดกระบี่	0	0.00
รวม	10	100.00
5. ประสบการณ์ในการพบเห็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตย		
ปาด้าน		
ไม่เคยพบเห็น	0	0.00
1-5 ครั้ง	0	0.00
6-10 ครั้ง	0	0.00
11-15 ครั้ง	0	0.00
16 ครั้งขึ้นไป	10	100.00
รวม	10	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
6. สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเมื่อจะเลือกซื้อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจาก ไบเตยป่าหนั้น		
ความสวยงาม	10	19.60
ความพึงพอใจ	7	13.70
ความเหมาะสมของราคา	5	9.90
ประโยชน์ใช้สอย	9	17.60
ความประณีต	10	19.60
ความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์	10	19.60
อื่นๆ	0	0.00
รวม	51	100.00
7. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ หัตถกรรมจากไบเตยป่าหนั้น		
ออกแบบร่วมกับวัสดุชนิดอื่นที่มีในท้องถิ่น เช่น ไม้ มะพร้าว ไม้ไผ่ ไม้ยางพารา	10	100.00
สานโดยใช้ใบจากต้นเตยป่าหนั้นเพียงอย่างเดียว	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00
รวม	10	100.00
8. วัสดุที่มีความเหมาะสมที่สุดในการนำมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากไบเตยป่าหนั้น		
วัสดุประเภทไม้มะพร้าว	0	0.00
วัสดุประเภทไม้ไผ่	4	40.00
วัสดุประเภทไม้ยางพารา	6	60.00
วัสดุประเภทอื่นๆ	0	0.00
รวม	10	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
9. ความเป็นไปได้ในการนำวัสดุ จากคำถามข้อที่ 8 นำมา ออกแบบและพัฒนาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตย ปาดนั้น		
ผลิตภัณฑ์ในครัวเรือน และผลิตภัณฑ์บน โต๊ะอาหาร		
กล่องใส่กระดาษชำระ	0	0.00
ชุดเครื่องปรุง	2	20.00
ถาดผลไม้	1	10.00
อื่นๆ	0	0.00
ผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้าน		
เก้าอี้	0	0.00
โคมไฟ	5	50.00
แจกัน	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00
ผลิตภัณฑ์สำหรับภายในบ้านและภายนอกบ้าน		
ประติมากรรม	0	0.00
ผ้าเพดาน	0	0.00
ฉากกั้นห้อง	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00
ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้สำนักงานและร้านค้า		
กล่องใส่ซอง	1	10.00
แฟ้มเอกสาร	1	10.00
กล่องใส่ปากกา	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00
รวม	10	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่ากลุ่มผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุใน
ท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาดนั้น จังหวัดกระบี่ เป็นเพศ
หญิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70 ช่วงอายุ 21-30 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 สถานภาพโสดมาก
ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดกระบี่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ด้านประสบการณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการพบเห็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้นจำนวน 16 ครั้งขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ด้านข้อควรคำนึงถึงในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น พบว่าความสวยงาม ความประณีต และความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์มีจำนวนเท่ากัน และมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.60 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น ผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์มีความเห็นว่าควรออกแบบร่วมกับวัสดุชนิดอื่นที่มีในท้องถิ่นมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ด้านการนำวัสดุที่มีความเหมาะสมที่สุดมาออกแบบและพัฒนาาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้นคือ วัสดุประเภทไม้ยางพารา มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 ความเป็นไปได้ในการนำวัสดุจากคำถามข้อที่ 8 มาออกแบบและพัฒนาาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น ควรที่จะเป็นผลิตภัณฑ์กลุ่มใด ประเภทใด พบว่ากลุ่มผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้าน ประเภทโคมไฟมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มผู้สนใจผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาดนั้น จังหวัดกระบี่

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	34	40.96
หญิง	49	59.04
รวม	83	100.00
2. อายุ		
ไม่เกิน 20 ปี	0	0.00
21-30	21	25.31
31-40	28	33.73
41-50	19	22.89
51-60	15	18.07
61-ปี ขึ้นไป	0	0.00
รวม	83	100.00

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
3. สถานภาพ		
โสด	25	30.12
แต่งงานแล้ว	58	69.88
แยกกัน	0	0.00
อย่าร้าง	0	0.00
รวม	83	100.00
4. ภูมิลำเนา		
อยู่ในจังหวัดกระบี่	57	68.67
ไม่อยู่ในจังหวัดกระบี่	26	31.33
รวม	83	100.00
5. ประสบการณ์ในการพบเห็นผลิตภัณฑ์ที่ตัดกรรมจากใบเตย พานั้น		
ไม่เคยพบเห็น	15	18.07
1-5 ครั้ง	32	38.56
6-10 ครั้ง	14	16.87
11-15 ครั้ง	2	2.41
16 ครั้งขึ้นไป	20	24.09
รวม	83	100.00
6. สิ่งที่ควรคำนึงถึงเมื่อจะเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่ตัดกรรมจาก ใบเตยพานั้น ควรคำนึงถึง		
ความสวยงาม	65	20.77
ความพึงพอใจ	29	9.26
ความเหมาะสมของราคา	44	14.06
ประโยชน์ใช้สอย	65	20.77
ความประณีต	55	17.57
ความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์	53	16.93
อื่นๆ	2	0.64
รวม	313	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
7. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ หัตถกรรมจากใบเตยปาดแห้ง		
ออกแบบร่วมกับวัสดุชนิดอื่นที่มีในท้องถิ่น เช่น ไม้ มะพร้าว ไม้ไผ่ ไม้ยางพารา	70	84.34
สานโดยใช้ใบจากต้นเตยปาดแห้งเพียงอย่างเดียว	11	13.26
อื่นๆ	2	2.40
รวม	83	100.00
8. วัสดุที่มีความเหมาะสมที่สุดในการนำมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดแห้ง		
วัสดุประเภทไม้มะพร้าว	1	1.20
วัสดุประเภทไม้ไผ่	32	38.56
วัสดุประเภทไม้ยางพารา	47	56.63
วัสดุประเภทอื่นๆ	3	3.61
รวม	83	100.00
9. ความเป็นไปได้ในการนำวัสดุ จากคำถามข้อที่ 8 นำมา ออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตย ปาดแห้ง		
ผลิตภัณฑ์ในครัวเรือน และผลิตภัณฑ์บนโต๊ะอาหาร		
กล่องใส่กระดาษชำระ	6	7.23
ชุดเครื่องปรุง	4	4.82
ถาดผลไม้	8	9.64
อื่นๆ	1	1.20
ผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้าน		
เก้าอี้	3	3.61
โคมไฟ	23	27.71
แจกัน	5	6.03
อื่นๆ	0	0.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ผลิตภัณฑ์สำหรับภายในบ้านและภายนอกบ้าน		
ประตู่	2	2.40
ฝ้าเพดาน	3	3.61
ฉากกันห้อง	12	14.46
อื่นๆ	0	0.00
ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้สำนักงานและร้านค้า		
กล่องใส่ซอง	7	8.44
เพิ่มเอกสาร	4	4.82
กล่องใส่ปากกา	5	6.03
อื่นๆ	0	0.00
รวม	83	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้สนใจผลิตภัณฑ์ที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่น มาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาดนั้น จังหวัดกระบี่ เป็นเพศหญิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.04 ช่วงอายุ 31-40 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.73 สถานภาพแต่งงานแล้ว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.88 ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดกระบี่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.67 ด้านประสบการณ์ในการพบเห็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น 1-5 ครั้งขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.56 ด้านข้อควรคำนึงถึงในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้นพบว่า ความสวยงาม และประโยชน์ใช้สอยของผลิตภัณฑ์มีจำนวนเท่ากัน และมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 20.77 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น ผู้สนใจผลิตภัณฑ์มีความเห็นว่าควรออกแบบร่วมกับวัสดุชนิดอื่นที่มีในท้องถิ่นมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.34 ด้านการนำวัสดุที่มีความเหมาะสมที่สุดมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้นคือ วัสดุประเภทไม้ยางพารา มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.63 ความเป็นไปได้ในการนำวัสดุจากคำถามข้อที่ 8 มาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น ควรที่จะเป็นผลิตภัณฑ์กลุ่มใด ประเภทใด พบว่ากลุ่มผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้าน ประเภทโคมไฟมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 27.71

สรุปจากแบบสอบถามผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ ในขั้นตอนที่ 2 พบว่า ข้อควรคำนึงถึงในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้นผู้ผลิตมีความเห็นว่าความสวยงาม ประโยชน์ใช้สอย ความประณีต และความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์มีจำนวนเท่ากันและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากที่สุด ในขณะที่ผู้จัดจำหน่ายมีความเห็นว่าความสวยงาม ความประณีต และความแปลกใหม่
ของผลิตภัณฑ์มีจำนวนเท่ากัน และมากที่สุด และผู้สนใจผลิตภัณฑ์มีความเห็นว่าความสวยงาม
และประโยชน์ใช้สอยของผลิตภัณฑ์มีจำนวนเท่ากัน และมากที่สุด โดยกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมี
ความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรใช้วัสดุประเภทไม้ยางพารา โดยนำมาออกแบบและพัฒนาเป็น
เฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้าน ประเภทโคมไฟ

4.3 ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดแห้ง ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์
หัตถกรรมจากใบเตยปาดแห้ง จังหวัดกระบี่ ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของหัวหน้าผู้ผลิตเกี่ยวกับการ
ออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดแห้ง จังหวัดกระบี่ ร่วมกับวัสดุ
ในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ		
ทิศทางการให้แสงสว่างของ โคมไฟ		
ให้แสงสว่างทางด้านบน	1	20.00
ให้แสงสว่างทางด้านล่าง	3	60.00
ให้แสงสว่างทางด้านข้าง	0	0.00
ให้แสงสว่างทางรอบด้าน	1	20.00
รวม	5	100.00
บริเวณที่ทำการตกแต่ง		
ห้องนอน	4	80.00
ห้องรับแขก	1	20.00
ห้องนั่งเล่น	0	0.00
ห้องทำงาน	0	0.00
ห้องครัว	0	0.00
รวม	5	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะทางกายภาพของโคมไฟ		
โคมไฟแบบตั้งโต๊ะ	5	100.00
โคมไฟแบบตั้งพื้น	0	0.00
โคมไฟแบบติดฝาผนัง	0	0.00
รวม	5	100.00
2. ความงาม		
รูปแบบสไตล์ของโคมไฟ		
แบบดั้งเดิม	0	0.00
แบบร่วมสมัย	4	80.00
แบบสมัยใหม่	1	20.00
รวม	5	100.00
โทนสีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ		
สีโทนร้อน	0	0.00
สีโทนเย็น	5	100.00
รวม	5	100.00
คู่มือที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ		
คู่มือกลมกลืน	5	100.00
คู่มือตรงข้าม	0	0.00
รวม	5	100.00
ระดับความเข้มของสีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ		
ระดับสีอ่อน	0	0.00
ระดับสีกลาง	4	80.00
ระดับสีเข้ม	1	20.00
รวม	5	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
3. การเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่น		
อัตราส่วนในการใช้ไม้ยางพาราต่อใบเตยปาหนัน		
ไม้ยางพารา 90 % ใบเตยปาหนัน 10 %	0	0.00
ไม้ยางพารา 80 % ใบเตยปาหนัน 20 %	0	0.00
ไม้ยางพารา 70 % ใบเตยปาหนัน 30 %	0	0.00
ไม้ยางพารา 60 % ใบเตยปาหนัน 40 %	2	40.00
ไม้ยางพารา 50 % ใบเตยปาหนัน 50 %	1	20.00
ไม้ยางพารา 40 % ใบเตยปาหนัน 60 %	0	10.00
ไม้ยางพารา 30 % ใบเตยปาหนัน 70 %	1	20.00
ไม้ยางพารา 20 % ใบเตยปาหนัน 80 %	1	20.00
ไม้ยางพารา 10 % ใบเตยปาหนัน 90 %	0	0.00
รวม	5	100.00
4. เอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของศิลปหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน		
ลวดลายการสานใบเตยปาหนัน มีจำนวนทั้งหมด 13 ลาย		
ลวดลาย 2 เส้น	0	0.00
ลายเกี๋ยดปลา	1	20.00
ลายงูเหลือม 8 เส้น	0	0.00
ลายดอกจัน	2	40.00
ลวดลาย 2 เส้น	1	20.00
ลายตาบอด	0	0.00
ลายตำโป๊ะ 4 เส้น	0	0.00
ลายตำโป๊ะ 6 เส้น	0	0.00
ลายตำโป๊ะ 8 เส้น	1	20.00
ลายฟันปลา	0	0.00
ลายลูกแก้ว 3 เส้น	0	0.00
ลายลูกแก้ว 4 ชั้น	0	0.00
ลายอกปู	0	0.00
รวม	5	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดของเส้นใยเคยปาहनัน		
เส้นขนาดใหญ่	0	0.00
เส้นขนาดกลาง	2	40.00
เส้นขนาดเล็ก	3	60.00
รวม	5	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่าหัวหน้าผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใยเคยปาहनัน จังหวัดกระบี่ ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว ด้านประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ ทิศทางการให้แสงสว่างของโคมไฟ ให้แสงสว่างทางด้านล่าง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 บริเวณที่ทำการตกแต่ง ห้องนอน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ลักษณะทางกายภาพของโคมไฟ โคมไฟแบบตั้ง โต๊ะมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ด้านความงาม รูปแบบสไตล์ของโคมไฟ แบบร่วมสมัย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 โทนสีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ สีโทนเย็น มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 คู่สีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ คู่สีกลมกลืน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ระดับความเข้มของสีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ ระดับสีกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ด้านการเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่น อัตราส่วนในการใช้ไม้ยางพาราต่อใยเคยปาहनัน อัตราส่วนไม้ยางพารา 60 % ใยเคยปาहनัน 40 % มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 ด้านเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของศิลปหัตถกรรมจากใยเคยปาहनัน ลวดลายการสานใยเคยปาहनัน จากจำนวนทั้งหมด 13 ลาย ลายดอกจัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 ขนาดของเส้นใยเคยปาहनัน เส้นขนาดเล็ก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใยเคยปาहनัน จังหวัดกระบี่ ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ		
ทิศทางการให้แสงสว่างของโคมไฟ		
ให้แสงสว่างทางด้านบน	3	30.00
ให้แสงสว่างทางด้านล่าง	5	50.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ให้แสงสว่างทางด้านข้าง	0	0.00
ให้แสงสว่างทางรอบด้าน	2	20.00
รวม	10	100.00
บริเวณที่ทำการตกแต่ง		
ห้องนอน	5	50.00
ห้องรับแขก	4	40.00
ห้องนั่งเล่น	1	10.00
ห้องทำงาน	0	0.00
ห้องครัว	0	0.00
รวม	10	100.00
ลักษณะทางกายภาพของโคมไฟ		
โคมไฟแบบตั้งโต๊ะ	8	80.00
โคมไฟแบบตั้งพื้น	2	20.00
โคมไฟแบบติดฝาผนัง	0	0.00
รวม	10	100.00
2. ความงาม		
รูปแบบสไตล์ของโคมไฟ		
แบบดั้งเดิม	0	0.00
แบบร่วมสมัย	7	70.00
แบบสมัยใหม่	3	30.00
รวม	10	100.00
โทนสีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ		
สีโทนร้อน	2	20.00
สีโทนเย็น	8	80.00
รวม	10	100.00
คู่มือที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ		
คู่มือกลมกลืน	8	80.00
คู่มือตรงข้าม	2	20.00
รวม	10	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความเข้มของสีที่ใช้ในการออกแบบคอมพิวเตอร์		
ระดับสีอ่อน	3	30.00
ระดับสีกลาง	4	40.00
ระดับสีเข้ม	3	30.00
รวม	10	100.00
3. การเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่น		
อัตราส่วนในการใช้ไม้ยางพาราต่อใบเตยปาหนัน		
ไม้ยางพารา 90 % ใบเตยปาหนัน 10 %	0	0.00
ไม้ยางพารา 80 % ใบเตยปาหนัน 20 %	0	0.00
ไม้ยางพารา 70 % ใบเตยปาหนัน 30 %	0	0.00
ไม้ยางพารา 60 % ใบเตยปาหนัน 40 %	5	50.00
ไม้ยางพารา 50 % ใบเตยปาหนัน 50 %	2	20.00
ไม้ยางพารา 40 % ใบเตยปาหนัน 60 %	1	10.00
ไม้ยางพารา 30 % ใบเตยปาหนัน 70 %	2	20.00
ไม้ยางพารา 20 % ใบเตยปาหนัน 80 %	0	0.00
ไม้ยางพารา 10 % ใบเตยปาหนัน 90 %	0	0.00
รวม	10	100.00
4. เอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของศิลปหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน		
ลวดลายการสานใบเตยปาหนัน มีจำนวนทั้งหมด 13 ลาย		
ลวดลาย 2 เส้น	0	0.00
ลายเกี๋ยดปลา	0	0.00
ลายงูเหลือม 8 เส้น	0	0.00
ลายดอกจัน	2	20.00
ลวดลาย 2 เส้น	4	40.00
ลายตาบอด	0	0.00
ลายดำโป๊ะ 4 เส้น	0	0.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ลายคำโป๊ะ 6 เส้น	0	0.00
ลายคำโป๊ะ 8 เส้น	3	30.00
ลายพื้นปลา	1	10.00
ลายลูกแก้ว 3 เส้น	0	0.00
ลายลูกแก้ว 4 ชั้น	0	0.00
ลายอกปู	0	0.00
รวม	10	100.00
ขนาดของเส้นใบเตยปาหนัน		
เส้นขนาดใหญ่	0	0.00
เส้นขนาดกลาง	3	30.00
เส้นขนาดเล็ก	7	70.00
รวม	10	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่ากลุ่มผู้จัดทำนายผลิตภัณฑ์ที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว ด้านประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ ทิศทางการให้แสงสว่างของโคมไฟ ให้แสงสว่างทางด้านล่าง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 บริเวณที่ทำการตกแต่ง ห้องนอน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 ลักษณะทางกายภาพของโคมไฟ โคมไฟแบบตั้งโต๊ะมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ด้านความงาม รูปแบบสไตล์ของโคมไฟ แบบร่วมสมัย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70 โทนสีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ สีโทนเย็น มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 คู่สีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ คู่สีกลมกลืน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ระดับความเข้มของสีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ ระดับสีกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 ด้านการเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่น อัตราส่วนในการใช้ไม้ยางพาราต่อใบเตยปาหนัน อัตราส่วนไม้ยางพารา 60 % ใบเตยปาหนัน 40 % มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 ด้านเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของศิลปหัตถกรรมจากใบเตยปาหนันลดลายการสานใบเตยปาหนัน จากจำนวนทั้งหมด 13 ลาย ลายสองเส้น มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 ขนาดของเส้นใบเตยปาหนัน เส้นขนาดเล็ก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มผู้สนใจผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ		
ทิศทางการให้แสงสว่างของโคมไฟ		
ให้แสงสว่างทางด้านบน	20	24.09
ให้แสงสว่างทางด้านล่าง	32	38.56
ให้แสงสว่างทางด้านข้าง	14	16.87
ให้แสงสว่างทางรอบด้าน	17	20.48
รวม	83	100.00
บริเวณที่ทำการตกแต่ง		
ห้องนอน	37	44.58
ห้องรับแขก	25	30.12
ห้องนั่งเล่น	21	25.30
ห้องทำงาน	0	0.00
ห้องครัว	0	0.00
รวม	83	100.00
ลักษณะทางกายภาพของโคมไฟ		
โคมไฟแบบตั้งโต๊ะ	36	43.38
โคมไฟแบบตั้งพื้น	16	19.27
โคมไฟแบบติดฝาผนัง	31	37.35
รวม	83	100.0
2. ความงาม		
รูปแบบสไตล์ของโคมไฟ		
แบบดั้งเดิม	19	22.89
แบบร่วมสมัย	41	49.39
แบบสมัยใหม่	23	27.72
รวม	83	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
โหนดที่ใช้ในการออกแบบคอมพิวเตอร์		
โหนดร้อน	7	8.44
โหนดเย็น	76	91.56
รวม	83	100.00
คู่มือที่ใช้ในการออกแบบคอมพิวเตอร์		
คู่มือกลมกลืน	62	74.69
คู่มือตรงข้าม	21	25.31
รวม	83	100.0
ระดับความเข้มของโหนดที่ใช้ในการออกแบบคอมพิวเตอร์		
ระดับอ่อน	25	30.12
ระดับกลาง	42	50.61
ระดับเข้ม	16	19.27
รวม	83	100.0
3. การเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่น		
อัตราส่วนในการใช้ไม้ยางพาราต่อใบเตยป่านั้น		
ไม้ยางพารา 90 % ใบเตยป่านั้น 10 %	6	7.23
ไม้ยางพารา 80 % ใบเตยป่านั้น 20 %	5	6.03
ไม้ยางพารา 70 % ใบเตยป่านั้น 30 %	8	9.63
ไม้ยางพารา 60 % ใบเตยป่านั้น 40 %	17	20.48
ไม้ยางพารา 50 % ใบเตยป่านั้น 50 %	16	19.27
ไม้ยางพารา 40 % ใบเตยป่านั้น 60 %	6	7.23
ไม้ยางพารา 30 % ใบเตยป่านั้น 70 %	5	6.03
ไม้ยางพารา 20 % ใบเตยป่านั้น 80 %	15	18.07
ไม้ยางพารา 10 % ใบเตยป่านั้น 90 %	5	6.03
รวม	83	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
4. เอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของศิลปหัตถกรรมจากใบเตย ปาหนัน		
ลวดลายการสานใบเตยปาหนัน มีจำนวนทั้งหมด 13 ลาย		
ลวดลาย 2 เส้น	2	2.41
ลายเกล็ดปลา	4	4.82
ลายงูเหลือม 8 เส้น	7	8.44
ลายดอกจัน	27	32.53
ลวดลาย 2 เส้น	14	16.87
ลายตาบอด	0	0.0
ลายดำไ้ปะ 4 เส้น	6	7.23
ลายดำไ้ปะ 6 เส้น	1	1.20
ลายดำไ้ปะ 8 เส้น	9	10.83
ลายฟันปลา	1	1.20
ลายลูกแก้ว 3 เส้น	5	6.03
ลายลูกแก้ว 4 ชั้น	2	2.41
ลายอกปู	5	6.03
รวม	83	100.0
ขนาดของเส้นใบเตยปาหนัน		
เส้นขนาดใหญ่	15	18.07
เส้นขนาดกลาง	31	37.35
เส้นขนาดเล็ก	37	44.58
รวม	83	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่ากลุ่มผู้สนใจผลิตภัณฑ์ที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบและ
พัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและ
เลือกสรรมาแล้ว ด้านประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ ทิศทางการให้แสงสว่างของโคมไฟ ให้แสง
สว่างทางด้านล่าง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.56 บริเวณที่ทำการตกแต่ง ห้องนอน มากที่สุด คิด
เป็นร้อยละ 44.58 ลักษณะทางกายภาพของโคมไฟ โคมไฟแบบตั้งโต๊ะมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ

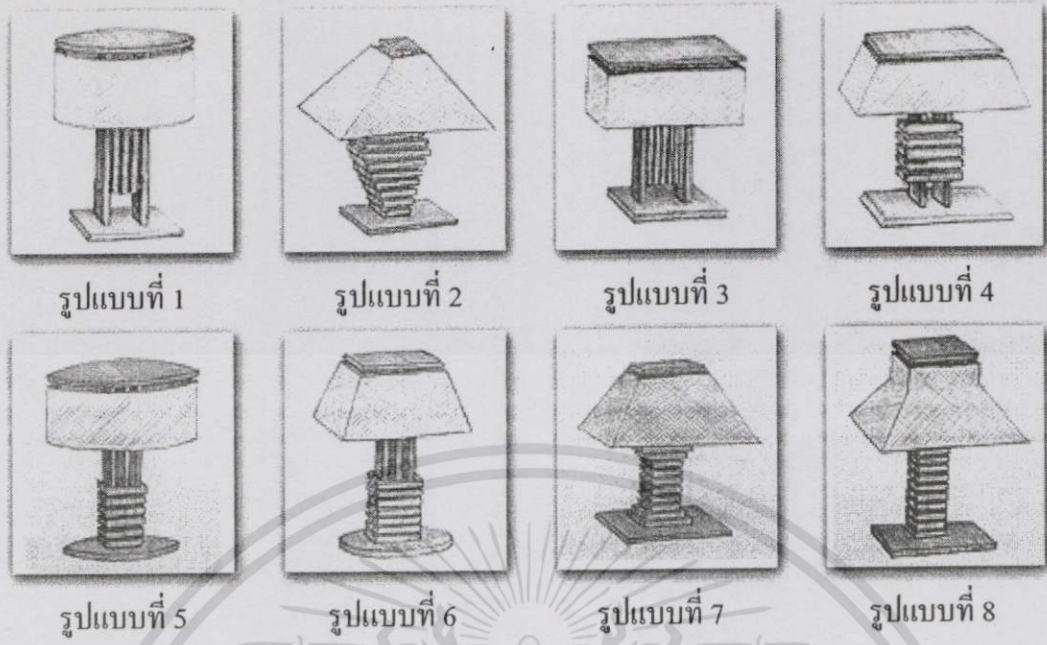
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

43.38 ด้านความงาม รูปแบบสไตล์ของโคมไฟ แบบร่วมสมัย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.39 โทนม สีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ สีโทนเย็น มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.56 คู่สีที่ใช้ในการออกแบบ โคมไฟ คู่สีกลมกลืน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.69 ระดับความเข้มของสีที่ใช้ในการออกแบบ โคมไฟ ระดับสีกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.61 ด้านการเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่น อัตราส่วนในการ ใช้ไม้ยางพาราต่อใบเตยปาหนัน อัตราส่วนไม้ยางพารา 60 % ใบเตยปาหนัน 40 % มากที่สุด คิด เป็นร้อยละ 20.48 ด้านเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของศิลปหัตถกรรมจากใบเตยปาหนันลดถาย การสานใบเตยปาหนัน จากจำนวนทั้งหมด 13 ลาย ลายดอกจัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.53 ขนาดของเส้นใบเตยปาหนัน เส้นขนาดเล็ก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.58

ผลสรุปจากการสอบถามความคิดเห็นปรากฏว่า เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทโคมไฟตั้งโต๊ะ ใช้ ตกแต่งห้องนอน วัสดุประกอบเป็น ไม้ยางพารา 60 % และใบเตยปาหนัน 40 % รูปแบบสไตล์ของ โคมไฟ เป็นแบบร่วมสมัย สีโทนเย็น คู่สีกลมกลืน ระดับสีกลาง เป็นลายดอกจัน ขนาดของเส้น ใบเตยปาหนัน เป็นเส้นขนาดเล็ก

4.3.2 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

หลังจากได้ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นในการร่างแบบจากขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอน ที่ 3 แล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลความคิดเห็นที่สอดคล้องกันจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม คือ ทิศทางการ ให้แสงสว่างของโคมไฟ ให้แสงสว่างทางด้านล่าง บริเวณที่ทำการตกแต่ง ได้แก่ ห้องนอน โดยเป็น โคมไฟแบบตั้งโต๊ะ รูปแบบสไตล์ของโคมไฟ เป็นแบบร่วมสมัย โทนมสีที่ใช้ในการออกแบบโคม ไฟ เป็นสีโทนเย็น คู่สีเป็นคู่สีกลมกลืน ระดับสีกลาง ระดับความเข้มของสี เป็นระดับสีกลาง ใช้ วัสดุเป็นส่วนประกอบในอัตราส่วน ไม้ยางพารา 60 % ใบเตยปาหนัน 40 % ลดถายในการสานใช้ ลายดอกจัน และขนาดเส้นใบเตยปาหนัน ใช้ใบเตยปาหนันเส้นขนาดเล็ก จากผลการวิเคราะห์ ข้อมูลทั้งหมด ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาออกแบบภาพร่างผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จำนวน 8 แบบ รวมทั้งคู่สีของลายสาน จำนวน 10 คู่สี และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการ สัมภาษณ์ หัวหน้าผู้ผลิตกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา จำนวน 5 คน และผู้จัดทำนำย ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จำนวน 10 คน เพื่อหารูปแบบของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจาก ใบเตยปาหนัน ที่สอดคล้องระหว่างผู้ผลิต และผู้จัดทำนำยผลิตภัณฑ์หัตถกรรม โดยมีภาพร่างดังนี้

ภาพที่ 4.19 รูปแบบร่างผลิตภัณฑ์ที่คัดกรรรมจากใบเตยพานั้น ที่ออกแบบร่วมกับวัสดุไม้ยางพารา

ภาพที่ 4.20 รูปกู๊สตีของลายสาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ผลิต และผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่มีต่อแบบร่าง และคู่มือของรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น

รายการ	หัวหน้าผู้ผลิต		ผู้จัดจำหน่าย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านแบบร่างผลิตภัณฑ์						
หัตถกรรม						
รูปแบบที่ 1	0	0	0	0	0	0.00
รูปแบบที่ 2	1	20	2	20	3	17.65
รูปแบบที่ 3	0	0	0	0	0	0.00
รูปแบบที่ 4	0	0	0	0	0	0.00
รูปแบบที่ 5	0	0	0	0	0	0.00
รูปแบบที่ 6	0	0	0	0	0	0.00
รูปแบบที่ 7	3	60	4	40	9	52.93
รูปแบบที่ 8	1	20	4	40	5	29.42
รวม	5	100	10	100	17	100.00
ด้านคู่มือลายสาน						
คู่มือที่ 1	0	0	1	10	1	6.67
คู่มือที่ 2	1	20	2	20	3	20.00
คู่มือที่ 3	0	0	0	0	0	0.00
คู่มือที่ 4	0	0	1	10	1	6.67
คู่มือที่ 5	1	20	0	0	1	6.67
คู่มือที่ 6	1	20	1	10	2	13.33
คู่มือที่ 7	0	0	0	0	0	0.00
คู่มือที่ 8	1	20	3	30	4	26.66
คู่มือที่ 9	0	0	0	0	0	0.00
คู่มือที่ 10	1	20	2	20	3	20.00
รวม	5	100	10	100	15	100.0

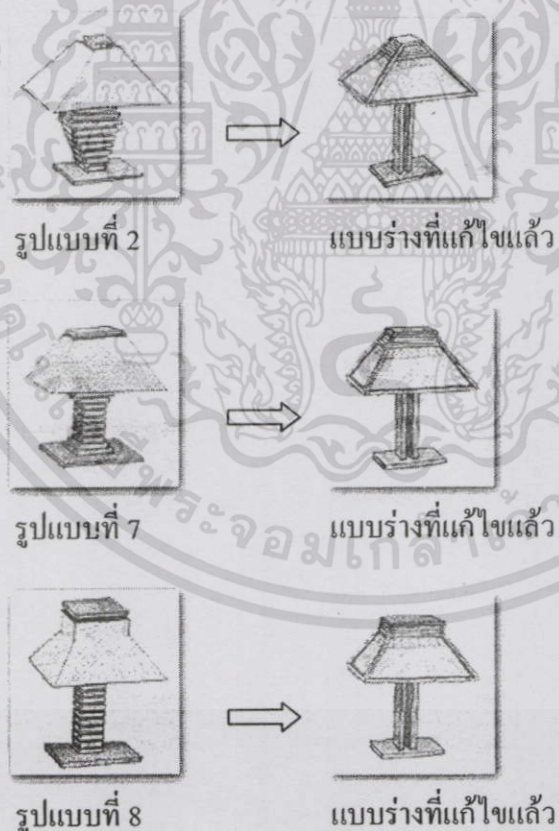
จากตารางที่ 4.7 ด้านแบบร่างของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ผลิต และผู้จัดจำหน่าย พบว่า ทั้งผู้ผลิต และผู้จัดจำหน่ายมีความเห็นสอดคล้องกันในแบบร่าง รูปแบบที่ 7 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.93 รูปแบบที่ 8 รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 29.42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และรูปแบบที่ 2 ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 17.65 ด้านคู่สี่เหลี่ยมของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยพานั้น จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ผลิต และผู้จัดจำหน่าย พบว่ามีความเห็นสอดคล้องกันในคู่สี่ รูปแบบที่ 8 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.42

ต่อมาเมื่อได้แบบร่างผลิตภัณฑ์หัตถกรรม และคู่สี่เหลี่ยมแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบร่าง และคู่สี่เหลี่ยมไปปรึกษากับ นายสุวรรณ วุฒิชยาคม นักวิชาการอุตสาหกรรม 8 ว ฝ่ายวิจัยตลาดหัตถกรรม นางอัจฉรา ไส้สัตรี โกล นักวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ 8 ว และนางนงนภัส เพ็ชรสุก เจ้าหน้าที่ส่งเสริมอุตสาหกรรม 7 ซึ่งทั้ง 3 ท่านได้ประจำอยู่ที่ สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม หลังจากเข้ารับการศึกษาแล้ว ในด้านคู่สี่เหลี่ยมไม่ต้องปรับแก้ ส่วนในด้านของแบบร่างผลิตภัณฑ์ได้ทำการปรับแก้แบบร่างใหม่ โดยมีคำแนะนำดังนี้

ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรม มีความยากในการประกอบเข้ากับไม้ยางพาราตรงส่วนของโครงโคมไฟ และตัวโคมมีลักษณะปิด ซึ่งมีปัญหาในเรื่องความร้อนสะสม จะทำให้สีของพานั้นเหลือง และรูปแบบตัวโคมในแบบร่าง มีลักษณะการเอียงที่ยากต่องานสาน

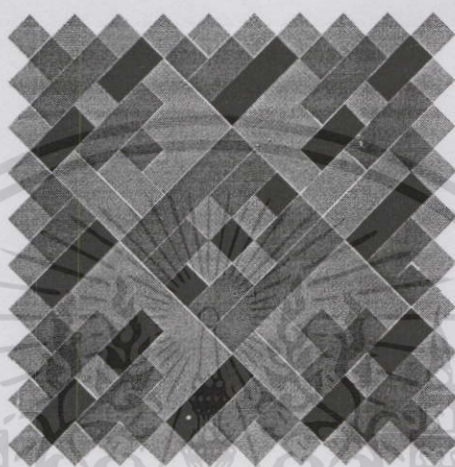

การปรับแก้แบบร่าง
 ผู้วิจัยได้ทำการปรับแก้ โดยการนำซี่ไม้ยางพาราในส่วนของโครงโคมไฟออกเพื่อลดความยากในขั้นตอนการประกอบ ด้านรูปแบบโคมไฟจากแบบสอบถามได้ข้อมูลเป็นโคมไฟลักษณะปิดจึงแก้ปัญหาความร้อนด้วยหลอดคอมแพคฟลูออเรสเซนต์ และการประกอบไม้ยางพาราเป็นตะแกรงระบายความร้อน ด้านการประกอบใบเตยพานั้นเข้ากับตัวโครง ใช้วิธีการสานแบบเสื่อ และตัดเย็บเก็บริมแยกชิ้นประกอบเข้ากับตัวโครงด้านใน เพื่อความสวยงาม

ภาพที่ 4.21 แบบร่างผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่ทำการปรับแก้แบบร่างใหม่ตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

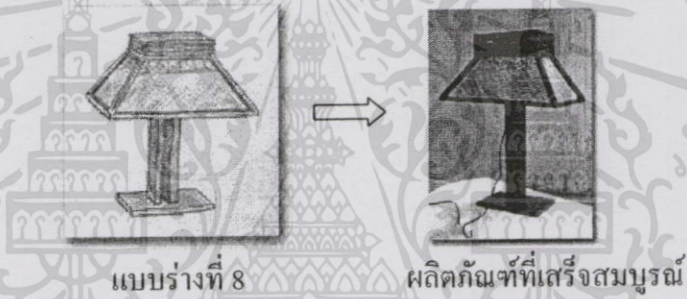
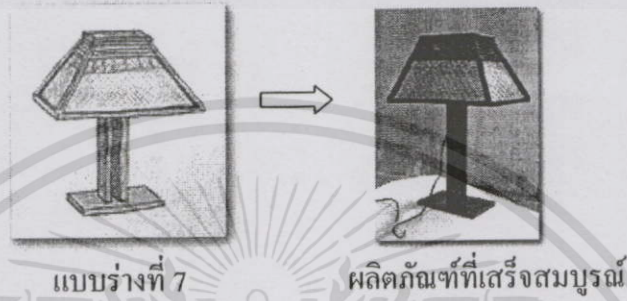
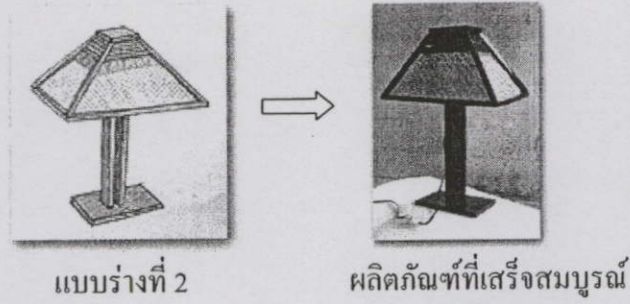
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านคู่มือลายสาน สีเป็นโทนเย็น คู่สีกลมกลืน ใช้สีระดับกลาง โดยสานเป็นลายดอกจัน ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า เป็นคู่มือที่สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างไม่จำเป็นต้องปรับแก้ เพราะว่ากลุ่มในงานวิจัยเป็นคนไทย คนไทยชอบงานสานที่เป็นสีส่น ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มชาวต่างประเทศที่ชอบสีโทนเดียวเรียบๆ เช่น น้ำตาล หรือ ดำ ส่วนในด้านลายสานนั้น มีรูปแบบคล้ายคลึงกันทุกภาคในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างจึงไม่ค่อยให้ความสำคัญมากนักดังในภาพที่ 4.22

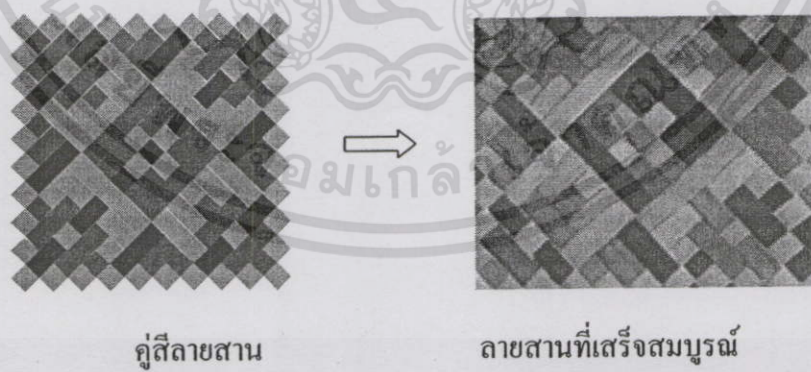

ภาพที่ 4.22 คู่มือลายสาน ที่ผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่ายมีความเห็นสอดคล้องกัน และผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่าไม่ต้องปรับแก้

เมื่อได้แบบร่างผลิตภัณฑ์หัตถกรรม คู่มือลายสานแล้ว และทำการปรับแก้แล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบร่างมาทำการเขียนแบบเพื่อการผลิต ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จำนวน 3 แบบ โดยในส่วนรายละเอียด และขนาดของแบบผู้วิจัยได้แสดงไว้ในภาคผนวก ข การเขียนแบบเพื่อการผลิต เมื่อได้แบบที่เขียนเพื่อการผลิตแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการผลิต ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน โดยการซื้อไม้ยางพาราแปรรูปจากโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา ในเขตอำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ หลังจากนั้นได้นำไม้ยางพาราไปสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์โดยช่างไม้ในท้องถิ่น ขณะเดียวกันก็ได้ทำการข้อมและจักสานใบเตยปาหนันในรูปแบบลักษณะของเสื่อ เมื่อได้เสื่อใบเตยปาหนันมาแล้วก็นำมาตัดเย็บเก็บริมตามแบบ ขึ้นตอนต่อมาเมื่อได้โครงสร้างผลิตภัณฑ์โคมไฟที่ประกอบโครงขึ้นมาโดยไม้ยางพาราแล้ว จึงนำมาประกอบกับงานจักสานใบเตยปาหนันตามแบบ โดยมีรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่เสร็จสมบูรณ์ดังในภาพที่ 4.23

ภาพที่ 4.23 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่เสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 4.24 รูปคู่มือลายสาน ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่เสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ขั้นตอนที่ 4 การทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มพช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]

หลังจากได้นำแบบร่างมาทำการเขียนแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันเพื่อการผลิต และดำเนินการผลิต ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน โดยมีรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่เสร็จสมบูรณ์ดังในภาพที่ 4.23 แล้ว ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อมา คือ การทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มพช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet] โดยนำรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่เสร็จสมบูรณ์ ทั้ง 3 แบบ ไปทดสอบยังสำนักพัฒนาเทคโนโลยีเพื่ออุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับทดสอบผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้กับทางสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

เกณฑ์การตัดสิน จากเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มพช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet] ได้ระบุไว้ว่า ต้องได้คะแนนเฉลี่ยของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคน ไม่น้อยกว่า 3 คะแนน และต้องไม่มีลักษณะใด ได้ 1 คะแนน จากผู้ตรวจสอบคนใดคนหนึ่ง

ขั้นที่ 1

ขั้นที่ 2

ขั้นที่ 3

ภาพที่ 4.25 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันทั้ง 3 รูปแบบ ที่นำไปทดสอบ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยผลการตัดสินให้คะแนนผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันชั้นที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติ ผลิตภัณฑ์
หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มพข.57/2546 ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ลักษณะที่ตรวจสอบ	เกณฑ์ที่กำหนด	ระดับการตัดสิน (คะแนน) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ							คะแนนเฉลี่ย (\bar{x})	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม			
ลักษณะทั่วไป	ต้องมีรูปทรงสวยงาม เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย ไม่บิดเบี้ยว หรือเอนเอียง	2	3	4	3	3	15	3.00	ผ่านเกณฑ์	
	ต้องไม่มีราปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดตลอดชิ้นงาน	4	4	4	4	4	20	4.00	ผ่านเกณฑ์	
เส้นใบเตยปาหนัน	ต้องมีขนาดเส้นสม่ำเสมอ ไม่มีจุดค่าง รอยค่าง หรือกระ อย่างเด่นชัด	3	3	3	4	3	16	3.20	ผ่านเกณฑ์	
	ต้องเรียบ มั่นเงา เนียนนุ่ม เหนียว ไม่เป็นขุยขาด หรือแตก	3	3	2	3	3	15	3.00	ผ่านเกณฑ์	
การถักสาน	ต้องเรียบเสมอกัน แน่นหนา มีช่องไฟสม่ำเสมอ เส้นไม่บิด หัก งอ ขาด หรือแตก	3	3	3	3	4	16	3.20	ผ่านเกณฑ์	
ลวดลาย (ถ้ามี)	ต้องประณีต สวยงาม สม่ำเสมอ และต้องไม่เห็นรอยต่อตลอดชิ้นงานอย่างเด่นชัด	3	3	3	3	3	15	3.00	ผ่านเกณฑ์	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ลักษณะที่ตรวจสอบ	เกณฑ์ที่กำหนด	ระดับการตัดสิน (คะแนน) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ							
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	คะแนนเฉลี่ย (\bar{x})	ความหมาย
สี (ถ้ามี)	ต้องมีสีสม่ำเสมอ ยกเว้นกรณีที่มีการข้อมได้ระดับสี หรือसानสลบสีในชิ้นงานเดียวกัน สีต้องไม่ตก และเมื่อดูผลิตภัณฑ์แล้วสีต้องไม่ติดมือ	3	3	2	4	3	18	3.60	ผ่านเกณฑ์
การเก็บริม	ต้องเรียบร้อยสวยงามประณีตสม่ำเสมอตลอดชิ้นงาน	3	4	3	4	3	17	3.40	ผ่านเกณฑ์
การประกอบด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี)	การประกอบด้วยวัสดุอื่นเพื่อให้เกิดความแข็งแรง มั่นคง สวยงาม ต้องมีความประณีตเหมาะสม ติดแน่น คงทน	2	4	3	3	4	16	3.20	ผ่านเกณฑ์
การเคลือบเงา (ถ้ามี)	ต้องเรียบ มีความเงาสม่ำเสมอ ไม่กรอบ ไม่แตก ไม่หลุดลอก ไม่เป็นเม็ด และไม่ทำให้ชิ้นงานขาดความสวยงามตามธรรมชาติ	2	4	2	3	4	15	3.00	ผ่านเกณฑ์
รวม		28	34	29	34	34	163	32.60	
คะแนนเฉลี่ยรวม (\bar{x})		2.8	3.4	2.9	3.4	3.4	16.3	3.26	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4.8 คะแนนของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคน มีคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{x} = 3.26$) มากกว่า 3 คะแนน และไม่มีลักษณะใดได้ 1 คะแนน จากผู้ตรวจสอบคนใดคนหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ที่ตัดกรมจากไบเตยปาหนันในรูปแบบที่ 1 จึงเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยผลการตัดสินให้คะแนนผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันชั้นที่ 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติ ผลิตภัณฑ์
หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มพช.57/2546ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ลักษณะที่ตรวจสอบ	เกณฑ์ที่กำหนด	ระดับการตัดสิน (คะแนน) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ							
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ความหมาย
ลักษณะทั่วไป	ต้องมีรูปทรงสวยงาม เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย ไม่บิดเบี้ยว หรือเอนเอียง	2	3	4	3	3	15	3.00	ผ่านเกณฑ์
	ต้องไม่มีราปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดตลอดชิ้นงาน	4	4	4	4	4	20	4.00	ผ่านเกณฑ์
เส้นใบเตยปาหนัน	ต้องมีขนาดเส้นสม่ำเสมอ ไม่มีจุดค่าง รอยค่างหรือกระ อย่างเด่นชัด	3	3	3	4	3	16	3.20	ผ่านเกณฑ์
	ต้องเรียบ มันเงา เนื้อนุ่ม เหนียว ไม่เป็นขุยขาดหรือแตก	3	3	2	3	3	14	2.80	ผ่านเกณฑ์
การถักสาน	ต้องเรียบเสมอกัน แน่นหนา มีช่องไฟสม่ำเสมอ เส้นไม่บิด หัก งอ ขาด หรือแตก	3	3	3	3	3	15	3.00	ผ่านเกณฑ์
ลวดลาย (ถ้ามี)	ต้องประณีต สวยงาม สม่ำเสมอ และต้องไม่เห็นรอยต่อตลอดชิ้นงานอย่างเด่นชัด	3	3	3	3	3	15	3.00	ผ่านเกณฑ์

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ลักษณะที่ตรวจสอบ	เกณฑ์ที่กำหนด	ระดับการตัดสิน (คะแนน) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ							
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	คะแนนเฉลี่ย (\bar{x})	ความหมาย
สี (ถ้ามี)	ต้องมีสีสม่ำเสมอ ยกเว้นกรณีที่มีการข้อมไล้ระดับสี หรือสานสลักสีในชิ้นงานเดียวกัน สีต้องไม่ตก และเมื่อลูบผลิตภัณฑ์แล้วสีต้องไม่ติดมือ	3	3	2	4	3	15	3.00	ผ่านเกณฑ์
การเก็บริม	ต้องเรียบร้อยสวยงามประณีตสม่ำเสมอตลอดชิ้นงาน	3	4	3	4	4	18	3.60	ผ่านเกณฑ์
การประกอบด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี)	การประกอบด้วยวัสดุอื่นเพื่อให้เกิดความแข็งแรง มั่นคง สวยงาม ต้องมีความประณีตเหมาะสม ติดแน่น คงทน	2	4	3	3	4	16	3.20	ผ่านเกณฑ์
การเคลือบเงา (ถ้ามี)	ต้องเรียบ มีความเงาสม่ำเสมอ ไม่กรอบ ไม่แตก ไม่หลุดลอก ไม่เป็นเม็ด และไม่ทำให้ชิ้นงานขาดความสวยงามตามธรรมชาติ	2	4	2	3	4	18	3.60	ผ่านเกณฑ์
รวม		28	30	29	34	34	162	32.40	
คะแนนเฉลี่ยรวม (\bar{x})		2.8	3.0	2.9	3.4	3.4	16.2	3.24	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4.9 คะแนนของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคน มีคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{x} = 3.24$) มากกว่า 3 คะแนน และไม่มีลักษณะใดได้ 1 คะแนน จากผู้ตรวจสอบคนใดคนหนึ่ง ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากไบโอบายพาสในรูปแบบที่ 1 จึงเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มพช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยผลการตัดสินให้คะแนนผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันชั้นที่ 3 โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติ ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ลักษณะที่ตรวจสอบ	เกณฑ์ที่กำหนด	ระดับการตัดสิน (คะแนน) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ							คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม			
ลักษณะทั่วไป	ต้องมีรูปทรงสวยงาม เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย ไม่บิดเบี้ยว หรือเอนเอียง	2	3	4	3	3	15	3.00	ผ่านเกณฑ์	
	ต้องไม่มีราปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดตลอดชิ้นงาน	3	4	4	4	4	19	3.80	ผ่านเกณฑ์	
เส้นใบเตยปาหนัน	ต้องมีขนาดเส้นสม่ำเสมอ ไม่มีจุดค่าง รอยค่าง หรือกระ อย่างเด่นชัด	3	3	3	4	3	16	3.20	ผ่านเกณฑ์	
	ต้องเรียบ มันเงา นี้นนุ่ม เหนียว ไม่เป็นขุยขาด หรือแตก	3	3	2	3	3	14	2.80	ผ่านเกณฑ์	
การถักสาน	ต้องเรียบเสมอกัน แน่นหนา มีช่องไฟสม่ำเสมอ เส้นไม่บิด หัก งอ ขาด หรือแตก	3	3	3	3	3	15	3.00	ผ่านเกณฑ์	
ลวดลาย (ถ้ามี)	ต้องประณีต สวยงาม สม่ำเสมอ และต้องไม่เห็นรอยต่อตลอดชิ้นงานอย่างเด่นชัด	3	3	3	3	3	15	3.00	ผ่านเกณฑ์	

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลักษณะที่ตรวจสอบ	เกณฑ์ที่กำหนด	ระดับการตัดสิน (คะแนน) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ							คะแนนเฉลี่ย (\bar{x})	ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม			
สี (ถ้ามี)	ต้องมีสีสม่ำเสมอ ยกเว้นกรณีที่มีการย้อมไล่ระดับสี หรือสานสลับสีในชิ้นงานเดียวกัน สีต้องไม่ตก และเมื่อลูบผลิตภัณฑ์แล้วสีต้องไม่ติดมือ	3	3	2	3	3	14	2.80	ผ่านเกณฑ์	
การเก็บริม	ต้องเรียบร้อยสวยงามประณีตสม่ำเสมอตลอดชิ้นงาน	3	4	3	4	4	18	3.60	ผ่านเกณฑ์	
การประกอบด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี)	การประกอบด้วยวัสดุอื่นเพื่อให้เกิดความแข็งแรง มั่นคง สวยงาม ต้องมีความประณีตเหมาะสม ติดแน่น คงทน	3	4	3	3	4	17	3.40	ผ่านเกณฑ์	
การเคลือบเงา (ถ้ามี)	ต้องเรียบ มีความเงาสม่ำเสมอ ไม่กรอบ ไม่แตก ไม่หลุดลอก ไม่เป็นเม็ด และไม่ทำให้ชิ้นงานขาดความสวยงามตามธรรมชาติ	2	4	2	3	4	15	3.00	ผ่านเกณฑ์	
รวม		28	34	29	33	34	158	31.60		
คะแนนเฉลี่ยรวม (\bar{x})		2.8	3.4	2.9	3.3	3.4	15.8	3.16	ผ่านเกณฑ์	

จากตารางที่ 4.10 คะแนนของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคน มีคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{x} = 3.16$) มากกว่า 3 คะแนน และไม่มีลักษณะใดได้ 1 คะแนนจากผู้ตรวจสอบคนใดคนหนึ่ง ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาด้านในรูปแบบที่ 1 จึงเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มพช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]

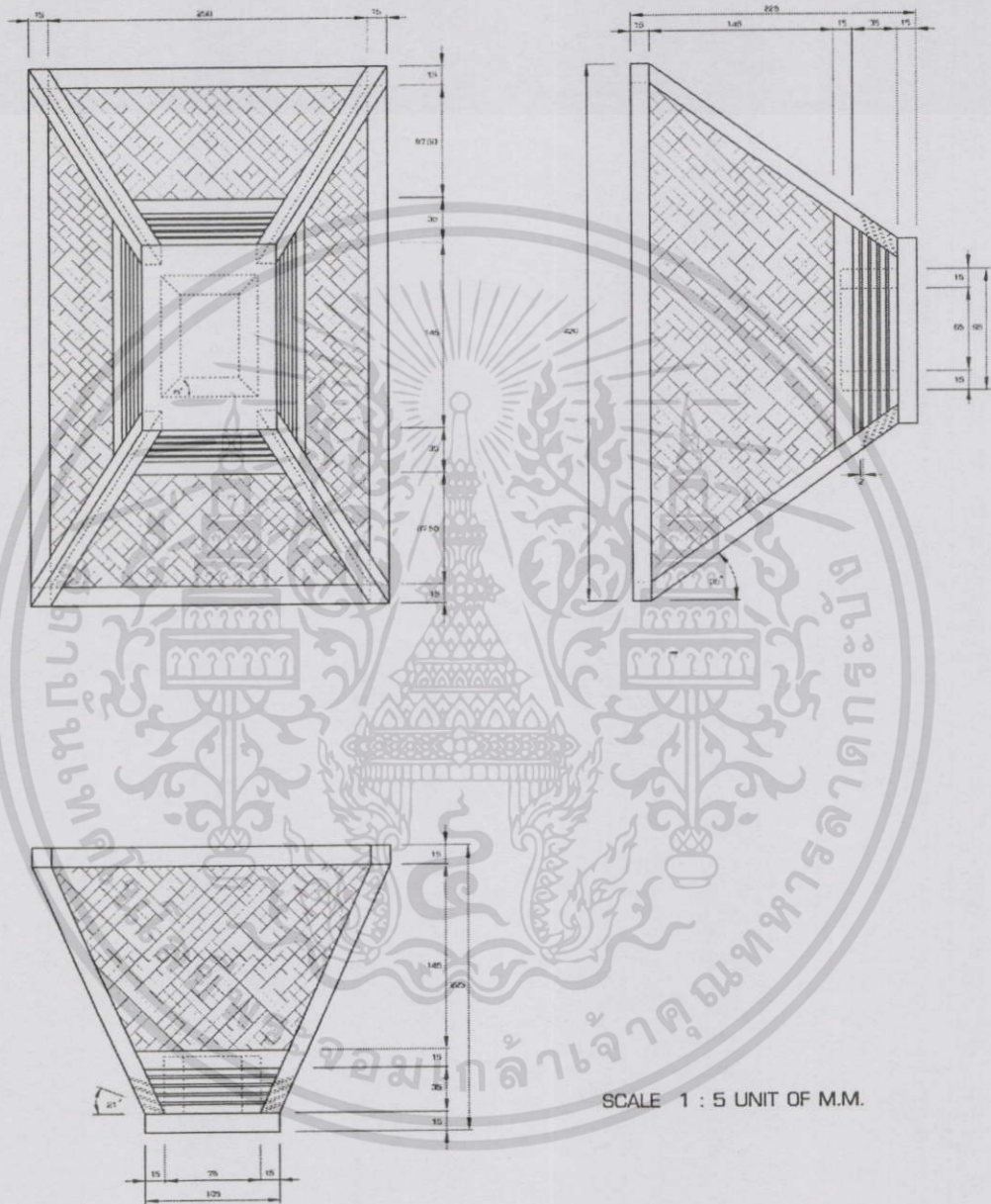
จากการทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์จากใบเตยป่านั้น ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet] ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รูปแบบที่ 1 ได้คะแนนเฉลี่ยรวมของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคน มากกว่ารูปแบบที่ 2 และรูปแบบที่ 3 โดยรูปแบบที่ 1 ได้คะแนนเฉลี่ยรวมของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคน มีคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{x} = 3.26$) มากกว่า 3 คะแนน และไม่มีลักษณะใดได้ 1 คะแนน จากผู้ตรวจสอบคนใดคนหนึ่ง จึงผ่านตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet] ที่ได้ระบุไว้ว่า ต้องได้คะแนนเฉลี่ยของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคน ไม่น้อยกว่า 3 คะแนน และต้องไม่มีลักษณะใดได้ 1 คะแนน จากผู้ตรวจสอบคนใดคนหนึ่ง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกเอารูปแบบที่ 1 เพื่อนำไปศึกษาความคิดเห็นของผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ในขั้นตอนต่อไป

ภาพที่ 4.26 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป่านั้น รูปแบบที่ 1 ที่ได้คัดเลือกเพื่อนำไปศึกษาความคิดเห็นของผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ในขั้นตอนต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

School of Graduate Studies, Program in Industrial Design Technology, KMUTL

STUDY AND DEVELOPMENT OF HANDCRAFT PRODUCT FROM PAMKUN LEAF IN KRABI PROVINCE

Name : Mr.Papobchote Akkhabutr

Thesis Advisor : Assistant Professor Dr.Lardak Klinhom

Date : 19/5/50

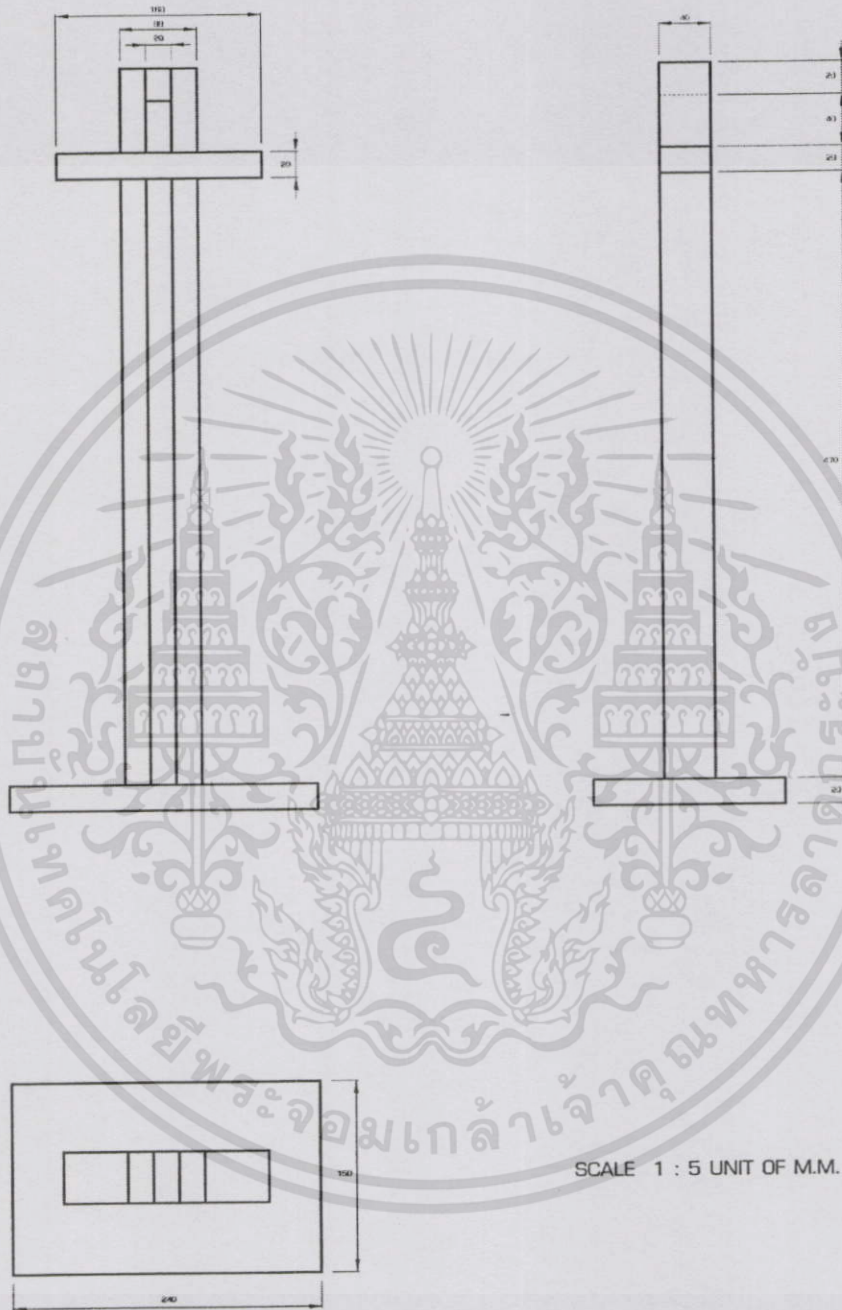
Plate No.1

Co Advisor : Associate Professor Udomsak Sanbuz

ภาพที่ 4.27 การเขียนแบบเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป่านัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	School of Graduate Studies, Program in Industrial Design Technology, KMUTT.	
	STUDY AND DEVELOPMENT OF HANDCRAFT PRODUCT FROM PAANUN LEAF IN KRABI PROVINCE	
	Name : Mr.Papobchote Akkehbutr	Thesis Advisor : Assistant Professor Dr.Lerdak Klinhom
	Date : 19/5/50	Co Advisor : Associate Professor Ukornak Serbutr
	Plate No.2	

ภาพที่ 4.28 การเขียนแบบเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเคยปาหนัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 ขั้นตอนที่ 5 การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาทัน ที่ได้ ออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่

4.5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาทัน ที่ได้ ออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ผลิต ที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจาก ใบเตยปาทัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	1	20.00
หญิง	4	80.00
รวม	5	100.00
2. อายุ		
ไม่เกิน 20 ปี	0	0.00
21-30	0	0.00
31-40	0	0.00
41-50	3	60.00
51-60	2	40.00
61-ปี ขึ้นไป	0	0.00
รวม	5	100.00
5. ประสบการณ์ในการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาทัน		
ไม่เคยพบเห็น	0	0.00
1-2 ปี	0	0.00
3-4 ปี	0	0.00
5-6 ปี	3	60.00
7 ปี ขึ้นไป	2	40.00
รวม	5	100.00

จากตารางที่ 4.11 พบว่าหัวหน้าผู้ผลิตที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจาก ใบเตยปาทัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่ เป็นเพศหญิงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 80 ช่วงอายุ 41-50 มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60 ด้านประสบการณ์ในการผลิต ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตย ปาทัน 5-6 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ที่มีต่อผลิตภัณฑ์
หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	4	40.00
หญิง	6	60.00
รวม	10	100.00
2. อายุ		
ไม่เกิน 20 ปี	0	0.00
21-30	7	70.00
31-40	3	30.00
41-50	0	0.00
51-60	0	0.00
61 ปี ขึ้นไป	0	0.00
รวม	10	100.00
3. ภูมิลำเนา		
อยู่ในจังหวัดกระบี่	7	70.00
ไม่อยู่ในจังหวัดกระบี่	3	30.00
รวม	10	100.00
4. ประสบการณ์ในการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจาก ใบเตยปาดนั้น		
1-2 ปี	9	90.00
3-4 ปี	1	10.00
5-6 ปี	0	0.00
7 ปี ขึ้นไป	0	0.00
รวม	10	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
5. สถานภาพ		
เป็นผู้จัดจำหน่ายเพียงอย่างเดียว	10	100.00
เป็นทั้งผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่าย	0	00.00
รวม	10	100.00

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์
หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ เป็นเพศหญิงมากที่สุดคิดเป็น
ร้อยละ 60 ช่วงอายุ 21-30 มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 70 ด้านประสบการณ์ในการจัดจำหน่าย
ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น 1-2 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 90 สถานภาพที่เป็นผู้จัด
จำหน่ายเพียงอย่างเดียวมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้สนใจผลิตภัณฑ์ ที่มีต่อผลิตภัณฑ์
หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	20	24.09
หญิง	63	75.91
รวม	83	100.00
2. อายุ		
ไม่เกิน 20 ปี	14	16.87
21-30 ปี	17	20.48
31-40 ปี	20	24.09
41-50 ปี	18	21.69
51-60 ปี	14	16.87
61 ปี ขึ้นไป	0	0.00
รวม	83	100.00
3. ภูมิลำเนา		
อยู่ในจังหวัดกระบี่	54	65.06
ไม่อยู่ในจังหวัดกระบี่	29	34.94
รวม	83	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
4. ประสบการณ์ในการพบเห็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากไบเตยปาหนัน		
ไม่เคยพบเห็น	13	15.66
1-5 ครั้ง	21	25.31
6-10 ครั้ง	16	19.27
11-15 ครั้ง	11	13.26
16 ครั้งขึ้นไป	22	26.50
รวม	83	100.00
5. ถ้าท่านจะเลือกซื้อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากไบเตยปาหนัน ควรคำนึงถึง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ความสวยงาม	62	18.73
ความพึงพอใจ	50	15.11
ความเหมาะสมของราคา	50	15.11
ประโยชน์ใช้สอย	62	18.73
ความประณีต	50	15.11
ความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์	56	16.91
อื่นๆ โปรดระบุ	1	0.30
รวม	331	100.00

จากตารางที่ 4.13 พบว่าผู้สนใจผลิตภัณฑ์ที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากไบเตยปาหนัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ เป็นเพศหญิงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 75.91 ช่วงอายุ 31-40 มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 24.09 ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดกระบี่มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 65.06 ประสบการณ์ในการพบเห็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากไบเตยปาหนัน 16 ครั้งขึ้นไป มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 26.50 ในเรื่องข้อควรคำนึงถึงในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากไบเตยปาหนัน ซึ่งตอบได้มากกว่า 1 ข้อนั้น ประโยชน์ใช้สอยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 18.73

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ ที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่

รายการ	หัวหน้าผู้ผลิต		ผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์		ผู้สนใจผลิตภัณฑ์		รวม					
	n = 5		n = 10		n = 83		ระดับ ความเห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ความเห็น	\bar{x}	S.D.	ความเห็น					\bar{x}	S.D.
1. ด้านการใช้วัสดุในท้องถิ่น												
1.1 รูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ ออกแบบร่วมกับวัสดุประเภทไม้ยางพารา.....	3.80	1.09	มาก	3.70	.82	มาก	4.01	.74	มาก	3.96	.76	มาก
1.2 คุณภาพของวัสดุประเภทไม้ยางพาราที่นำมาทำการ ออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน.....	4.60	.54	มากที่สุด	3.70	.82	มาก	4.15	.74	มาก	4.13	.75	มาก
1.3 การใช้วัสดุประเภทไม้ยางพาราร่วมกับใบเตยปาหนัน ในการออกแบบ.....	5.00	.00	มากที่สุด	3.60	.69	มาก	4.14	.73	มาก	4.13	.75	มาก
รวม	4.46	.83	มาก	3.66	.75	มาก	4.10	.73	มาก	4.07	.75	มาก

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

รายการ	หัวหน้าผู้ผลิต		ผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์		ผู้สนใจผลิตภัณฑ์		รวม					
	n = 5		n = 10		n = 83		ระดับ ความ คิดเห็น	x̄	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น		
	x̄	S.D.	x̄	S.D.	x̄	S.D.						
2. ด้านประโยชน์ใช้สอย												
2.1 ประเภทของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่ออกแบบและ พัฒนาขึ้นใหม่ มีความเหมาะสมกับวัสดุจากไม้ยางพารา และ วัสดุจากใบเตยป่านั้น.....	5.00	.00	มากที่สุด	3.60	1.17	มาก	4.12	.77	มาก	4.11	.83	มาก
2.2 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป่านั้นที่ออกแบบ และพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปทรงที่เหมาะสมกับประเภทของ ผลิตภัณฑ์.....	5.00	.00	มากที่สุด	3.70	.94	มาก	4.18	.79	มาก	4.17	.82	มาก
2.3 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป่านั้นที่ออกแบบ และพัฒนาขึ้นใหม่ สามารถใช้งานได้อย่างเหมาะสมกับประเภท ของผลิตภัณฑ์.....	5.00	.00	มากที่สุด	3.70	.94	มาก	4.24	.77	มาก	4.22	.80	มาก
รวม	5.00	.00	มากที่สุด	3.66	.75	มาก	4.18	.77	มาก	4.14	.82	มาก

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

รายการ	หัวหน้าผู้ผลิต		ผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์			ผู้สนใจผลิตภัณฑ์		รวม				
	n = 5		ระดับ ความ คิดเห็น	n = 10		ระดับ ความ คิดเห็น	n = 83		ระดับ ความ คิดเห็น	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.				
3. ด้านความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์												
3.1 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดแห้งที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปแบบที่แปลกใหม่.....	5.00	.00	มากที่สุด	3.60	.96	มาก	3.95	1.15	มาก	3.96	1.13	มาก
3.2 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดแห้งที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปทรงที่แปลกใหม่.....	5.00	.00	มากที่สุด	3.50	.84	มาก	3.91	1.07	มาก	3.92	1.05	มาก
3.3 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดแห้งที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีคู่มือของลายสานที่แปลกใหม่.....	3.80	.44	มาก	3.50	.84	มาก	3.60	1.36	มาก	3.60	1.29	มาก
รวม	4.60	.63	มากที่สุด	3.53	.86	มาก	3.82	1.21	มาก	3.83	1.17	มาก
รวม 3 ด้าน	4.68	.63	มากที่สุด	3.62	.86	มาก	4.03	.94	มาก	4.01	.94	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่าผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ มีความคิดเห็นต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านในภาพรวมพบว่า ด้านการใช้วัสดุในท้องถิ่น มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$) ด้านประโยชน์ใช้สอย มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$) ด้านความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์ มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$) และเมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มพบว่า

ความคิดเห็นของผู้ผลิต ที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.68$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในด้านการใช้วัสดุในท้องถิ่นเรื่องรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบร่วมกับวัสดุประเภทไม้ยางพารา มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$) เรื่องคุณภาพของวัสดุประเภทไม้ยางพาราที่นำมาทำการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60$) เรื่องการใช้วัสดุประเภทไม้ยางพาราร่วมกับใบเตยปาหนันในการออกแบบ มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 5.00$) ในด้านประโยชน์ใช้สอย เรื่องประเภทของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีความเหมาะสมกับวัสดุจากไม้ยางพารา และวัสดุจากใบเตยปาหนัน มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 5.00$) เรื่องผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปทรงที่เหมาะสมกับประเภทของผลิตภัณฑ์ มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 5.00$) ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ สามารถใช้งานได้เหมาะสมกับประเภทของผลิตภัณฑ์ มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 5.00$) ด้านความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์ เรื่องผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปแบบที่แปลกใหม่ มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 5.00$) ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปทรงที่แปลกใหม่ มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 5.00$) เรื่องผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีคู่สีของลายสานที่แปลกใหม่ มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$)

ความคิดเห็นของผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในด้านการใช้วัสดุในท้องถิ่นเรื่องรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบร่วมกับวัสดุประเภทไม้ยางพารา มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$) เรื่องคุณภาพของวัสดุประเภทไม้ยางพาราที่นำมาทำการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$) เรื่องการใช้วัสดุประเภทไม้ยางพาราร่วมกับใบเตยปาหนันในการออกแบบ มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$) ในด้านประโยชน์ใช้สอย เรื่องประเภทของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีความเหมาะสมกับวัสดุจากไม้ยางพารา และวัสดุจากใบเตยปาหนัน มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$) เรื่องผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปทรงที่เหมาะสมกับประเภทของผลิตภัณฑ์ มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$) ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ สามารถใช้งานได้อย่างเหมาะสมกับประเภทของผลิตภัณฑ์ มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$) ด้านความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์ เรื่องผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปแบบที่แปลกใหม่ มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$) ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปทรงที่แปลกใหม่ มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.50$) เรื่องผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีคู่มือของลายสานที่แปลกใหม่ มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.50$)

ความคิดเห็นของผู้สนใจผลิตภัณฑ์ ที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.03$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในด้านการใช้วัสดุในท้องถิ่นเรื่องรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบร่วมกับวัสดุประเภทไม้ยางพารา มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$) เรื่องคุณภาพของวัสดุประเภทไม้ยางพาราที่นำมาทำการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$) เรื่องการใช้วัสดุประเภทไม้ยางพาราร่วมกับใบเตยปาหนันในการออกแบบ มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$) ในด้านประโยชน์ใช้สอย เรื่องประเภทของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีความเหมาะสมกับวัสดุจากไม้ยางพารา และวัสดุจากใบเตยปาหนัน มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$) เรื่องผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปทรงที่เหมาะสมกับประเภทของผลิตภัณฑ์ มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$) ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ สามารถใช้งานได้เหมาะสมกับประเภทของผลิตภัณฑ์ มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$) ด้านความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์ เรื่องผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปแบบที่แปลกใหม่ มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$) ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปทรงที่แปลกใหม่ มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$) เรื่องผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีคู่มือของลายสานที่แปลกใหม่ มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดหนั้น จังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดหนั้น จังหวัดกระบี่
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดหนั้น เกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดหนั้น
3. เพื่อออกแบบและพัฒนา รูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาดหนั้นร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ทำการเลือกสรรมาแล้ว
4. เพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]
5. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดหนั้น ที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดหนั้นที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่

5.2 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยประกอบด้วย

1. ผู้ให้ข้อมูลด้านการผลิต คือ ผู้ผลิต กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาดหนั้นพัฒนาผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดหนั้น อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 5 คน
2. ผู้ให้ข้อมูลด้านการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรม คือ ผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดหนั้น อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ณ ร้านค้าใน โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่ จำนวน 10 คน
3. ผู้ให้ข้อมูลด้านลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดหนั้น จังหวัดกระบี่ คือ ผู้ผลิต กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาดหนั้นพัฒนา ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดหนั้น อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 5 คน
4. ผู้ให้ข้อมูลด้านความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดหนั้น จังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบี่ ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ คือ ผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ณ ร้านค้าในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในตัวจังหวัดกระบี่ จำนวน 83 คน

5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ เครื่องมือที่ใช้วิจัยได้แก่

1.1 แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์ซึ่งประกอบไปด้วย การเลือกสรรวัสดุ รูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา จังหวัดกระบี่ และกรรมวิธีการผลิต

1.2 แบบบันทึกการสังเกต ผู้วิจัยเลือกใช้แบบบันทึกการสังเกตเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดประเด็นวัตถุประสงค์การสังเกตในเรื่องรูปแบบของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จากกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา จังหวัดกระบี่ และกรรมวิธีการผลิต

1.3 กล้องถ่ายภาพ ผู้วิจัยเลือกใช้กล้องถ่ายภาพเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อบันทึกภาพนึ่งรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จากกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนันพัฒนา จังหวัดกระบี่ และกรรมวิธีการผลิต

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน เครื่องมือที่ใช้วิจัยได้แก่

2.1 แบบสอบถาม ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามในลักษณะเลือกตอบเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน โดยกำหนดประเด็นในด้านหน้าที่ใช้สอย ด้านวัสดุที่เลือกใช้ในการออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว เครื่องมือที่ใช้วิจัยได้แก่

3.1 แบบสอบถาม ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามแบบเลือกตอบพร้อมภาพร่างผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในด้านประโยชน์ใช้สอยทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กายภาพ ความงาม การเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่น การดำรงเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของ ศิลปหัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น

ขั้นตอนที่ 4 การทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น ตามเกณฑ์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet] เครื่องมือที่ใช้วิจัยได้แก่

4.1 แบบประเมิน แบบประเมินการทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตย ปาดนั้น ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]

ขั้นตอนที่ 5 การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น ที่ได้รับ การออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่ เครื่องมือที่ใช้วิจัยได้แก่

5.1 แบบสอบถาม แบบสอบถาม ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามพร้อมภาพผลิตภัณฑ์ หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตรา ส่วนประมาณค่า 5 ระดับ(อนันต์ ศรีโสภณ. 2521 : 213) โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. การใช้วัสดุในท้องถิ่น
2. ประโยชน์ใช้สอย
3. ความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์

5.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ขอหนังสือแนะนำตัวจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลในการวิจัยกับทาง กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาดนั้นพัฒนา จังหวัดกระบี่ เมื่อได้รับการอนุญาตแล้ว จึงเริ่มดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับได้แก่ หัวหน้าผู้ผลิตกลุ่ม แม่บ้านเกษตรกรเตยปาดนั้นพัฒนาผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น อำเภอเกาะลันตา จังหวัด กระบี่ ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น ณ สำนักพัฒนา เทคโนโลยีเพื่ออุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และผู้ที่สนใจ ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น จังหวัดกระบี่

5.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีหาค่าความถี่และค่าร้อยละ เสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย
2. ข้อมูลจากการทดสอบหาประสิทธิภาพตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มพช. 57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet] ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย
3. ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดหนั้น ที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่ ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย

5.6 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 4 ตอนตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดหนั้น จังหวัดกระบี่ ปรากฏผลดังนี้

1.1 ด้านการเลือกสรรวัสดุ

1) วัสดุหลัก ใบเตยปาดหนั้นเป็นวัสดุสำคัญในการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาดหนั้น โดยจะต้องนำมากรีดให้เป็นเส้นเล็กๆ ก่อน เมื่อเป็นเส้นเล็กๆ แล้วจะเรียกว่า “ตอกเตย” มีลักษณะนิ่มกว่ากระจุย อีกทั้งยังสามารถย้อมสีติดได้ดีและมีความมั่นใจ ในการสานขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ ผู้ผลิตจะเลือกตอกเตยที่ไม่มีรอยดำหนิ สีข้อมติดสม่ำเสมอ ในด้านขนาดและความยาวของตอกเตย ผู้ผลิตจะเลือกโดยยึดเอาขนาดและชนิดของผลิตภัณฑ์เป็นสำคัญ ถ้าเป็นผลิตภัณฑ์ขนาดเล็กจะใช้ตอกเตยเส้นเล็กเพื่อความสวยงามในการสาน ถ้าเป็นผลิตภัณฑ์ขนาดใหญ่จะใช้ตอกเตยเส้นใหญ่เพื่อความรวดเร็วในการสาน และความแข็งแรงของโครงสร้างผลิตภัณฑ์ เพราะผลิตภัณฑ์ขนาดใหญ่มักต้องรับแรงในการบรรจุมาก เช่น กระสอบ แต่ผลิตภัณฑ์ขนาดใหญ่บางรูปแบบต้องใช้ตอกเตยขนาดกลางที่ไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป เพื่อความสวยงาม ความแข็งแรง และความนิยมในการใช้งาน ผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ได้แก่ หมอนหนุน และหมอนอิง

2) วัสดุประกอบ แยกออกเป็นวัสดุที่ใช้เพื่อเก็บความเรียบร้อยของผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผ้า ใช้ยึบเก็บริม และวัสดุที่ใช้เป็นส่วนประกอบในประโยชน์ใช้สอย ได้แก่ ซิป ใช้ประกอบติดเป็นกระเป๋ า ไม้ใช้เป็นหูจับกระเป๋าสตรี วัสดุประกอบนี้จะนำมาประกอบกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาดหนั้นที่ผ่านการสานขึ้นรูปแล้ว เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์

1. รูปแบบของผลิตภัณฑ์ รูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปাহันสามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ

1) รูปแบบผลิตภัณฑ์ดั้งเดิม เป็นรูปแบบงานผลิตภัณฑ์หัตถกรรมในลักษณะพื้นบ้านที่มีมาแต่โบราณ สร้างขึ้นเพื่อใช้งานภายในครอบครัวหรือชุมชน ผลิตภัณฑ์ตัวอย่างได้แก่ เสื้อ หมอน กระสอบ และภาชนะอื่นๆ

2) รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐ ในด้านการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์และลวดลายในการสาน ผลิตภัณฑ์ตัวอย่างได้แก่ กระเป๋าสตรี ที่ใส่โทรศัพท์มือถือ ที่ใส่แว่นตา ที่ใส่นามบัตร หมอนอิง ฯลฯ

2. รูปแบบของลวดลาย พบว่าสามารถจำแนกลายสานออกเป็น 2 ประเภท คือลายโบราณ จำนวน 15 ลาย และลายประยุกต์ จำนวน 2 ลาย

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปাহัน ปรากฏผลดังนี้

ผู้ผลิต ผู้จำหน่ายผลิตภัณฑ์ ผู้สนใจผลิตภัณฑ์ มีความเห็นสอดคล้องกันว่าควรออกแบบร่วมกับวัสดุประเภทไม้ยางพารา โดยมีความเป็นไปได้ในการนำวัสดุประเภทไม้ยางพารามาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับวัสดุจากใบเตยปাহัน และควรที่จะเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทโคมไฟ

ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปাহัน จังหวัดกระบี่ ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว ปรากฏผลดังนี้

ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย ผู้สนใจผลิตภัณฑ์ ให้ความเห็นว่าทิศทางการให้แสงสว่างของโคมไฟควรเป็นทางด้านล่าง บริเวณที่ทำกรตกแต่งเป็นห้องนอน เป็นโคมไฟแบบตั้งโต๊ะ รูปแบบสไตลิ่งของโคมไฟเป็น แบบร่วมสมัย โทนสีที่ใช้เป็นสีโทนเย็น วัสดุเป็นวัสดุผสมกัน ระดับความเข้มของสีที่ใช้เป็นระดับสีกลางใช้ไม้ยางพาราต่อใบเตยปাহัน อัตราส่วนไม้ยางพารา 60 % ใบเตยปাহัน 40 % ในด้านลวดลายการสานใบเตยปাহัน ผู้จำหน่ายมีความต้องการเป็นลายสองเส้น ทางด้านผู้ผลิต และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ มีความต้องการเป็นลายดอกจัน ผู้วิจัยจึงเลือกเป็นลายดอกจัน เนื่องจากเป็นความต้องการส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่าง ด้านขนาดของเส้นใบเตยปাহันเป็นเส้นขนาดเล็ก

ขั้นตอนที่ 4 การทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปাহัน ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet] ปรากฏผลดังนี้

จากการทดสอบตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet] ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รูปแบบที่ 1 ได้คะแนนเฉลี่ยรวมของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคน มีคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{x} = 3.26$) มากกว่า 3 คะแนน และไม่มีลักษณะใดได้ 1 คะแนน จากผู้ตรวจสอบคนใดคนหนึ่ง จึงผ่านตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet] ซึ่งได้ระบุไว้ว่า ต้องได้คะแนนเฉลี่ยของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคน ไม่น้อยกว่า 3 คะแนน และต้องไม่มีลักษณะใดได้ 1 คะแนน จากผู้ตรวจสอบคนใดคนหนึ่ง ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกเอารูปแบบที่ 1 ซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยรวมของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคน มากกว่ารูปแบบที่ 2 และรูปแบบที่ 3 เพื่อนำไปศึกษาความคิดเห็นของผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้สนใจผลิตภัณฑ์

ขั้นตอนที่ 5 การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น ที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่ ปรากฏผลดังนี้

พบว่าผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ มีความคิดเห็นต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านในภาพรวมพบว่า ด้านการใช้วัสดุในท้องถิ่น มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$) ด้านประโยชน์ใช้สอย มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$) ด้านความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์ มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$)

5.6 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายโดยแบ่งออกเป็น 4 ตอนตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น จังหวัดกระบี่

1.1 ด้านการเลือกสรรวัสดุ การเลือกสรรวัสดุในการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้นนั้น ดอกเตย เป็นวัสดุสำคัญในการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น ที่ขึ้นอยู่ริมทะเลในท้องถิ่น มีลักษณะนุ่มกว่ากระจูด การย้อมสีทำได้ง่าย สีย้อมติดสม่ำเสมอ และได้สีดอกเตยที่สด ในการสานขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ ต้องเลือกขนาดและความยาวของดอกเตยที่สัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์ โดยถ้าเป็นผลิตภัณฑ์ขนาดใหญ่จะใช้เส้นใหญ่ เพื่อความรวดเร็วในการสาน และความแข็งแรงของโครงสร้างผลิตภัณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิบูลย์ ลีสุวรรณ (2539 : 91) ซึ่งกล่าวว่า การเลือกใช้วัสดุท้องถิ่นมาใช้ทำเครื่องจักสานนี้ จะมีความจำกัดตามวัสดุของแต่ละท้องถิ่น แต่ละภาค ซึ่งช่วยเสริมสร้างให้เครื่องจักสานมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่สำคัญ งานผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จึงเป็นงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ เพราะมีวัสดุหลักเป็นดอกเตยจากต้นใบเตยปาหนัน ซึ่งมีอยู่ตามท้องถื่นในแถบชายทะเลจังหวัดกระบี่ หาได้ง่ายและเจริญเติบโตได้เองตามธรรมชาติโดยไม่ต้องดูแล

1.2 รูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน

1. รูปแบบของผลิตภัณฑ์ รูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันสามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบผลิตภัณฑ์ดั้งเดิม 2) รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐ โดย

1) รูปแบบผลิตภัณฑ์ดั้งเดิม เป็นรูปแบบงานผลิตภัณฑ์หัตถกรรมในลักษณะพื้นบ้านที่มีมาแต่โบราณ สร้างขึ้นเพื่อใช้งานภายในครอบครัวหรือชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิบูลย์ ลีสุวรรณ (2539 : 89) ซึ่งกล่าวว่า การทำเครื่องจักสานโดยทั่วไป วัตถุประสงค์สำคัญก็คือ ทำขึ้นเพื่อใช้สอยเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตที่ดีกว่าของมนุษย์ในด้านต่างๆ ตั้งแต่ทำขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องใช้ในชีวิตรประจำวัน ในพิธีกรรมตามความเชื่อ ขนบประเพณี และศาสนา

2) รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐ เป็นรูปแบบงานผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่ภาครัฐ ซึ่งได้แก่ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ได้เข้ามาช่วยเหลือในด้านการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์และตลาดในการสาน ผลิตภัณฑ์ตัวอย่างได้แก่ กระเป๋าสตรี ที่ใส่โทรศัพท์มือถือ ที่ใส่แว่นตา ที่ใส่นามบัตร หมอนอิง ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิบูลย์ ลีสุวรรณ (2539 : 134) ซึ่งกล่าวว่า รูปแบบเครื่องจักสานได้เปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการของตลาด และมักจะประยุกต์ให้เข้ากับความต้องการใช้สอยในลักษณะใหม่ ซึ่งไม่ได้รับใช้ชีวิตของชาวชนบทผู้ผลิต การสร้างรูปแบบงานผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันในปัจจุบันจึงมีทิศทางไปตามกระแสความต้องการของผู้บริโภค และตลาดส่งออกต่างๆ เครื่องใช้ไม้สอยต่างๆ ในปัจจุบันผู้ผลิต และผู้คนในท้องถิ่นก็ใช้วิธีซื้อเป็นผลิตภัณฑ์แบบสำเร็จรูปที่ผลิตด้วยพลาสติก หรือวัสดุที่ทนสภาพการใช้งานได้ดีกว่า ส่วนงานผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จะเป็นการผลิตในรูปแบบงานหัตถกรรมเพื่อเป็นสินค้าที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยว และเพื่อการค้าส่งในปริมาณมาก

2. รูปแบบของลวดลาย จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในด้านรูปแบบลวดลายของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน พบว่าสามารถจำแนกลายสานออกเป็น 2 ประเภท คือ ลายโบราณ และลายประยุกต์ โดยทั่วไปก็นำรูปแบบลายมาจากธรรมชาติ ที่พบเห็นได้ใกล้ตัว เช่น ปู ช้าง งูเห่า ลีลาม ฟันปลา ดอกไม้ เป็นต้น เพราะส่วนใหญ่ ชาวบ้านมักประกอบอาชีพหลักเป็นชาวประมง และชาวไร่ เป็นรูปแบบลายสานที่สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ โดยวิธีการสอนกันแบบตัวต่อตัว แม่สู่ลูก ลูกสู่หลาน กันเป็นทอดๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิบูลย์ ลีสุวรรณ (2539 : 108) ซึ่งกล่าวว่า การสานลวดลายต่างๆ ในเครื่องจักสานของไทยแต่ละสายจะมีระเบียบและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักในการสืบทอดต่อๆ กันมาแต่โบราณด้วยลักษณะของการเล่ากันด้วยปากเปล่าแบบมุขปาถะ (Verbal) มากกว่าการใช้ตำรับตำรา สังคมไทยแต่อดีตเป็นสังคมเกษตรกรรม อยู่ด้วยกันเป็นครอบครัว ขมว้างจากงาน ก็สามารถฝึกหัดสร้างงานหัตถกรรมได้ การผลิตงานหัตถกรรมในอดีตก็เพื่อใช้สอยในครัวเรือน และใช้ในงานเกษตร เมื่อลูกๆ โตขึ้นพอฝึกหัดได้ พ่อแม่ก็จะถ่ายทอดกรรมวิธีการสร้างงานหัตถกรรม เพื่อที่จะได้ใช้สร้างเครื่องใช้ต่างๆ ลวดลายในปัจจุบันบางส่วนได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานด้านการออกแบบ และพัฒนาจากภาครัฐ เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ลวดลายส่วนใหญ่จึงเน้นไปทางด้านส่งเสริมทางการตลาด

1.3 กรรมวิธีการผลิต กรรมวิธีการผลิตในปัจจุบันได้มีการดัดแปลงขั้นตอนของการเตรียมใบเตยปาหนัน ในอดีตหลังจากลิดหนามใบเตยแล้ว จะนำใบเตยไปลนไฟ หรือรีดด้วยไม้ไผ่เพื่อปรับสภาพใบเตยให้มีความนิ่มก่อนนำไปกรีดใบเตยเพื่อทำเป็นดอกเตย ซึ่งเสียเวลามาก ดังนั้นในปัจจุบันจึงได้เปลี่ยนเป็นการใช้เครื่องรีดใบเตย นอกจากนี้ยังได้ประยุกต์นำสีข้อมกกเข้ามาใช้เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการผลิตมากขึ้น ขั้นตอนการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมใบเตยปาหนัน ได้แก่ การคัดเลือกใบเตย การตัดใบเตย การลิดหนามใบเตย การกรีดใบเตย การรีดใบเตย การตากดอกเตย การย้อมสีดอกเตย การตากดอกเตย

ขั้นตอนที่ 2 การผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ได้แก่ การสานโดยใช้หุ่นหรือแบบ การสานโดยไม่ใช้หุ่นหรือแบบ การประกอบด้วยวัสดุอื่น หรือไม่ประกอบด้วยกับวัสดุอื่น ใช้เพียงดอกเตยอย่างเดียว

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บริม ได้แก่ การเย็บเก็บริม การพับเก็บริม

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

หัวหน้าผู้ผลิตให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นที่จะนำมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ว่าควรคำนึงถึง ความสวยงาม ประโยชน์ใช้สอย ความประณีต และความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์ และมีความเห็นว่าควรออกแบบร่วมกับวัสดุไม้ยางพารามากที่สุดคิดที่สุด วัสดุประเภทไม้ยางพารามีความเป็นไปได้มากที่สุด ที่จะนำมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน และควรที่จะเป็นเฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้าน ประเภทโคมไฟมากที่สุด

ผู้จำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นที่จะนำมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ว่าควรคำนึงถึง ความสวยงาม ความประณีต และความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์มีจำนวนเท่ากัน และมากที่สุด และให้ความคิดเห็นว่าควรออกแบบร่วมกับวัสดุไม้ยางพารามากที่สุด วัสดุประเภทไม้ยางพารามีความเป็นไปได้มากที่สุด

ที่จะนำมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน และควรที่จะเป็นเฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้าน ประเภทโคมไฟมากที่สุด

ผู้สนใจผลิตภัณฑ์ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นที่จะนำมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ว่าควรคำนึงถึง ความสวยงาม และประโยชน์ใช้สอยของผลิตภัณฑ์ที่มีจำนวนเท่ากัน และมากที่สุด และมีความเห็นว่าควรออกแบบร่วมกับวัสดุไม้ยางพารามากที่สุด วัสดุประเภทไม้ยางพารามีความเป็นไปได้มากที่สุด ที่จะนำมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน และควรที่จะเป็นเฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้าน ประเภทโคมไฟมากที่สุด

หลังจากได้ทราบข้อมูลในเบื้องต้น ผู้วิจัยจึงกำหนดทิศทางการออกแบบตามข้อมูลจากผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ โดยนำเอาข้อมูลที่มีความสอดคล้องกันหรือมีความคิดเห็นในภาพรวมมากที่สุด คือ ทิศทางการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ควรคำนึงถึง ความสวยงาม ประโยชน์ใช้สอย ความประณีต และความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์ ทำการออกแบบร่วมกับวัสดุไม้ยางพารา โดยผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้าน ประเภทโคมไฟ

ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

หัวหน้าผู้ผลิตให้ความคิดเห็นว่า ด้านประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ ทิศทางการให้แสงสว่างของโคมไฟ ควรให้แสงสว่างทางด้านล่างมากที่สุด บริเวณที่ทำการตกแต่ง คือ ห้องนอน มากที่สุด เป็นโคมไฟแบบตั้งโต๊ะมากที่สุด ด้านความงาม รูปแบบสไตล์ของโคมไฟ ควรเป็นแบบร่วมสมัย มากที่สุด โทนสีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ ควรเป็นสีโทนเย็น และเป็นคู่สีกลมกลืน ในระดับความเข้มของสีระดับกลาง มากที่สุด ด้านการเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่น อัตราส่วนในการใช้ไม้ยางพาราต่อใบเตยปาหนัน เป็นอัตราส่วนไม้ยางพารา 60 % ใบเตยปาหนัน 40 % มากที่สุด ด้านเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของศิลปหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน คือ ลวดลายการสานใบเตยปาหนัน เป็นลายดอกจัน มากที่สุด โดยมีขนาดของเส้นใบเตยปาหนัน เป็นเส้นขนาดเล็กมากที่สุด

ผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้ความคิดเห็นว่า ด้านประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ ทิศทางการให้แสงสว่างของโคมไฟ ควรให้แสงสว่างทางด้านล่างมากที่สุด บริเวณที่ทำการตกแต่ง คือ ห้องนอน มากที่สุด เป็นโคมไฟแบบตั้งโต๊ะมากที่สุด ด้านความงาม รูปแบบสไตล์ของโคมไฟ ควรเป็นแบบร่วมสมัย มากที่สุด โทนสีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ ควรเป็นสีโทนเย็น และเป็นคู่สีกลมกลืน ในระดับความเข้มของสีระดับกลาง มากที่สุด ด้านการเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่น อัตราส่วนในการใช้ไม้ยางพาราต่อใบเตยปาหนัน เป็นอัตราส่วนไม้ยางพารา 60 % ใบเตยปาหนัน 40 % มากที่สุด ด้านเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของศิลปหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน คือ ลวดลายการสาน

ไบเดยปาหนัน เป็นลายสองเส้น มากที่สุด โดยมีขนาดของเส้นไบเดยปาหนัน เป็นเส้นขนาดเล็กมากที่สุด

ผู้สนใจผลิตภัณฑ์ให้ความคิดเห็นว่า ด้านประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ ทิศทางการให้แสงสว่างของโคมไฟ ควรให้แสงสว่างทางด้านล่างมากที่สุด บริเวณที่ทำการตกแต่ง คือ ห้องนอน มากที่สุด เป็นโคมไฟแบบตั้งโต๊ะมากที่สุด ด้านความงาม รูปแบบสไตล์ของโคมไฟ ควรเป็นแบบร่วมสมัย มากที่สุด โทนสีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ ควรเป็นสีโทนเย็น และเป็นผู้สีกลมกลืน ในระดับความเข้มของสีระดับกลาง มากที่สุด ด้านการเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่น อัตราส่วนในการใช้ไม้ยางพาราต่อไบเดยปาหนัน เป็นอัตราส่วนไม้ยางพารา 60 % ไบเดยปาหนัน 40 % มากที่สุด ด้านเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของศิลปหัตถกรรมจากไบเดยปาหนัน คือ ลวดลายการสานไบเดยปาหนัน เป็นลายคอกจัน มากที่สุด โดยมีขนาดของเส้นไบเดยปาหนัน เป็นเส้นขนาดเล็กมากที่สุด

หลังจากได้ทราบข้อมูลในเบื้องต้น ผู้วิจัยจึงกำหนดทิศทางการออกแบบตามข้อมูลจากผู้ผลิต ผู้จำหน่ายผลิตภัณฑ์ และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ โดยนำเอาข้อมูลที่มีความสอดคล้องกันหรือมีความคิดเห็นในภาพรวมมากที่สุด คือ ทิศทางการให้แสงสว่างของโคมไฟ ควรให้แสงสว่างทางด้านบริเวณที่ทำการตกแต่ง คือ ห้องนอน โดยเป็นโคมไฟแบบตั้งโต๊ะ และมี รูปแบบสไตล์ของโคมไฟ เป็นแบบร่วมสมัย ใช้ โทนสีเป็นสีโทนเย็น และเป็นผู้สีกลมกลืน ในระดับความเข้มของสีระดับกลาง ใช้ไม้ยางพาราต่อไบเดยปาหนัน ในอัตราส่วนไม้ยางพารา 60 % ไบเดยปาหนัน 40 % ลวดลายการสานไบเดยปาหนัน เป็นลายคอกจัน โดยมีขนาดของเส้นไบเดยปาหนัน เป็นเส้นขนาดเล็ก

ขั้นตอนที่ 4 การทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากไบเดยปาหนัน ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]

หลังจากได้นำแบบร่างมาทำการเขียนแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากไบเดยปาหนันเพื่อการผลิต และดำเนินการผลิต ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากไบเดยปาหนันแล้ว ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากไบเดยปาหนัน ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช. 57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet] โดยนำผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากไบเดยปาหนันที่เสร็จสมบูรณ์ ทั้ง 3 แบบ ไปทดสอบยัง สำนักพัฒนาเทคโนโลยีเพื่ออุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับทดสอบผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้กับทางสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และปรากฏผลจากการทดสอบว่า

รูปแบบที่ 1 ได้คะแนนเฉลี่ยรวมของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคน มากกว่ารูปแบบที่ 2 และรูปแบบที่ 3 โดยรูปแบบที่ 1 ได้คะแนนเฉลี่ยรวมของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{x} = 3.26$) มากกว่า 3 คะแนน และไม่มีลักษณะใดได้ 1 คะแนน จากผู้ตรวจสอบคนใดคนหนึ่ง จึงผ่านตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546 (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]

ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกเอารูปแบบที่ 1 เพื่อนำไปศึกษาความคิดเห็นของผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้สนใจผลิตภัณฑ์

ขั้นตอนที่ 5 การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ที่ได้ ออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่

ความคิดเห็นของ ผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ ที่มีต่อความเหมาะสมของ ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่ ภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาในรายละเอียดเป็นรายด้านพบว่า

5.1 ด้านการใช้วัสดุในท้องถิ่น ผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ มีความคิดเห็นทุกรายการในภาพรวมว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$) คือ วัสดุประเภทไม้ยางพารา มีคุณภาพที่เหมาะสม มีความเหมาะสมกับรูปแบบของผลิตภัณฑ์ และการใช้วัสดุร่วมกับใบเตยป้าหนั้นในการออกแบบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิบูลย์ ธีสุวรรณ (2539 : 130) ซึ่งกล่าวว่า การสร้างเครื่องจักสานในท้องถิ่นต่างๆ ย่อมมีวิธีการและการเลือกใช้วัสดุให้เหมาะสมกับการใช้สอย และคตินิยมของท้องถิ่น

5.2 ด้านประโยชน์ใช้สอย ผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ มีความคิดเห็นทุกรายการในภาพรวมว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$) คือ ประเภทของผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมกับวัสดุประเภทไม้ยางพาราและวัสดุจากใบเตยป้าหนั้น ผลิตภัณฑ์มีรูปทรงที่เหมาะสมกับประเภทของผลิตภัณฑ์ สามารถใช้งานได้อย่างเหมาะสมกับประเภทของผลิตภัณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิบูลย์ ธีสุวรรณ (2539 : 90) ซึ่งกล่าวว่า วัสดุเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำเครื่องจักสาน เครื่องจักสานจะมีคุณภาพดีและคุณสมบัติในการใช้สอยตามหน้าที่ได้ดีเพียงใด ขึ้นอยู่กับคุณภาพของวัสดุที่ใช้ว่ามีคุณภาพดีและมีคุณสมบัติเฉพาะที่เหมาะสมตามหน้าที่

5.3 ด้านความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์ ผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้สนใจผลิตภัณฑ์ มีความคิดเห็นทุกรายการในภาพรวมว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$) คือ ผลิตภัณฑ์ มีรูปแบบ รูปทรง และมีคู่สีของลายสานที่แปลกใหม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิบูลย์ ธีสุวรรณ (2539 : 142) ซึ่งกล่าวว่า การส่งเสริมพัฒนาเครื่องจักสานโดยการสร้างขึ้นมาใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการประโยชน์ใช้สอยที่ประยุกต์ไปตามสภาพสังคมนี้ เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดการผลิตเครื่องจักสานที่กว้างขวางยิ่งขึ้น และในการสร้างสรรค์นั้นสามารถส่งเสริมให้เกิดการออกแบบ สร้างสรรค์เครื่องจักสานในลักษณะใหม่ๆ โดยไม่จำเป็นต้องผูกพันกับเครื่องจักสานพื้นบ้านดั้งเดิม แต่ควรเป็นการสร้างขึ้นมาอย่างแท้จริงเพื่อไม่ให้เกิดการทำลายรูปแบบดั้งเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.6 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยขอนำเสนอดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ผู้ผลิตสามารถนำแนวทางในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ไปพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ของทางกลุ่ม เพื่อความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ และสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค

1.2 วัสดุและอัตราส่วนในการผสมผสานวัสดุเข้าด้วยกัน สามารถนำไปประยุกต์กับผลิตภัณฑ์ใกล้เคียง เช่น ผลิตภัณฑ์กระจูด ผลิตภัณฑ์ย่านลิเภา หรือผลิตภัณฑ์ในกลุ่มเส้นใยพืช เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการออกแบบ โดยที่ผลิตภัณฑ์ยังคงแสดงออกถึงความงามในองค์ประกอบทางศิลปะ

1.3 การศึกษาและพัฒนาในครั้งนี้เป็นการผสมวัสดุที่มีความแข็งแรงในด้านโครงสร้างร่วมกับวัสดุประเภทเส้นใยพืช ทำให้สามารถพัฒนารูปแบบ และประเภทของผลิตภัณฑ์ได้หลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยต่อไป

2.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน นอกจากการผสมผสานด้วยวัสดุภายในท้องถิ่นแล้ว ควรมีศึกษาแนวทางที่ใช้วัสดุจากใบเตยปาหนัน ในการสาน ถัก ทอ ผูก หรือมัดใบเตยปาหนัน เพื่อให้เกิดโครงสร้างใหม่ที่แข็งแรง สำหรับงานออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรม โดยใช้วัสดุจากใบเตยปาหนันเพียงอย่างเดียว

2.2 ควรมีการศึกษาแนวทางในการแลกเปลี่ยนความรู้ หรือสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมระหว่างกลุ่มผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์เส้นใยพืช ทั้งภายในจังหวัด และจังหวัดใกล้เคียง เพื่อการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย

2.3 ควรมีการศึกษาแนวทางในการสืบทอดภูมิปัญญาในทางงานศิลปหัตถกรรมพื้นถิ่น เพื่อการอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไม่ให้สูญหายไป

2.4 การออกแบบเพื่อการผลิต นอกจากต้องมีรูปแบบที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคแล้ว ควรคำนึงถึงกระบวนการผลิตเป็นสำคัญ งานออกแบบที่ใช้กระบวนการในการผลิตนาน ย่อมสิ้นเปลืองเวลาและแรงงานในการผลิตชิ้นงาน

บรรณานุกรม

- กรมศิลปากร. 2532. ศิลปและหัตถกรรมไทย. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง กรุ๊ป.
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. “ข้อมูลโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์.” [Online]. Available : <http://www.thaitambon.com/OTOP/Info/Info1A.htm>. 16 ธันวาคม 2548.
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. “ข้อมูลรายละเอียดสินค้าของ กลุ่มอาชีพสตรีบ้านคลองยวน.” [Online]. Available : <http://www.thaitambon.com/tambon/tsmepdesc.asp?Prod=0249101453&ID=810806&SME=02327111932>. 1 กันยายน 2549.
- กระทรวงอุตสาหกรรม. 2537. รูปผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไทย. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม.
- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. “อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา.” [Online]. Available : <http://www.dnp.go.th/parkreserve/asp/style1/default.asp?npid=49&lg=1>. 25 พฤษภาคม 2549.
- กลุ่มบัณฑิตอาสา. 2530. ไม้และการปลูก. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองการพิมพ์.
- กษม อมันตกุล. 2546. การศึกษาและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมของที่ระลึกของแหล่งโบราณคดีจังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กุกักก(นามแฝง). 2547. “เตยปาหนันและกาแฟโบราณของฝากจากกระบี่.” หน้า 140-141. ใน อนุสาร อ.ศ.ท.. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- ข้อดีที่ทะลุ. ให้สัมภาษณ์, 31 ธันวาคม 2548. ปภพ โชติ อักษะบุตร ผู้สัมภาษณ์. ความเป็นมาของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน. 88 หมู่ 1 ต.เกาะลันตาน้อย อ.เกาะลันตา จ.กระบี่.
- เจนจบ ยิ่งสุมล. 2539. ต้นไม้พืชมหัศจรรย์ของโลก. กรุงเทพฯ : เลฟแอนคัลลิฟ.
- ฉัตรชัย วิริยะไกรกุล. 2547. โคมไฟ : ศิลปะแห่งแสงและเงา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. “ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%.” [Online]. Available : <http://www.watpon.com/table/yamane.pdf>. 29 พฤษภาคม 2549.
- ชนิยา กิตติสิโท. 2547. การศึกษาหัตถกรรมจักสานเตยปาหนันในจังหวัดกระบี่ และจังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาศิลปศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีระชัย สุขสด. 2544. การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ธีระ ปาล. 2534. “หลักการออกแบบเบื้องต้น.” หน้า 23. ใน เอกสารประกอบการอบรม เรื่อง การออกแบบงานหัตถกรรมไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิรัช สุดสังข์. 2548. “การนำเสนอผลการวิเคราะห์.” หน้า 130. ใน การวิจัยการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พยุร โมสิกรัตน์. 2534. “การออกแบบเครื่องจักสาน.” หน้า 96. ใน เอกสารประกอบการอบรม เรื่อง การออกแบบงานหัตถกรรมไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ร้อยแปดตู้คอกคอม. “ไม้ยางพาราในประเทศไทย.” [Online]. Available : <http://www.108wood.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=121058&Ntype=6>. 6 พฤศจิกายน 2549.
- ร้อยแปดตู้คอกคอม. “อุตสาหกรรมไม้ยางพารา.” [Online]. Available : <http://www.108wood.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=125432&Ntype=6>. 6 พฤศจิกายน 2549.
- วิวัฒน์ บุญยกักดิ์. 2532. “การอนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปหัตถกรรม.” หน้า 129. ใน ศิลปหัตถกรรมไทย. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- วิบูลย์ ลีสุวรรณ. 2532. “การอนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปหัตถกรรม.” หน้า 95. ใน ศิลปหัตถกรรมไทย. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- วิบูลย์ ลีสุวรรณ. 2539. เครื่องจักสานในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรีเมียม เฮาส์.
- วิบูลย์ ลีสุวรรณ. 2538. ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ : พับลิคบิสเนสพรีนท์.
- ศรีอรุณ เรืองฤทธิ์. 2544. ศึกษาหัตถกรรมใบเตยบ้านโตะบัน ตำบลหิน อำเภอลำดวน จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกไทยคดีศึกษา, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุกร อ้อยบุ๋งค์, ให้สัมภาษณ์, 15 พฤษภาคม 2549. ปภพโชติ อักกะบุตร ผู้สัมภาษณ์. วัสดุท้องถิ่นอำเภอเกาะลันตา. สำนักงานเกษตรอำเภอเกาะลันตา.
- สุรเชษฐ์ ไชยอุปละ. 2546. การศึกษาและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องจักสานผักตบชาสำหรับศูนย์ศิลปาชีพบางไทร. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. “สรุปข้อมูล 7 จังหวัด ภาคใต้ตอนบน” [Online]. Available : http://cdc_server.nesdb.go.th/datawarehouse/research-south.html/data27_1.zip. 19 พฤศจิกายน 2548.
- สำนักงานจังหวัดกระบี่. “ข้อมูลทั่วไป” [Online]. Available : <http://www.krabi.go.th/men/d11.htm>. 19 พฤศจิกายน 2548.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

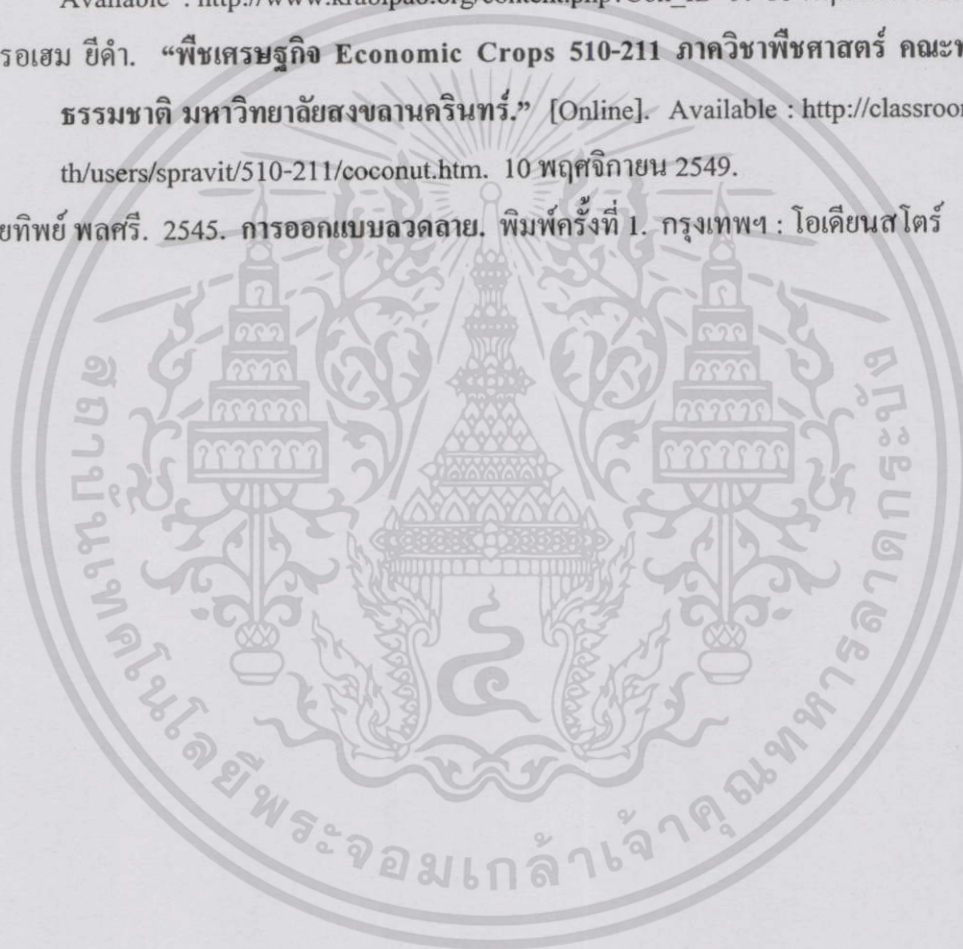
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. “มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ผลิตภัณฑ์จากใบ
ป่านัน.” [Online]. Available : http://www.tisi.go.th/otop/pdf_file/tcps57_46.pdf. 18
สิงหาคม 2549

สำนักส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน (สสอ.) กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน
กระทรวงพลังงาน. “หลอดไฟ.” [Online]. Available : <http://www2.dede.go.th/dede/homesafe/book/lamp.htm>. 12 พฤษภาคม 2551

องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่. “แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2550 – 2552).” [Online].
Available : http://www.krabipao.org/content.php?Con_ID=9. 10 พฤศจิกายน 2549.

อิบรอเฮม ยีดำ. “พืชเศรษฐกิจ Economic Crops 510-211 ภาควิชาพืชศาสตร์ คณะทรัพยากร
ธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.” [Online]. Available : <http://classroom.psu.ac.th/users/spravit/510-211/coconut.htm>. 10 พฤศจิกายน 2549.

อ้อยทิพย์ พลศรี. 2545. การออกแบบขวดฉาย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์

ภาคผนวก

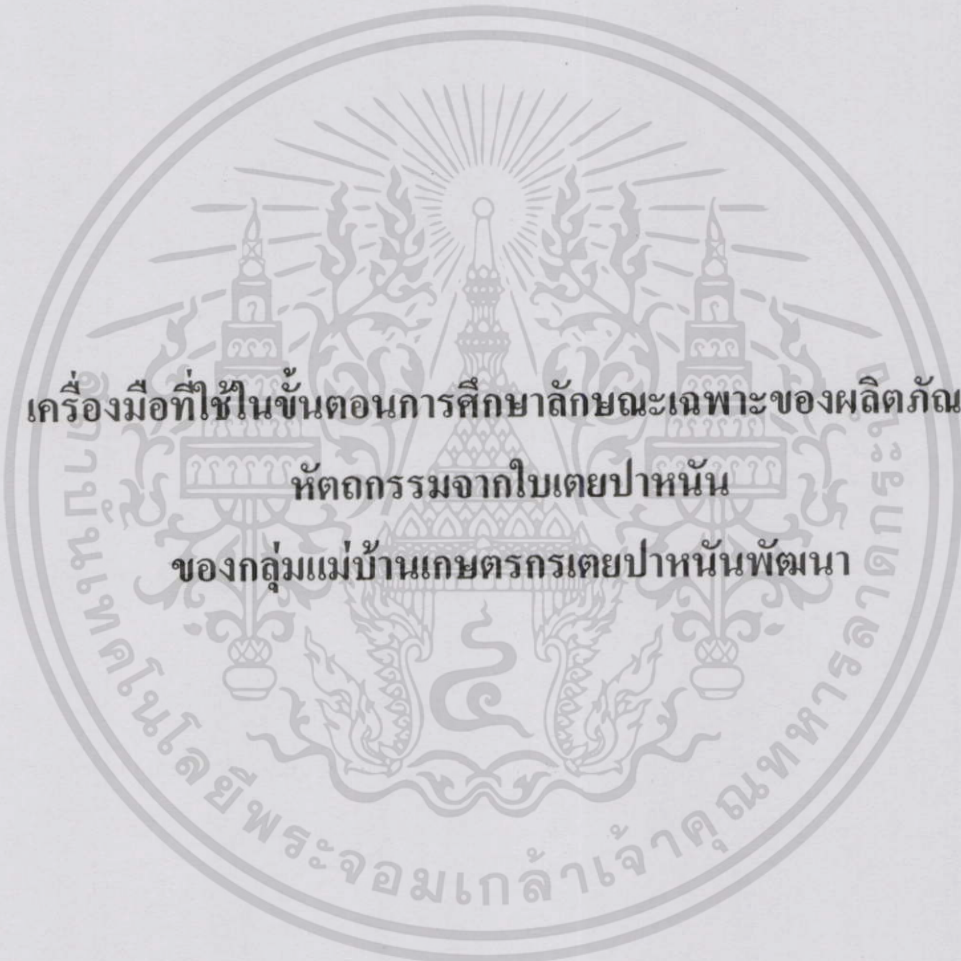
- ภาคผนวก ก - เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนการศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์
หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยปาหนัน
พัฒนา
- เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุใน
ท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตย
ปาหนัน
 - เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรม
จากใบเตยปาหนันร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว
 - เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนการทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจาก
ใบเตยปาหนัน ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.
57/2546.[ออนไลน์]
 - เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์
หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่

ภาคผนวก ข - การเขียนแบบเพื่อการผลิต

ภาคผนวก ค - มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546.[ออนไลน์]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนการศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์
หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น
ของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเตยป้าหนั้นพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบบันทึกการสังเกต

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

เรื่อง การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

วัน/เดือน/ปี ที่ทำการสังเกต.....

หัวข้อในการสังเกต

1. การเลือกสรรวัสดุในการผลิตหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่
2. รูปแบบของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่
3. กรรมวิธีในการผลิตหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

(นายปภพ โชติ อักขะบุตร)

นักศึกษาปริญญาโท

สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

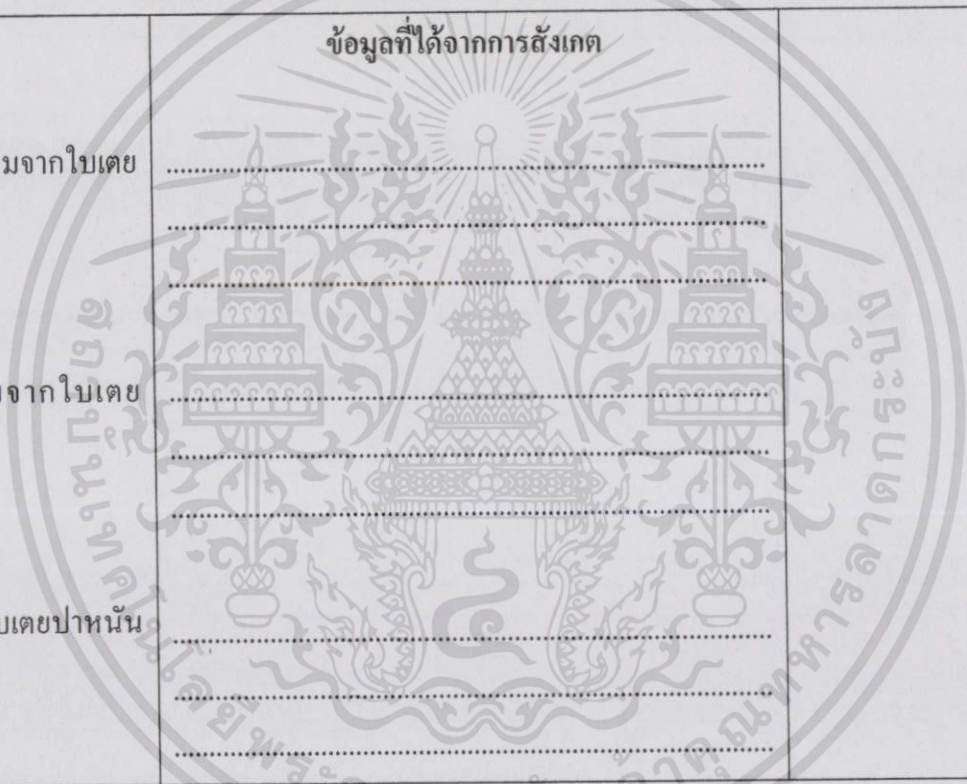
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบบันทึกการสังเกต

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

วัน/เดือน/ปี ที่ทำการสังเกต.....

หัวข้อในการสังเกต	ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต	หมายเหตุ
1. การเลือกสรรวัสดุในการผลิตหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่	<div style="text-align: center;"> </div> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
2. รูปแบบของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
3. กรรมวิธีในการผลิตหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

รายละเอียดเพิ่มเติม.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์

ผู้นำกลุ่ม และสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรเตยปาหนันพัฒนาผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตย
ปาหนัน
อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่

เรื่อง การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์

ผู้สัมภาษณ์ นายปภพ โขติ อักษรบุตร

ผู้ให้สัมภาษณ์

หัวข้อในการสัมภาษณ์

1. การเลือกสรรวัสดุในการผลิตหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่
2. รูปแบบของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่
3. กรรมวิธีในการผลิตหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

(นายปภพ โขติ อักษรบุตร)

นักศึกษาปริญญาโท

สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบบันทึกการสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

วัน/เดือน/ปี ที่ทำการสัมภาษณ์.....ผู้สัมภาษณ์.....ผู้ให้สัมภาษณ์.....

หัวข้อในการสัมภาษณ์	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	หมายเหตุ
1. การเลือกสรรวัสดุในการผลิตหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่	
2. รูปแบบของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่	
3. กรรมวิธีในการผลิตหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่	

รายละเอียดเพิ่มเติม.....
.....
.....

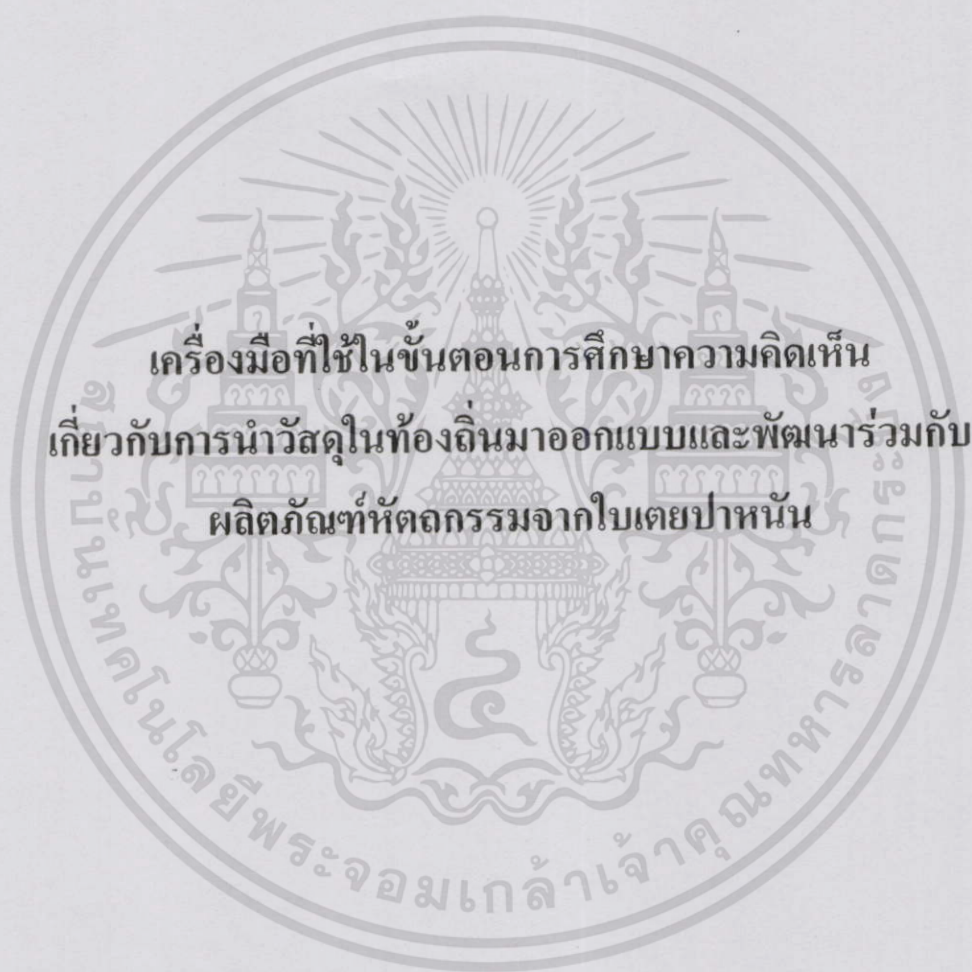
แบบบันทึกการสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

วัน/เดือน/ปี ที่ทำการสัมภาษณ์.....ผู้สัมภาษณ์.....ผู้ให้สัมภาษณ์.....

หัวข้อในการสัมภาษณ์	ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์	หมายเหตุ
1. ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ ต้องการออกแบบเพิ่มขึ้นในลักษณะใด	
2. ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ ประสบปัญหาในกระบวนการผลิตหรือดำเนินการอย่างไร	
3. ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่รูปแบบใดที่มีกรรมวิธีในการผลิตที่ยุ่งยากมากที่สุด เพราะเหตุใด	

รายละเอียดเพิ่มเติม.....
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับกลุ่มผู้ผลิต

ขั้นตอนการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาร่วมกับ
ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

เรื่อง การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน เกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยปาหนัน

แบบสอบถามที่ท่านตอบจะไม่กระทบกระเทือนต่อหน้าที่การงาน หรือมีผลต่อตัวท่าน และท่านไม่ต้องลงชื่อในแบบสอบถาม

ขอความกรุณาพิจารณา และตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง เพื่อจะได้นำข้อมูล ที่ท่านตอบไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการวิจัยเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายปภพ โชติ อักขะบุตร)

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับกลุ่มผู้ผลิต

ขั้นตอนการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาร่วมกับ
ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

เรื่อง การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายลงใน (✓) หน้าข้อความซึ่งตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน : เป็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมพื้นบ้านของจังหวัดกระบี่ ที่ใช้ใบ
จากต้นใบเตยปาหนันมาจักสานขึ้นรูปเป็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมในรูปแบบต่างๆ

1. เพศ

- () ชาย.....
() หญิง.....

2. อายุ

- () ไม่เกิน 20 ปี..... () 41-50 ปี.....
() 21-30 ปี..... () 51-60 ปี.....
() 31-40 ปี..... () 61 ปีขึ้นไป.....

3. สถานภาพของผู้ตอบ

- () โสด..... () แยกกันอยู่.....
() แต่งงานแล้ว..... () หย่าร้าง.....

4. ประสบการณ์ในการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

- () 1-2 ปี..... () 5-6 ปี.....
() 3-4 ปี..... () 7 ปี ขึ้นไป.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายลงใน (✓) หน้าข้อความซึ่งตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

รายการ	
5. แนวความคิดและการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น (ตอบได้ข้อเดียว)	
() ไม่เคยคิดที่จะปรับเปลี่ยนรูปแบบที่แตกต่างไปจากเดิม	
() เคยคิดที่จะปรับเปลี่ยนรูปแบบที่แตกต่างไปจากเดิม	
() เคยผลิตรูปแบบที่แตกต่างไปจากเดิม โดยผลิตตามแบบที่ผู้ซื่อนำมาเสนอ	
6. ท่านคิดว่าวัสดุประเภทใดที่มีความเหมาะสมที่สุดในการนำมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น (ตอบได้ข้อเดียว)	
() วัสดุประเภทไม้มะพร้าว	
() วัสดุประเภทไม้ไผ่	
() วัสดุประเภทไม้ยางพารา	
() วัสดุประเภทอื่นๆ(โปรดระบุ).....	
7. ท่านคิดว่า ความเป็นไปได้ในการนำวัสดุ จากคำถามข้อที่ 5 นำมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ควรที่จะเป็นผลิตภัณฑ์กลุ่มใด และประเภทใด (กรุณาเลือกตอบเพียงประเภทเดียว และรูปแบบเดียว)	
() ผลิตภัณฑ์ในครัวเรือน และผลิตภัณฑ์บนโต๊ะอาหาร	
() ก่อสร้างใส่กระดาดชำระ	
() ชุดเครื่องปรุง	
() ถาดผลไม้	
() อื่นๆ (กรุณาระบุ).....	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ(ต่อ)	
() ผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายใน	
() เฟอร์นิเจอร์	
() โคมไฟ	
() แจกัน	
() อื่นๆ (กรุณาระบุ).....	
() ผลิตภัณฑ์สำหรับภายในบ้านและภายนอกบ้าน	
() ประตู	
() ฝ้าเพดาน	
() ฉากกั้นห้อง	
() อื่นๆ (กรุณาระบุ).....	
() ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้สำนักงานและร้านค้า	
() กล่องใส่ซอง	
() แฟ้มเอกสาร	
() กล่องใส่ปากกา	
() อื่นๆ (กรุณาระบุ).....	

ผู้วิจัยขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้จัดจำหน่าย

ขั้นตอนการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับ
ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

เรื่อง การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน เกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

แบบสอบถามที่ท่านตอบจะไม่กระทบกระเทือนต่อหน้าที่การงาน หรือมีผลอย่างใดอย่างหนึ่งต่อตัวท่าน และท่านไม่ต้องลงชื่อในแบบสอบถาม

ขอความกรุณาพิจารณา และตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ท่านตอบไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการวิจัยเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายปภพโชติ อักกะบุตร)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้จัดจำหน่าย

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาร่วมกับผลิตภัณฑ์
หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

เรื่อง การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายลงใน (✓) หน้าข้อความซึ่งตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน : เป็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมพื้นบ้านของจังหวัดกระบี่ ที่ใช้ใบ
จากต้นใบเตยปาหนันมาจักสานขึ้นรูปเป็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมในรูปแบบต่างๆ

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() ไม่เกิน 20 ปี

() 41-50 ปี

() 21-30 ปี

() 51-60 ปี

() 31-40 ปี

() 61 ปี ขึ้นไป

3. สถานภาพของผู้ตอบ

() โสด

() แยกกันอยู่

() แต่งงานแล้ว

() อายาร้าง

4. ภูมิลำเนา

() อยู่ในจังหวัดกระบี่

() ไม่อยู่ในจังหวัดกระบี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ประสบการณ์ในการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป่านั้น

- () 1-2 ปี () 5-6 ปี
 () 3-4 ปี () 7 ปี ขึ้นไป

6. สถานภาพ

- () เป็นผู้จัดจำหน่ายเพียงอย่างเดียว
 () เป็นทั้งผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายลงใน (✓) หน้าข้อความซึ่งตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

7. ท่านคิดว่าวัสดุประเภทใดที่มีความเหมาะสมที่สุดในการนำมาออกแบบและพัฒนาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น (ตอบได้ข้อเดียว)

- () วัสดุประเภทไม้ระปร้าว
- () วัสดุประเภทไม้ไผ่
- () วัสดุประเภทไม้ยางพารา
- () วัสดุประเภทอื่นๆ(โปรดระบุ).....

8. ท่านคิดว่า ความเป็นไปได้ในการนำวัสดุ จากคำถามข้อที่ 8 นำมาออกแบบและพัฒนาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น ควรที่จะเป็นผลิตภัณฑ์กลุ่มใด และประเภทใด (กรุณาเลือกตอบเพียงประเภทเดียว และรูปแบบเดียว)

- () ผลิตภัณฑ์ในครัวเรือน และผลิตภัณฑ์บนโต๊ะอาหาร
 - () ก่องใส่กระดาษชำระ
 - () ชุดเครื่องปรุง
 - () ถาดผลไม้
 - () อื่นๆ (กรุณาระบุ).....

- () ผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้าน
 - () เก้าอี้
 - () โคมไฟ
 - () แจกัน
 - () อื่นๆ (กรุณาระบุ).....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

() ผลิตภัณฑ์สำหรับภายในบ้านและภายนอกบ้าน

- () ประตุ
- () ฝ้าเพดาน
- () ฉากกั้นห้อง
- () อื่นๆ (กรุณาระบุ).....

() ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้สำนักงานและร้านค้า

- () ก่องใส่ของ
- () เพิ่มเอกสาร
- () ก่องใส่ปากกา
- () อื่นๆ (กรุณาระบุ).....

ผู้วิจัยขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้สนใจผลิตภัณฑ์

ขั้นตอนการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับ
ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น

เรื่อง การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น จังหวัดกระบี่

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น เกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น

แบบสอบถามที่ท่านตอบจะไม่กระทบกระเทือนต่อหน้าที่การงาน หรือมีผลอย่างใดอย่างหนึ่งต่อตัวท่าน และท่านไม่ต้องลงชื่อในแบบสอบถาม

ขอความกรุณาพิจารณา และตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ท่านตอบไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการวิจัยเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น จังหวัดกระบี่ และขอขอบคุนมา ณ โอกาสนี้

(นายปรภพ โชติ อักชะบุตร)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ประสบการณ์ในการพบเห็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

- () ไม่เคยพบเห็น
- () 1-5 ครั้ง
- () 6-10 ครั้ง
- () 11-15 ครั้ง
- () 16 ครั้งขึ้นไป

6. ถ้าท่านจะเลือกซื้อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ควรคำนึงถึง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ความสวยงาม
- () ความพึงพอใจ
- () ความเหมาะสมของราคา
- () ประโยชน์ใช้สอย
- () ความประณีต
- () ความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์
- () อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำวัสดุในท้องถิ่นมาออกแบบและพัฒนาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายลงใน (✓) หน้าข้อความซึ่งตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

7. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันอย่างไร (ตอบได้ข้อเดียว)

- () ออกแบบร่วมกับวัสดุชนิดอื่นที่มีในท้องถิ่น เช่น ไม้มะพร้าว ไม้ไผ่ ไม้ยางพารา
- () สานโดยใช้ใบจากต้นเตยปาหนันเพียงอย่างเดียว
- () อื่นๆ โปรดระบุ.....

8. ท่านคิดว่าวัสดุประเภทใดที่มีความเหมาะสมที่สุดในการนำมาออกแบบและพัฒนาร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน (ตอบได้ข้อเดียว)

- () วัสดุประเภทไม้มะพร้าว
- () วัสดุประเภทไม้ไผ่
- () วัสดุประเภทไม้ยางพารา
- () วัสดุประเภทอื่นๆ(โปรดระบุ).....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ท่านคิดว่า ความเป็นไปได้ในการนำวัสดุ จากคำถามข้อที่ 9 นำมาออกแบบและพัฒนา ร่วมกับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น ควรที่จะเป็นผลิตภัณฑ์กลุ่มใด และประเภทใด (กรุณาเลือกตอบเพียงประเภทเดียว และรูปแบบเดียว)

() ผลิตภัณฑ์ในครัวเรือน และผลิตภัณฑ์บนโต๊ะอาหาร

() กล่องใส่กระดาษชำระ

() ชุดเครื่องปรุง

() ถาดผลไม้

() อื่นๆ (กรุณาระบุ).....

() ผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้าน

() เก้าอี้

() โคมไฟ

() แจกัน

() อื่นๆ (กรุณาระบุ).....

() ผลิตภัณฑ์สำหรับภายในบ้านและภายนอกบ้าน

() ประติมากรรม

() ฝาเพดาน

() ฉากกั้นห้อง

() อื่นๆ (กรุณาระบุ).....

() ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้สำนักงานและร้านค้า

() กล่องใส่ซอง

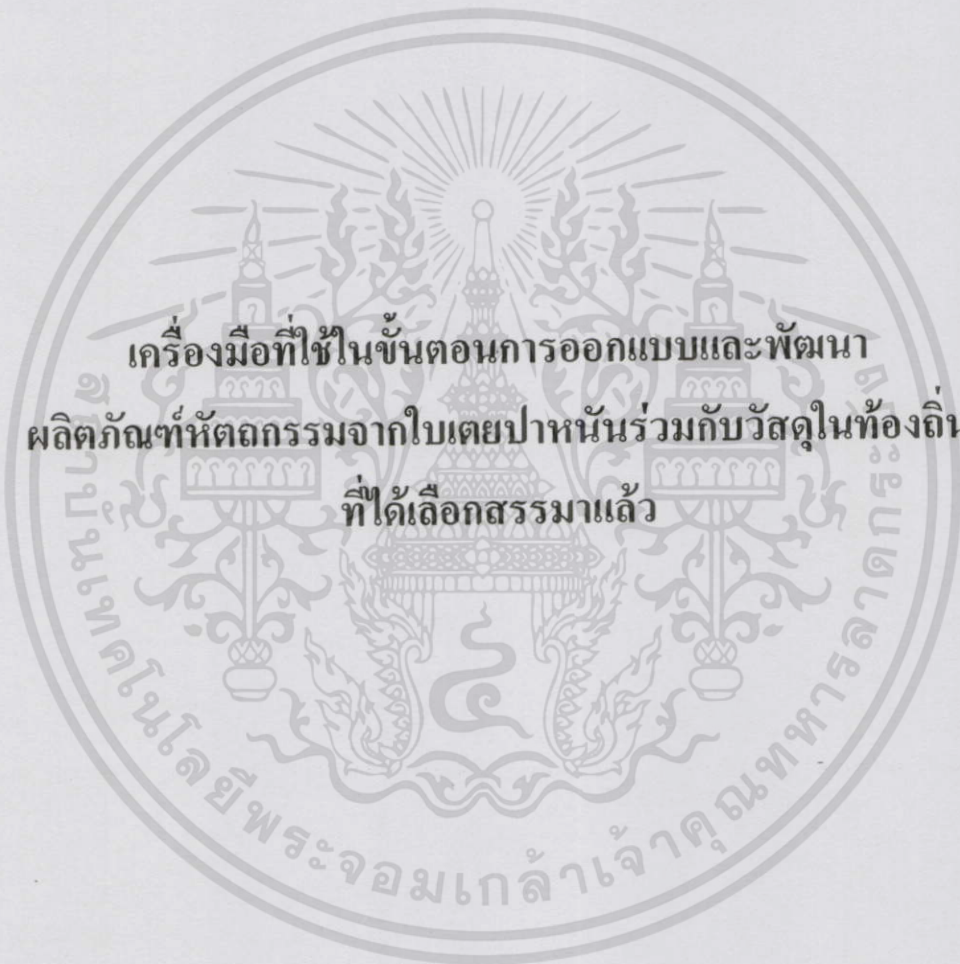
() แฟ้มเอกสาร

() กล่องใส่ปากกา

() อื่นๆ (กรุณาระบุ).....

ผู้วิจัยขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนการออกแบบและพัฒนา
ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนักร่วมกับวัสดุในท้องถิ่น
ที่ได้เลือกสรรมาแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามผู้ผลิต

ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น
ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

เรื่อง การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น
ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิต เกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้นร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

แบบสอบถามที่ท่านตอบจะไม่กระทบกระเทือนต่อหน้าที่การงาน หรือมีผลต่อตัวท่าน และท่านไม่ต้องลงชื่อในแบบสอบถาม

ขอความกรุณาพิจารณา และตอบแบบสอบถาม ตามกับความคิดเห็นของท่านเพื่อจะได้นำข้อมูลที่ท่านตอบไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการวิจัยเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น จังหวัดกระบี่ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายปภพ โชติ อักษะบุตร)

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามสำหรับกลุ่มผู้ผลิต

ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน
ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

เรื่อง การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน
ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายลงใน (✓) หน้าข้อความซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. ประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ

1.1 ทิศทางการให้แสงสว่างของ โคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () ให้แสงสว่างทางด้านบน
- () ให้แสงสว่างทางด้านล่าง
- () ให้แสงสว่างทางด้านข้าง
- () ให้แสงสว่างทางรอบด้าน

1.2 บริเวณที่ทำการตกแต่ง (ตอบได้ข้อเดียว)

- () ห้องนอน
- () ห้องรับแขก
- () ห้องนั่งเล่น
- () ห้องทำงาน
- () ห้องครัว

1.3 ลักษณะทางกายภาพของโคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () โคมไฟแบบตั้งโต๊ะ
- () โคมไฟแบบตั้งพื้น
- () โคมไฟแบบติดฝาผนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความงาม

2.1 รูปแบบสไตล์ของโคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () แบบดั้งเดิม
- () แบบร่วมสมัย
- () แบบสมัยใหม่

2.2 โทนสีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () สีโทนร้อน
- () สีโทนเย็น

2.3 คู่สีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () คู่สีกลมกลืน
- () คู่สีตรงข้าม

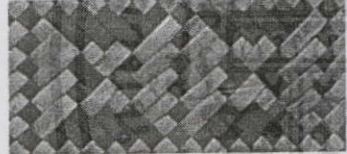

2.4 ระดับความเข้มของสีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () ระดับสีอ่อน
- () ระดับสีกลาง
- () ระดับสีเข้ม

3. การเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่น

3.1 อัตราส่วนในการใช้ไม้ยางพาราต่อใบเตยปาหนัน (ตอบได้ข้อเดียว)

- () ไม้ยางพารา 90 % ใบเตยปาหนัน 10 %
- () ไม้ยางพารา 80 % ใบเตยปาหนัน 20 %
- () ไม้ยางพารา 70 % ใบเตยปาหนัน 30 %
- () ไม้ยางพารา 60 % ใบเตยปาหนัน 40 %
- () ไม้ยางพารา 50 % ใบเตยปาหนัน 50 %
- () ไม้ยางพารา 40 % ใบเตยปาหนัน 60 %
- () ไม้ยางพารา 30 % ใบเตยปาหนัน 70 %
- () ไม้ยางพารา 20 % ใบเตยปาหนัน 80 %
- () ไม้ยางพารา 10 % ใบเตยปาหนัน 90 %

	<p>()</p>
	<p>()</p>
	 <p>()</p>
	 <p>()</p>
	 <p>()</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ขนาดของเส้นใบเตยปาดนั้น (ตอบได้ข้อเดียว)

() เส้นขนาดใหญ่

() เส้นขนาดกลาง

() เส้นขนาดเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามผู้จัดจำหน่าย

ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน
ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

เรื่อง การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน
ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้จัดจำหน่าย เกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

แบบสอบถามที่ท่านตอบจะไม่กระทบกระเทือนต่อหน้าที่การงาน หรือมีผลต่อตัวท่าน และท่านไม่ต้องลงชื่อในแบบสอบถาม

ขอความกรุณาพิจารณา และตอบแบบสอบถาม ตามกับความคิดเห็นของท่านเพื่อจะได้นำข้อมูลที่ท่านตอบไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการวิจัยเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายปกพโชค อักชะบุตร)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามผู้จัดจำหน่าย

ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน
ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

เรื่อง การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน
ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายลงใน (✓) หน้าข้อความซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. ประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ

1.1 ทิศทางการให้แสงสว่างของ โคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () ให้แสงสว่างทางด้านบน
- () ให้แสงสว่างทางด้านล่าง
- () ให้แสงสว่างทางด้านข้าง
- () ให้แสงสว่างทางรอบด้าน

1.2 บริเวณที่ทำการตกแต่ง (ตอบได้ข้อเดียว)

- () ห้องนอน
- () ห้องรับแขก
- () ห้องนั่งเล่น
- () ห้องทำงาน
- () ห้องครัว

1.3 ลักษณะทางกายภาพของโคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () โคมไฟแบบตั้งโต๊ะ
- () โคมไฟแบบตั้งพื้น
- () โคมไฟแบบติดฝาผนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความงาม

2.1 รูปแบบสไตล์ของโคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () แบบดั้งเดิม
- () แบบร่วมสมัย
- () แบบสมัยใหม่

2.2 โทนสีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () สีโทนร้อน
- () สีโทนเย็น

2.3 วัสดุที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () วัสดุกลมกลืน
- () วัสดุตรงข้าม

2.4 ระดับความเข้มของสีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () ระดับสีอ่อน
- () ระดับสีกลาง
- () ระดับสีเข้ม

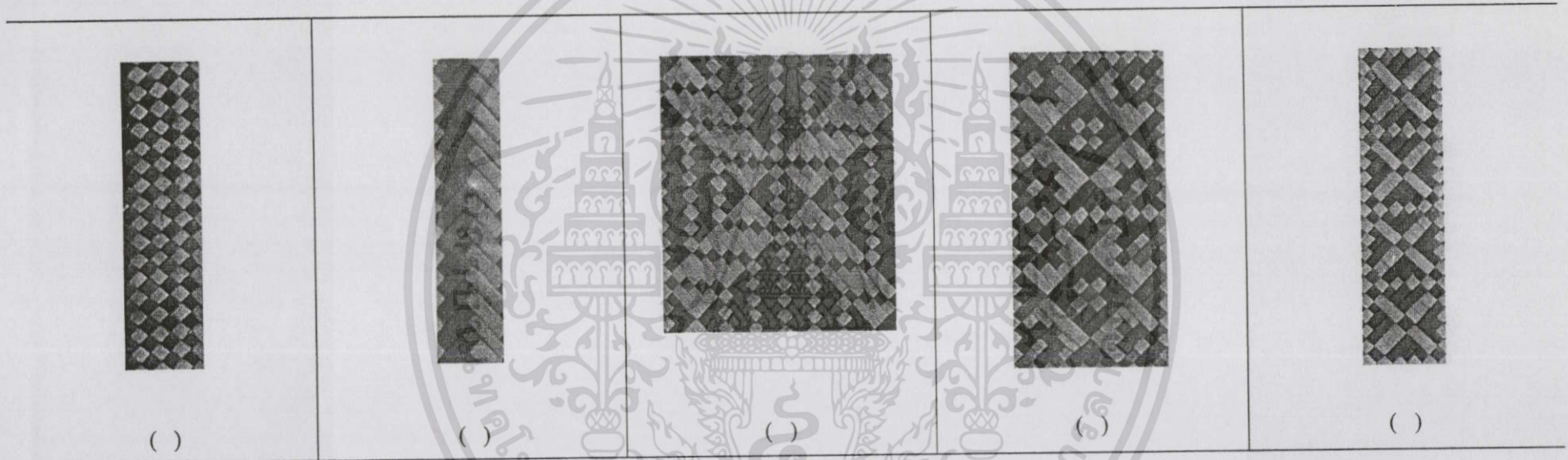
3. การเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่น

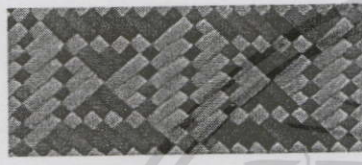
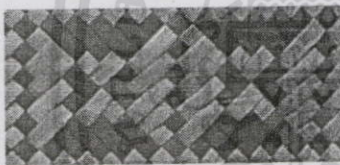

3.1 อัตราส่วนในการใช้ไม้ยางพาราต่อใบเตยปาดนั้น (ตอบได้ข้อเดียว)

- () ไม้ยางพารา 90 % ใบเตยปาดนั้น 10 %
- () ไม้ยางพารา 80 % ใบเตยปาดนั้น 20 %
- () ไม้ยางพารา 70 % ใบเตยปาดนั้น 30 %
- () ไม้ยางพารา 60 % ใบเตยปาดนั้น 40 %
- () ไม้ยางพารา 50 % ใบเตยปาดนั้น 50 %
- () ไม้ยางพารา 40 % ใบเตยปาดนั้น 60 %
- () ไม้ยางพารา 30 % ใบเตยปาดนั้น 70 %
- () ไม้ยางพารา 20 % ใบเตยปาดนั้น 80 %
- () ไม้ยางพารา 10 % ใบเตยปาดนั้น 90 %

4. เอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะของศิลปหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

4.1 ลวดลายการสานใบเตยปาหนัน มีจำนวนทั้งหมด 13 ลาย (ตอบได้ข้อเดียว)

	()		
	()		
		()	
		()	
	()		()

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ขนาดของเส้นใบเตยปาดนั้น (ตอบได้ข้อเดียว)

() เส้นขนาดใหญ่

() เส้นขนาดกลาง

() เส้นขนาดเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามผู้สนใจผลิตภัณฑ์

ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น
ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

เรื่อง การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น
ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรม
ใบเตยป้าหนั้น เกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้นร่วมกับวัสดุ
ในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

แบบสอบถามที่ท่านตอบจะไม่กระทบกระเทือนต่อหน้าที่การงาน หรือมีผลต่อตัวท่าน
และท่านไม่ต้องลงชื่อในแบบสอบถาม

ขอความกรุณาพิจารณา และตอบแบบสอบถาม ตามกับความคิดเห็นของท่านเพื่อจะได้นำ
ข้อมูลที่ท่านตอบไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการวิจัยเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตย
ป้าหนั้น จังหวัดกระบี่ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายปภพโชติ อักชะบุตร)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามสำหรับกลุ่มผู้สนใจผลิตภัณฑ์

ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น
ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

เรื่อง การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น
ร่วมกับวัสดุในท้องถิ่นที่ได้ศึกษาและเลือกสรรมาแล้ว

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายลงใน (✓) หน้าข้อความซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. ประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ

1.1 ทิศทางการให้แสงสว่างของโคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () ให้แสงสว่างทางด้านบน
- () ให้แสงสว่างทางด้านล่าง
- () ให้แสงสว่างทางด้านข้าง
- () ให้แสงสว่างทางรอบด้าน

1.2 บริเวณที่ทำการตกแต่ง (ตอบได้ข้อเดียว)

- () ห้องนอน
- () ห้องรับแขก
- () ห้องนั่งเล่น
- () ห้องทำงาน
- () ห้องครัว

1.3 ลักษณะทางกายภาพของโคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () โคมไฟแบบตั้งโต๊ะ
- () โคมไฟแบบตั้งพื้น
- () โคมไฟแบบติดฝาผนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความงาม

2.1 รูปแบบสไตล์ของโคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () แบบดั้งเดิม
- () แบบร่วมสมัย
- () แบบสมัยใหม่

2.2 โทนสีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () สีโทนร้อน
- () สีโทนเย็น

2.3 คู่มือที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () คู่มือกลมกลืน
- () คู่มือตรงข้าม

2.4 ระดับความเข้มของสีที่ใช้ในการออกแบบโคมไฟ (ตอบได้ข้อเดียว)

- () ระดับสีอ่อน
- () ระดับสีกลาง
- () ระดับสีเข้ม

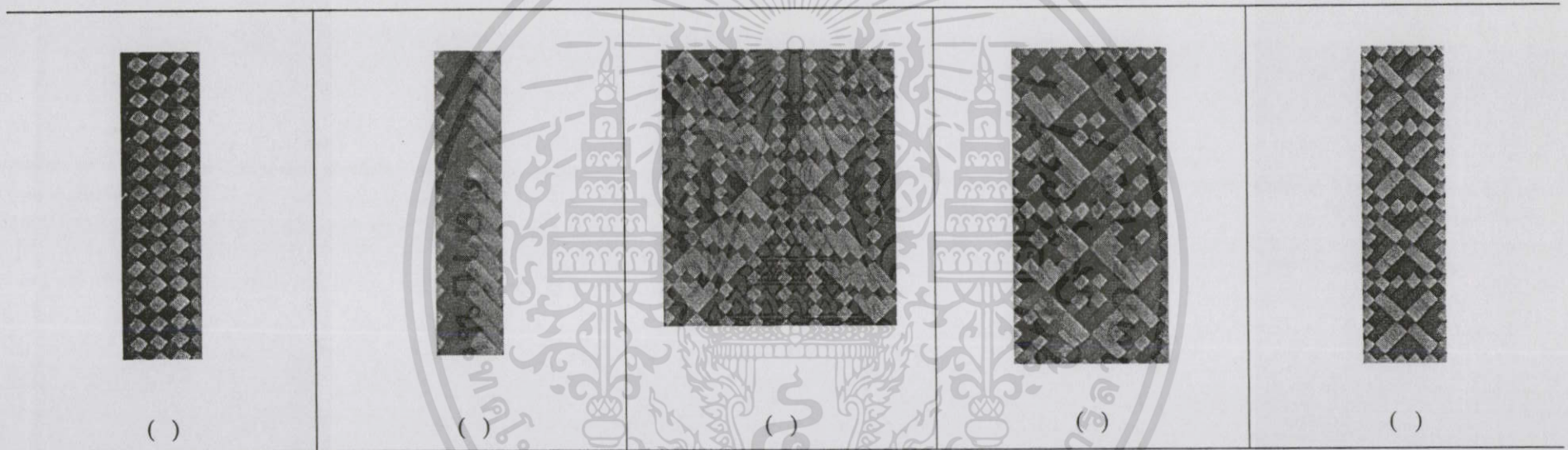
3. การเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่น

3.1 อัตราส่วนในการใช้ไม้ยางพาราต่อใบเตยปาหนัน (ตอบได้ข้อเดียว)

- () ไม้ยางพารา 90 % ใบเตยปาหนัน 10 %
- () ไม้ยางพารา 80 % ใบเตยปาหนัน 20 %
- () ไม้ยางพารา 70 % ใบเตยปาหนัน 30 %
- () ไม้ยางพารา 60 % ใบเตยปาหนัน 40 %
- () ไม้ยางพารา 50 % ใบเตยปาหนัน 50 %
- () ไม้ยางพารา 40 % ใบเตยปาหนัน 60 %
- () ไม้ยางพารา 30 % ใบเตยปาหนัน 70 %
- () ไม้ยางพารา 20 % ใบเตยปาหนัน 80 %
- () ไม้ยางพารา 10 % ใบเตยปาหนัน 90 %

4. เอกลักษณะและลักษณะเฉพาะของศิลปหัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

4.1 ลวดลายการสานใบเตยปาหนัน มีจำนวนทั้งหมด 13 ลาย (ตอบได้ข้อเดียว)

	()		
	()		
		()	
		()	
	()		()

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ขนาดของเส้นใบเตยปาหนัน (ตอบได้ข้อเดียว)

() เส้นขนาดใหญ่

() เส้นขนาดกลาง

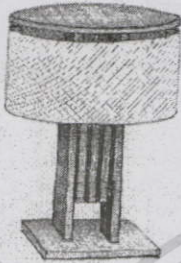

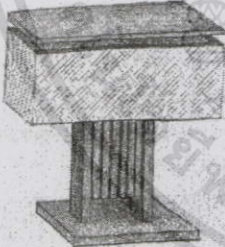

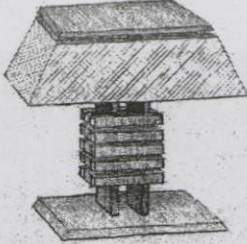
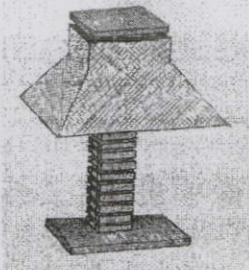

() เส้นขนาดเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

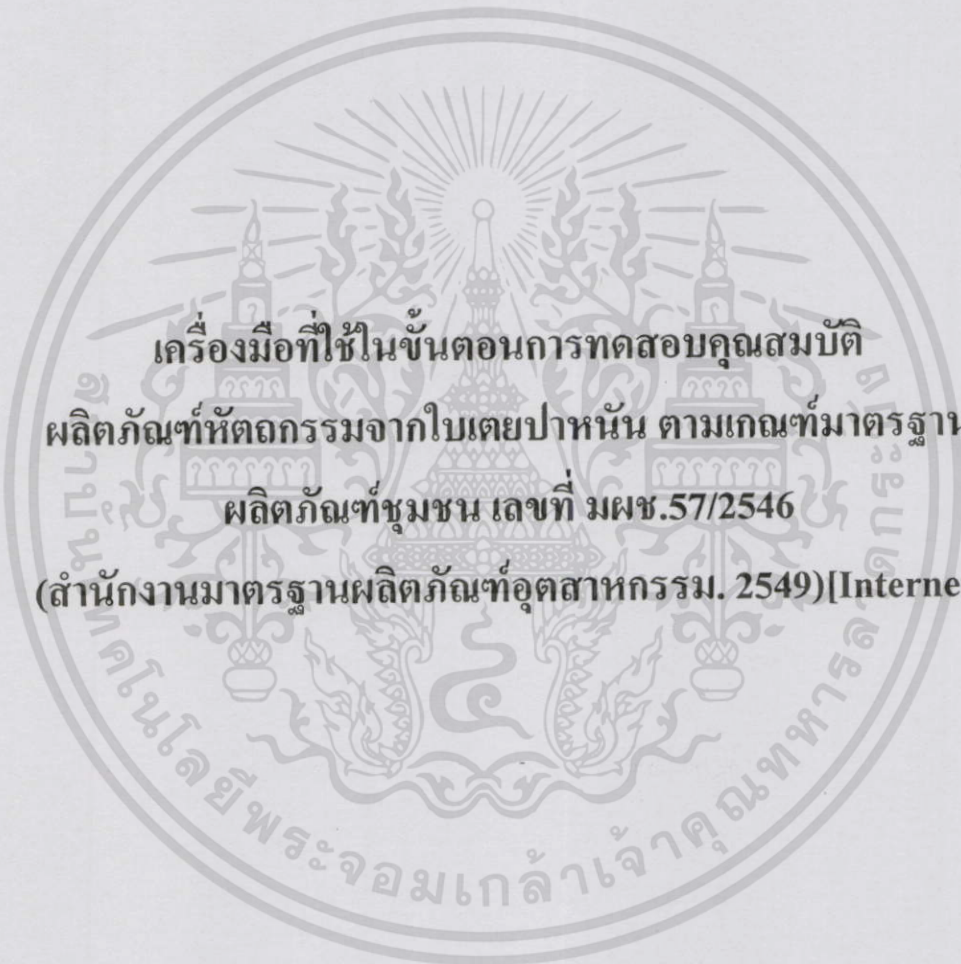
	☐		☐
	☐		☐
	☐		☐
	☐		☐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างรูปแบบคู่มือลายสาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนการทดสอบคุณสมบัติ
ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546
(สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบทดสอบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

ขั้นตอนที่ 4 การทดสอบคุณสมบัติผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ตามเกณฑ์
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546
(สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]

เรื่อง การศึกษาและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่

คำชี้แจงแบบทดสอบ

แบบทดสอบนี้จัดทำขึ้นเพื่อทดสอบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546.[ออนไลน์]

ขอความความอนุเคราะห์คณะกรรมการพิจารณา และตอบแบบทดสอบตามสภาพความเป็นจริง เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ทางคณะกรรมการได้พิจารณาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการวิจัยเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน จังหวัดกระบี่ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

คำชี้แจงในการตอบแบบทดสอบ : ให้ทำเครื่องหมาย ต่อมรอบคะแนนที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีความหมายของระดับค่าความคิดเห็นตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546.[ออนไลน์]

- 4 หมายถึง ดีมาก
- 3 หมายถึง ดี
- 2 หมายถึง พอใช้
- 1 หมายถึง ต้องปรับปรุง

นายปภพ โชติ อักขะบุตร

นักศึกษาปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางให้คะแนนตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546
(สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]

ชั้นที่ 1

ลักษณะที่ตรวจสอบ	เกณฑ์ที่กำหนด	ระดับการตัดสิน (คะแนน)			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ต้องปรับปรุง
ลักษณะทั่วไป	ต้องมีรูปทรงสวยงาม เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย ไม่บิดเบี้ยว ไม่เอนเอียง	4	3	2	1
	ต้องไม่มีรารากฎให้เห็นอย่างเด่นชัดตลอดชิ้นงาน	4	3	2	1
เส้นใบพานัน	ต้องมีขนาดเส้นสม่ำเสมอ ไม่มีจุดค้างรอยค้างหรือกระ อย่างเด่นชัด	4	3	2	1
	ต้องเรียบ มันเงา เนียนนุ่ม เหนียว ไม่เป็นขุยขาด หรือแตก	4	3	2	1
การฉีกสาน	ต้องเรียบเสมอกัน แน่นหนา มีช่องไฟสม่ำเสมอเส้น ไม่บิด หัก งอ ขาด หรือแตก	4	3	2	1
ลวดลาย (ถ้ามี)	ต้องประณีต สวยงาม สม่ำเสมอ และต้องไม่เห็นรอยต่อตลอดชิ้นงานอย่างเด่นชัด	4	3	2	1
สี (ถ้ามี)	ต้องมีสีสม่ำเสมอ ยกเว้นกรณีที่มีการย้อมไล่ระดับสี หรือสานสลับสีในชิ้นงานเดียวกัน สีต้องไม่ตก และเมื่อดูบผลิตภัณฑ์แล้วสีต้องไม่คลมมือ	4	3	2	1
การเก็บริม	ต้องเรียบร้อยสวยงามประณีตสม่ำเสมอตลอดชิ้นงาน	4	3	2	1
การประกอบด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี)	การประกอบด้วยวัสดุอื่นเพื่อให้เกิดความแข็งแรง มั่นคง สวยงาม ต้องมีความประณีตเหมาะสม ดัดแน่น คงทน	4	3	2	1
การเคลือบเงา (ถ้ามี)	ต้องเรียบ มีความเงาสม่ำเสมอ ไม่กรอบ ไม่แตก ไม่หลุดลอก ไม่เป็นเม็ด และไม่ทำให้ชิ้นงานขาดความสวยงามตามธรรมชาติ	4	3	2	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางให้คะแนนตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มผช.57/2546
(สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]

ชั้นที่ 2

ลักษณะที่ตรวจสอบ	เกณฑ์ที่กำหนด	ระดับการตัดสิน (คะแนน)			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ต้องปรับปรุง
ลักษณะทั่วไป	ต้องมีรูปทรงสวยงาม เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย ไม่มีบิดเบี้ยว ไม่เอนเอียง	4	3	2	1
	ต้องไม่มีร้าวร้าวให้เห็นอย่างเด่นชัดตลอดชิ้นงาน	4	3	2	1
เส้นใบพานั้น	ต้องมีขนาดเส้นสม่ำเสมอ ไม่มีจุดค่างรอยค่างหรือกระ อย่างเด่นชัด	4	3	2	1
	ต้องเรียบ มันเงา เนียนนุ่ม เหนียว ไม่เป็นขุยขาด หรือแตก	4	3	2	1
การฉีกสาน	ต้องเรียบเสมอกัน แน่นหนา มีช่องไฟสม่ำเสมอ เส้น ไม่มีบิด หัก งอ ขาด หรือแตก	4	3	2	1
ลวดลาย (ถ้ามี)	ต้องประณีต สวยงาม สม่ำเสมอ และต้องไม่เห็นรอยต่อตลอดชิ้นงานอย่างเด่นชัด	4	3	2	1
สี (ถ้ามี)	ต้องมีสีสม่ำเสมอ ยกเว้นกรณีที่มีการย้อมไล่ระดับสี หรือสานสลับสีในชิ้นงานเดียวกัน สีต้องไม่ตก และเมื่อลูบผลิตภัณฑ์แล้วสีต้องไม่ติดมือ	4	3	2	1
การเก็บริม	ต้องเรียบร้อยสวยงาม ประณีตสม่ำเสมอตลอดชิ้นงาน	4	3	2	1
การประกอบด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี)	การประกอบด้วยวัสดุอื่นเพื่อให้เกิดความแข็งแรง มั่นคง สวยงาม ต้องมีความประณีตเหมาะสม ทัดแน่น คงทน	4	3	2	1
การเคลือบเงา (ถ้ามี)	ต้องเรียบ มีความเงาสม่ำเสมอ ไม่กรอบ ไม่แตก ไม่หลุดลอก ไม่เป็นเม็ด และไม่ทำให้ชิ้นงานขาดความสวยงามตามธรรมชาติ	4	3	2	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

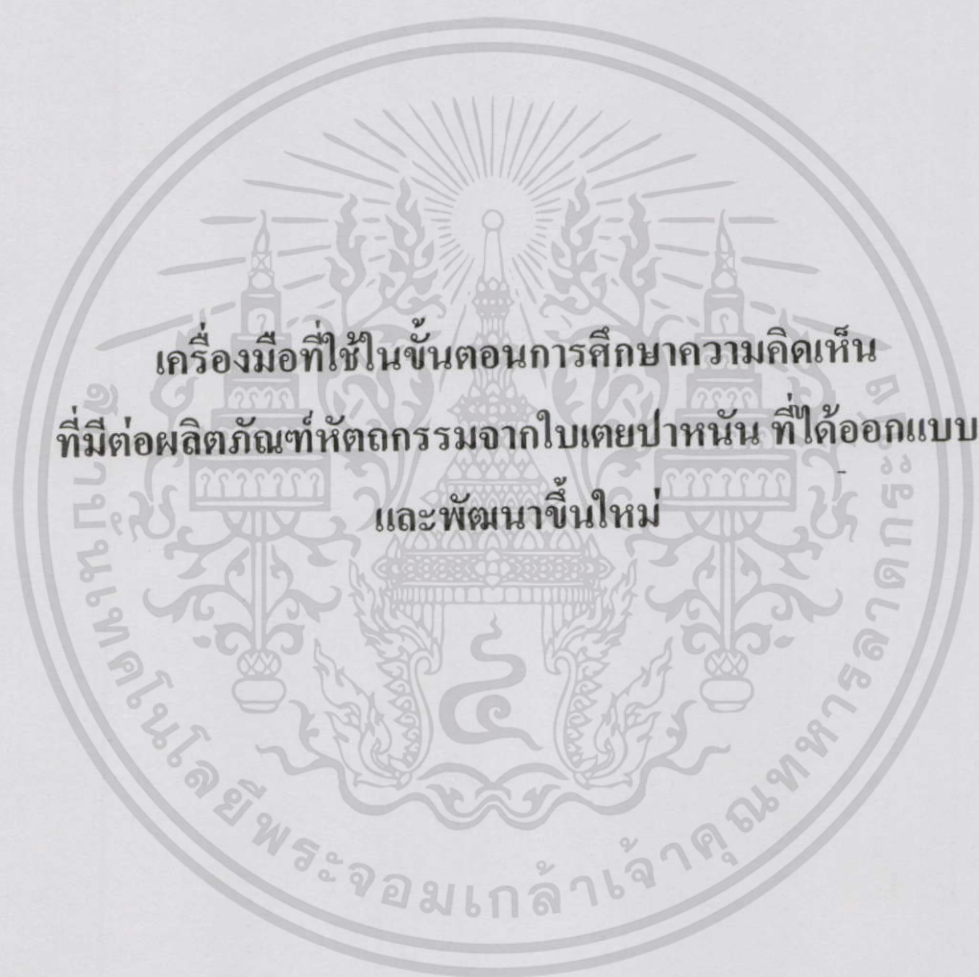
ตารางให้คะแนนตามเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เลขที่ มพข.57/2546
(สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2549)[Internet]

ขั้นที่ 3

ลักษณะที่ตรวจสอบ	เกณฑ์ที่กำหนด	ระดับการตัดสิน (คะแนน)			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ต้องปรับปรุง
ลักษณะทั่วไป	ต้องมีรูปทรงสวยงาม เหมาะสมกับ ประโยชน์ใช้สอย ไม่บิดเบี้ยว ไม่เอนเอียง	4	3	2	1
	ต้องไม่มีปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัด ตลอดชิ้นงาน	4	3	2	1
เส้นใบปาหนัน	ต้องมีขนาดเส้นสม่ำเสมอ ไม่มีจุดค่าง รอยค่างหรือกระ อย่างเด่นชัด	4	3	2	1
	ต้องเรียบ มันเงา เนียนนุ่ม เหนียว ไม่ เป็นขุยขาด หรือแตก	4	3	2	- 1
การฉีกสาน	ต้องเรียบเสมอกัน แน่นหนา มีช่องไฟ สม่ำเสมอเส้น ไม่บิด หัก งอ ขาด หรือแตก	4	3	2	1
ลวดลาย (ถ้ามี)	ต้องประณีต สวยงาม สม่ำเสมอ และต้อง ไม่เห็นรอยต่อตลอดชิ้นงานอย่างเด่นชัด	4	3	2	1
สี (ถ้ามี)	ต้องมีสีสม่ำเสมอ ยกเว้นกรณีที่มีการย้อม ไล่ระดับสี หรือสานสลับสีในชิ้นงาน เดียวกัน สีต้องไม่ตก และเมื่อลูบ ผลิตภัณฑ์แล้วสีต้องไม่ติดมือ	4	3	2	1
การเก็บริม	ต้องเรียบร้อยสวยงาม ประณีตสม่ำเสมอ ตลอดชิ้นงาน	4	3	2	1
การประกอบด้วยวัสดุ อื่น (ถ้ามี)	การประกอบด้วยวัสดุอื่นเพื่อให้เกิดความ แข็งแรง มั่นคง สวยงาม ต้องมีความ ประณีตเหมาะสม คิดแน่น คงทน	4	3	2	1
การเคลือบเงา (ถ้ามี)	ต้องเรียบ มีความเงาสม่ำเสมอ ไม่กรอบ ไม่แตก ไม่หลุดลอก ไม่เป็นเม็ด และไม่ ทำให้ชิ้นงานขาดความสวยงามตาม ธรรมชาติ	4	3	2	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับกลุ่มผู้ผลิต

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยป้าหนั้น เกี่ยวกับการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่
2. แบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. แบบสอบถามที่ท่านตอบจะไม่กระทบกระเทือนต่อหน้าที่การงาน หรือมีผลต่อด่วนท่าน และท่านไม่ต้องลงชื่อในแบบสอบถาม
4. ขอความกรุณาพิจารณา และตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ท่านตอบไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการวิจัยเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น จังหวัดกระบี่ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายปภพโชติ อักขะบุตร)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

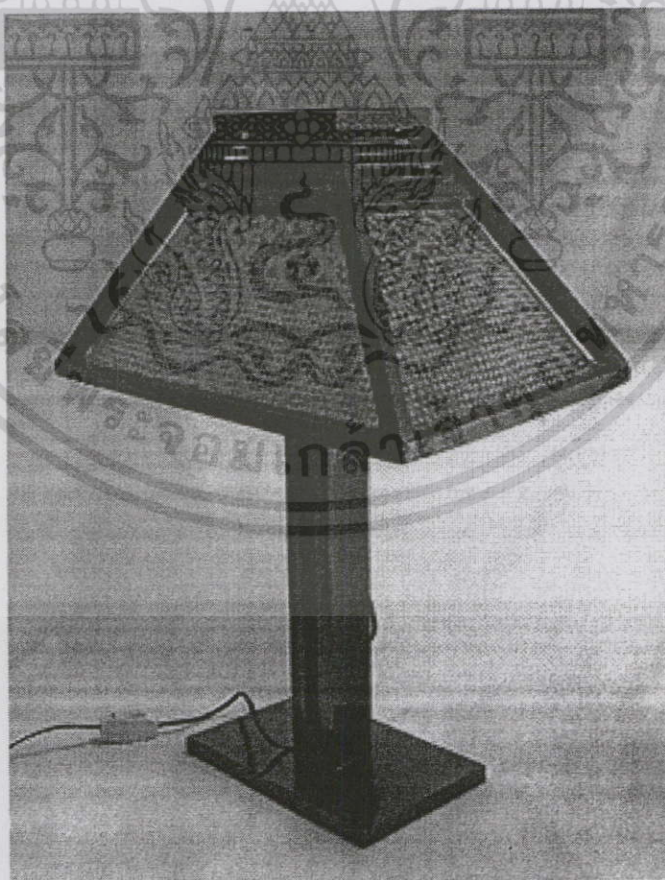
ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น
ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม : ให้ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามความเหมาะสมดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาดนั้น ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ ในด้านการใช้วัสดุในท้องถิ่น ด้านประโยชน์ใช้สอย และด้านความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

ข้อที่	รายละเอียด	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1.	ด้านการใช้วัสดุในท้องถิ่น
	1.1 วัสดุจากไม้ยางพารามีคุณภาพที่เหมาะสม...
	1.2 วัสดุจากใบเตยปาหนันมีคุณภาพที่เหมาะสม.....
2.	ด้านประโยชน์ใช้สอย
	2.1 ประเภทของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีความเหมาะสมกับวัสดุประเภทไม้ยางพารา และวัสดุจากใบเตยปาหนัน.....
	2.2 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปทรงที่เหมาะสมกับประเภทของผลิตภัณฑ์.....
3.	ด้านความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์
	3.1 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปแบบที่แปลกใหม่.....
	3.2 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปทรงที่แปลกใหม่.....
	3.3 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีคู่มือของลายสานที่แปลกใหม่.....

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้จัดจำหน่าย

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยป้าหนั้น เกี่ยวกับการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่
2. แบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. แบบสอบถามที่ท่านตอบจะไม่กระทบกระเทือนต่อหน้าที่การงาน หรือมีผลต่อตัวท่าน และท่านไม่ต้องลงชื่อในแบบสอบถาม
4. ขอความกรุณาพิจารณา และตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ท่านตอบไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการวิจัยเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น จังหวัดกระบี่ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายปภพโชติ อักขะบุตร)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม : ให้ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามความเหมาะสมดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ ในด้านการใช้วัสดุในท้องถิ่น ด้านประโยชน์ใช้สอย และด้านความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้น

ข้อที่	รายละเอียด	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1.	ด้านการใช้วัสดุในท้องถิ่น
	1.1 วัสดุจากไม้ยางพารามีคุณภาพที่เหมาะสม...
	1.2 วัสดุจากใบเตยป้าหนั้นมีคุณภาพที่เหมาะสม.....
2.	ด้านประโยชน์ใช้สอย
	2.1 ประเภทของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีความเหมาะสมกับวัสดุประเภทไม้ยางพารา และวัสดุจากใบเตยป้าหนั้น.....
	2.2 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้นที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปทรงที่เหมาะสมกับประเภทของผลิตภัณฑ์.....
3.	ด้านความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์
	3.1 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้นที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปแบบที่แปลกใหม่.....
	3.2 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้นที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปทรงที่แปลกใหม่.....
3.	3.3 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป้าหนั้นที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีคู่สีของลายสานที่แปลกใหม่.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เฉพาะเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามผู้วิจัยขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้สนใจผลิตภัณฑ์

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป่านัน

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์หัตถกรรมใบเตยป่านัน เกี่ยวกับการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป่านัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นมาใหม่

2. แบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

3. แบบสอบถามที่ท่านตอบจะไม่กระทบกระเทือนต่อหน้าที่การงาน หรือมีผลต่อตัวท่าน และท่านไม่ต้องลงชื่อในแบบสอบถาม

4. ขอความกรุณาพิจารณา และตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ท่านตอบไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการวิจัยเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยป่านัน จังหวัดกระบี่ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายปกพโชติ อักกะบุตร)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน
ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม : ให้ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามความเหมาะสมดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน ที่ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ ในด้านการใช้วัสดุในท้องถิ่น ด้านประโยชน์ใช้สอย และด้านความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์

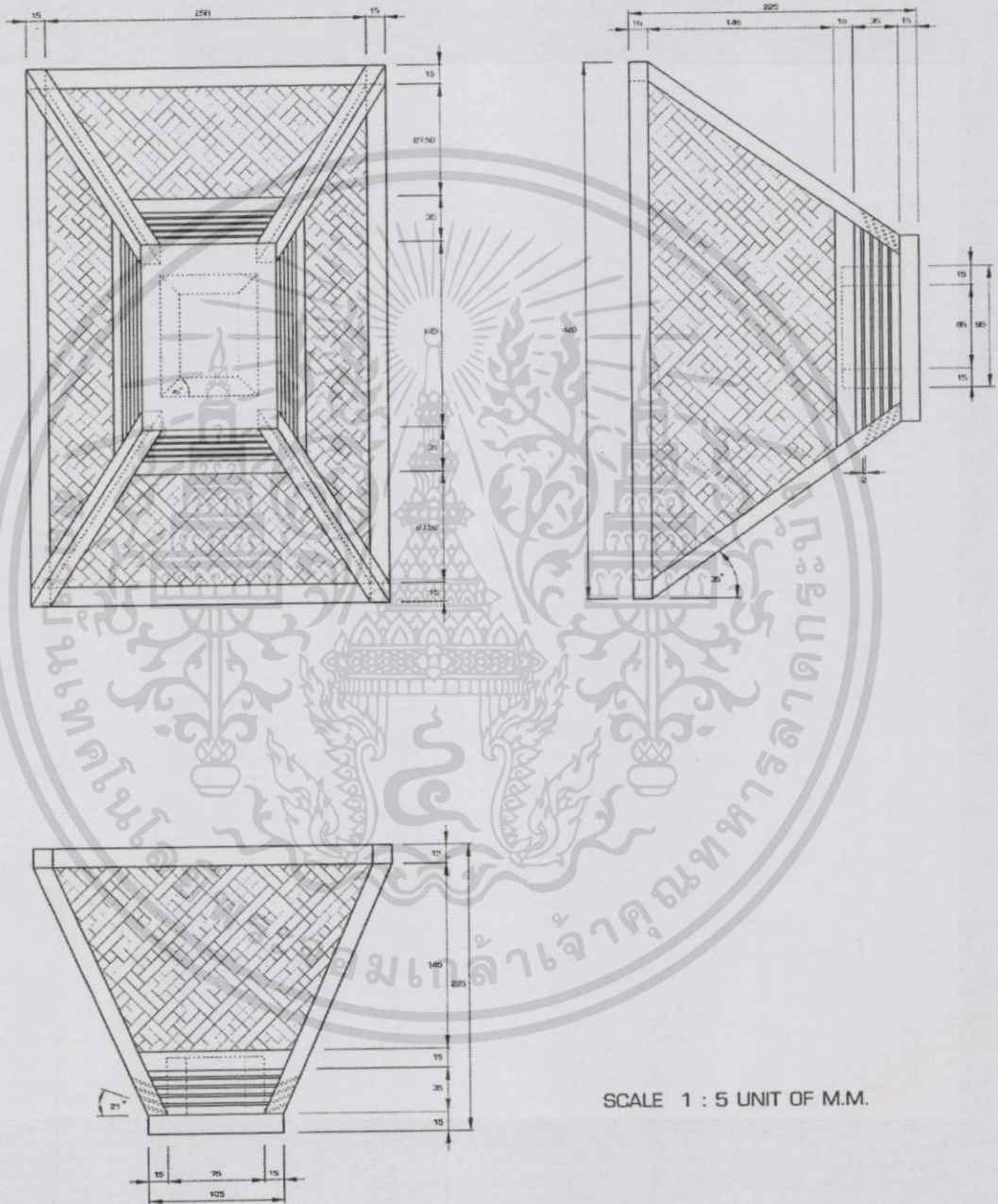
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนัน

ข้อที่	รายละเอียด	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1.	ด้านการใช้วัสดุในท้องถิ่น 1.1 วัสดุจากไม้ยางพารามีคุณภาพที่เหมาะสม... 1.2 วัสดุจากใบเตยปาหนันมีคุณภาพที่เหมาะสม..... 1.3 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีอัตราส่วนระหว่างไม้ยางพารากับใบเตยปาหนันที่เหมาะสม.....
2.	ด้านประโยชน์ใช้สอย 2.1 ประเภทของผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีความเหมาะสมกับวัสดุประเภทไม้ยางพารา และวัสดุจากใบเตยปาหนัน..... 2.2 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปทรงที่เหมาะสมกับประเภทของผลิตภัณฑ์..... 2.3 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ สามารถใช้งานได้ อย่างเหมาะสมกับประเภทของผลิตภัณฑ์.....
3.	ด้านความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์ 3.1 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปแบบที่แปลกใหม่..... 3.2 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีรูปทรงที่แปลกใหม่..... 3.3 ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากใบเตยปาหนันที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นใหม่ มีคู่มือของลายสานที่แปลกใหม่.....

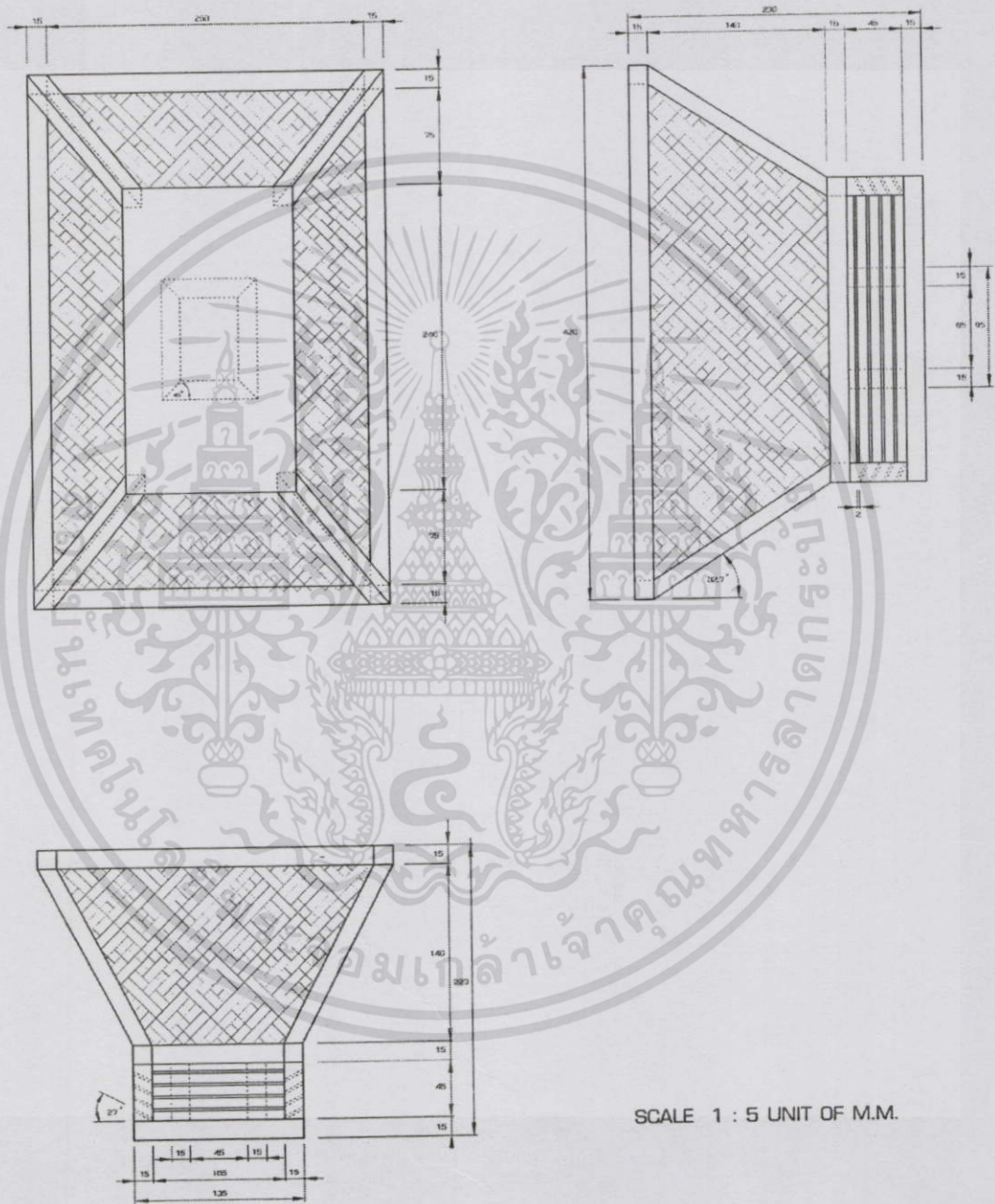

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	School of Graduate Studies, Program in Industrial Design Technolgy. KMITL	
	STUDY AND DEVELOPMENT OF HANDCRAFT PRODUCT FROM PAANUN LEAF IN KRABI PROVINCE	
Name : Mr.Papobchote Akkhabutr	Thesise Advisor : Assistant Professor Dr.Lerdiek Kinhom	
Date : 19/5/50	Plate No.1	Co-Advisor : Associate Professor Udomsak Sanibutr

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ยว่ากรณี่ใดที่ข้รับ สิ่งนี้ข้รับเป็นข้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องข้ นข้ียงเง้เง้ ข้ียงเข้เก้รเว้รทุกข้เว้รที่ม่เก้รเว้รไปข้

SCALE 1 : 5 UNIT OF M.M.

School of Graduate Studies, Program in Industrial Design Technology, KMUTL

STUDY AND DEVELOPMENT OF HANDCRAFT PRODUCT FROM RAJINUN LEAF IN KRABI PROVINCE

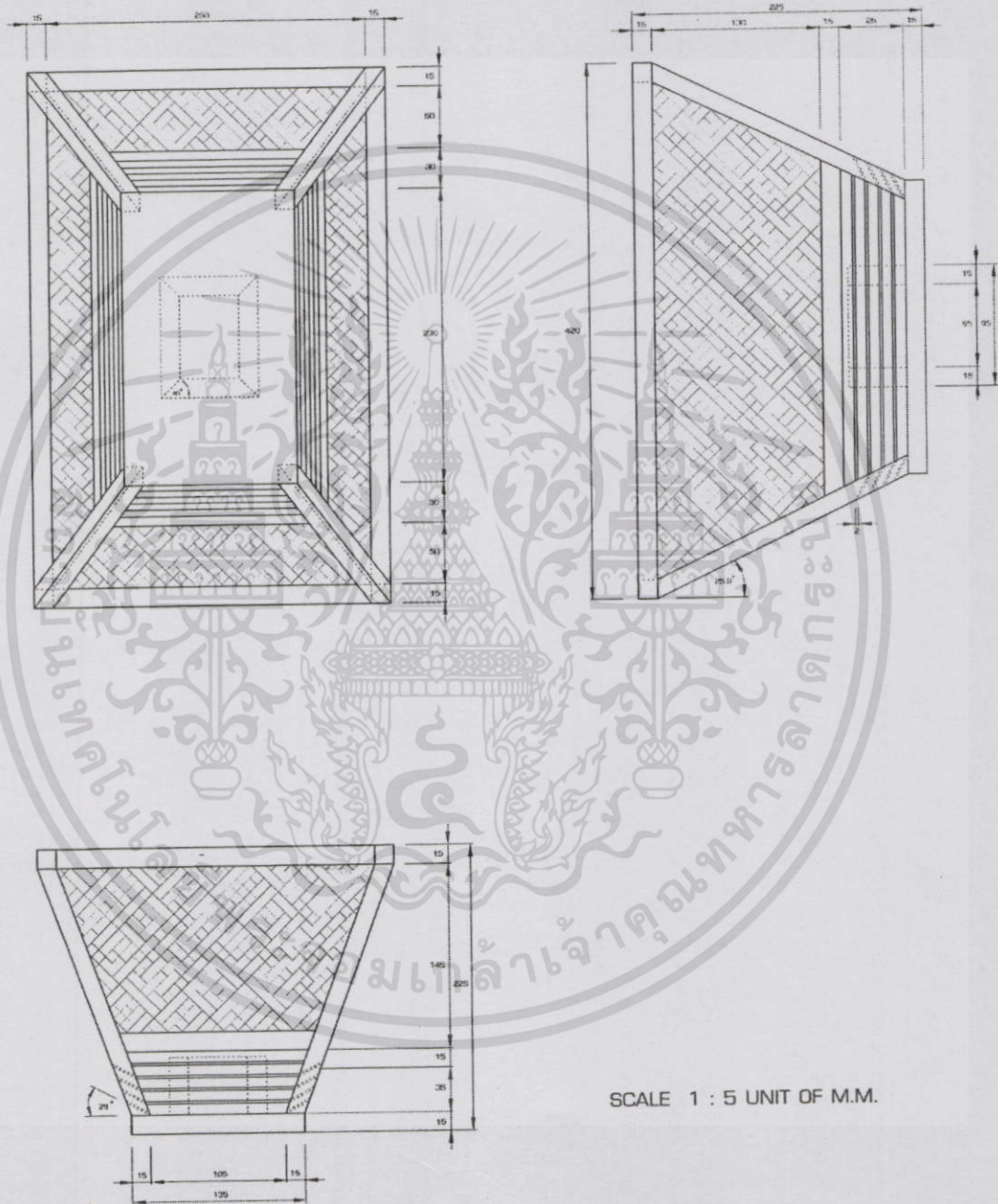
Name : Mr.Papobchote Akkhabutr

Thesis Advisor :
Assistant Professor Dr.Lertlak Klinhom
Co-Advisor :
Associate Professor Udomeak Sanitbur

Date : 19/5/50

Plate No.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด การค้า
 ไปด้วยการคิดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	School of Graduate Studies, Program in Industrial Design Technolgy, KMITL.	
	STUDY AND DEVELOPMENT OF HANDCRAFT PRODUCT FROM PUANUN LEAF IN KRABI PROVINCE	
Name : Mr.Papobchote Akkahbutr	Thesis Advisor : Assistant Professor Dr.Lertlak Klinhom	
Date : 19/5/50	Plate No.4	Co-Achieve : Associate Professor Udomeak Sanibutr

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขต้นฉบับนี้อีก และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCALE 1 : 5 UNIT OF M.M.

School of Graduate Studies, Program in Industrial Design Technolgy, KMITL

STUDY AND DEVELOPMENT OF HANDCRAFT PRODUCT FROM PAANUN LEAF IN KRABI PROVINCE

Name : Mr.Papobchote Akkahbutr

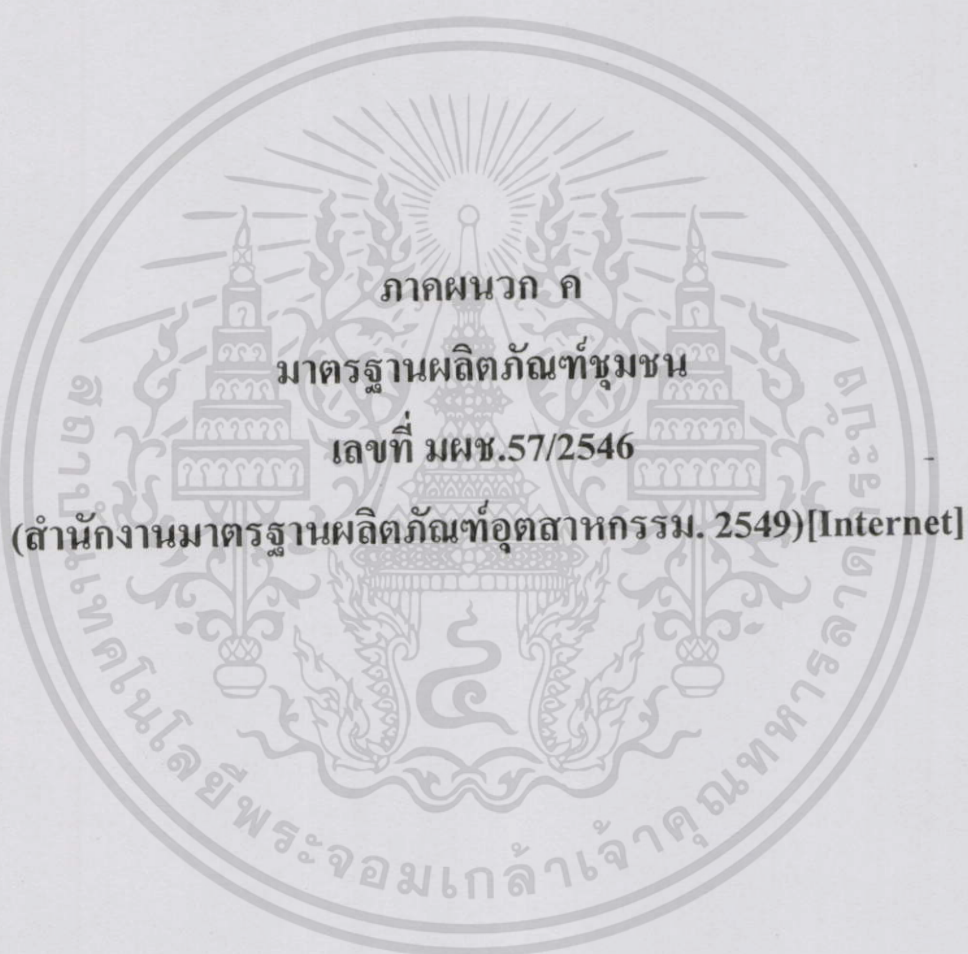
Date : 19/5/50

Thesis Advisor : Assistant Professor Dr.Lerdak Klinhom

Co-Advisor : Associate Professor Udomeak Saributr

Plate No.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 "ถ้าคุณก็โดนทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และที่ยังค้างอีกเงินใจ ของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณาไปใช้"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ผลิตภัณฑ์จากใบปาดนั้น

๑. ขอบข่าย

- ๑.๑ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ถักสาน หรือประดิษฐ์ขึ้นจากใบปาดนั้นเป็นหลัก

๒. บทนิยาม

- ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ มีดังต่อไปนี้
- ๒.๑ ใบปาดนั้น หมายถึง พืชใบเลี้ยงเดี่ยวที่เรียกว่า “ลำเจียก” หรือ “การะเกด” จัดเป็นเคยทะเลชนิดหนึ่ง ขึ้นตามริมทะเลที่มีดินทราย เส้นใบมีคุณสมบัติเหมาะที่จะนำมาถักสานเป็นผลิตภัณฑ์ โดยนำใบปาดนั้น มาลนไฟหรือต้ม กรีดกระดูกแกนกลางออก ใช้ไม้ไผ่ครูดหรือรีด กรีดหรือเลียดเป็นเส้นตามขนาดที่ต้องการ นำไปแช่น้ำ ตากให้แห้งสนิทโดยใช้ความร้อนจากแสงอาทิตย์ แล้วใช้ไม้ไผ่ครูดเส้นให้มีผิวมัน และเนียนนุ่ม
- ๒.๒ ผลิตภัณฑ์จากใบปาดนั้น หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ถักสานหรือประดิษฐ์ขึ้นจากใบปาดนั้นเป็นวัสดุหลัก อาจมีการประกอบด้วยวัสดุอื่น เพื่อให้เกิดความแข็งแรง เรียบร้อย และสวยงาม

๓. ประเภท

- ๓.๑ ผลิตภัณฑ์จากใบปาดนั้น แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ
- ๓.๑.๑ เสื่อใบปาดนั้น
- ๓.๑.๒ ขอบใช้ทั่วไป เช่น กระเป๋า หมวก รองเท้า แผ่นรองจาน ขอบใส่แว่นตา

๔. คุณลักษณะที่ต้องการ

- ๔.๑ ลักษณะทั่วไป
- ๔.๑.๑ ต้องมีรูปทรงสวยงาม เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย ไม่บิดเบี้ยว หรือเอนเอียง
- ๔.๑.๒ ต้องไม่มีปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดตลอดชิ้นงาน
- ๔.๒ เส้นใบปาดนั้น
- ๔.๒.๑ ต้องมีขนาดเส้นสม่ำเสมอ ไม่มีจุดต่าง รอยต่าง หรือกระ อย่างเด่นชัด
- ๔.๒.๒ ต้องเรียบ มันเงา เนียนนุ่ม เหนียว ไม่เป็นขุย ขาด หรือแตก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มผช.๕๗/๒๕๕๖

- ๔.๓ การฉีกสาน
ต้องเรียบเสมอกัน แน่นหนา มีช่องไฟสม่ำเสมอ เส้นไม่บิด หัก งอ ขาด หรือแตก
- ๔.๔ ลวดลาย (ถ้ามี)
ต้องประณีต สวยงาม สม่ำเสมอ และต้องไม่เห็นรอยต่อตลอดชิ้นงานอย่างเด่นชัด
- ๔.๕ สี (ถ้ามี)
ต้องมีสีสม่ำเสมอ ยกเว้นกรณีที่มีการย้อมไล่ระดับสี หรือสานสลับสีในชิ้นงานเดียวกัน สีต้องไม่ตก และเมื่อลูบผลิตภัณฑ์แล้วสีต้องไม่ติดมือ
- ๔.๖ การเก็บริม
ต้องเรียบร้อยสวยงาม ประณีตสม่ำเสมอตลอดชิ้นงาน
- ๔.๗ การประกอบด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี)
การประกอบด้วยวัสดุอื่นเพื่อให้เกิดความแข็งแรง มั่นคง สวยงาม ต้องมีความประณีต เหมาะสม ติดแน่น คงทน
- ๔.๘ การเคลือบเงา (ถ้ามี)
ต้องเรียบ มีความเงาสม่ำเสมอ ไม่กรอบ ไม่แตก ไม่หลุดลอก ไม่เป็นเม็ด และไม่ทำให้ชิ้นงานขาดความสวยงามตามธรรมชาติ
- เมื่อตรวจสอบโดยวิธีให้คะแนนตามข้อ ๔.๑ แล้ว ต้องได้คะแนนเฉลี่ยของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคน ไม่น้อยกว่า ๓ คะแนน และต้องไม่มีลักษณะใดได้ ๑ คะแนน จากผู้ตรวจสอบคนใดคนหนึ่ง
- ๔.๙ การใช้งาน
ต้องสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ของการใช้งาน

๕. การบรรจุ

- ๕.๑ หากมีการบรรจุ ให้บรรจุผลิตภัณฑ์จากใบป่านั้นในภาชนะบรรจุที่สะอาด เรียบร้อย และแข็งแรงพอที่จะป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์จากใบป่านั้นได้

๖. เครื่องหมายและฉลาก

- ๖.๑ ที่ฉลากหรือภาชนะบรรจุผลิตภัณฑ์จากใบป่านั้นทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน
- (๑) ชื่อเรียกผลิตภัณฑ์ เช่น กระเป๋าใบป่านั้น
 - (๒) เดือน ปีที่ทำ
 - (๓) ชื่อนำเนมาในการใช้และดูแลรักษา (ถ้ามี)
 - (๔) ชื่อผู้ทำ หรือสถานที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๗. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

๗.๑ รุ่น ในที่นี้ หมายถึง ผลิตภัณฑ์จากใบปาทันที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขายในระยะเวลาเดียวกัน

๗.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการชักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้

๗.๒.๑ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบการใช้งาน การบรรจุ และเครื่องหมายและฉลาก ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน ๕ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๔.๙ ข้อ ๕. และข้อ ๖. จึงจะถือว่าผลิตภัณฑ์จากใบปาทันรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๗.๒.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบลักษณะทั่วไป เส้นใบปาทัน การฉีกสาน ลวดลาย สี การเก็บริม การประกอบด้วยวัสดุอื่น และการเคลือบเงา ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ๗.๒.๑ แล้ว จำนวน ๕ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๔.๑ ถึงข้อ ๔.๘ จึงจะถือว่าผลิตภัณฑ์จากใบปาทันรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๗.๓ เกณฑ์ตัดสิน

ตัวอย่างผลิตภัณฑ์จากใบปาทันต้องเป็นไปตามข้อ ๗.๒.๑ และข้อ ๗.๒.๒ ทุกข้อ จึงจะถือว่าผลิตภัณฑ์จากใบปาทันรุ่นนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้

๘. การทดสอบ

๘.๑ การทดสอบลักษณะทั่วไป เส้นใบปาทัน การฉีกสาน ลวดลาย สี การเก็บริม การประกอบด้วยวัสดุอื่น และการเคลือบเงา

๘.๑.๑ ให้แต่งตั้งคณะผู้ตรวจสอบ ประกอบด้วยผู้ที่มีความชำนาญในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์จากใบ

ปาทันอย่างน้อย ๕ คน แต่ละคนจะแยกกันตรวจและให้คะแนนโดยอิสระ

๘.๑.๒ หลักเกณฑ์การให้คะแนน ให้เป็นไปตามตารางที่ ๑

มผช.๕๗/๒๕๕๖

ตารางที่ ๑ หลักเกณฑ์การให้คะแนน
(ข้อ ๘.๑.๒)

ลักษณะที่ตรวจสอบ	เกณฑ์ที่กำหนด	ระดับการตัดสิน (คะแนน)			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ต้องปรับปรุง
ลักษณะทั่วไป	ต้องมีรูปทรงสวยงาม เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย ไม่บิดเบี้ยว หรือเอนเอียง	๔	๓	๒	๑
	ต้องไม่มีปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดตลอดชิ้นงาน	๔	๓	๒	๑
เส้นใบปาหนัน	ต้องมีขนาดเส้นสม่ำเสมอ ไม่มีจุดต่าง รอยต่าง หรือกระ อย่างเด่นชัด	๔	๓	๒	๑
	ต้องเรียบ มั่นคง เนียนนุ่ม เหนียว ไม่เป็นขุย ขาด หรือแตก	๔	๓	๒	๑
การถักสาน	ต้องเรียบเสมอกัน แน่นหนา มีช่องไฟสม่ำเสมอ เส้นไม่บิด หัก งอ ขาด หรือแตก	๔	๓	๒	๑
ลวดลาย (ถ้ามี)	ต้องประณีต สวยงาม สม่ำเสมอ และต้องไม่ เห็นรอยต่อตลอดชิ้นงานอย่างเด่นชัด	๔	๓	๒	๑
สี (ถ้ามี)	ต้องมีสีสม่ำเสมอ ยกเว้นกรณีที่มีการย้อมไล่ระดับสี หรือสลับสีในชิ้นงานเดียวกัน สีต้องไม่ตก และเมื่อลูบผลิตภัณฑ์แล้วสีต้องไม่ติดมือ	๔	๓	๒	๑
การเก็บริม	ต้องเรียบร้อยสวยงาม ประณีตสม่ำเสมอตลอดชิ้นงาน	๔	๓	๒	๑
การประกอบด้วยวัสดุอื่น (ถ้ามี)	การประกอบด้วยวัสดุอื่นเพื่อให้เกิดความแข็งแรง มั่นคง สวยงาม ต้องมีความประณีตเหมาะสม ติดแน่น คงทน	๔	๓	๒	๑
การเคลือบเงา (ถ้ามี)	ต้องเรียบ มีความเงาสม่ำเสมอ ไม่กรอบ ไม่แตก ไม่หลุดลอก ไม่เป็นเม็ด และไม่ทำให้ชิ้นงานขาดความสวยงามตามธรรมชาติ	๔	๓	๒	๑

๘.๒ การทดสอบการใช้งาน การบรรจุ และเครื่องหมายและฉลาก
ให้ตรวจพินิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล นายปภพ โชติ (ศิโรวุธ) อักขะบุตร
 วัน เดือน ปีเกิด 22 มีนาคม 2523
 สถานที่เกิด อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่
 ที่อยู่ 76 ม.9 ต.คลองท่อมใต้ อ.คลองท่อม จ.กระบี่ 81120
 ที่อยู่ปัจจุบัน 44/19 ม.1 หมู่บ้านพรธิดา 3 ซ.29 ถ.รังสิต-นครนายก
 ต.คลองหก อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12120

ประวัติการศึกษา

2536 ระดับประถมศึกษา โรงเรียนคลองท่อมมิตรภาพที่ 160
 2539 ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนคลองท่อมราษฎร์รังสรรค์
 2542 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์
 คณะวิชาไฟฟ้า วิทยาลัยเทคนิคกระบี่
 2547 ปริญญาศิลปบัณฑิต สาขาออกแบบนิเทศศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 2550 ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
 สาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
 ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประสบการณ์ทำงาน

2547 บริษัท กิตาร์ฮีนส์ จำกัด
 2548 หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ
 2549 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต
 2549-ปัจจุบัน นักออกแบบ และนักเขียนอิสระ